

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA I PENALĂ
SENTINȚA PENALĂ nr.30/F
Ședința publică din data de 14 februarie 2018
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: ANAMARIA TRANCĂ
GREFIER: INDRA-FELICIA SOFIAN

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție a fost reprezentat de procuror CĂPĂȚINĂ LUIZA.

Pe rol se află pronunțarea asupra cauzei penale privind pe inculpații:

1. ZAAROUR INGRID – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.

- toate cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.

2. IUORAȘ MIHNEA-REMUS – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.

- toate cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.

3. NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- luare de mită, prev. de art. 289 C.pen. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 și 5 C.pen. (24 acte materiale),

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

4. MOCANU INGRID-LUCIANA – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

5. BACIU REMUS-VIRGIL – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

6. GEORGESCU HORIA – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

7. MARKO ATILA-GABOR – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

8. CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

- cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

9. VIȘOIU GHEORGHE – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

10. HANU ALEXANDRU- FLORIN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor:

- complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.;

- luare de mită, prev. de art. 289 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 C.pen.,

- cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.

11. DRULĂ DORIN-CORNEL – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

12. NISTOR NECULAI – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art. 48 C.pen. rap. la art. 13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.,

toți prin rechizitoriul nr.700/P/2014 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție, competența de soluționare a prezentei cauze fiind declinată în favoarea Curții de Apel București de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin încheierea nr. 368 din data de 26.05.2015.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 16.01.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință de la data respectivă, care face parte integrantă din această sentință penală, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a stabilit pronunțarea la data de 31.01.2018, când pentru aceleași motive, a amânat pronunțarea la data de 14.02.2018, astăzi, când în aceeași componere,

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr.700/P/2014 din data de 08.04.2015, au fost trimiși în judecată inculpații: **ZAROUR INGRID** - pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., **cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.**; **IURAS MIHNEA-REMUS** - pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., **cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.**; **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**- pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen., **cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.**; **POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA** - săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.,**cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **BACIU REMUS-VIRGIL** - pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art. 13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen., **toate cu aplicarea art. 38 alin. 1 C.pen.**; **GEORGESCU HORIA**,- pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen., **cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **MARKO ATTILA-GABOR** - pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., **cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN** - pentru săvârșirea a două infracțiuni de **abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., **cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **VIȘOIU GHEORGHE** - pentru săvârșirea a trei infracțiuni de **complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., **cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **HANU ALEXANDRU- FLORIN** - pentru săvârșirea infracțiunilor de **complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul**, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.și **luare de mită**, prev.de art.289 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.5 C.pen., **cu aplicarea art.38 alin.1 C.pen.**; **DRULĂ DORIN-CORNEL** - pentru săvârșirea infracțiunii de **complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă**

funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr. 78/2000 combinat cu art.297 alin. 1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., **NISTOR NECULAI** –pentru săvârșirea infracțiunii de *complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, prev. de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art. 297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen.

În fapt, prin actul de sesizare au fost reținute și expuse următoarele aspecte:

În ceea ce privește modalitatea de sesizare, se arată că, la data de 12.01.2015, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a sesizat Direcția Națională Anticorupție cu privire la faptul că, în decursul anului 2009, Curtea de Conturi a României a efectuat un control la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, control ce a avut ca obiect fundamentarea și utilizarea fondurilor alocate pentru plata despăgubirilor în anul 2008, constatându-se că rapoartele de evaluare a imobilelor pentru care s-au acordat despăgubiri conform Legii nr. 247/2005 nu au respectat cerințele Standardelor Internaționale de Evaluare cu privire la estimarea valorii de piață a imobilelor.

Se arată că în baza Deciziei nr.2/15.06.2009, Curtea de Conturi a României a obligat președintele Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților să verifice toate rapoartele de evaluare, iar prin încheierea nr.II/2 din 01.09.2009, Curtea de Conturi a României, Departamentul II, a admis în parte contestația formulată de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în sensul reverificării doar a rapoartelor de evaluare al căror cuantum de despăgubiri depășea valoarea de 500.000 lei, hotărârea Curții de Conturi a României rămânând definitivă prin respingerea recursului Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza deciziei Curții de Conturi a României și în urma reevaluării de către societatea Mondopuls S.R.L. a unui număr de 452 de dosare s-a constatat că într-un număr de 94 de dosare, valoarea stabilită inițial a fost cu peste 20% mai mare decât cea stabilită de evaluatorul nou desemnat.

În conținutul sesizării, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a arătat că prin Decizia nr.10 din 10.10.2013 a Curții de Conturi a României s-a dispus Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și reevaluarea dosarelor în care s-au acordat despăgubiri în perioada 2009-2011 privind un număr de 1.812 de dosare, în aceste condiții Autoritatea sesizând Direcția Națională Anticorupție în vedere declanșării cercetărilor pentru stabilirea și recuperarea prejudiciului produs bugetului de stat prin supraevaluarea unor imobile pentru care s-au acordat despăgubiri.

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a solicitat verificarea aspectelor sesizate, constatarea faptelor penale săvârșite în procesul de evaluare și cel de aprobare a rapoartelor de evaluare, stabilirea și recuperarea prejudiciului creat bugetului de stat, atașând sesizării situația dosarelor reevaluate având o diferență de peste 20% față de evaluarea inițială, situația dosarelor cu evaluări aprobate în anul 2008, fără reevaluare, situația rapoartelor de evaluare în baza Legii nr.10/2001, care au stat la baza deciziilor emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în perioada 2009-2011 și care au o valoare mai mare de 2.500.000 lei, situația rapoartelor de evaluare (fond funciar) care au stat la baza deciziilor emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor în perioada 2009-2011 și care au o valoare mai mare de 2.500.000 lei.

Ulterior, la data de 16.01.2015 și în completarea plângerii inițiale, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a transmis o situație cuprinzând un număr de 78 de dosare de despăgubire cu privire la care există suspiciuni referitor la modul în care

a fost stabilită valoarea imobilelor pentru care s-au acordat despăgubiri de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, în perioada 2008-2009.

Se mai arată în actul de sesizare că, la data de 16.03.2015, VIȘOIU VALENTIN a formulat un denunț în care a sesizat faptul că, pentru soluționarea favorabilă a trei dosare privind drepturi litigioase, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, i-a pretins 5% din totalul acțiunilor care urmau a fi obținute în baza titlurilor de conversie obținute, în schimbul sprijinului acordat pentru soluționarea favorabilă și cu celeritate a dosarelor.

Se arată în denunț că în primul dosar, denunțatorul a cesionat, în baza contractului autentificat sub nr. 3681/27.08.2008, 17% lui BARBU FLORIN ȘERBAN și 12% lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN contra sumei de 476.000 euro, respectiv 336.000 euro. Cu privire la cei doi cesionari, denunțatorul susține că aceștia au avut la cunoștință la momentul semnării contractului că după acordarea despăgubirilor în acel dosar trebuiau să remită 5% din totalul acțiunilor sau contravaloarea acestora lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, în vederea soluționării fără probleme și cu celeritate a aceluși dosar.

În cursul anului 2008, denunțatorul declară că, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN, a concesiionat drepturi litigioase în proporție de 88%, iar restul de 12% a fost cumpărat de MANOLE GHEORGHE ADRIAN. Conform înțelegerii avută anterior cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și pentru acest dosar trebuia să îi remită acestuia 5% din totalul acțiunilor sau contravaloarea acestora.

Se arată în sesizare că, de la momentul achiziționării drepturilor litigioase în cele două dosare aflate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, denunțatorul s-a întâlnit cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN care l-a asigurat că dosarele vor trece de Comisie fără probleme, la momentul respectiv acesta îndeplinind funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

În luna septembrie 2008 au fost emise de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor decizii de acordare a despăgubirilor, precum și titlurile de conversie aferente.

Denunțatorul afirmă că, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN, i-au remis fiecare acțiuni în procent de 2,5% din total sau echivalentul în bani al acestora, indiferent de cota parte deținută.

Pentru cei 2,5% pe care denunțatorul trebuia să-i remită lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, în perioada 2008-2013, i-a dat acestuia aproximativ 800.000 euro, în mai multe tranșe. Bani proveneau din vânzarea acțiunilor, fiind retrași în numerar din bancă și înmânați cu ocazia întâlnirilor acestuia cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN. În vederea achitării echivalentului în bani a cotei de 2,5% din totalul acțiunilor, denunțatorul VIȘOIU VALENTIN declară că a încheiat, în cursul anului 2010 sau 2011, cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN un contract de comision, cu caracter fictiv, în baza căruia i-a virat o sumă de bani în lei, al cărei cuantum nu îl poate preciza exact.

Referitor la banii pe care trebuia să îi remită MANOLE GHEORGHE ADRIAN lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, denunțatorul susține că între aceștia exista o legătură directă, remiterea banilor efectuându-se fără participarea sa, existând posibilitatea ca MANOLE GHEORGHE ADRIAN să fi dat atât bani, cât și acțiuni.

Cu privire la primul dosar de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților pe care l-a achiziționat de la familia OLOȘUTEANU, denunțatorul declară că înainte de finalizarea raportului de evaluare întocmit de către expertul HANU ALEXANDRU s-a întâlnit cu acesta și i-a sugerat că în măsura în care va întocmi un

raport de evaluare cât mai favorabil îl va recompensa, fără a preciza suma. După finalizarea raportului și depunerea acestuia la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, s-a întâlnit cu evaluatorul HANU ALEXANDRU, căruia i-a remis suma de 10.000 euro.

Se arată în actul de sesizare, în mod similar, că la data de **16.03.2015**, **MANOLE GHEORGHE ADRIAN** a sesizat Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției cu privire la faptul că, în cursul anului 2008, împreună cu **VIȘOIU VALENTIN** și **BARBU FLORIN ȘERBAN**, a achiziționat drepturi litigioase de la proprietari îndreptățiți să primească despăgubiri de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în două dosare, iar pentru soluționarea acestora cu celeritate și fără impedimente, **NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN**, la momentul respectiv vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, le-a pretins 5% din totalul acțiunilor.

În dosarul de restituire ce face și obiectul cauzei, denunțatorul a arătat că **VIȘOIU VALENTIN** a fost cel care a fixat prețul tranzacției, precizându-i totodată că jumătate din acțiunile pe care urma să le dobândească trebuiau vândute la un preț inferior prețului de tranzacționare numitului **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, la momentul respectiv vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Referitor la **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, denunțatorul afirmă că **VIȘOIU VALENTIN** i-a spus că acesta era persoana cu ajutorul căreia urma să rezolve dosarele la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Ulterior obținerii titlurilor de conversie, în cele două dosare, denunțatorul **MANOLE GHEORGHE ADRIAN** i-a vândut prin contract autentificat lui **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN** o parte din acțiunile dobândite, la un preț cu aproximativ o treime sub prețul pieței.

După încheierea contractului de vânzare-cumpărare a acțiunilor, **MANOLE GHEORGHE ADRIAN** i-a remis lui **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, în mai multe tranșe, sumele de bani rezultate din aplicarea procentului convenit anterior.

În cadrul aceleiași rezoluții infracționale, **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN** i-a pretins denunțatorului să încheie un contract de comision, cu caracter fictiv, în baza căruia la data de 06.08.2009 i-a virat suma de 264.000 lei.

De asemenea, denunțatorul precizează că a primit de la **POPESCU IONEL**, nașul lui **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, suma de 360.000 lei, reprezentând contravaloarea unui număr de 9 milioane de acțiuni deținute la Fondul Proprietatea, pe care i le-a vândut acestuia, la solicitarea lui **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, la un preț inferior celui practicat pe piața liberă, respectiv la o treime din valoarea de piață, prin respectiva operațiune **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN** considerând că a fost stinsă orice obligație pe care denunțatorul, împreună cu **VIȘOIU VALENTIN**, o aveau la el în urma rezolvării celor două dosare de la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Se mai arată în actul de sesizare că la data de **16.03.2015**, **BARBU FLORIN ȘERBAN** a formulat la rândul său un denunț prin care a confirmat aspectele sesizate de către **VIȘOIU VALENTIN**. Astfel, acesta susține că în cursul anului 2007 a achiziționat împreună cu **VIȘOIU VALENTIN** drepturi litigioase într-un dosar aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, **VIȘOIU VALENTIN** precizându-i că din suma încasată va trebui să remită 5% lui **NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN**, la momentul respectiv vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, întrucât acesta îi sprijină în soluționarea favorabilă și cu celeritate a dosarului.

Valoarea despăgubirilor a fost stabilită la 12 milioane lei, iar în urma valorificării acțiunilor, împreună cu VIȘOIU VALENTIN, a încasat aproximativ 7.200.000 lei din care 5%, respectiv 350.000 lei, i-au fost remiși de către VIȘOIU VALENTIN lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN.

De asemenea, denunțatorul declară că în cursul anului 2008 a achiziționat, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN, de la VIȘOIU VALENTIN o cotă parte de 17%, respectiv 12%, din drepturile litigioase deținute de VIȘOIU VALENTIN într-un dosar aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Tot de la VIȘOIU VALENTIN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN a aflat că trebuiau să dea 5% din totalul acțiunilor lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN în scopul soluționării fără probleme și cu celeritate a acestui dosar. Bani au fost remiși lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN de către VIȘOIU VALENTIN sau MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

În ceea ce privește cadrul legal și circumstanțele generale de fapt, se arată că actul de sesizare de sesizare privește infracțiunile de *abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul*, infracțiunile comise producând consecințe deosebit de grave în bugetul statului român în cuantumul total de **84.588.304 euro (304.837.796 lei)** aferent a trei dosare de despăgubire (26600/CC/2006, 8745/CC/2006 și 13653/FFCC/2008) și asigurând unor cesionari de drepturi litigioase și nu titularilor drepturilor de despăgubire foloase necuvenite, cuantificate în sume de bani sau acțiuni la Fondul Proprietatea.

Se arată că autorii acestei infracțiuni sunt **ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATILA GABOR, POPA-MOCANI INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS VIRGIL, CANANGIU CONSTANTIN CĂTĂLIN, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA**, acestora revenindu-le principala responsabilitate pentru acceptarea unor rapoarte de evaluare în care experții evaluatori au folosit metode de evaluare inadecvate (oferte de vânzare publicate on-line sau în ziare nereale în loc de tranzacții certe, efectiv efectuate, așa cum impuneau dispozițiile legale), care au condus la supraevaluarea imobilelor și, pe cale de consecință, la acordarea unor despăgubiri fabuloase și necuvenite către cesionarii unor drepturi litigioase.

Sub forma participației penale a complicității, se susține că cele 3 infracțiuni de *abuz în serviciu* au fost săvârșite de **expertul evaluator angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, VIȘOIU GHEORGHE**, care a avizat, cu încălcarea atribuțiilor de serviciu din fișa postului, nerespectarea legii și a Standardelor Internaționale de Evaluare, **rapoartele de evaluare, respectiv de către experții evaluator DRULĂ DORIN CORNEL, NISTOR NECULAI și HANU ALEXANDRU FLORIN** – experți evaluatori desemnați de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor să întocmească **rapoartele de evaluare** în dosarele de despăgubire nr. 8745/CC/2006, 26600/CC/2006 și 13653/FFCC/2008 care, ignorând cu bună știință, Standardele Internaționale de Evaluare și Codul deontologic al experților ANEVAR, au supraevaluat imobilele prin folosirea unor comparabile nereale, nefundamentate obiectiv, prin aceasta contribuind la acordarea de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a unor despăgubiri mult mai mari decât cele cuvenite unor cesionari de drepturi litigioase.

Se arată de asemenea că probele administrate în cauză au evidențiat săvârșirea de către inculpatul **NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN**, vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor a infracțiunii de *luare de mită*, prev. de art.289 C.pen. rap. la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000, constând în aceea că a pretins 5% din totalul acțiunilor cuvenite martorilor VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN

și BARBU FLORIN ȘERBAN, ca urmare a soluționării dosarului de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008 și a primit în perioada 2008-2013 de la aceștia suma de aproximativ 6.200.000 lei, reprezentând sume de bani și contravaloarea acțiunilor.

În același context, în sarcina expertului evaluator HANU ALEXANDRU FLORIN s-a reținut infracțiunea de *luare de mită*, prev. de art.289 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, constând în aceea că a primit de la VIȘOIU VALENTIN, în cursul anului 2008, suma de 10.000 euro, în scopul efectuării unei evaluări imobiliare favorabile asupra imobilului care făcea obiectul despăgubirii în dosarul nr.13653/FFCC/2008 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Se arată că infracțiunile au fost săvârșite de inculpați prin prisma funcțiilor deținute de aceștia la un moment dat, respectiv de președinte și vicepreședinți ai Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (funcții asimilate secretarilor sau subsecretarilor de stat, reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului, Ministerului Economiei și Finanțelor sau Ministerului Justiției – concomitent deținerea unor funcții în cadrul acestora), membrii ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, expert evaluator angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților cu atribuții de avizare a rapoartelor de evaluare și experți evaluatori atestați ANEVAR care aveau încheiate contracte de prestări servicii cu Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Se menționează de asemenea că pentru activitatea desfășurată de inculpați în Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor au fost remunerări suplimentar activităților desfășurate cu prilejul exercitării funcțiilor de bază, primind o indemnizație de ședință, reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară, într-o lună fiind acordată o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru.

În partea expozitivă a rechizitoriului sunt prezentate, cu titlu de caracterizare generală a cadrului instituțional, o serie de aspecte, respectiv:

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților coordonează procesul de acordare a despăgubirilor realizând activitățile prevăzute în actele normative speciale, incluzând emiterea titlurilor de plată, titlurilor de conversie, realizarea conversiei în acțiuni și plata despăgubirilor în numerar.

Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor analiza și stabilea cuantumul final al despăgubirilor, fiind și cea care, pe baza listei de evaluatori autorizați pe care o avea la dispoziție, desemna evaluatorii în dosarele de despăgubire pentru efectuarea rapoartelor de evaluare. De asemenea, această comisie funcționa pe baza prevederilor legii și a Regulamentului de Organizare și funcționare.

Se arată în actul de sesizare că, astfel, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor nu numai că aveau atribuții și sarcini de decizie, dar reprezentau singura autoritate cu competența expresă de a proceda fie la emiterea deciziei de despăgubire, fie la trimiterea dosarului pentru reevaluare.

Atribuțiile membrilor comisiei presupuneau o verificare riguroasă a rapoartelor de evaluare, a pertinentei, verosimilității și concludenței metodelor folosite pentru evaluare, din punct de vedere al legii și Standardelor Internaționale de Evaluare, deoarece numai în aceste condiții puteau decide fie emiterea deciziei, fie trimiterea dosarelor spre reevaluare. De altfel, aceștia aveau posibilitatea legală de a solicita experților evaluatori lămuriri cu privire la rapoartele de evaluare în cadrul ședințelor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, lucru care nu s-a întâmplat în niciunul din dosarele de despăgubire care fac obiectul cercetărilor în prezenta cauză.

Din analiza dispozițiilor legale rezultă, fără echivoc, competența exclusivă a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor de a analiza și stabili cuantumul final

al despăgubirilor, în baza rapoartelor de evaluare, urmând să procedeze fie la emiterea deciziei, reprezentând titlu de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

Se mai arată în actul de sesizare că paleta de atribuții a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor este mult mai amplă, începând de la stabilirea și aprobarea ordinii de soluționare a dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale, a deciziei de tratare cu prioritate a unui anumit dosar, până la fixarea termenelor pentru analizarea și soluționarea notificărilor/cererilor transmise Secretariatului comisiei de către președintele sau vicepreședintele acestuia, respectiv desemnarea evaluatorilor.

De altfel, din analiza actelor celor 3 dosare de despăgubire nr. 8745/CC/2006, 26600/CC/2006 și 13653/FFCC/2008, a rezultat că, anterior acordării despăgubirilor de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, titularii drepturilor cesionaseră drepturile de despăgubire, cu titlu gratuit sau oneros, în acest din urmă caz pentru sume infime comparativ cu cuantumul despăgubirilor obținute de cesionari.

În cazul dosarului nr. 8745/CC/2006, la data de 07.01.2008, CONSTANTIN AUREL a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului, motivând cu „starea de sănătate foarte șubredă” a tatălui său și cu vârsta înaintată, atașând cererii un certificat medical, conform căruia CONSTANTIN TUDOR suferă de mai multe afecțiuni, cererea fiind înregistrată la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr. 730811 și rezoluționată „caz special 26600/CC în așteptare”.

De menționat, că acest dosar a fost considerat „caz special” la data de 07.01.2008, în condițiile în care, la data de 06.11.2007, deci în urmă cu doar două luni, CONSTANTIN TUDOR cesionase drepturile către fiul său CONSTANTIN AUREL.

Se arată în rechizitoriu că finalitatea acțiunilor abuzive ale inculpaților ar fi fost aceea că au aprobat rapoartele de evaluare și au emis deciziile de despăgubire, deși rezulta în mod evident că imobilele erau supraevaluate, ceea ce impunea trimiterea spre reevaluare, că titularii drepturilor de despăgubire își cesionaseră drepturile, consecința imediată fiind prejudicierea bugetului de stat cu suma totală de **84.588.304 euro, echivalentul a 304.837.796 lei.**

Validarea rapoartelor supraevaluate a determinat emiterea deciziilor reprezentând titlurile de despăgubire pentru cesionarii de drepturi lăcioase care au primit sume de bani sau acțiuni la Fondul Proprietatea, realizând câștiguri exorbitante, în timp ce Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților s-a găsit în situația de a lăsa nesoluționate alte mii de dosare de reconstituire, respectiv că suma plătită în acest dosar și care reprezintă prejudiciul produs statului român de **304.837.796 lei (84.588.304 euro) este mai mare decât totalul despăgubirilor civile plătite de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în tot cursul anului 2011 care a fost de 249.882.000 lei** (a se vedea Raportul Curții de Conturi din anul 2013 din care rezultă că în anii 2009-2011 existau 9711 dosare rămase nesoluționate).

Se arată că în situația tuturor celor trei dosare, evaluatorii desemnați de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru întocmirea rapoartelor de evaluare nu au respectat Standardele Internaționale de Evaluare, cerințele art. 77¹ din Codul fiscal, prevederile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, respectiv Codul Deontologic al evaluatorilor.

Se arată că, cu prilejul audierii inculpaților evaluatori pe parcursul urmăririi penale, aceștia au acceptat faptul că nu au utilizat comparabilele adecvate pentru întocmirea rapoartelor de evaluare cu consecința stabilirii unor valori de piață denaturate, susținând însă că diferențele nu pot fi atât de mari, în sensul celor stabilite prin rapoartele de constatare ale specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție.

Folosirea acestor comparabile, care reprezentau terenuri situate în alte zone, de suprafețe mult mai mici în raport de cele evaluate și care nu priveau tranzacții certe, fără

nici măcar o singură raportare la un criteriu obiectiv sau neutru, au determinat supraevaluări ale imobilelor, iar sumele rezultate din supraevaluări au fost aprobate de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor fără o minimă analiză, fără a-și pune vreo problemă cu privire la eventualele consecințe asupra bugetului statului român.

În privința activității inculpatului **VIȘOIU GHEORGHE**, consilier în cadrul Direcției de contencios și pentru coordonarea Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – Serviciul pentru stabilirea și acordarea despăgubirilor, care începând cu data de 02.06.2008 a fost desemnat cu atribuții în activitatea de verificare sub aspectul respectării Standardelor Internaționale de Evaluare, se arată că acesta avea ca atribuții analizarea dosarelor întocmite de societățile de evaluare și evaluatorii autorizați în vederea încheierii de contracte de prestări servicii de evaluare, întocmirea contractelor de prestări servicii de evaluare între societățile de evaluare și evaluatorii autorizați și autoritate, organizarea ședințelor periodice cu reprezentanți ai societăților de evaluare și evaluatorii autorizați care au contract cu autoritatea, transmiterea dosarelor către evaluator sau societatea de evaluatori anume desemnată de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor – atribuții care denotă contactul direct și constant cu evaluatorii –, verificarea rapoartelor de evaluare sub aspectul respectării Standardelor Internaționale de Evaluare și formularea de observații pe care le transmite în vederea atașării la dosarele în curs de soluționare – atribuție concretă de verificare a rapoartelor de evaluare –. Se arată că acesta a avizat rapoartele de evaluare din cele 3 dosare de despăgubire (8745/CC/2006, 26600/CC/2006 și 13653/FFCC/2008), deși acestea nu respectau Standardele Internaționale de Evaluare și prevederile Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, acceptând folosirea de către evaluatori a unor metode inadecvate care au dus la denaturarea valorii de piață a imobilelor evaluate și la prejudicierea bugetului de stat cu suma de **84.588.304 euro, respectiv 304.837.796 lei**.

Se arată în actul de sesizare, cu privire la inculpatul **NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN**, că acesta, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în perioada 2007-2013, a pretins și primit de la **VIȘOIU VALENTIN**, **MANOLE GHEORGHE ADRIAN** și **BARBU FLORIN ȘERBAN** 5% din totalul acțiunilor convenite acestora, ca urmare a soluționării dosarului de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008, suma de aproximativ 6.200.000 lei, reprezentând bani și contravaloarea acțiunilor.

De asemenea, evaluatorul **HANU ALEXANDRU FLORIN** a primit de la **VIȘOIU VALENTIN** în cursul anului 2008, suma de 10.000 euro în scopul efectuării unei evaluări imobiliare favorabile asupra imobilelor care au făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008.

În ceea ce privește cadrul legal încălcat de inculpații acuzați de abuz în serviciu și respectiv complicitate la aceste infracțiuni, se arată următoarele:

Conform Hotărârii de Guvern nr. 361/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților cu modificările și completările ulterioare, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților este organ de specialitate al administrației publice centrale cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor, înființată prin preluarea activității Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, structură fără personalitate juridică din cadrul Cancelariei Primului - Ministru.

Autoritatea a fost condusă de un președinte cu rang de Secretar de stat, numit prin decizie a Primului - Ministru. Președintele conduce întreaga activitate a Autorității, având

calitatea de ordonator terțiar de credite. În conducerea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, președintele este ajutat de trei vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a Primului Ministru.

Comisia Centrală este formată din 7 membri și are următoarea componență: președintele A.N.R.P.; 2 reprezentanți ai Cancelariei Primului-Ministru; 2 reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului; un reprezentant al Ministerului Justiției; un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

Comisia centrală își desfășoară lucrările săptămânal și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui, sau, în lipsa acestuia, a vicepreședintelui.

Comisia centrală procedează la analiza dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură. În situațiile în care Comisia centrală apreciază că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, va desemna aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare și, prin grija secretariatului, va transmite dosarele împreună cu documentația aferentă evaluatorului sau societății de evaluatori, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

În baza raportului de evaluare, Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

Comisia centrală va analiza, de asemenea, cererile persoanelor îndreptățite având ca obiect convertirea titlurilor de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001 și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil.

În cazurile prevăzute la alin. 4, Comisia centrală dispune, prin decizie, cu privire la convertirea titlurilor de valoare nominală în titluri de despăgubiri.

În actul de sesizare sunt menționate dispozițiile Standardelor Internaționale de Evaluare, ediția a opta - pct. 9.2.1.1. - Abordarea prin comparația vânzărilor - ...evaluarea imobiliară ia în considerare vânzările proprietăților similare sau substituibile și informațiile referitoare la piață și stabilește o estimare a valorii prin procese de comparație. În general, proprietatea este comparată cu proprietăți similare vândute, tranzacționat pe o piață deschisă.

Se arată că potrivit standardelor de evaluare a proprietății imobiliare - GN1:

- pct. 5.25.1 - Tehnica comparației vânzărilor pentru evaluarea terenului implică o comparație directă a terenului evaluat cu loturile similare de teren, tranzacționate recent pe piață și pentru care există informații disponibile...

- pct. 5.25.2 - Tehnica parcelării și dezvoltării presupune proiectarea unei parcelări a unui teren într-o serie de loturi, calcularea veniturilor și cheltuielilor asociate parcelării... Această tehnică poate fi susținută, în unele situații, dar presupune un număr prea mare de ipoteze care pot face dificilă asocierea cu definiția valorii de piață. Se recomandă atenție sporită în stabilirea ipotezelor fundamentale, pe care evaluatorul trebuie să le prezinte în întregime.

- pct. 5.7 - În parcurgerea etapelor înscrise în analiza preliminară și în culegerea și selectarea informațiilor, solicitate în procesul de evaluare, evaluatorul se familiarizează...subpunctul 5.7.3...informațiile privind cererea și oferta.

Se arată că, potrivit Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, se prevede că: - art. 10 alin. 6: „Valoarea corespunzătoare a construcțiilor preluate în mod abuziv și demolate se stabilește potrivit valorii de piață la data notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare, în funcție de volumul de informații puse la dispoziția evaluatorului”; art. 10 alin. 7 - „Valoarea terenurilor, precum și a construcțiilor nedemolate preluate în mod abuziv, care nu se pot restitui în natură, se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare”; Cap. V, art. 16 alin.

4 – „La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării...”; cap. V, art. 16 alin. 7 – „În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare”.

În Standardele Internaționale de Evaluare se precizează „... Când comparația directă nu este posibilă, pot fi aplicate cu precauție următoarele metode:

- pct. 5.27 - utilizarea abordării prin cost poate fi adecvată atunci când proprietățile sunt noi sau relativ construite, prezentând estimări ale unor elemente ca valoarea terenului și deprecierea, validate prin evidența pieței.

- pct. 5.13 – Abordarea prin cost stabilește valoarea prin estimarea costurilor de achiziționare a terenului și de construire a unei noi proprietăți, cu aceeași utilitate, sau de adaptare a unei proprietăți vechi la aceeași utilizare... Costul terenului se adaugă la costul total al construcției (dacă este cazul, în mod uzual la costurile de construcție se adaugă și stimulentele/profitul promotorului imobiliar). Abordarea prin cost stabilește limita superioară până la care piața ar plăti în mod normal pentru o proprietate anumită, când aceasta ar fi nouă. În cazul unor proprietăți vechi, pentru estimarea unui preț care reflectă aproximativ valoarea de piață, se scad unele alocări (repartizări) pentru diferitele forme de depreciere cumulată...”.

Sunt menționate dispozițiile **Deciziei nr.2 din 28.07.2006** a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor conform căroră:

„Art. 1. Ordinea de soluționare a dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor este aleatorie.

Art. 2. Atât evaluatorul care efectuează lucrarea de specialitate, cât și dosarul ce se înaintează evaluatorului, sunt stabilite în modul urător la Art. 1

Art. 4. În cazuri excepționale, temeinic motivate, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor va putea decide tratarea cu prioritate a unui anumit dosar.

Art. 6. Cererile înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor având ca obiect convertirea titlurilor de valoare nominală în titluri de despăgubire în temeiul art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Titlul VII din Legea nr. 247/2005, sunt analizate în ordinea înregistrării cererii”.

În continuare sunt prezentate dispozițiile **Deciziei nr.2447 din 30.07.2008** a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor conform căroră:

Art. 1. Ordinea de soluționare a dosarelor este ordinea înregistrării lor la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Art. 2. În cazuri excepționale, temeinic motivate, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor va putea decide, în baza cererilor persoanelor îndreptățite, tratarea cu prioritate a unui dosar.

Art. 4. Cererile înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor având ca obiect convertirea titlurilor de valoare nominală în temeiul art. 29 alin. (1), (3) și (4) din Titlul VII din Legea nr. 247/2005, sunt analizate în ordinea înregistrării cererii”.

În Regulamentul privind organizarea și funcționarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 30.08.2005 s-au prevăzut următoarele:

Art. 2 alin. (1) - a) analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor titlului VII "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv" din Legea nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente;

b) emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

c) adoptarea măsurilor legale, necesare aplicării dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor.

Art.7. (1) După primirea deciziilor/dispozițiilor emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, a ordinelor conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor, în care s-au consemnat sumele care urmează a se acorda ca despăgubire, precum și după primirea deciziilor/dispozițiilor/ordinelor conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, președintele Comisiei centrale sau, în lipsa acestuia, vicepreședintele fixează un termen în vederea analizării și soluționării notificărilor/cererilor transmise Secretariatului Comisiei centrale.

(2) Comisia centrală va proceda la analiza dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură. În situațiile în care Comisia centrală apreciază că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare și, prin grija secretariatului, va transmite dosarele împreună cu documentația aferentă evaluatorului sau societății de evaluatori, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(3) În baza raportului de evaluare Comisia centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

(4) Comisia centrală va analiza, de asemenea, cererile persoanelor îndreptățite având ca obiect convertirea titlurilor de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată*, și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (4) Comisia centrală dispune, prin decizie, cu privire la convertirea titlurilor de valoare nominală în titluri de despăgubire.

(6) Deciziile prin care se dispune emiterea titlurilor de despăgubire pot fi individuale, caz în care se referă la o singură persoană despăgubită, sau cumulate pe ședință de lucru, caz în care se referă la mai multe persoane despăgubite, pe bază de listă alfabetică a titularilor de drept.

Punctual, în ceea ce privește dosarele de despăgubire ce fac obiectul cauzei, se arată următoarele:

A. Dosarul nr. 8745/CC/2006:

Cu privire la acest dosar, se reține că prin Decizia nr. A7203/02.09.2002, Ministerul Apărării Naționale a hotărât, pentru terenul în suprafață de 55.390 metri pătrați situat în București, șos. Olteniței nr. 290, sector 4, să îi facă lui BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR, moștenitor al proprietarilor BORTICĂ ZAMFIR și ELISABETA, o ofertă de restituire prin echivalent, constând în acordarea de titluri de valoare nominală folosite exclusiv în procesul de privatizare sau în acțiuni la societăți comerciale tranzacționate pe piața de capital în valoare totală de 31.167.620.660 lei la data de 11.02.2002.

Dosarul a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor sub nr. 8745/CC/2006 la 15.02.2006.

În baza Deciziei nr. A 7203/02.09.2002 a Ministerului Apărării Naționale, a raportului de evaluare întocmit de ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expert evaluator NISTOR NECULAI, în temeiul art. 13 alin. 1 și al art. 16 alin. 7 din Titlul VII – Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr. 3781 din 04.12.2008, a hotărât emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui BORTICĂ ANCA-VALENTINA în valoare de 42.273.000 lei, respectiv în favoarea lui BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR în cuantum de 42.273.000 lei.

Decizia a fost semnată de președintele ZAAROUR INGRID, a fost redactată de consilierul DRĂGAN SANDA și avizată de șeful de serviciu MUNTEANU SORIN-IONUȚ.

La data de 27.10.2008, ROM CONSULTING CO S.R.L., prin expertul evaluator NISTOR NECULAI, a întocmit un raport de evaluare, conform căruia valoarea de piață estimată, la data de 27.10.2008, pentru terenul situat în București sector 4, șos. Oltenei nr. 290 (fostul Sector Agricol Ilfov, com. Dudești-Cioplea) în suprafață de 55.390 metri pătrați este de **22.931.460 euro**, respectiv **84.546.000 lei**.

Evaluarea terenului prin metoda comparației directe s-a bazat pe 3 oferte de vânzare terenuri cu „caracteristici comparabile cu terenul analizat”, prețul de ofertă fiind de 950-1100 euro/metru pătrat. Astfel, expertul a evaluat un metru pătrat la 414 euro.

Raportul de evaluare a fost avizat de expertul evaluator VIȘOIU GHEORGHE la 25.11.2008 și de consilierii NISTOR ALINA la 24.11.2008 și DRĂGAN SANDA la 25.11.2008.

Dosarul se regăsește la poziția nr. 59 din tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare semnat de ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-EDMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA, aceleași persoane semnând și procesul verbal de ședință din 04.12.2008 în care s-a aprobat raportul de evaluare.

La data de 23.04.2009, BORTICĂ ANCA-VALENTINA a solicitat emiterea titlului de conversie, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009 a emis Decizia nr. 6481, conform căreia s-a emis titlul de conversie în cuantum de **42.023.000 lei**, reprezentând un număr total de 42.023.000 acțiuni la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune la Fondul Proprietatea.

La data de 23.04.2009, BORTICĂ MIRCEA-ADRIAN-VICTOR a solicitat emiterea titlului de conversie, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, a emis Decizia nr. 6482, conform căreia s-a emis titlul de conversie în cuantum de **42.023.000 lei**, reprezentând un număr total de 42.023.000 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune la Fondul Proprietatea.

Tot la data de 23.04.2009, BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR a solicitat emiterea titlului de plată, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, prin Decizia nr. 762, a emis titlul de plată în cuantum de 250.000 lei.

La aceeași dată, BORTICĂ ANCA VALENTINA a solicitat emiterea titlului de plată, iar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, la data de 11.05.2009, prin Decizia nr. 761 a emis titlul de plată în cuantum de **250.000 lei**.

Conform extrasului de cont din 10.12.2010 s-au efectuat către BORTICĂ MIRCEA ADRIAN VICTOR, la aceeași dată, 2 plăți de câte **125.000 lei** fiecare, iar conform extrasului de cont din 30.11.2010 s-au efectuat către aceeași persoană 2 plăți de câte **125.000 lei** fiecare.

În urma unui control efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008. Astfel, prin raportul de evaluare din 29.03.2013, S.C. MONDOPULS S.R.L., prin expertul evaluator STANCIU CORNELIA, s-a stabilit că valoarea de piață a imobilului în suprafață de 55.390 metri pătrați, situat în București, șos. Oltenei nr. 290 este de **77.771.210 lei**, echivalentul a **21.093.930 euro** (data de referință a evaluării fiind 23.10.2008), față de **84.546.000 lei**, echivalentul a **22.931.460 euro**, cât stabilise evaluatorul NISTOR NECULAI, prin raportul de evaluare în baza căruia s-a emis decizia

de despăgubire în dosarul nr. 8745/CC/2006, diferența rezultată fiind de **1.837.530 euro**, echivalentul a **6.774.790 lei**.

Se arată în actul de sesizare că, prin raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din data de 13.03.2015 (vol.14 filele 150-209), s-a stabilit că valoarea de piață la data de 27.10.2008 a terenului situat în București, sector 4, șoseaua Olteniței, nr. 290 (fostul sector agricol Ilfov, comuna Dudești-Cioplea) este în realitate de **9.804.030 euro**, respectiv 36.146.478 lei, față de **22.931.460 euro**, respectiv 84.546.000 lei, cât a stabilit inculpatul NISTOR NECULAI cu prilejul evaluării terenului în dosarul de despăgubire nr. 8745/CC/2006.

Se arată că imobilul a fost supraevaluat de inculpat cu suma de **13.127.430 euro**, echivalentul a **48.399.522 lei**, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat, supraevaluarea imobilului fiind consecința nerespectării dispozițiilor Legii nr. 247/2005, art. 16 alin. 6⁴ Titlul VII, a Standardelor Internaționale de Evaluare (IVS), ediția a opta pct. 25 din GAVP (Principiile de Evaluare General Acceptate), pct. 5.11, 5.11.5, 5.16, 5.20 din GNI (Evaluarea proprietății imobiliare), respectiv a Codului deontologic al evaluatorilor pct. 1, 2.0, 4.0, 4.1.1., 4.1.2, 4.4.1, 5.3.4.

În raportul de evaluare întocmit de inculpatul NISTOR NECULAI (vol. 16 filele 153-274) din cadrul S.C. ROMCONSULTING CO S.R.L. s-a reținut, nereal, că prețul proprietăților similare cu cea de evaluat se situează la nivelul de **950-1100 euro/mp**, afirmație nesusținută de informațiile de piață și contrazisă chiar de raportul de evaluare din 29.09.2014 întocmit de S.C. MONDOPULS S.R.L., cu prilejul reevaluărilor dispuse de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților la solicitarea Curții de Conturi a României, conform căruia „**oferte de vânzare existente pentru terenuri cu suprafețe apropiate, solicitările sunt de 400 euro/mp la 600 euro/mp, funcție de deschidere, amplasament**”.

De altfel, nici măcar ofertele comparabile selectate de către evaluatorul S.C. MONDOPULS S.R.L. (Anexa 2 – Raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție – vol.14 filele 150-209) nu sunt reale, prin raportare la comparabilele tranzacționate obținute din baza de date a Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prezentate în Anexa 3 a aceluiași raport (vol.14 filele 150-209).

Deși, în raportul de evaluare întocmit de S.C. MONDOPULS S.R.L. s-a estimat că terenul în suprafață de 55.390 mp situat în București, șoseaua Olteniței nr. 290 are o valoare de piață de 21.093.929, 85 euro, echivalentul a 77.771.210 lei – valoare care oricum nu este egală cu cea stabilită de inculpatul NISTOR NECULAI – aceasta nu este una reală și nu poate fi acceptată, deoarece datele și informațiile reținute de evaluator sunt insuficiente și inadecvate, iar în grila de comparare a proprietăților imobiliare din Anexa 1 a aplicat în mod eronat corecții la elementul de comparație „Suprafață teren”, iar mențiunea conform căreia „**oferte de vânzare existente pentru terenuri cu suprafețe apropiate, solicitările sunt de 400 euro/mp la 600 euro/mp, funcție de deschidere, amplasament**” este nereală întrucât nu există oferte de terenuri comparabile cu suprafața de 5,5 ha la prețurile reținute de evaluator.

În ce privește raportul de evaluare întocmit de inculpatul NISTOR NECULAI în dosarul de despăgubire nr. 8745/CC/2006, se constată că în Anexa 3 a raportului de evaluare, inculpatul a folosit trei comparabile, oferte de vânzare terenuri:

- anunțuri.ro, oferta din 28.06.2007, www.multiasig.ro 2305131, 0728204000, Olteniței-Mărțișor, teren intravilan, constructibil, în suprafață de 230 metri pătrați, deschidere 10.5 ml, stradă asfaltată, zonă liniștită, vile, toate utilitățile, preț 950 euro.

Cu privire la această comparabilă, specialiștii Direcției Naționale Anticorupție, în raportul de constatare întocmit la 13.03.2015, au reținut că strada Mărțișor este localizată aproximativ paralel cu șoseaua Olteniței, între Parcul Tineretului și Calea Văcărești, în

dreptul complexului comercial Sun Plaza și este o comparabilă inadecvată pentru a estima valoarea de piață a unui teren situat la ieșirea din București, lângă Popești-Leordeni.

- teren Olteniței (oferta 576) Bordești, sector 4, teren intravilan cu o suprafață de 550 metri pătrați, deschidere de 25 ml, intabulare, tip teren construcții case, suprafață 550 metri pătrați, front stradal 25 ml, preț mp 1000euro/mp, www.premiumimobiliare.ro.

Cu privire la această comparabilă, specialiștii Direcției Naționale Anticorupție au constatat că este de asemenea inadecvată, întrucât oferta nu este datată și, în mod vădit, nu este una serioasă, prețul de vânzare fiind chiar mai mare decât terenul din zona rezidențială Mărțișor, aceasta în condițiile în care nici comparabilele reținute de reevaluatorul S.C. MONDOPULS S.R.L. nu depășesc 500 euro/metru pătrat.

- teren sector 4, Olteniței, București (ID 473), ofertă adăugată la data de 01.07.2008, suprafață 110 metri pătrați, deschidere 0 ml, categorie lot pentru casă, tip teren intravilan, detalii Berceni- șos. Olteniței, vând teren 110 metri pătrați intravilan, preț/mp – 1100 euro, preț total 121.000 euro.

Cu privire la această comparabilă, în raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție, s-a reținut că aceasta este de asemenea, inadecvată, întrucât **nu se știe dacă și unde a fost publicat anunțul, nu se cunoaște locația terenului, iar suprafața terenului este foarte mică.** Șoseaua Olteniței pleacă din Bld. Pieptănari – șos. Giurgiului – Viilor și continuă pe lângă Parcul Tineretului și Lacul Văcărești până în DN4, care leagă Bucureștiul de Oltenița. Strict în interiorul limitei administrative a municipiului București, șos. Olteniței are 5,6 km, iar ofertele de vânzare terenuri variază în mod semnificativ, tocmai în funcție de respectiva locație.

Se arată că, astfel, inculpatul NISTOR NECULA a comparat suprafața de 55.390 mp cu suprafețe de 110 mp, 230 mp și 550 mp (aceste 3 ultime suprafețe la prețuri cuprinse între 950 euro/mp și 1100 euro/mp). Totodată, inculpatul a considerat că un teren dintr-o zonă rezidențială (Olteniței-Mărțișor) poate fi comparată cu un teren de 55.390 mp situat la ieșirea din București lângă Popești-Leordeni. Toate acestea, bazate pe comparabile publicate pe internet (nereale sau neverificabile) în detrimentul unor tranzacții de vânzare certe, efective, așa cum prevede dispozițiile legale.

B. Dosarul nr.26.600/CC/2006. În legătura că acest dosar, se reține că, prin Dispoziția nr. 5873 din 29.05.2006, Primăria Municipiului București a respins cererea de restituire în natură a imobilului situat în București, Intrarea Apeductului nr.17, sector 6, formulată de CONSTANTIN TUDOR și s-au acordat măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul respectiv, compus din 1.535 metri pătrați și construcție demolată.

Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, prin Decizia nr.3333/10.11.2008, având în vedere dispoziția cu nr.5873/29.05.2006 a Primăriei Municipiului București, contractul de cesiune nr.4365/06.11.2007 și raportul de evaluare, în temeiul art.13 alin.1 și al art.16 alin.7, Titlul VII din Legea nr.247/2005 a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui CONSTANTIN AUREL în cuantum de **7.837.696, 31 lei.**

Conform contractului de cesiune nr.4365/06.11.2007, CONSTANTIN TUDOR a cesionat drepturile ce i se cuvin în baza Dispoziției nr.5873/29.05.2006 către CONSTANTIN AUREL, cesiunea fiind cu titlu gratuit.

La data de 07.01.2008, CONSTANTIN AUREL a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului, motivând cu „starea de sănătate foarte șubredă” a tatălui său și cu vârsta înaintată, atașând cererii un certificat medical, conform căruia CONSTANTIN TUDOR suferă de mai multe afecțiuni.

Cererea a fost înregistrată la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr. 730811 și a fost rezoluționată „caz special 26.600/CC/în așteptare”.

La data de 20.06.2008, PRECISS CONSULTING S.R.L., prin expert evaluator **DRULĂ DORIN-CORNEL**, a efectuat evaluarea imobilului, stabilind o valoare de 2.137.636 euro, respectiv **7.851.965 lei**.

Expertul evaluator, apreciind că proprietatea de evaluat avea destinație rezidențială și este demolată, a apreciat oportună evaluarea utilizând **abordarea costului de înlocuire**. De asemenea, expertul evaluator a apreciat că, întrucât oferta case/vile este aproape inexistentă (în locul casei existând blocuri), abordarea prin comparație directă de piață nu a putut fi aplicată.

După întocmirea raportului de evaluare la data de 15.10.2008, consilierul IORDACHE EMANUELA a avizat raportul cu mențiunea „raport complet” și, la aceeași dată, expertul evaluator **VIȘOIU GHEORGHE** a avizat raportul cu mențiunea că „studierea prețului de piață este în sarcina evaluatorului”.

Soluția propusă de consilierul IORDACHE EMANUELA a fost „pentru ședință”.

Dosarul nr.26.600/CC/2006 a fost introdus pe tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare, la data de 10.11.2008, tabelul fiind semnat de ZAAROUR INGRID, IOURĂȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA.

În ședința Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 10.11.2008, a fost aprobată lista cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportului de evaluare, procesul-verbal fiind semnat de ZAAROUR INGRID, IOURĂȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA.

În baza cererii de opțiune din 23.01.2009 formulată de CONSTANTIN AUREL, în baza Deciziei nr.103/28.01.2009, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis titlul de conversie în cuantum de **7.337.696, 31 lei**, reprezentând un număr total de 7.337.696 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune.

În baza aceleiași cereri de opțiune, din aceeași dată, în baza Deciziei nr. 1171/25.08.2010, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a emis în completare titlul de conversie în cuantum de **500.000 lei**, reprezentând un număr de 500.000 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune.

În urma unui control efectuat în cursul anului 2009 de Curtea de Conturi a României, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost obligată să procedeze la reevaluarea imobilelor din dosarele de despăgubire pe anul 2008. Astfel, prin raportul de evaluare din 29.03.2013, S.C. MONDOPULS S.R.L. prin expertul evaluator STANCIU CORNELIA, a stabilit că valoarea de piață la data de 20.06.2008 a terenului compus din teren în suprafață de 1.535 metri pătrați și construcție demolată este de **7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110 euro**.

Prin raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din data de 14.03.2015 (vol.14 filele 211-299) s-a stabilit că valoarea de piață la data de 19.06.2008 a imobilelor (teren și construcție de 1535 mp) situate în București, strada Apeductului nr. 17 era de 366.921 euro, din care s-a scăzut suma de 5.613 euro, reprezentând plățile efectuate în anul 1974, respectiv **361.308 euro, echivalentul a 1.326.831 lei**, față de **2.137.636 euro, echivalentul a 7.851.965 lei**, cât a stabilit inculpatul **DRULĂ DORIN-CORNEL** cu prilejul evaluării imobilelor în dosarul de despăgubire nr. 26600/CC/2006.

În consecință, imobilul (teren) a fost supraevaluat de inculpat cu **1.730.554 euro, echivalentul a 6.510.865 lei**, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat datorită nerespectării dispozițiilor Legii nr. 247/2005, Standardelor Internaționale de Evaluare și Codului Deontologic al evaluatorilor.

Astfel, expertul evaluator **DRULĂ DORIN CORNEL**, din cadrul PRECISS CONSULTING CO, a întocmit raportul de evaluare în condițiile în care:

- în notificarea conform Legii nr. 10/2001 înaintată de CONSTANTIN TUDOR pentru restituirea în natură sau în echivalent a imobilului din str. Apeductului nr. 17, aceasta a precizat că, casa de locuit avea 5 camere și construcția avea o valoare de 33.250 USD, incluzând vie și livadă, solicitând despăgubiri totale în valoare de 33.716 USD;

- raportul nu respectă standardele IVS 2007 și nici Codul Deontologic, deoarece este întocmit lacunar, nu respectă cerințele privind imparțialitatea, obiectivitatea profesională, transparența, normele legislative, metodele și abordările așa cum rezultă din standarde, evaluatorul făcând o compilație între abordarea prin comparația vânzărilor (atunci când evaluează terenul) și costuri atunci când evaluează clădirile, supraevaluând imobilul expropriat;

- comparabilele folosite nu au fost verificate și confirmate din punct de vedere al realității și al veridicității;

- evaluatorul nu a respectat dispozițiile art. 16 pct. 6⁴ din Legea nr. 247/2005, în sensul că nu a solicitat de la bănci, notari publici, agenții imobiliare, birouri de carte funciară informații cu privire la tranzacțiile de proprietăți imobiliare;

- raportul nu a realizat identificarea proprietății în raport de actele de proprietate;

- evaluatorul a folosit trei comparabile nereale de pe un site de internet ce au condus la stabilirea valorii unui metru pătrat de teren la 1.377,36 euro, ignorând date și informații ale biroului de cadastru și publicitate imobiliară sector 6, date certe și descrise în raportul specialistului Direcției Naționale Anticorupție la pagina 24-25.

De asemenea, inculpatul **DRULĂ DORIN-CORNEL** nu a ținut cont de faptul că imobilul supus evaluării fusese expropriat în urmă cu peste 33 ani pentru cauză de utilizare publică, respectiv pentru sistematizarea zonei și nici de faptul că la data exproprierii terenul se găsea la periferia municipiului București.

În timp ce inculpatul a folosit pentru evaluare 3 comparabile nereale de pe un site de internet care i-au permis să stabilească valoarea unui metru pătrat de teren la 1377,36 euro, prin ignorarea dispozițiilor legale, nu a solicitat de la Biroul de cadastru și publicitate imobiliară sector 6 București date certe privind valoarea unor imobile (terenuri) similare, cele 8 comparabile fiind prezentate detaliat la paginile 24-26 în Raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție.

Astfel, cu ușurință se pot constata diferențele de preț pentru un metru pătrat din comparabilele folosite de specialistul Direcției Naționale Anticorupție, preț cuprins între 75,7 euro/mp și 250 euro/mp – date privind tranzacții certe – și prețul de 1377,36 euro/mp stabilit de inculpat în urma analizării comparabilelor folosite în evaluare.

În aceste condiții, se poate concluziona că raportul de evaluare semnat de inculpatul **DRULĂ DORIN CORNEL**, pe baza căruia Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis decizia nr. 3333/10.11.2008, a supraevaluat terenul care a făcut obiectul dosarului de despăgubire nr. 26600/CC/2006, raportul de evaluare fiind incomplet, bazat pe metode și tehnici inadecvate contrar standardelor, pe informații neverificabile.

În legătură cu raportul de evaluare întocmit de S.C. MONDOPULS S.R.L., ca urmare a reevaluării dispusă de Curtea de Conturi a României, în dosarul de despăgubire nr. 26600/CC/2006 prin care s-a stabilit că la data de 20.06.2008 imobilul compus din teren în suprafață de 1.535 mp și construcție demolată avea o valoare de piață de 7.354.140 lei, echivalentul a 2.002.110 euro, se reține că și de această dată au fost utilizate informații nereale și neverificate, iar comparabilele folosite la evaluarea terenului nu au fost verificate, în ceea ce privește corectitudinea lor.

În susținerea acestui punct de vedere, în Raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție (pag. 27), s-a arătat că dacă evaluatorul STANCIU CORNELIA ar fi verificat la Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 6, ar fi observat că terenul în suprafață de 316 mp din acte și 313 mp din măsurători a fost cumpărat de S.C. ARKADIA IDEAL CONSTRUCT S.R.L., în data de 10.06.2001, pentru suma de 84.000 euro (265 euro/mp) ori oferta de pe internet era de 284.000 euro.

În cazul terenului de pe Valea Lungă, în urma verificărilor în baza de date a Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară București, s-a constatat că există un teren de 347 mp, care a fost tranzacționat în data de 23.01.2009 cu suma de 258.762 lei, echivalentul a 58.185 euro (167 euro/mp).

De asemenea, cu prilejul verificării comparabilei din strada Virtuții nr. 14-16, specialistul Direcției Naționale Anticorupție a constatat că la adresa respectivă există blocuri de locuințe și nu teren, ceea ce i-a permis să concluzioneze că expertul evaluator a folosit o comparabilă fictivă.

În aceste condiții, valoarea de piață estimată a imobilului de către S.C. MONDOPULS CS.R.L. se apreciază ca fiind una nereală, supraevaluată.

C. Dosarul nr.13653/FFCC/2008. Cu privire la acest dosar, se rețin următoarele: prin Hotărârea nr. 935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, semnată de către prefectul de la acea dată, CĂTĂLIN DEACONESCU, s-au soluționat cererile nr. 222/1998 și nr. 43152/2005 formulate de către numitele OLOȘUTEANU MATILDA și GHEȚU ELENA, propunându-se acordarea de despăgubiri pentru terenul în suprafață de 20,5 ha, situat pe raza fostei comune Dudești – Cioplea, actualmente sector 3, București.

Emiterea hotărârii în favoarea numitelor OLOȘUTEANU MATILDA și GHEȚU ELENA s-a întemeiat pe calitatea acestora de moștenitoare ale defuncților MATEESCHI/ANGHELOF IVAN ȘI MATEESCHI/ANGHELOF NEDELEA, conform certificatelor de moștenitor nr. 13/05.01.1983 dat în dosarul nr. 20/1983 de Notariatul de Stat local al sectorului 3 și nr. 50 / 21.05.1996 dat în același dosar succesoral, eliberat de B.N.P. MARIA VASILESCU din București.

Anterior emiterii acestei hotărâri de către Primăria Mun. București, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 170 din 25.02.2008, OLOȘUTEANU MATILDA,

sector 2, și GHEȚU ELENA, domiciliată în București,

sector 2, au transmis lui VIȘOIU VALENTIN, domiciliat în mun. Pitești,

drepturile prezente și viitoare privind suprafața de 20,5 ha pătrați, teren situat în București, în zona fostei comune Dudești – Cioplea, actualmente sector 3.

Prețul dreptului litigios privind suprafața de 20,5 ha, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 2.713.500 euro.

La data de 24.04.2008, Guvernul României – Instituția Prefectului Municipiului București a trimis Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților extrasul Hotărârii nr. 935 din 16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, documentația doveditoare, înregistrată la Instituția Prefectului Municipiului București sub nr. 5909/27.02.2008 și 11427/10.04.2008

Dosarul a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților la data de 24.04.2008 sub nr. 13653/FFCC/2008.

La data de 06.05.2008, s-a încheiat anexa la contractul de prestări servicii nr. 44/2007 având ca obiect realizarea unui raport de evaluare pentru proprietatea de 20,5 ha, teren situat pe raza fostei comune Dudești – Cioplea, actualmente sector 3, București, de către evaluatorul HANU ALEXANDRU-FLORIN.

Acesta, prin referatul înregistrat la data de 30.06.2008 la Autoritatea Națională Pentru Restituirea Proprietăților, a restituit dosarul, motivând faptul că amplasamentul celor 20, 5 ha de teren ce urma să fie evaluat, nu „este clar definit”.

La cererea numitului VIȘOIU VALENTIN, în calitate de cesionar al drepturilor asupra terenului de 20, 5 ha, la data de 11.07.2008, s-a întocmit un raport de expertiză tehnică extrajudiciară de către expertul ANTON MARCELA, având ca obiect identificarea suprafeței de teren ce a făcut obiectul contractului de cesiune dintre OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA, pe de o parte, și VIȘOIU VALENTIN, pe de altă parte.

Conform acestui raport de expertiză tehnică judiciară, înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8166/FF din 17.07.2008, suprafața terenurilor aferente drepturilor litigioase transmise către numitul VIȘOIU VALENTIN este de 21, 30 ha - situată pe teritoriul administrativ al Municipiului București, sector 3 și de 4 ha pe teritoriul administrativ al comunei Cernica. Terenul este compus din 23 de parcele, grupate în 6 zone, astfel: zona 1 (Palladay - Decembrie1918), zona 2 (Pallady-Anticorozivului), zona 3 (Drumul între tarlale), zona 4 (Splaiul Unirii – N. Grigorescu), zona 5 (Splaiul Unirii – Depoul Titan- N. Grigorescu) și zona 6 (Splaiul Unirii – aproape de centură).

Având în vedere efectuarea identificării amplasamentului terenului mai sus menționat, evaluatorul HANU ALEXANDRU- FLORIN a întocmit raportul de evaluare având ca obiectiv estimarea valorii de piață a proprietății imobiliare, raportul fiind înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților cu nr. 8475/R/08.08.2008.

Conform raportului de evaluare, valoarea terenului a fost estimată la suma de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei la cursul de schimb al B.N.R. din data de 23.07.2008 (3,5842lei/1euro), prețul pe metru pătrat fiind stabilit astfel: pentru zona 1 (Palladay - Decembrie1918) la valoarea de 1002,68 euro/mp, pentru zona 2 (Pallady-Anticorozivului) la valoarea de 615,13 euro/mp, pentru zona 3 (Drumul între tarlale) la valoarea de 332,50 euro/mp, pentru zona 4 (Splaiul Unirii – N. Grigorescu) la valoarea de 662,63 euro/mp, pentru zona 5 (Splaiul Unirii – Depoul Titan- N. Grigorescu) la valoarea de 330,74 euro/mp și pentru zona 6 (Splaiul Unirii –centură) la valoarea de 144,64 euro/mp.

Pentru determinarea valorii de piață a fost aplicată metoda „abordării prin comparație”, metoda cantitativă, prin procedeele analizei pe perechi de date, evaluatorul folosind pentru fiecare dintre cele 6 zone evaluate câte 3 comparabile selectate din rândul ofertelor de vânzare de imobile ale agențiilor imobiliare din zonă precum și din publicații cu rubrici de publicitate imobiliară.

Pe fila a treia a raportului de evaluare, la data de 05.08.2008, numitul VIȘOIU VALENTIN a făcut mențiunea că a primit sinteza evaluării și este de acord cu valoarea de 104.640.071 euro stabilită în raport, semnând în acest sens.

Prin adresa nr.9984/22.08.2008, expertul evaluator din cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților VIȘOIU GHEORGHE a informat conducerea instituției, cu privire la conformitatea cu Standardele Internaționale de Evaluare a raportului nr. 8475/R/08.08.2008 întocmit în dosarul I3653/CC și totodată a precizat că nu are nici un grad de rudenie cu numitul VIȘOIU VALENTIN, cesionar în același dosar.

La data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 3681/27.08.2009, VIȘOIU VALENTIN a transmis numiților MANOLE GHEORGHE ADRIAN, domiciliat în mun. Pitești,

..... și BARBU FLORIN ȘERBAN, domiciliat în mun. București,

..... , cotă parte de 12 %, respectiv 17% din drepturile litigioase care făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul 13653/FFCC/2008, acesta păstrând la rândul său, o cotă parte de 71%.

Prețul cotelor părți din dreptul litigios plătit de către cesionarii MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 336.000 euro, respectiv 476.000 euro.

Dosarul nr.13653/FFCC/2008 a fost introdus pe agenda de lucru a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 02.09.2008, regăsindu-se la poziția nr. 312 din tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza rapoartelor de evaluare, tabel semnat de către ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, GEORGESCU HORIA, MARKO ATTILA-GABOR și CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN.

În ședința din 02.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator HANU ALEXANDRU FLORIN, procesul verbal de ședință fiind semnat de către ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, GEORGESCU HORIA, MARKO ATTILA-GABOR și CANANGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN.

În cadrul ședinței din data de 16.09.2008, având în vedere cele două contracte de cesiune succesive, respectiv nr.170/25.02.2008 și nr. 3681/27.08.2008, având ca obiect transmiterea drepturilor privind imobilele ce fac obiectul cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate în dosarul 13653/FFCC/2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat printre altele, modificarea poziției nr. 312 din Anexa II la Raportul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008, prin înlocuirea persoanelor cedente, respectiv OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA cu persoanele cesionare, respectiv VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN.

La data de 25.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis Decizia nr. 4764/FF, prin care s-a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui VIȘOIU VALENTIN pentru cota de 71%, MANOLE GHEORGHE ADRIAN pentru cota de 12% și BARBU FLORIN ȘERBAN pentru cota de 17%, în cuantum total de 375.050.942 RON, conform raportului de evaluare întocmit. Decizia a fost întocmită de către consilier GHILDUȘI LAVINIA, verificată de către șef serviciu OLTEANU DRAGOȘ și semnată de președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – ZAAROUR INGRID.

La data de 25.09.2008, BARBU FLORIN ȘERBAN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni). La data de 29.09.2008, s-a emis titlul de conversie nr. 942, în favoarea lui BARBU FLORIN ȘERBAN, în cuantum de 63.758.660,14 lei, reprezentând un nr. total de 63.758.660 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IUORAȘ MIHNEA REMUS.

Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

La data de 25.09.2008, MANOLE GHEORGHE ADRIAN prin mandat, VIȘOIU VALENTIN, conform procurii autentificate prin încheierea nr. 4050/16.09.2008 la BNP Aidea Ionel, a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni), iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr. 943 în cuantum de 45.006.113,04 lei, reprezentând un nr. total de 45.006.113 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM

ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IOURĂȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată la data de 30.09.2008, prin mandat VÎȘOIU VALENTIN, conform procurii mai sus menționate.

La data de 25.09.2008, VÎȘOIU VALENTIN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni) iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlul de conversie nr. 944 în cuantum de 266.286.168,82 lei, reprezentând un nr. total de 266.286.169 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IOURĂȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

Prin raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din 16.03.2015 (vol. 14 filele 2-148), s-a stabilit că valoarea de piață, la data 04.08.2008 a terenului în suprafață de 205.000 mp situat în sector 3, București este în realitate de 34.909.752 euro, echivalentul a 125.123.533 lei, față de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei, cât a stabilit inculpatul HANU ALEXANDRU FLORIN în dosarul de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008.

Astfel, imobilul a fost supraevaluat de inculpat cu 69.730.320 euro, echivalentul a 249.927.409 lei, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat, iar cauzele supraevaluării au fost determinate de nerespectarea dispozițiilor art. 16 alin. 6⁴ din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, al pct. 2.5. din GAVP (Principiile de Evaluare General Acceptate), ale pct. 5.11, 5.11.5, 5.16 și 5.20 din GN1 – Evaluarea proprietății imobiliare, ale pct. 1, 2.0, 4.0, 4.1.1, 4.1.2, 4.4.1, 5.3.4 din Codul Deontologic al evaluatorilor.

Pentru estimarea valorii de piață a activului prin metoda comparațiilor de piață, inculpatul HANU ALEXANDRU FLORIN a folosit informațiile provenite din ofertele de vânzare imobile ale agențiilor imobiliare din zonă, precum și datele și informațiile existente în publicațiile ce conțin rubrici de publicitate imobiliară, pentru comparație la fiecare zonă fiind selectate 3 comparabile oferite spre tranzacționare.

Astfel, inculpatul a stabilit următoarele valori de comparație: zona 1-1002,68 euro/mp, zona 2-615,13 euro/mp, zona 3-332,50 euro/mp, zona 4-662,63 euro/mp, zona 5-330,74 euro/mp și zona 6-144,64 euro/mp, iar în final a stabilit valoarea finală de 104.640.071 euro, echivalentul a 375.050.942 lei.

În aceste condiții este evident că inculpatul HANU ALEXANDRU FLORIN, cu prilejul întocmirii raportului de evaluare în dosarul de despăgubire nr. 13653/FFCC/2008, nu a utilizat informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare de la bănci, notari publici, birouri de carte funciara, așa cum impunea art. 16 pct. 6⁴ din Legea nr. 247/2005, datele și informațiile selectate de evaluator fiind inadecvate pentru evaluarea efectuată.

Pentru stabilirea valorii de piață a terenului ce a făcut obiectul dosarului de despăgubire, specialiștii Direcției Naționale Anticorupție (vol. 14 filele 2-148 din raportul de constatare pag. 24-51) au utilizat ca și comparabile, tranzacții și oferte ale căror valori pentru zona 1 au fost cuprinse între 168 și 571 euro/mp, pentru zona 2 între 138 și 250 euro/mp, pentru zona 3 între 45 și 250 euro/mp, pentru zona 4 între 55 și 120 euro/mp, pentru zona 5 între 55 și 115 euro/mp și pentru zona 6 între 55 și 115 euro/mp.

Pe baza acestor comparabile a rezultat că valoarea de piață la data de 04.08.2008 a terenului în suprafață de 205.000 mp este de 34.909.752 euro, respectiv 125.123.533 lei.

Din analiza suprafețelor de teren, rezultă și faptul că inculpatul HANU ALEXANDRU FLORIN a comparat pentru zona 1 suprafața de 19.000 mp cu suprafețe cuprinse între 1339 mp și 3000 mp, pentru zona 2 suprafața de 102.200 mp cu suprafețe cuprinse între 516 mp și 6300 mp, pentru zona 3 suprafața de 9050 mp cu suprafețe cuprinse între 480 mp și 12.500 mp, pentru zona 4 suprafața de 10.000 mp cu suprafețe

cuprinse între 750 și 1400 mp, pentru zona 5, suprafața de 20.000 mp cu suprafețe cuprinse între 750 mp și 8350 mp, pentru zona 6, suprafața de 44750 mp cu suprafețe cuprinse între 3.900 mp și 30.000 mp.

Este evident că și sub acest aspect, inculpatul HANU ALEXANDRU FLORIN nu a respectat prevederile punctului 9.2.1.1. privind „Abordarea prin comparația vânzărilor”, conform căruia „...se ia în considerare vânzările proprietăților similare sau substituibile și informațiile referitoare la piață și stabilește o estimare a valorii prin procese de comparație. În general, proprietatea este comparată cu proprietăți similare vândute tranzacționate, pe o piață deschisă...”.

În aceste condiții, consecința supraevaluării a fost determinată în mare măsură și de faptul că inculpatul nu a comparat suprafețe similare sau substituibile și, cu atât mai puțin, nu a luat în considerare vânzările unor astfel de proprietăți similare așa cum impunau Standardele Internaționale de Evaluare.

Se arată în continuare următoarele aspecte, în caracterizarea situației de fapt expuse anterior:

În perioada 01.01.2008 – 31.12.2008, componența Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost următoarea: **ZAAROUR INGRID** – numită prin Decizia Primului - Ministru nr. 413/15.08.2005, în calitate de președinte a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, **IUORAȘ MIHNEA REMUS** – numit prin Decizia Primului - Ministru nr. 242/10.09.2007, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, **NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN** – numit prin Decizia Primului - Ministru nr. 131/26.06.2008, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și, prin Decizia Primului - Ministru nr. 134/04.07.2008, în calitate de secretar de stat, reprezentant al Ministerului Justiției, **POPA MOCANU INGRID LUCIANA** - numită prin Decizia primului – Ministru nr. 131/26.06.2008, în calitate de vicepreședinte a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, **BACIU REMUS VIRGIL** – numit prin Decizia Primului – Ministru nr.27/13.02.2007, în calitate de vicepreședinte a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, **GEORGESCU HORIA** – numit prin Decizia Primului Ministru nr. 51/17.03.2008, în calitate de reprezentant al Ministerului Justiției, **MARKO ATTILA GABOR** – numit prin Decizia Primului Ministru nr.413/15.08.2005, în calitate de secretar de stat – reprezentant al Secretariatului General al Guvernului – Departamentul pentru relații interetnice și **CANANGIU CONSTANTIN CĂTĂLIN** - numit prin Decizia Primului Ministru nr.28/13.02.2007, în calitate de reprezentant al Ministerului de Finanțe.

Potrivit prevederilor art.15 lit. d din *Legea 247/2005 privind reforma în domeniul proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente*, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor au beneficiat de o indemnizație de ședință reprezentând 50% din salariul de încadrare sau, după caz, din indemnizația lunară, într-o lună fiind acordată o singură indemnizație, indiferent de numărul ședințelor de lucru.

Astfel, conform situației redată în Adresa Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 25246/RG/08.04.2015, membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor au încasat la nivelul anului 2008, un număr de 12 indemnizații brute, în cuantum total de 38.166 lei - **ZAAROUR INGRID**, 32.217 – **MIHNEA REMUS IUORAȘ**, 33.328 – **POPA MOCANU INGRID LUCIANA** și 32.217 – **BACIU REMUS VIRGIL**.

În ceea ce îi privește pe membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, reprezentanți ai Ministerului de Finanțe, Ministerului Justiției și Departamentul pentru Relații Interetnice, aceștia au beneficiat în anul 2008, conform situației redată în adresa Secretariatului Guvernului nr. 20/3042/16.03.2015, de

următoarele indemnizații brute, astfel: MARKO ATTILA GABOR - 26.835,50 lei, CANAGIU CĂTĂLIN - 13.994 lei, GEORGESCU HORIA - 2.972 lei iar NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN - 19.551 lei.

În caracterizarea laturii subiective, se menționează în actul de sesizare că în cauză sunt relevante, în sublinierea modului abuziv de lucru, dublat de indiferența profesională - ce reprezintă intenție indirectă prin acceptarea rezultatului socialmente periculos, chiar declarațiile inculpaților, redate în extenso în actul de sesizare.

Se precizează că inculpații ZAAROUR INGRID, IUORAȘ MIHNEA-REMUS, MARKO ATTILA-GABOR, POPA-MOCANU INGRID-LUCIANA, BACIU REMUS-VIRGIL, CANAGIU CONSTANTIN-CĂTĂLIN, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și GEORGESCU HORIA, membrii ai Comisiei Centrale au acționat cu intenție indirectă, deoarece rezultatul prejudicierii bugetului de stat ori al intereselor legitime ale unor persoane este cert, iar inculpații au acționat în cunoștință de cauză, contrar obligațiilor ce le reveneau potrivit reglementărilor legale, caracterul generalizat al declarațiilor prin care se apără conduce la concluzia existenței unei conivențe infracționale acceptate tacit.

Probele administrate în cauză au reliefat activitatea infracțională complexă a inculpaților care au îndeplinit diferite roluri în activitatea de aprobare a rapoartelor de evaluare, dar această activitate infracțională nu este distinctă ci dimpotrivă este rezultatul conivenței infracționale tacite demonstrată de scopul comun urmărit.

Săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu de către inculpați, membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, s-a caracterizat prin conivență infracțională tacită demonstrată prin probele administrate și descrise dar și prin declarațiile inculpaților care relevă că, nu s-au aplecat deloc și nu au studiat rapoartele de evaluare, pluralitatea actelor de executare, rezultând din faptul că au procedat în aceeași modalitate în toate cele trei dosare ceea ce decelează intenția ca formă a vinovăției pentru întreaga activitate infracțională.

Se susține în actul de sesizare că la aceeași concluzie, a conivenței infracționale tacite, se ajunge și din examinarea obligațiilor pe care și le-au asumat încă de la momentul în care au acceptat să fie desemnați membrii ai CCSD, deoarece simpla parcurgere a legii și Regulamentului evidențiază obligația acestora de a verifica existența în rapoartele de evaluare a unor informații sigure obținute de la băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare.

Se mai arată că în contextul acestor elemente, la rândul lor complicii, inculpații VIȘOIU GHEORGHE, HANU ALEXANDRU FLORIN, DRULĂ DORIN CORNEL și NISTOR NECULAI au acționat cu intenție directă deoarece au folosit pentru evaluare, numai date pătinoare în scopul majorării valorii terenurilor. În aceste condiții faptice devine evident că atât la nivelul inculpaților HANU ALEXANDRU-FLORIN, DRULĂ DORIN-CORNEL, NISTOR NECULAI - evaluatorii ce au întocmit rapoartele de evaluare, al inculpatului VIȘOIU GHEORGHE - ce a avizat rapoartele întocmite, precum și al inculpaților - membrii ai Comisiei Centrale s-a acționat cu intenție indirectă, deoarece rezultatul prejudicierii bugetului de stat ori al intereselor legitime ale unor persoane este cert, însă inculpații au acționat în cunoștință de cauză contrar obligațiilor ce le reveneau potrivit reglementărilor legale, ceea ce conduce la concluzia existenței unei conivențe infracționale acceptate tacit.

Sub aspectul infracțiunilor de luare de mită, de către inculpații Nicolescu Theodor și Hanu Alexandru, se mai fac următoarele precizări:

La data de 16.03.2015, VIȘOIU VALENTIN a formulat un denunț în care a sesizat faptul că, la sfârșitul anului 2007, fără a putea preciza cu exactitate data, s-a

întâlnit cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN și cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, ultimul fiind la momentul respectiv și vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, context în care cel din urmă i-a spus denunțatorului că, dacă va achiziționa drepturi litigioase din dosare aflate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, îl va ajuta ca respectivele dosare să treacă prin Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor "fără probleme", în urma acestui demers urmând să primească contravaloarea a 5% din totalul numărului de acțiuni primite în urma conversiei, indiferent de prețul la care erau vândute acțiunile.

La începutul anului 2008, denunțatorul a achiziționat două dosare privind drepturi litigioase, unul dintre dosare având ca cedenți familia OLOȘUTEANU – decizia Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 4764 din data de 25.09.2008, iar celălalt dosar având ca cedenți, printre alții, familiile POPESCU, VOICULESU, în total 13 cedenți – decizia Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților nr. 4796/FF din 25.09.2008.

Din aceste drepturi, în primul dosar a cesionat, în baza contractului autentificat sub nr. 3681 din 27.08.2008, un procent de 17% lui BARBU FLORIN ȘERBAN și 12% lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN, contra sumei de 476.000 euro, respectiv 376.000 euro.

Denunțatorul susține că a cesionat aceste procente având o înțelegere anterioară cu cei doi cesionari, dar la momentul inițial al achiziționării drepturilor litigioase aceștia nu dispuneau de banii necesari. Totodată, VIȘOIU VALENTIN susține că cei doi cesionari au cunoscut, la momentul semnării contractului, că după acordarea despăgubirilor și convertirea acestora în acțiuni, un procent de 5% din acestea vor trebui date lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, în vederea soluționării fără probleme și cu celeritate a acelui dosar.

Deci după achiziționarea drepturilor litigioase în acel dosar, denunțatorul, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN, a discutat cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, pe care l-a înștiințat că a achiziționat respectivele drepturi, iar acesta a confirmat că înțelegerea anterioară referitoare la remiterea a 5% din numărul de acțiuni rămâne valabilă.

Cu privire la cel de-al doilea dosar, denunțatorul declară că, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN, au cesionat drepturile litigioase, într-un procent de 88%, respectiv 12% de la proprietarii de drept. Acesta susține că și pentru acel dosar urma să îi remită lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN 5% din numărul total al acțiunilor care le reveneau.

După achiziționarea drepturilor litigioase în cele două dosare, denunțatorul afirmă că, împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, s-au întâlnit în cursul anului 2008 de mai multe ori cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, care i-a asigurat că cele două dosare vor trece de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor fără probleme, la momentul respectiv acesta având funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Conform denunțului, în luna septembrie 2008, au fost emise decizii de acordare a despăgubirilor, fiind emise și titluri de conversie.

Cu privire la modalitatea de remitere a procentului de 5% din totalul acțiunilor, denunțatorul declară că 2,5% trebuia să fie remise de către el, iar 2,5% de către MANOLE GHEORGHE ADRIAN, indiferent de cota parte deținută de fiecare.

Referitor la remiterea de către denunțator a sumelor de bani obținute din vânzarea celor 2,5% acțiuni către NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, acesta susține că în perioada 2008-2013 i-a dat acestuia suma de aproximativ 800.000 euro, în mai multe tranșe după vânzarea acțiunilor. Astfel, banii erau reținuți în numerar, din bancă, și

în mânași lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN cu ocazia întâlnirilor avute în diferite locații din Pitești și București.

De asemenea, VIȘOIU VALENTIN susține că a încheiat cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și un contract de comision, cu caracter fictiv, în baza căruia i-a virat o sumă de bani în lei.

Referitor la banii pe care trebuia să îi remită MANOLE GHEORGHE ADRIAN lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, susține că nu a participat efectiv la remiterea acestora.

În legătură cu acest dosar, denunțatorul precizează că înainte de finalizarea raportului de evaluare întocmit de către expertul HANU ALEXANDRU FLORIN s-a întâlnit cu acesta la biroul său și i-a sugerat că, în măsura în care va întocmi un raport cât mai favorabil, îl va recompensa, dar fără a preciza o sumă.

După finalizarea raportului și depunerea acestuia la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților s-a întâlnit cu evaluatorul HANU ALEXANDRU FLORIN tot la sediul acestuia din București, situat în zona Piața Unirii, ocazie cu care a luat la cunoștință de valoarea stabilită, semnând că este de acord cu evaluarea și i-a remis expertului suma de 10.000 euro.

În cadrul aceluiași denunț, VIȘOIU VALENTIN a susținut că, în cursul anului 2007, în baza aceleiași înțelegeri infracționale avute cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN a achiziționat un dosar de drepturi litigioase aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, dar l-a interpus pe BARBU FLORIN ȘERBAN, în realitate acesta având doar o cotă de 15%, MANOLE GHEORGHE ADRIAN o cotă de 15-20%, iar denunțatorul restul.

Deși, valoarea despăgubirilor primite a fost de aproximativ 12 milioane lei, în urma valorificării acțiunilor s-au încasat aproximativ 7 milioane lei, din care NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN a primit 5%, aproximativ 350.000 lei. Banii i-a remis denunțatorul sau MANOLE GHEORGHE ADRIAN, în numerar, în lei sau euro, fără a putea preciza în câte tranșe, fiind remiși în cursul anului 2008.

La aceeași dată, **BARBU FLORIN ȘERBAN** a formulat un denunț în care a precizat că, în cursul anului 2007, VIȘOIU VALENTIN i-a propus să achiziționeze drepturi litigioase într-un dosar aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, având ca titulari moștenitori familia OLOȘUTEANU și GHEȚU ELENA.

Deși nu avea în totalitate banii pentru achiziționarea acelor drepturi litigioase, dispunând doar de aproximativ 20%, denunțatorul afirmă că VIȘOIU VALENTIN i-a dat diferența de bani, solicitându-i să figureze doar el în calitate de cesionar, fără a-i preciza motivul.

În aceeași perioadă, prin intermediul lui VIȘOIU VALENTIN sau MANOLE GHEORGHE ADRIAN, i-a cunoscut pe NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, care la momentul respectiv era vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, iar raportat la respectiva situație de fapt, VIȘOIU VALENTIN i-a spus că din numărul total de acțiuni pe care urma să-l primească va trebui ca un procent de 5% să fie remis lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, pentru ca acesta să-i sprijine în soluționarea favorabilă și cu celeritate a dosarului de despăgubiri.

În legătură cu acel dosar de despăgubire, valoarea a fost de aproximativ 12 milioane de lei, dar în urma vânzării acțiunilor au încasat aproximativ 7 milioane de lei, din care 5%, respectiv 350.000 lei i-au fost dați lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN de către VIȘOIU VALENTIN, dar nu cunoaște detalii privind remiterea banilor.

De asemenea, denunțatorul afirmă că în cursul anului 2008 a achiziționat împreună cu MANOLE GHEORGHE ADRIAN de la VIȘOIU VALENTIN o cotă parte

de 17%, respectiv 12% din drepturile deținute de VIȘOIU VALENTIN, care achiziționase acele drepturi tot de la familia OLOȘUTEANU.

De la VIȘOIU VALENTIN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN a aflat că trebuie să dea 5% din numărul acțiunilor primite lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN în scopul soluționării „fără probleme și cu celeritate” a respectivului dosar, dar personal nu i-a dat nicio sumă de bani lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, de acest aspect ocupându-se VIȘOIU VALENTIN sau MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

La data de **16.03.2015**, **MANOLE GHEORGHE ADRIAN** a formulat un denunț în care a precizat că, în cursul anului 2008, VIȘOIU VALENTIN i-a propus să cumpere, împreună cu el drepturi litigioase, sub condiția ca o parte din acestea să fie cedate, după obținerea titlurilor de conversie către o persoană a cărei identitate urma să îi fie adusă la cunoștință la un moment ulterior.

În primul contract în care a avut calitate de cesionar, a achiziționat 12% din drepturile deținute de proprietarii de drept, iar suma totală a tranzacției a fost de aproximativ 150.000 euro, pe care a achitat-o unuia dintre moștenitori în două tranșe pentru aceasta primind, cu titlu de împrumut, 30.000 euro de la VIȘOIU VALENTIN. După cumpărarea drepturilor, VIȘOIU VALENTIN i-a cerut denunțatorului să-l imputernicească în raporturile cu autoritățile. Pentru acel dosar titlurile de conversie au fost eliberate la sfârșitul anului 2008.

Denunțatorul declară că, tot în anul 2008, VIȘOIU VALENTIN i-a propus să cumpere de la el 12% din drepturile litigioase dintr-un dosar aflat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, ocazie cu care i-a spus că, în realitate, va primi un număr mai mare de acțiuni raportat la suma plătită, diferența urmând a fi vândută la un preț mai mic decât cel al pieței lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, despre care VIȘOIU VALENTIN îi spusese că era persoana cu ajutorul căreia urma să rezolve dosarele la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

MANOLE GHEORGHE ADRIAN declară că, în momentul în care i-a cerut explicații lui VIȘOIU VALENTIN, acesta i-a spus că relația lui cu NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN nu îl privește, urmând să facă ceea ce convenise anterior cu el. În aceste condiții a acceptat, iar ulterior obținerii titlurilor de conversie, i-a vândut prin contract autentificat lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN o parte din acțiunile primite, la un preț cu o treime sub cel al pieței.

De asemenea, după încheierea respectivului contract de vânzare-cumpărare, i-a restituit lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, în mai multe tranșe, suma pe care o primise pentru vânzarea acelor titluri de conversie.

Denunțatorul mai susține că, în baza aceleiași înțelegeri cu VIȘOIU VALENTIN, la data de 21.07.2009, a încheiat un contract de comision cu NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, care a avut un caracter fictiv, în baza căruia la data de 06.09.2009 i-a plătit acestuia suma de 264.000 lei, iar la data de 15.06.2009 i-a vândut lui POPESCU IONEL, nașul lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, pentru suma de 360.000 lei, un număr de 9 milioane de acțiuni. Vânzarea către POPESCU IONEL s-a efectuat la cererea lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, iar prețul unei acțiuni era cu aproximativ o treime sub valoarea de piață. În acele condiții, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN i-a spus că în acel fel a fost stinsă orice obligație pe care VIȘOIU VALENTIN o avea la acesta.

Se arată că, în urma administrării probatoriului, s-a concluzionat că dosarul de despăgubire, achiziționat în cursul anului 2008, la care denunțatorii au făcut referire, în care Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis decizia nr. 4764/FF, a fost înregistrat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților sub nr. 13563/FFCC/2008.

Cu privire la dosarul nr.13563/FFCC, se arată că martorul VIȘOIU VALENTIN a cumpărat, în baza unui antecontract de cesiune întocmit la 12.12.2007, drepturile litigioase aparținând lui OLOȘUTEANU MATHILDA și GHEȚU ELENA. Prețul cesiunii a fost de 2.700.000 euro, plătit în parte în baza antecontractului de vânzare-cumpărare, diferența fiind achitată la data de 25.02.2008, când a fost încheiat contractul de cesiune.

Înainte de introducerea dosarului nr. 13563/FFCC pe ordinea de zi a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, la data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 3681/27.08.2009, VIȘOIU VALENTIN a transmis numiților MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN o cotă parte de 12 %, respectiv 17% din drepturile litigioase care făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul 13653/FFCC/2008, acesta păstrând la rândul său, o cotă parte de 71%.

Prețul cotelor părți din dreptul litigios plătit de către cesionarii MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN, conform contractului de cesiune de drepturi litigioase, a fost de 336.000 euro, respectiv 476.000 euro.

Se arată în actul de sesizare că, referitor la această cesiune, martorul VIȘOIU VALENTIN a afirmat că BARBU FLORIN ȘERBAN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN știau încă de la momentul perfectării contractului că 5% din totalul acțiunilor trebuiau date inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, aspect confirmat și prin declarațiile martorilor BARBU FLORIN ȘERBAN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

După ce a achiziționat respectivele drepturi litigioase, martorul afirmă că dosarul a intrat în circuitul de soluționare la Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, iar după ce a intrat pe ordinea de zi a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost trimis spre evaluare către expertul evaluator HANU ALEXANDRU FLORIN.

După numirea evaluatorului, martorul VIȘOIU VALENTIN a luat legătura cu acesta, iar evaluatorul i-a solicitat o expertiză topo a imobilelor care urmau a fi evaluate. Când a intrat în posesia expertizei topo, martorul VIȘOIU VALENTIN i-a transmis-o expertului evaluator HANU ALEXANDRU FLORIN și l-a rugat să întocmească evaluarea într-un timp cât mai scurt posibil și într-o formă cât mai avantajoasă.

La finalizarea raportului de expertiză, expertul HANU ALEXANDRU FLORIN l-a contactat pe martorul VIȘOIU VALENTIN pentru a semna de luare la cunoștință a conținutului raportului, ocazie cu care a primit 10.000 euro.

Se menționează că, deși nu au fost identificate elemente probatorii cu privire la „repartizarea aleatorie” a dosarului nr. 13563/FFCC/2008 evaluatorului HANU ALEXANDRU FLORIN, conform declarației inculpatului, VIȘOIU VALENTIN l-a contactat înainte de a-i fi repartizat dosarul pentru a-i solicita o opinie în legătură cu valoarea preliminară a imobilului care trebuia supus expertizei.

Se menționează de asemenea că, martorul OLTEANU-IONESCU GRAȚIEL-DRAGOȘ, angajat al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, a afirmat că, în primăvara anului 2008, a fost trimis împreună cu echipa de control a Direcției pentru coordonarea aplicării legislației în domeniul proprietății funciare, compusă din BĂLAN DANIEL și KEDVES PAUL, din dispoziția inculpatului NICOLESCU THEODOR, la Instituția Prefectului București, pentru a constata existența unui dosar de despăgubire de aproximativ 20 de hectare constituit de Primăria sectorului 3, fără a primi alte amănunte, existând astfel indicii cu privire la interesul manifestat de către inculpatul NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN în legătură cu dosarul nr. 13563/FFCC/2008.

Conform raportului de evaluare, suma stabilită de expertul HANU ALEXANDRU FLORIN a fost de 104.640.072 euro, echivalentul a 375.050.942 lei.

Prin raportul de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din 16.03.2015, s-a stabilit că valoarea de piață, la data 04.08.2008 a terenului în suprafață de 205.000 mp situat în sector 3, București este în realitate de 34.909.752 euro, echivalentul a 125.123.533 lei. Astfel, imobilul a fost supraevaluat de inculpat cu 69.730.320 euro, echivalentul a 249.927.409 lei, sumă cu care a fost prejudiciat bugetul de stat.

Dosarul nr. 13653/FFCC/2008 a fost introdus pe agenda de lucru a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din data de 02.09.2008, iar în ședința din 02.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat raportul de evaluare întocmit de expertul evaluator HANU ALEXANDRU-FLORIN.

În cadrul ședinței din data de 16.09.2008, având în vedere cele două contracte de cesiune succesive, respectiv nr. 170/25.02.2008 și nr. 3681/27.08.2008, având ca obiect transmiterea drepturilor privind imobilele ce fac obiectul cererilor de reconstituire a dreptului de proprietate în dosarul 13653/FFCC/2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a aprobat printre altele, modificarea poziției nr. 312 din Anexa II la Raportul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008, prin înlocuirea persoanelor cedente, respectiv OLOȘUTEANU MATILDA și GHETU ELENA cu persoanele cesionare, respectiv VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN.

La data de 25.09.2008, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis Decizia nr. 4764/FF, prin care s-a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui VIȘOIU VALENTIN pentru cota de 71%, MANOLE GHEORGHE ADRIAN pentru cota de 12% și BARBU FLORIN ȘERBAN pentru cota de 17%, în cuantum total de 375.050.942 RON, conform raportului de evaluare întocmit. Decizia a fost întocmită de către consilier GHILDUȘI LAVINIA, verificată de către șef serviciu OLTEANU DRAGOȘ și semnată de președintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – ZAAROUR INGRID.

La data de 25.09.2008, BARBU FLORIN ȘERBAN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni). La data de 29.09.2008, s-a emis titlu de conversie nr. 942, în favoarea lui BARBU FLORIN ȘERBAN, în cuantum de 63.758.660,14 lei, reprezentând un nr. total de 63.758.660 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IOURĂȘ MIHNEA REMUS.

Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

La data de 25.09.2008, MANOLE GHEORGHE ADRIAN prin mandat, VIȘOIU VALENTIN, conform procurii autentificate prin încheierea nr. 4050/16.09.2008 la BNP Aidea Ionel, a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni), iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlu de conversie nr. 943 în cuantum de 45.006.113,04 lei, reprezentând un nr. total de 45.006.113 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IOURĂȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată la data de 30.09.2008, prin mandat VIȘOIU VALENTIN, conform procurii mai sus menționate.

La data de 25.09.2008, VIȘOIU VALENTIN a solicitat convertirea titlului de despăgubire în titlu de conversie (despăgubiri în acțiuni) iar la data de 29.09.2014 s-a emis titlu de conversie nr. 944 în cuantum de 266.286.168,82 lei, reprezentând un nr. total de 266.286.169 acțiuni, la o valoare nominală de 1 leu pentru fiecare acțiune, titlul fiind întocmit de către ACHIM ROBERT, avizat de către DICU ADRIANA și semnat de

către vicepreședintele Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor – IOURAȘ MIHNEA REMUS. Decizia a fost ridicată de către acesta la data de 30.09.2008.

Se arată că, așa cum reiese din înscrisurile existente la dosar, pentru dosarul nr. 13563/FFCC, cei trei martori au primit un număr total de 375.050.942 acțiuni la Fondul Proprietatea, iar în funcție de cotele părți stabilite anterior, martorul VIȘOIU VALENTIN a obținut un număr de 266.286.168 acțiuni, martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN a obținut un număr de 45.006.113 acțiuni și martorul BARBU FLORIN ȘERBAN, a obținut un număr de 63.758.660 acțiuni.

În aceste condiții, martorul VIȘOIU VALENTIN a relatat că a avut mai multe întâlniri cu inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, care i-a comunicat modalitatea concretă în care va proceda cu privire la remiterea acțiunilor sau echivalentul acestora în bani, la una dintre aceste întâlniri inculpatul exprimându-și dorința ca jumătate din acțiunile care i se cuveneau să rămână la acesta, cealaltă jumătate urmând să intre în posesia lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

Astfel, pentru soluționarea dosarului nr.13563/FFCC, lui NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN îi reveneau un procent de 5% din totalul acțiunilor, respectiv aproximativ 18 milioane de acțiuni, dintre care 9 milioane s-au aflat în posesia lui VIȘOIU VALENTIN, iar 9 milioane în posesia lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN. Având în vedere calitatea oficială deținută de inculpat, la momentul obținerii despăgubirilor, acesta a convenit cu martorul VIȘOIU VALENTIN ca remiterea acțiunilor să se facă pe parcursul unei perioade mai lungi de timp, probabil pentru a nu atrage atenția autorităților.

Referitor la modalitatea de remitere a acțiunilor sau echivalentul acestora în bani, se susține în actul de sesizare că, având în vedere pregătirea juridică de care dispunea inculpatul, aceasta s-a realizat prin remiterea de bani cash, prin încheierea unor contracte fictive de comision, prin achiziționarea directă de acțiuni la un preț subevaluat, dar și prin impunerea unui terț cumpărător, care a achiziționat acțiuni la un preț cu mult subevaluat față de cel practicat pe piață. Cu privire la remiterea în numerar a sumelor de bani, încasate din vânzarea acțiunilor la Fondul Proprietatea, această modalitate a fost utilizată de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN exclusiv cu martorul VIȘOIU VALENTIN.

Se menționează că, din declarația martorului VIȘOIU VALENTIN, a rezultat că în perioada 2009-2013 i-a remis lui NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, în mai multe tranșe, atât direct, cât și prin intermediul lui BARBU FLORIN ȘERBAN, sume de bani în lei sau euro, precum și acțiuni la Fondul Proprietatea la un preț subevaluat.

Se arată că martorul a prezentat un contract de comision, încheiat la 21.07.2009 la Pitești, între acesta în calitate de vânzător și NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN în calitate de comisionar, ce are ca obiect imputernicirea comisionarului „să prospecteze piața și să identifice cumpărători de acțiuni la S.C. Fondul Proprietatea S.A. și să îi prezinte vânzătorului în vederea demarării negocierilor de vânzare a unui număr de cel puțin 100 milioane de acțiuni”. Prețul stabilit de părți a fost de 680.000 lei, sub condiția ca „dacă vânzătorul nu reușește să vândă minim 100 milioane acțiuni la prețul de cel puțin 21 bani/acțiune, atunci nu datorează plata nici unei sume de bani comisionarului”.

Din analiza acestui contract de comision, reiese că obiectul contractului, respectiv, prospectarea pieței și identificarea cumpărătorilor de acțiuni la Fondul Proprietatea, este unul generic, fără a avea particularitățile unui contract de comision real, prețul urmând a fi încasat doar dacă comisionarul perfectează vânzarea unui anumit număr minim de acțiuni.

Totodată, caracterul fictiv al contractului reiese și din lipsa unui termen limită până la care comisionarul ar fi trebuit să identifice un potențial cumpărător, acesta fiind *sine die*.

Se arată în actul de sesizare că susținerile denunțatorului VIȘOIU VALENTIN sunt confirmate și de către declarațiile martorilor GHEORGHE GABRIEL și APOSTOL SORIN, care au declarat că pe parcursul negocierilor și perfectării contractului de vânzare-cumpărare acțiuni la Fondul Proprietatea, încheiat de către VIȘOIU VALENTIN cu CONEGLLEN LIMITED, în baza căruia denunțatorul a plătit comisionul de 680.000 lei, inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN neavând vreun rol în identificarea cumpărătorului și în încheierea respectivei tranzacții.

Se arată în actul de sesizare că la data de 29.07.2009, la 8 zile de la momentul semnării contractului de comision, VIȘOIU VALENTIN a încheiat cu CONEGLLEN LIMITED un contract de vânzare-cumpărare a unui număr de 70.241.340 acțiuni la un preț de 0,24 lei/acțiune, care a fost înregistrat la Depozitarul Central sub nr. 11194930 la data de 04.08.2009.

În aceeași zi, martorul VIȘOIU VALENTIN a încheiat cu SALINK LIMITED un contract de vânzare-cumpărare a unui număr de 35.000.000 acțiuni la un preț de 0,24 lei/acțiune, care a fost înregistrat la Depozitarul Central sub nr. 11194931 la data de 04.08.2009.

Cu privire la cele două contracte de vânzare-cumpărare acțiuni, acestea cumulat, însumează vânzarea de către VIȘOIU VALENTIN a unui număr de peste 100 milioane acțiuni, dar, așa cum am arătat, din probatoriul administrat reiese că inculpatul NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN nu a avut niciun rol în identificarea clienților, dar conform contractului de comision încheiat în mod fictiv a primit de la martor, la data de 06.08.2009, conform ordinului de plată nr. 7 în contul nr. RO14BRDE030SV78437660300 deschis la BRD suma de 680.000 lei.

Se concluzionează în actul de sesizare că primirea sumei de 680.000 lei de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, reprezintă un act material al infracțiunii de luare de mită săvârșită în formă continuată.

Se arată că în aceeași modalitate inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN a procedat și cu martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN încheind cu acesta, în Pitești, la data de 21.07.2009, un contract de comision. Prin acesta, inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, în calitate de comisionar, avea obligația „să prospecteze piața și să identifice cumpărători de acțiuni la S.C. Fondul Proprietatea S.A. și să-i prezinte vânzătorului în vederea demarării negocierilor de vânzare a unui număr de cel puțin 15 milioane acțiuni”, prețul stabilit a fost de 264.000 lei, sub condiția ca vânzătorul să vândă minim 15 milioane de acțiuni la prețul de cel puțin de 21 bani/acțiune.

La data de 29.07.2009, la 8 zile de la încheierea contractului de comision, MANOLE GHEORGHE ADRIAN a încheiat cu CONEGLLEN LIMITED un contract prin care au fost tranzacționate 15 milioane de acțiuni la prețul de 0,24 lei/acțiune, tranzacția fiind confirmată de către Depozitarul Central sub nr. 11194927.

Cele două contracte de comision încheiate de inculpat cu martorii VIȘOIU VALENTIN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN sunt identice ca formă și conținut, cu mențiunea că dacă pentru VIȘOIU VALENTIN, în condițiile în care se obliga să identifice un cumpărător pentru minim 100 de milioane de acțiuni, percepând un „comision” de 680.000 lei, pentru MANOLE GHEORGHE ADRIAN, în condițiile în care s-a obligat să identifice potențiali cumpărători pentru cel puțin 15 milioane de acțiuni, de aproximativ 6 ori mai puțin, a stabilit un „comision” de 264.000 lei, evidențindu-se fără dubiu că sumele datorate drept comision au fost stabilite aleatoriu,

fără niciun criteriu, fiind menționate în funcție de cuantumul pe care acesta a dorit să îl primească de la VIȘOIU VALENTIN din totalul mitei convenite.

Prin ordinul de plată nr. 2 din 06.08.2009, martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN a virat în contul nr. _____ aparținând inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, suma de 264.000 lei.

Se arată că, în concluzie, primirea sumei de 264.000 lei de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, reprezintă un alt act material al infracțiunii de luare de mită săvârșită în formă continuată.

Anterior încheierii celor două contracte de comision și încasării sumelor de bani menționate, conform depoziției martorului MANOLE GHEORGHE ADRIAN, la data de 12.05.2009 a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare acțiuni între MANOLE GHEORGHE ADRIAN, în calitate de vânzător și NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, în calitate de cumpărător pentru 9 milioane de acțiuni la Fondul Proprietatea pentru suma de 360.000 ron. Respectivul transfer de acțiuni a fost confirmat de către Depozitarul Central la data de 12.05.2009, sub nr. 11148702.

Se arată că martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN, cu privire la această tranzacție a declarat că inculpatul i-a plătit conform acestui contract, printr-un ordin de plată, suma contractului aferent acestor acțiuni fiind de 3 ori mai mică decât ar fi fost prețul pe piață, prețul unei acțiuni vândute lui NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN fiind de 0,04 lei/acțiune.

Se arată că susținerile martorului sunt confirmate de un calcul aritmetic al prețului plătit pe acțiune de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, acesta fiind de 0,04 lei/acțiune, de 6 ori mai mic decât următoarea tranzacție a martorului MANOLE GHEORGHE ADRIAN care a avut loc la doar două luni după, respectiv în luna iulie 2009.

Se precizează că, raportat la prețul mediu de 0,04 lei/acțiune plătit de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, obligațiile asumate de inculpat în fața martorilor VIȘOIU VALENTIN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN de a le identifica cumpărători pentru acțiunile la Fondul Proprietatea la un preț de minim 0,21 lei/acțiune ar fi fost imposibil de îndeplinit, în condițiile în care prețul acțiunilor la Fondul Proprietatea nu a oscilat atât de mult.

Conform extrasului de cont depus de către martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN, la data de 13.05.2009, inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN a virat în contul martorului MANOLE GHEORGHE ADRIAN suma de 100.000 lei, iar la data de 15.06.2009 a încasat suma de 260.000 lei. Conform aceleiași declarații a martorului MANOLE GHEORGHE ADRIAN, după ce a primit prin cont banii de la inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, i-a restituit această sumă, astfel încât vânzare acțiunilor la Fondul Proprietatea a fost cu titlu gratuit.

În aceste condiții, conform susținerilor martorului MANOLE GHEORGHE ADRIAN și a celorlalte tranzacții ulterioare, pentru cele 9 milioane de acțiuni achiziționate la un preț subevaluat de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, acesta ar fi trebuit să plătească de 3 ori mai mult, respectiv 1.080.000 lei, diferența de 720.000 lei, neachitată, reprezentând mita primită de inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN de la VIȘOIU VALENTIN, prin intermediul lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

Se concluzionează că, astfel, suma de 720.000 lei reprezintă un folos necuvenit, obținut de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN și este rezultatul dobândirii unui număr de 9 milioane de acțiuni la un preț subevaluat de 3 ori față de prețul pieței la momentul respectiv, constituind un alt act material al infracțiunii de luare de mită săvârșită în formă continuată.

Se arată de asemenea că restituirea sumei de 360.000 lei inculpatului NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, de către MANOLE GHEORGHE ADRIAN, constituie un alt act material al infracțiunii de luare de mită săvârșită în formă continuată.

Referitor la interpunerea unui terț cumpărător de către NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN a declarat că: *„la o diferență de încă o jumătate de an, a mai existat o a doua și ultimă vânzare de acțiuni din partea mea către domnul IONEL POPESCU, nașul lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN.”*

Se arată în actul de sesizare că la data de 15.06.2009 a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare între MANOLE GHEORGHE ADRIAN, în calitate de vânzător și POPESCU IONEL, în calitate de cumpărător pentru un număr de 7 milioane de acțiuni la un preț de 360.000 ron. Prețul a fost plătit de către cumpărător la data de 15.06.2009, conform extrasului de cont al martorului. Tranzacția a fost confirmată de către Depozitarul Central la aceeași dată, sub nr. 11165988.

Evaluând prețul mediu al unei acțiuni, se constată că acesta a fost de 360.000 ron, respectiv 0,051 lei/acțiune, mai mare cu 0,011 lei pe acțiune, dar cu mult sub prețul unei acțiuni obținut de martor în urma unei tranzacții efectuate așa cum am descris mai sus, cu o lună mai târziu.

Raportat la susținerile martorului, potrivit cărora față de valoarea unei acțiuni care se tranzacționa la momentul respectiv POPESCU IONEL ar fi trebuit să plătească aproximativ 1.080.000 lei, diferența de 720.000 lei reprezentând o altă parte din mita pretinsă de NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN.

Conform înscrisurilor depuse la dosar de către POPESCU IONEL, a rezultat că la data de 12.06.2009 a fost încheiată o convenție autenticată la notariat sub nr. 550. Obiectul respectivei convenții îl constituia „prospectarea pieței și găsierea de proprietari de acțiuni la Fondul Proprietatea care doresc să înstrăineze acțiunile deținute și prezentarea acestora comitentului, în vederea demarării negocierilor de achiziționare a acțiunilor respective”. Totodată, se constată că și această convenție este lipsită de menționarea unui termen limită până la care puteau fi întreprinse demersuri de către comisionar pentru atingerea scopului convenției.

În legătură cu prețul convenției, acesta nu era fix, fiind stabilit în urma unei diferențe dintre aplicarea procentului de 14% din valoarea nominală a acțiunilor și suma la care erau achiziționate acțiunile.

În baza acestei convenții, desi martorul susține că prețul plătit pe acțiune este de 0,14 lei, cel trecut în contractul de vânzare-cumpărare este de fapt de 0,051 lei/acțiune, diferența de 620.000 lei reprezentând în fapt comisionul plătit lui NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN.

Din depoziția martorului POPESCU IONEL, trebuie relevat aspectul conform căruia martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN, care avea și calitatea de vânzător, a venit la Depozitarul Central având deja redactat contractul de vânzare și prețul total al acțiunilor, acesta nefiind stabilit între vânzător și cumpărător, ci de către inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, în folos propriu, acesta fiind în realitate impus vânzătorului așa cum subliniat anterior.

Prin extrasul de cont depus de către martorul POPESCU IONEL, reiese că la data de 15.06.2009 i-a virat suma de 620.000 lei inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, conform convenției încheiate între aceștia.

Ca și în cazul primului contract de vânzare-cumpărare acțiuni, încheiat cu NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, cu toate că banii au fost virajați de către POPESCU IONEL prin bancă, ulterior martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN i-a restituit cash banii lui NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN.

Se concluzionează astfel în actul de sesizare că, față de cele expuse, suma de 620.000 lei obținută de inculpatul NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN de la POPESCU IONEL, cu titlu de comision intermediere tranzacție, în urma impunerii lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN, în baza înțelegerii avute cu VIȘOIU VALENTIN, cu ocazia vânzării celor 7 milioane de acțiuni, a unui preț pe acțiune subevaluat de aproximativ 3 ori, reprezintă un alt act material al infracțiunii de luare de mită.

Se arată de asemenea că restituirea sumei de 360.000 lei, provenită din contractul de vânzare-cumpărare mai sus enunțat, inculpatului NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN, de către MANOLE GHEORGHE ADRIAN, constituie un alt act material al infracțiunii de luare de mită săvârșită în formă continuată.

Referitor la remiterea unor sume de bani cash, în lei și euro, inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, martorul VIȘOIU VALENTIN a declarat că a vândut 2 milioane de acțiuni în 2010 la prețul de 0,4 lei/acțiune, însumând aproximativ 800.000 lei, bani pe care i-a remis inculpatului în numerar, în lei și euro, în câteva tranșe, fiind scoși din bancă în tranșe de până în 15.000 euro sau echivalentul sumei în lei și remiși în tranșe de până la 50.000 sau 70.000 euro ori contravaloarea lor în lei. Arată martorul că suma de 800.000 lei i-a remis-o inculpatului atât în cursul anului 2010, cât și în cursul anului 2011, iar pentru cele 2 milioane de acțiuni vândute, NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN și-a dat acceptul cu privire la număr și valoare.

Cu privire la modul de remitere a sumelor, în actul de sesizare se arată că, potrivit declarațiilor martorului Vișoiu Valentin, acesta a dat inculpatului sumele de bani cu ocazia întâlnirilor avute la biroul său din Pitești sau cu ocazia deplasărilor sale în proximitatea casei părinților inculpatului Nicolescu Theodor.

Se precizează de asemenea că din declarația martorului VIȘOIU VALENTIN a rezultat că acesta a mai procedat în aceeași modalitate și în alte dosare aflate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, respectiv pe dosarele în care s-au emis deciziile nr. 540/FF/18.10.2007, nr. 1292/26.11.2007, nr. 4794/FF/25.09.2008, martorul susținând că, pentru soluționarea acestor dosare, i-a fost remisă lui NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN suma totală de aproximativ 1,5 milioane lei, bani pe care denunțatorul i-a remis în perioada 2008-2013, atât direct, cât și prin intermediul lui MANOLE GHEORGHE ADRIAN.

Cu privire la săvârșirea infracțiunii de luare de mită, în legătură cu soluționarea dosarelor Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților în care s-au emis deciziile nr. 540/FF/18.10.2007, nr. 1292/26.11.2007, nr. 4794/FF/25.09.2008, s-a dispus prin rechizitoriu disjungerea cauzei sub aspectul săvârșirii infracțiunii prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. rap. la art. 6 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen.

Se arată că, față de inculpatului NICOLESCU THEODOR-CĂTĂLIN - constând în aceea că, în calitate de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (în perioada 2005-2008) și membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (2008-2009), a pretins (între anii 2007-2008) 5% din totalul acțiunilor convenite martorilor VIȘOIU VALENTIN, MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN ca urmare a soluționării dosarului de despăgubire nr. 13563/FFCC/2008 și a primit, în perioada 2009-2013, de la VIȘOIU VALENTIN atât direct, cât și prin intermediul lui BARBU FLORIN ȘERBAN și MANOLE GHEORGHE ADRIAN, ca urmare a înțelegerii dintre VIȘOIU VALENTIN și inculpat, suma de aproximativ 6.200.000 lei, reprezentând sume de bani și contravaloarea acțiunilor, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită, prev. de art.289 C.pen. rap. la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.35 alin.1 și art.5 C.pen. (24 acte materiale, respectiv: 1. primirea sumei de 680.000 lei, la data de 06.08.2009; 2. primirea sumei de 264.000 lei, la data de 06.09.2009; 3. primirea unui folos necuvenit în cuantum

de 720.000 lei, la data de 12.05.2009; 4. primirea sumei de 360.000 lei în cursul anului 2009; 5. primirea sumei de 620.000 lei, la data de 15.06.2009; 6. primirea sumei de 360.000 lei, în cursul anului 2009; 7. primirea sumei de 70.000 euro în aprilie 2010; 8. primirea sumei de 56.000 euro în luna iunie 2010; 9. primirea sumei de 35.000 euro în luna octombrie 2010; 10. primirea sumei de 200.000 lei în luna decembrie 2010; 11. primirea sumei de 90.000 lei în luna martie 2011; 12. primirea sumei de 140.000 lei în luna aprilie 2011; 13. primirea sumei de 140.000 lei în luna iulie 2011; 14. primirea sumei de 120.000 lei în luna octombrie 2011; 15. primirea sumei de 205.000 lei în luna decembrie 2011; 16. primirea sumei de 70.000 lei în luna iunie 2012; 17. primirea sumei de 155.000 lei în luna iulie 2012; 18. primirea sumei de 390.000 lei în luna august 2012; 19. primirea sumei de 280.000 lei în luna octombrie 2012; 20. primirea sumei de 120.000 lei în luna decembrie 2012; 21. primirea sumei de 270.000 lei în luna aprilie 2013; 22. primirea sumei de 100.000 lei în luna iunie 2013; 23. primirea sumei de 70.000 euro în luna februarie 2013; 24. primirea sumei de 54.000 euro în luna iulie 2013).

În privința încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului Hanu Alexandru Florin, se arată că fapta acestuia, constând în aceea că a primit de la VIȘOIU VALENTIN, în cursul anului 2008, suma de 10.000 euro, în scopul efectuării unei evaluări imobiliare favorabile asupra imobilului care făcea obiectul despăgubirii în dosarul nr. 13653/FFCC/2008 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de *luare de mită*, prev. de art. 289 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 5 alin. 1 C.pen.

În cauză s-a dispus față de denunțatorul Vișoiu Valentin, clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 290 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., în legătură cu remiterea sumei de aproximativ 6.200.000 lei inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, și cu privire la săvârșirea infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 290 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., în legătură cu remiterea sumei de 10.000 euro inculpatului HANU ALEXANDRU FLORIN, întrucât există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege.

Față de denunțatorii MANOLE GHEORGHE ADRIAN și BARBU FLORIN ȘERBAN – s-a dispus clasarea cauzei cu privire la săvârșirea infracțiunii de complicitate la dare de mită, prev. de art. 48 rap. la art. 290 C.pen. rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 C.pen., în legătură cu remiterea sumei de aproximativ 6.200.000 lei inculpatului NICOLESCU THEODOR CĂTĂLIN, întrucât există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege.

Situația de fapt expusă în actul de sesizare a fost reținută în baza următoarelor mijloace de probă: declarațiile suspectilor și ale inculpaților: Canangiu Constantin-Cătălin (vol.3, filele 192-197), Drulă Dorin Cornel (vol.4, filele 181-183 și filele 211-217), Georgescu Horia (vol.2, filele 135-138), Hanu Alexandru Florin (vol.4, filele 103-105), Iuoraș Mihnea Remus (vol.3 filele 98-104), Nistor Neculai (vol.4, filele 229-231), Popa-Mocanu Ingrid Luciana (vol.3 filele 274-284 și filele 322-325), Vișoiu Gheorghe (vol.4, filele 5-8 și filele 74-80), Baciuc Remus-Virgil (vol.3, filele 8-16 și filele 49-52), ZAAROUR INGRID (vol.2 filele 286-295); **declarațiile martorilor:** Miron Alina Georgiana (vol.5, filele 7-11), Cimpeanu Monica-Elena (vol.5 filele 23-24), Dicu Adriana (vol.5, filele 12-15), Drăgan Sanda (vol.5 filele 21-22), Ghețu Elena (vol.5 filele 29-30), Grosu Emanuela (vol.5, filele 2-6), Manole Gheorghe Adrian (vol.5 filele 31-34), Barbu Florin Șerban (vol.5 filele 36-43), Olteanu-Ionescu Grațiel-Dragoș (vol.5 filele 74-84), Olteanu Ionescu Lavinia (vol.5 filele 25-26), Patriciu Dan (vol.5 filele 27-28), Priboi Mihai-Septimiu (vol.5, filele 16-20), Vișoiu Valentin (vol.5 filele 50-63), Anton Marcela (vol.5 filele 66-72), Bortică Mircea-Adrian-Victor (vol.5 filele 85-87), Bortică Anca

Valentina (vol.5, filele 88-89), Gheorghe Gabriel (vol.5, filele 46-49), Babei Ion Cristian (vol.5 filele 91-96), Popescu Ionel (vol.5 filele 97-100 și filele 112-116), Iordache Iulian Doru (vol.5 filele 101-104), Apostol Sorin (vol.5 filele 105-110); înscrisuri transmise de Corpul de Control al Primului-Ministru în legătură cu controlul efectuat la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților (vol.5 filele 128-163); înscrisuri transmise de Guvernul României în legătură cu indemnizațiile primite de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (vol.5 filele 164-172); înscris transmis de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților privind funcțiile deținute de membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor (vol.5 filele 188-197); adrese O.C.P.I. și înscrisurile aferente, reprezentând contracte de vânzare-cumpărare și acte cadastrale (vol.5 filele 226-314); sesizare Corpul de Control al Primului Ministru și anexe (vol.6 filele 1-131); Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (vol.6 filele 132-157); fișele posturilor ale angajaților Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților implicați în procedura soluționării dosarelor de despăgubiri (vol. 6 filele 158-204); proces-verbal din data de 08.04.2015 privind observațiile făcute de inculpatul VIȘOIU GHEORGHE la rapoartele de evaluare (vol.10 filele 253-258); proces-verbal din data de 07.04.2015 privind observațiile făcute de inculpatul VIȘOIU GHEORGHE la rapoartele de evaluare (vol.10 filele 227-240); comunicare înscrisuri ANRP privind activitatea lui VIȘOIU GHEORGHE (vol.10 filele 259-361); raportul Curții de Conturi și anexele aferente (vol.11 filele 1-686); agenda de lucru a ședinței Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008 și tabelele cu dosarele aflate pe lista de ședință (vol.13 filele 1-188); agenda de lucru a ședinței Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 16.09.2008 și tabelele cu dosarele aflate pe lista de ședință (vol.13 filele 189-329); raport de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din 16.03.2015 privind dosarul nr.13653/FFCC/2008 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (vol.14 filele 2-148); raport de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din 13.03.2015 privind dosarul nr. 8745/CC/2006 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (vol.14 filele 150-209); raport de constatare al specialiștilor Direcției Naționale Anticorupție din 14.03.2015 privind dosarul nr. 26600/CC/2006 al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (vol.14 filele 211-299); dosar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților nr.13653/FFCC/2008 (vol.15 filele 1-307); dosar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților nr. 26600/CC/2006 (vol.16 filele 1-152); dosar Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților nr. 8745/CC/2006 (vol.16 filele 153-274); înscrisuri predate de către martorul BARBU FLORIN ȘERBAN, reprezentând contracte încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.17 filele 1- 46); înscrisuri predate de către avocat RAREȘ DAN, reprezentând contracte încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea de către VIȘOIU VALENTIN și BARBU FLORIN ȘERBAN (vol.17 filele 47-164); înscrisuri predate de către martorul POPESCU IONEL, reprezentând contracte încheiate cu ocazia cumpărării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.17 filele 165-173); înscrisuri predate de către inculpatul DRULĂ DORIN, reprezentând contract de prestări servicii cu ARON INSTAL SERV, corespondență e-mail și raport de evaluare orientativ (vol.17 filele 174- 236); înscrisuri predate de către martorul MANOLE GHEORGHE ADRIAN, reprezentând contracte încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.18 filele 1-69); înscrisuri predate de către martorul VIȘOIU VALENTIN, reprezentând contracte încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.18 filele 70-132); înscrisuri predate de către martorul BARBU FLORIN ȘERBAN, reprezentând contracte încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.18 filele 141-168); înscrisuri predate de către martorul VIȘOIU VALENTIN, reprezentând contracte

încheiate cu ocazia vânzării de acțiuni Fondul Proprietatea (vol.19 filele 1- 390); procese verbale din ședințele Comisiei Centrale din datele de 02.09.2008, 16.09.2008, 04.12.2008 și 10.11.2008 (vol.12 filele 1-18); agenda de lucru a Comisiei Centrale din 10.11.2008 împreună cu documentele aferente (vol.12 filele 19-146); agenda de lucru a Comisiei Centrale din 04.12.2008 împreună cu documentele aferente (vol.12 filele 147-276).

Cauza a fost înregistrată inițial pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția Penală la data de 9.04.2015 sub numărul 1417/1/2015.

Prin încheierea din 26.05.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în cursul procedurii camerei preliminare, a fost admisă excepția necompetenței după calitatea persoanei și s-a dispus declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel București.

S-a reținut că în Monitorul Oficial nr.352 din data de 21.05.2015 s-a constatat încetată calitatea de deputat a inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin ca urmare a demisiei acestuia, începând cu data de 12.05.2015, iar în Monitorul Oficial nr.276/23.04.2015 s-a constatat încetat mandatul de deputat al inculpatului Marko Attila Gabor, ca urmare a demisiei acestuia, la data de 1.04.2015, iar acuzațiile formulate de Ministerul Public nu au legătură cu atribuțiile decurgând din calitatea de deputat a celor doi inculpați. În raport de calitatea de avocați a inculpaților Iuoraș Mihnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin și Zaarour Ingrid, s-a constatat că instanța competentă după calitatea persoanei este Curtea de Apel București.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Secția I Penală la data de 26.05.2015 sub numărul 3203/2/2015.

Prin încheierea de ședință din 09.06.2015, definitivă prin încheierea nr.1195/14.09.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția I Penală, au fost respinse ca nefondate cererile și excepțiile cu privire la legalitatea administrării probelor și efectuării actelor de cercetare penală, formulate de inculpații Iuoraș Mihnea Remus, Georgescu Horia, Nicolescu Theodor Cătălin, Canangiu Constantin Cătălin, Drulă Dorin Cornel, Băciu Remus Virgil, Popa Mocanu Ingrid Luciana, Drulă Dorin Cornel, Zaarour Ingrid și Nistor Neculai, și a fost constatată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și efectuării actelor de cercetare penală și s-a dispus începerea judecării.

Prin încheierea de ședință din 26.10.2015 a fost încuviințată cererea privind reaudierea martorilor Borțică Mircea-Adrian Victor, Drăgan Sanda, Ghețu Elena, Grosu Emanuela, Manole Gheorghe Adrian, Barbu Florin Șerban, Olteanu Ionescu Grațiel Dragoș, Patriciu Dan, Priboi Mihai Septimiu, Vișoiu Valentin, Anton Marcela, Gheorghe Gabriel, Babei Ion Cristian și Apostol Sorin, s-a dispus din oficiu audierea martorului Popescu Ion, și a fost respinsă ca nefondată cererea de reaudiere a martorilor Borțică Anca Valentina, Cîmpeanu Monica Elena, Dicu Adriana, Olteanu Ionescu Lavinia, Miron Alina Georgiana și Iordache Iulian Doru.

Prin încheierea din 09.11.2015, au fost admise cererile inculpatului Iuoraș Mihnea Remus de audiere a martorilor Barac Toderășu Raluca, Adrian Vascu și Godja Tatar Claudia, cererea inculpatului Horia Georgescu de audiere a martorului Munteanu Sorin, cererea inculpatului Canangiu Cătălin de audiere a martorului Adrian Vascu, cererea inculpatei Mocanu Ingrid de audiere a martorilor Adrian Vascu și Stanciu Cornelia, cererea inculpatului Vișoiu Gheorghe de audiere a martorului Adrian Vascu, cererea inculpatului Drulă Dorin Cornel de audiere a martorilor Aron Cristina și Stanciu Marcela, cererea inculpatei Zaarour Ingrid de audiere a martorilor Adrian Vascu și Raluca Barac, cererea inculpatului Nistor Neculai de audiere a martorilor Adrian Vascu și Stanciu Cornelia.

În cursul judecării a fost încuviințată proba testimonială.

Prin încheierea de ședință din 30.05.2016 s-a dispus administrarea probei cu expertiza tehnică de verificare a evaluărilor efectuate în cauză de inculpații Nistor Neculai, Drulă Dorin Cornel, Hanu Alexandru Florin, și a rapoartelor de constatare specialitate evaluate efectuate în cursul urmăririi penale. La solicitarea inculpaților, au fost reincluse în obiectul expertizei rapoartele de evaluare întocmite de SC Mondopuls prin evaluator Stanciu Cornelia.

În cursul cercetării judecătorești, au fost audiați inculpații: Drulă Dorin Cornel (f.42 vol.4 instanță), Vișoiu Gheorghe (f.45 vol.4 dosar instanță), Baci Remus Virgil (fila 6 și urm. vol.5 instanță și f.14 și urm. vol.9 instanță), Iuoraș Mihnea Remus (f.9 și urm. vol.5 instanță), Zaarour Ingrid (f.145 și urm. vol.6 instanță), Nistor Neculai (f.151 vol. 6 instanță), Nicolescu Theodor Cătălin (f. 18 și urm. vol.9 instanță), Mocanu Ingrid Popa (vol.15 instanță, f.5-12).

Inculpații Hanu Alexandru Florin, Canangiu Cătălin și Georgescu Horia și-au exercitat dreptul de a nu da declarații.

Probele încuviințate au fost administrate, cu excepția audierii martorei Ghețu Elena, cu privire la care instanța a constatat imposibilitatea obiectivă de audiere și acestuia ca urmare a vârstei înaintate și stării de sănătate precare, aspecte învederate de martorul patriciu Dan cu ocazia audierii, și confirmate de datele personale ale martorei, existente la dosar.

Sub aspectul acuzațiilor de abuz în serviciu, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește cadrul legal ce reglementa funcționarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și a aparatului tehnic din cadrul ANRP la data faptelor:

Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a fost înființată prin **Hotărârea de Guvern nr. 361/2005**, ca organ de specialitate al administrației publice centrale cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Economiei și Finanțelor. În structura reglementată de Hotărârea de Guvern nr. 361/2005, Agenția preia activitatea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, anterior structură fără personalitate juridică din cadrul Cancelariei Primului - Ministru.

Autoritate Națională pentru Restituirea Proprietăților este condusă de un președinte, cu rang de Secretar de stat, numit prin decizie a Primului - Ministru. Președintele ANRP are calitatea de ordonator terțiar de credite, și este sprijinit de trei vicepreședinți cu rang de subsecretar de stat, de asemenea numiți prin decizie a Primului Ministru.

Președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților coordonează următoarele direcții: Direcția financiară, administrativă și resurse umane; Direcția pentru coordonarea aplicării Legii nr. 10/200; Direcția de contencios și pentru coordonarea secretariatului comisiei centrale pentru stabilirea despăgubirilor; Direcția pentru coordonarea secretariatelor tehnice ale comisiei speciale de retrocedare.

La rândul lor, fiecare dintre vicepreședinți coordonează câte una din următoarele direcții: Direcția pentru acordarea despăgubirilor în numerar; Direcția pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare; Direcția pentru aplicarea Legii nr. 290/2003, a Legii nr. 9/1998 și a Legii nr. 393/2006.

Potrivit **Regulamentului de Organizare și Funcționare a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 30.08.2005**, în vigoare la data faptelor, Comisia centrală pentru stabilirea despăgubirilor are, în principal, următoarele atribuții relevante:

a) analizează și stabilește cuantumul final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor Titlului VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente;

b) emite deciziile referitoare la acordarea de titluri de despăgubiri;

c) adoptă măsurile legale, necesare aplicării dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor.

Comisia Centrală este formată din 7 membri în următoarea componență: președintele A.N.R.P.; 2 reprezentanți ai Cancelariei Primului - Ministru; 2 reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului; un reprezentant al Ministerului Justiției; un reprezentant al Ministerului Finanțelor Publice.

Președintele Comisiei Centrale este și președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Comisia Centrală lucrează în ședință în prezența a minimum 5 membri și decide cu majoritatea voturilor membrilor prezenți.

Comisia Centrală își desfășoară lucrările săptămânal și ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui, sau, în lipsa acestuia, a vicepreședintelui.

Secretariatul Comisiei centrale este asigurat de Cancelaria Primului Ministru prin Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, care pune la dispoziție spațiul, personalul și serviciile administrative necesare în vederea bunicii desfășurări a activității Comisiei centrale și a secretariatului acesteia.

În materia stabilirii despăgubirilor, după primirea deciziilor sau respectiv dispozițiilor emise de entitățile competente, Comisia, prin Președinte sau vicepreședinte fixează termenele în vederea analizării și soluționării notificărilor și cererilor transmise Secretariatului Comisiei centrale.

În virtutea atribuțiilor ce li revin conform Hotărârii de Guvern menționate și Regulamentului de funcționare, Comisia centrală procedează la analiza dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură. În situațiile în care Comisia centrală apreciază că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, desemnează alcatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare și, prin grija secretariatului, trimite dosarele împreună cu documentația aferentă evaluatorului sau societății de evaluatori, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

În baza raportului de evaluare, Comisia centrală procedează fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

Conform dispozițiilor relevante din **Legea nr.247/2005, Titlul VII**, în vigoare la data faptelor:

Potrivit **art. 13** din Lege:

"(1) Pentru analiza și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului - Ministru, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare Comisia Centrală, care are, în principal, următoarele atribuții:

a) dispune emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire;

b) ia alte măsuri legale, necesare aplicării prezentei legi.

(2) Comisia Centrală este formată din 9 membri și are următoarea componență:

a) președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

b) vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Direcția pentru Acordarea Despăgubirilor în Numerar;

c) vicepreședintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Direcția pentru coordonarea și controlul aplicării legislației din domeniul proprietății funciare, și vicepreședintele Autorității pentru Restituirea Proprietăților care coordonează Serviciul pentru aplicarea **Legii nr.9/1998** privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată și **Legii nr.290/2003**, cu modificările și completările ulterioare;

d) un reprezentant al Secretariatului General al Guvernului;

- e) doi reprezentanți ai Ministerului Economiei și Finanțelor;
- f) doi reprezentanți ai Ministerului Justiției.

(3) Componenta nominală a Comisiei Centrale se stabilește prin decizie a primului-ministru, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Lucrările Comisiei Centrale sunt conduse de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, din subordinea Cancelariei Primului-Ministru.

(6) Comisia Centrală are la dispoziția sa o listă de evaluatori autorizați. Condițiile de înscriere în listă se stabilesc de către Comisia Centrală prin decizie și vor fi afișate pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(7) Comisia Centrală va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare.

Potrivit art.16:

(1) Deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinele conducătorilor administrației publice centrale investite cu soluționarea notificărilor și în care s-au consemnat sume care urmează a se acorda ca despăgubire, însoțite, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice înscrisuri care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale, pe județe, conform esenței stabilite de aceasta, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Notificările formulate potrivit prevederilor Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare care nu au fost soluționate în sensul arătat la alin. (1) până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se predau pe bază de proces-verbal de predare-primire Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de deciziile/dispozițiile emise de entitățile investite cu soluționarea notificărilor, a cererilor de retrocedare sau, după caz, ordinelor conducătorilor administrației publice centrale conținând propunerile motivate de acordare a despăgubirilor, după caz, de situația juridică actuală a imobilului obiect al restituirii și de întreaga documentație aferentă acestora, inclusiv orice acte juridice care descriu imobilele construcții demolate depuse de persoana îndreptățită și/sau regăsite în arhivele proprii, în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a deciziilor/dispozițiilor sau după caz, a ordinelor.

(2¹) Dispozițiile autorităților administrației publice locale vor fi centralizate pe județe la nivelul prefecturilor, urmând a fi înaintate de prefect către Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, însoțite de referatul conținând avizul de legalitate al instituției prefectului, ulterior exercitării controlului de legalitate de către acesta.

(2²) Deciziile/dispozițiile sau, după caz, ordinele prevăzute la alin. (2) vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii, în compensare, total sau parțial, a unor alte bunuri sau servicii disponibile, deținute de entitatea investită cu soluționarea notificării.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Biroul Central constituit prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1329/2003 va proceda la predarea, pe bază de proces-verbal de predare-primire, către Secretariatul Comisiei Centrale a tuturor documentațiilor depuse de către titularii deciziilor/dispozițiilor motivate prin care s-a stabilit ca măsură reparatorie acordarea de titluri de valoare nominală și care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, Secretariatul Comisiei Centrale procedează la analizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2) în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură.

(5) Secretariatul Comisiei Centrale va proceda la centralizarea dosarelor prevăzute la alin. (1) și (2), în care, în mod întemeiat cererea de restituire în natură a fost respinsă, după care acestea vor fi transmise, evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate, în vederea întocmirii raportului de evaluare.

(6) După primirea dosarului, evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnată va efectua procedura de specialitate și va întocmi raportul de evaluare pe care îl va transmite Comisiei Centrale. Acest raport va conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora vor fi acordate titlurile de despăgubire.

(6¹) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare desemnate de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, deținătorii bunurilor imobile ce fac obiectul procedurilor administrative prevăzute de prezenta lege vor permite accesul acestora la locul unde se află bunurile respective, pe perioada și numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru efectuarea lucrării de evaluare.

(6²) Deținătorii bunurilor imobile prevăzute la alin. (6¹) vor fi înștiințați în timp util despre efectuarea lucrării de evaluare.

(6³) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reședința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătorești competente, dispozițiile privind ordonanța președințială din Codul de procedură civilă fiind aplicabile.

(6⁴) La cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel. Evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.

(6⁵) În cazul în care evaluatorul consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul pentru obținerea datelor și informațiilor necesare întocmirii raportului de evaluare, precum și pentru îndeplinirea oricărei alte activități în același scop.

(7) În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare.

(8) Dispozițiile alin. (1) - (2) și (7) se aplică în mod corespunzător și deciziilor/ordinelor emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 52 din Legea nr. 10/2001, privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, în care s-au consemnat/propus sume care urmează a se acorda ca despăgubire.

(9) În cazul prevăzut la alin. (8), titlul de despăgubire se va emite de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor până la concurența sumei reprezentând cuantumul despăgubirilor consemnate/propuse, actualizate cu indicele de inflație.

În ce privește dispoziții relevante din Standardele Internaționale de Evaluare, ediția a 8-a, aplicabilă la data faptelor, instanța menționează următoarele:

pct. 9.2.1.1. – Abordarea prin comparația vânzărilor - ...ia în considerare vânzările proprietăților similare sau substituibile și informațiile referitoare la piață și stabilește o estimare a valorii prin procese de comparație. În general, proprietatea este comparată cu proprietăți similare vândute, tranzacționat pe o piață deschisă.

Evaluarea proprietății imobiliare – GN1

- pct. 5.25.1 – Tehnica comparației vânzărilor pentru evaluarea terenului implică o comparație directă a terenului evaluat cu loturile similare de teren, tranzacționate recent pe piață și pentru care există informații disponibile...

- pct. 5.25.2 – Tehnica parcelării și dezvoltării presupune proiectarea unei parcelări a unui teren într-o serie de loturi, calcularea veniturilor și cheltuielilor asociate parcelării... Această tehnică poate fi susținută, în unele situații, dar presupune un număr prea mare de ipoteze care pot face dificilă asocierea cu definiția valorii de piață. Se recomandă atenție sporită în stabilirea ipotezelor fundamentale, pe care evaluatorul trebuie să le prezinte în întregime.

- pct. 5.7 – în parcurgerea etapelor înscrise în analiza preliminară și în culegerea și selectarea informațiilor, solicitate în procesul de evaluare, evaluatorul se familiarizează...subpunctul 5.7.3...informațiile privind cererea și oferta.

În speță, în perioada faptelor ce fac obiectul cauzei, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost constituită din: **Zaarour Ingrid**, numită prin Decizia Primului - Ministru nr.413/15.08.2005 în calitate de președinte a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților; **Mocanu Ingrid Luciana**, numită prin Decizia Primului - Ministru nr. 131/26.06.2008 (și având calitatea de vicepreședintă a Autorității între 26.06.2008 și 06.03.2009); **Nicolescu Theodor Cătălin**, numit prin Decizia Primului - Ministru nr. 496/6.12.2005 (având funcția de vicepreședinte al Autorității între 01.10.2007 – 28.05.2008), revocat și înlocuit cu inculpata **Mocanu Ingrid** prin decizia Primului Ministru nr.131/26.06.2008 și ulterior numit prin Decizia Primului - Ministru nr. 134/04.07.2008, în calitate de secretar de stat, reprezentant al Ministerului Justiției; **Iuoraș Mihnea Remus** – numit prin Decizia Primului - Ministru nr.242/10.09.2007, (și având calitatea de vicepreședinte în perioada 1.10.2007 – 06.03.2009); **Baciu Remus Virgil** – numit prin Decizia Primului - Ministru nr.27/13.02.2007, și având calitatea de vicepreședinte a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților începând cu această dată; **Georgescu Horia** – numit prin Decizia Primului Ministru nr. 51/17.03.2008, în calitate de reprezentant al Ministerului Justiției; **Marko Attila Gabor** – numit prin Decizia Primului Ministru nr.413/15.08.2005, în calitate de secretar de stat – reprezentant al Secretariatului General al Guvernului – Departamentul pentru relații interetnice și **Canangiu Constantin Cătălin** - numit prin Decizia Primului Ministru nr.28/13.02.2007, în calitate de reprezentant al Ministerului de Finanțe.

În baza probelor ce vor fi analizate în continuare, instanța reține că activitatea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor a fost afectată, în perioada aferentă faptelor, de neregularități deosebit de grave ce au dobândit prin caracterul constant al abaterilor, consistență și caracter infracțional, în forma încălcării constante a atribuțiilor ce reveneau conform Legii în sarcina inculpaților membri ai Comisiei.

Instanța reține că aspecte relevante atât cu privire la cadrul legal ce reglementa activitatea Comisiei Centrale în anul 2008, cât și cu privire la modul în care se concretiza activitatea Comisiei se regăsesc în raportul Corpului de Control al primului Ministru din luna martie 2015.

Astfel cum se sintetizează așadar în Raportul de Control al Corpului de Control al primului Ministru din 06.03.2015 (f.2 și urm. vol.6 dup), potrivit dispozițiilor cuprinse în Normele metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, aprobate prin H.G. nr. 250/2007 (pct. 1 lit. a), în cazul în care restituirea în natură a imobilelor pentru care au fost formulate notificări în vederea reconstituirii dreptului de proprietate în temeiul Legii nr. 10/2001 nu era posibilă sau era expres înlăturată de la aplicare, se proceda la acordarea celorlalte măsuri reparatorii prevăzute de lege, respectiv compensarea cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent de deținător, cu acordul

persoanei îndreptățite, sau propunerea de acordare de despăgubiri în cazul în care măsura compensării nu era posibilă sau aceasta nu era acceptată de persoana îndreptățită.

Procedura de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor care nu puteau fi restituite în natură este reglementată de Titlul VII din Legea nr. 247/2005 - "Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv". Conform art. 13 al. 1 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, este constituită, în acest scop, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, printre atribuțiile Comisiei, astfel cum sunt reglementate de dispozițiile acestui titlu, privesc emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire, analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor acordate conform Titlului VII, și adoptarea măsurilor legale, necesare aplicării dispozițiilor privind acordarea despăgubirilor.

Etapela procedurii administrative de acordare a despăgubirilor sunt, în esență, următoarele: analizarea dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură, pe baza situației juridice a imobilului pentru care s-a propus acordarea de despăgubiri, de către Secretariatul Comisiei Centrale, care este asigurat de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților; centralizarea dosarelor în care cererea de restituire în natură a fost respinsă întemeiat, de către Secretariatul Comisiei Centrale, după care dosarele urmează a fi trimise evaluatorului sau societății de evaluatori desemnate aleatoriu, în vederea întocmirii raportului de evaluare; întocmirea raportului de evaluare de către evaluatorul sau societatea de evaluatori desemnate, conform procedurii de specialitate, raportul întocmit, ce conține cuantumul despăgubirilor în limita cărora erau acordate titlurile de despăgubire, fiind în continuare transmis Comisiei Centrale; în fine, în baza raportului de evaluare, Comisia Centrală proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare, potrivit art. 16 al. 7 Titlul VII din Legea nr. 247/2005.

În ceea ce privește ordinea de soluționare, procedura a suferit modificări succesive, astfel:

Conform **Deciziei nr.2/28.02.2006** a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ordinea de soluționare a dosarelor înregistrate la Secretariat era aleatorie, (extragerea numerelor de dosare de către calculator), iar în cazuri excepționale, temeinic motivate, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor putea decide tratarea cu prioritate a unui anumit dosar;

Conform **Deciziei nr.2447/30.07.2008**, emisă de Comisia Centrală pentru stabilirea despăgubirilor, ordinea de soluționare a dosarelor este cea a înregistrării lor la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și, în cazuri excepționale și temeinic motivate, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor putea decide, în baza cererilor persoanelor îndreptățite, tratarea cu prioritate a unui dosar, același regim prioritar având și dosarele conținând solicitări privind compensarea creanțelor reciproce între stat și persoanele îndreptățite, precum și cele conținând hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a stabilit cuantumul măsurilor reparatorii la care persoanele îndreptățite aveau dreptul.

Conform **Deciziei nr.2815/16.09.2008**, emisă de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, dosarele transmise Secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor urmau a fi împărțite în două categorii, respectiv dosare transmise Secretariatului Comisiei Centrale înainte de intrarea în vigoare a O.U.G. nr.81/2007 pentru accelerarea procedurii de acordare a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv și dosare transmise Secretariatului Comisiei Centrale după intrarea în vigoare a acestui act normativ; în cazuri temeinic motivate, Comisia Centrală putea decide, în baza persoanelor îndreptățite, tratarea cu prioritate a unui dosar. Similar Deciziei anterioare, erau tratate cu prioritate și dosarele conținând solicitări privind

compensarea creanțelor reciproce existente între stat și persoanele îndreptățite, precum și cele conținând hotărâri judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a stabilit cuantumul măsurilor reparatorii la care persoanele îndreptățite aveau dreptul.

În concluzie, ordinea soluționării dosarelor a fost una aleatorie în anul 2008, până la data de 30.07.2008, ulterior acestei date dosarele fiind soluționate în ordinea înregistrării lor.

În ceea ce privește categoria dosarelor "**cazuri excepționale, temeinic motivate**", instanța reține, în baza constatărilor acestui raport, că nu au fost stabilite criterii clare pentru încadrarea în această categorie.

Din verificările efectuate și sintetizate în Raportul Corpului de Control al Primului Ministru menționat mai sus, la nivelul anului 2005 s-a propus, conform procesului – verbal din data de 16.12.2005, soluționarea cu prioritate a dosarelor de despăgubire pentru persoanele cu afecțiuni oncologice. În ceea ce privește anul 2008, din listele ședințelor Comisiei din 8.07.2008, 14.10.2008 și 4.12.2008, raportul menționat identifică exemplificativ următoarele situații de aprobare a solicitărilor de soluționare cu prioritate: "ca mandatară, motivat de faptul că este în vârstă de 50 de ani și suferă de fibromi uterin", "paranoia", "atacuri panică recurente", "nu depune acte doveditoare dar susține că are 82 de ani, suferă de HTA și necesită 3 intervenții chirurgicale costisitoare", "cetățean german, declară că are 85 de ani și grave probleme de sănătate", "titularul dreptului de dispoziție a încheiat cu titularul cererii de urgentare contract de rentă viageră, prin care a transmis cu titlu oneros toate drepturile ce decurg din dispoziția nr. 4766/2005; se invocă în susținerea cererii starea de sănătate a beneficiarului dreptului de rentă viageră, pe care o are în întreținere", "susține că are 86 de ani și este foarte bolnavă", "susține că are 85 ani, nu are moștenitori și are venituri foarte mici", "boli cronice".

Instanța reține că în perioada 2008 – 2011, perioadă ce a făcut obiectul verificărilor raportului menționat, la nivelul Comisiei Centrale pentru stabilirea despăgubirilor au fost soluționate un număr de 8.136 dosare constituite în temeiul Legii nr. 10/2001, dintre care 1.407 dosare au fost soluționate la ordine, iar 2.269 dosare au fost soluționate cu prioritate, fiind considerate cazuri speciale. Din acestea, 131 de dosare au fost soluționate în favoarea cesionarilor de drepturi la măsuri reparatorii.

Sub aspectul procedurii de efectuare a rapoartelor de evaluare:

În ceea ce privește procedura de desemnare și efectuare a evaluărilor imobilelor, conform Titlului VII al Legii nr. 247/2005, așa cum s-a arătat și mai sus, dispozițiile art. 13 al. 6 și 7 din lege stabilesc: Comisia Centrală are la dispoziția sa o listă de evaluatori autorizați. Condițiile de înscriere în listă se stabilesc de către Comisia Centrală prin decizie și vor fi afișate pe site-ul oficial al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Comisia Centrală, va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare.

Astfel cum rezultă din cuprinsul Raportului de control al Primului Ministru din februarie 2015, din verificările efectuate prin sondaj s-a stabilit că propunerea evaluatorilor a fost realizată de către Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, iar Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor aproba în bloc aceste propuneri.

Un alt aspect relevant din punctul de vedere al reglementării legale îl constituie modalitatea de efectuare a rapoartelor de evaluare.

Astfel, potrivit art.16 al.6^a și 6^b din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, "*la cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi*

speciale se dispune altfel. Evaluatorii au obligația de a asigura secretul datelor și informațiilor astfel primite.

În cazul în care evaluatorul consideră necesar, organele de poliție, jandarmerie sau alți agenți ai forței publice, după caz, sunt obligați să-i acorde concursul pentru obținerea datelor și informațiilor necesare întocmirii raportului de evaluare, precum și pentru îndeplinirea oricărei alte activități în același scop."

Din verificările efectuate în cadrul aceluiași control, a rezultat că evaluatorii desemnați nu au purtat corespondență cu băncile, notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și cu orice alți deținători de informații privind tranzacțiile deja efectuate, certe, cu proprietăți imobiliare similare. A rezultat faptul că evaluatorii au utilizat, în majoritatea aproape absolută a cazurilor, comparabile constând în anunțuri de vânzare publicate în ziare, fără a purta corespondență cu deținătorii de informații privind tranzacții certe cu proprietăți imobiliare, folosind, în procesul de evaluare, în medie 3 astfel de comparabile.

Inculpatul **Baciu Remus Virgil** a declarat cu ocazia audierilor în faza cercetării judecătorești, următoarele:

În declarația dată la termenul din 27.10.2015 (vol. 5 instanță, f. 6-7) inculpatul a declarat că nu își amintește exact ce s-a întâmplat în 2008, dar, din ceea ce i s-a prezentat în cursul urmăririi penale, acceptă faptul că în acel an, și-a dat votul pentru aprobarea celor trei dosare prin semnarea unor liste care i s-au prezentat în cadrul CCSD.

A arătat, punctual, că: *"am acceptat la acel moment, și accept și acum, că o evaluare se poate înscrie într-o marjă de eroare acceptată în procent de plus sau minus 10%. Însă consider că această marjă de eroare era corectată de expertul parte al ANRP și accept că poate exista în aceste condiții o marjă de eroare finală de 2 - 3% marjă la care se reduce eroarea inițială, în urma avizului dat de expert"*.

A arătat că la momentul numirii sale ca membru CCSD, nimeni nu i-a spus că trebuie să participe în această comisie ca specialist și să cunoască Standardele Internaționale de Evaluare.

Inculpatul a arătat că atribuțiile sale ca membru al Comisiei au fost stabilite la momentul numirii sale, făcând trimitere la ultimul decret de desemnare ca vicepreședinte al ANRP, ce a fost semnat de primul-ministru Călin Popescu Turiceanu la acea vreme, prin această numire dându-i-se atribuții pe Legea 9/1998 și pe Legea 290/2002 și nu pe Legea fondului funciar.

Inculpatul a arătat că *"a fost și este jurist, că în perioada respectivă preda dreptul civil la ASE, că a avut și calitatea de avocat până în anul 2000"*. A menționat că: *"numirea mea la ANRP și în Comisie nu s-a făcut în baza calității mele de jurist, ci de demnitar, nu m-a întrebat nimeni atunci ce profesie am"*.

A menționat inculpatul că în cazul celor două legi menționate despăgubirile s-au stabilit în baza unor norme tehnice, de aceea, ca vicepreședinte desemnat pe cele două legi, nu *"avea de a face"* cu rapoarte de expertiză.

Inculpatul a arătat că din punctul său de vedere natura CCSD era cea a unui for de validare, primul argument fiind că în Comisie erau desemnați demnitari nespecialiști, iar al doilea - acela că menționata Comisie nu era un for permanent.

A declarat inculpatul că, similar celorlalți inculpați membrii ai Comisiei, avea alt serviciu, iar pentru ședințele Comisiei, care se desfășurau o dată pe lună, primea o indemnizație de ședință.

A arătat inculpatul că, în opinia sa, nu se poate impune unui nespecialist să exercite atribuții de verificare și să refacă practic munca a patru instituții, respectiv Primărie, Prefectură, ANRP și evaluator.

Inculpatul a susținut că în opinia sa, "rațiunea existenței acestei Comisii era aceea că trebuia să existe un act de autoritate care să confirme munca a 4 instituții distincte, Primărie, Prefectură, ANRP – Serviciul Tehnic și Procedura de Specialitate, care nu era internă, ci îl implica și pe beneficiar".

A arătat inculpatul că atât în legătură cu cele trei dosare din cauză, precum și cu celelalte dosare aprobate, în opinia sa, întreaga procedură a fost legală, în sensul că "Prefectura a dat avizul de legalitate, Secretariatul Tehnic a considerat că se impune restituirea prin echivalent și soluția primită este legală, că evaluatorul a evaluat imobilele, a desfășurat procedura de specialitate".

În ceea ce privește modalitatea de desemnare a experților, inculpatul a arătat: "cunosc din constatările proprii că evaluatorul era desemnat aleatoriu și expertul ANRP a avizat rapoartele de evaluare și nu a avut nici o obiecție în legătură cu acestea. Cunosc că procedura de desemnare a evaluatorilor era aleatorie, în baza observațiilor făcute în tabel și a semnăturilor care existau acolo. Cunosc că procedura de desemnare a evaluatorilor era aleatorie, pentru că am văzut procesele-verbale întocmite de Secretariatul Tehnic prin care se atesta desemnarea făcută pe cale aleatorie."

A arătat de asemenea că: "Totmai pentru că la începuturile activității CCSD, ne dădeam cu părerea în legătură cu valorile stabilite prin rapoartele de evaluare, s-a decis să fie angajat un expert permanent pentru ANRP, care să facă aceasă evaluare, întrucât noi nu ne pricepeam."

În ceea ce privește modalitatea de desfășurare a ședințelor Comisiei, inculpatul a arătat că pe listele supuse spre aprobare erau între 200 și 400 de dosare.

A arătat că: "nu am respins vreun dosar de despăgubire aflat pe listă, întrucât Comisia nu are dreptul să respingă aceste cereri de despăgubiri."

În opinia mea, decizia de a vota da pentru dosarele de despăgubire, inclusiv pentru cele din dosarul de față, este legală, deși nu știu dacă este și cea corectă. Conform HG 1095, Comisia putea trimite un raport spre reevaluare, doar în situația în care se considera nelămurită, ceea ce în opinia mea înseamnă că ar fi existat cel puțin 2 opinii de specialitate în dosarul respectiv. Din câte îmi amintesc, la ședințele la care am participat, nu au existat astfel de situații. O astfel de evaluare putea avea loc în două situații punctuale, când ar fi existat o opinie diferită a expertului parte desemnat de beneficiar, sau când expertul ANRP ar fi avut o poziție diferită față de expertul evaluator".

Inculpatul a precizat că nu a parcurs nici unul din rapoartele de evaluare înscrise pe lista dosarelor spre aprobare în ședințele CCSD, și nici nu avea motiv să fac acest lucru, întrucât dosarele erau complete. Arată inculpatul că, dacă s-ar calcula un interval de 30 de minute pentru fiecare din cele 300 de dosare, ar fi trebuit să fie angajat permanent al Comisiei, pentru a le studia.

Inculpatul a arătat că în concret în cursul ședințelor membrii CCSD aveau la îndemână doar tabelele, ce conțineau dosarele spre aprobare și semnăturile celor implicați.

În declarația dată la termenul din 26.02.2016 (vol. 9 instanță, filele 14-17), inculpatul a reiterat că, în opinia sa, în calitate de demnitar, semnătura sa transforma actele funcționarilor publici, care erau anterior verificate de alți funcționari publici, în acte ale instituției. A arătat inculpatul, punctual: "Consider că nu puteam refuza semnarea acestor acte, pentru argumente de temeinice și veridicitate, pentru că nici un demnitar nu are competența de a face acest tip de verificări. În calitate de demnitar, pot impune funcționarilor publici reguli cu privire la volumul de muncă, programul de lucru, pot impune sancțiuni cu privire la conduita acestora, dar nu pot impune conținutul unui act administrativ".

Sușine inculpatul că, în opinia sa, în domeniul despăgubirilor, poate cere spre exemplu unui funcționar să soluționeze anumite dosare, dar nu îi poate impune să acorde sau nu despăgubiri și nu poate majora sau micșora cuantumul acestora, iar singurul lucru pe care îl poate verifica este dacă actul aceluia funcționar a fost verificat funcționarii publice cu atribuții de control.

Arată că, făcând un calcul de timp prin raportare la toate actele semnate în calitate de demnitar, i-ar fi fost necesari 7 ani pentru a verifica actele pe care le-a semnat în calitate de membru al Comisiei pentru Stabilirea Despăgubirilor.

În legătură cu rapoartele de evaluare, inculpatul a precizat: "*consider că nu aveam obligația să verific nimic din dosarele de despăgubire. Administrația avea obligația să pună la dispoziție o decizie a primăriei, iar ANRP avea obligația să pună dispoziție raportul de evaluare, verificat de ANRP, dar nu în baza legilor proprietății, ci în baza contractului de prestări servicii cu evaluatorul, iar eu în calitate de demnitar aveam obligația să unesc aceste două acte și dacă toate formalitățile erau îndeplinite, să confirm prin semnătura mea decizia de despăgubire*". În acest context, arată inculpatul că: "*pentru că am fost contemporan cu emiterea legislației în domeniu, cunosc că voința legiuitorului a fost cea de a externaliza activitatea de cuantificare a despăgubirilor, pe care să o dea în sarcina unor privați, care să o stabilească conform unor norme impuse, care erau de asemenea private*".

A menționat că în ceea ce privește votul în Comisie, acesta avea în vedere trei lucruri: confirmarea faptului că proba stabilită de lege pentru acordarea despăgubirilor, respectiv raportul de evaluare, exista, că procedurile, respectiv emiterii actelor în funcție de competențele legale erau îndeplinite și în al treilea rând, avea rolul de a formaliza toate etapele prealabile și de a le da efecte juridice prin emiterea unei decizii.

În legătură cu modul de derulare a ședințelor, inculpatul a arătat că fiecare dintre listele supuse spre vot aveau un număr de câteva sute de poziții, o ședință dura maxim o oră, o oră și jumătate, iar timpul acordat efectiv exprimării votului pe aceste liste, erau de maximum 10 minute, restul timpului fiind ocupat de discutarea unor probleme de drept pe care Secretariatul le aducea în atenția Comisiei, votul fiind acordat pentru întreaga listă de dosare și nu pentru fiecare dosar în parte.

Inculpatul a precizat că nu ține minte să fi existat situații în care să fie puse în discuție separat dosare care aveau probleme, votul pe care l-a exprimat vizând doar listele în bloc.

Inculpatul a precizat că exista o listă specială cu dosare care trebuiau trimise la reevaluare, exemplificând că motivele reevaluărilor puteau fi întârzierile repetate ale evaluatorilor în exercitarea atribuțiilor contractuale, astfel încât reevaluarea coincidea practic cu o redistribuire.

În declarația dată (vol.9 instanță, filele 18 – 25), inculpatul **Nicolescu Theodor Cătălin** a arătat, în ceea ce privește acuzațiile de abuz în serviciu, că nu își amintește ca în ceea ce privește cele 3 dosare ce fac obiectul cauzei să fi existat discuții particulare cu ocazia luării lor în Comisie, iar dacă secretariatul Comisiei ar fi identificat probleme speciale cu privire la aceste dosare, acestea ar fi fost evidențiate separat în agenda Comisiei.

În ceea ce privește modalitatea desemnării sale, inculpatul a precizat că a fost numit în cadrul ANRP în luna octombrie 2005 prin decizie politică a primului-ministru, ca vicepreședinte al acestei instituții, cu atribuții pe Direcția de Fond Funciar, iar în Comisie a fost numit în același an, de asemenea prin decizie politică a Primului Ministru. Numirea sa în Comisie s-a făcut în temeiul funcției de vicepreședinte al ANRP. Mandatul său de membru al Comisiei a încetat la data de 28 mai 2008, odată cu numirea sa ca secretar de stat al Ministerului Justiției, ceea ce a atras încetarea funcției de vicepreședinte

al ANRP și membru al Comisiei în această calitate, iar din anul 2008 a fost membru al Comisiei ca reprezentant al Ministerului Justiției. Acest al doilea mandat a încetat în ianuarie 2009, prin demisia sa din funcția de subsecretar de stat. Arată inculpatul că ulterior demisiei din această funcție nu a ocupat o altă funcție în aparatul administrativ de stat, în intervalul 2009 – 2012 a exercitat profesia de avocat în mediul privat, iar în anul 2012 a devenit deputat, în acest interval neavând vreo relație comercială cu statul român. Cu privire la atribuțiile sale ca și membru al Comisiei, inculpatul a arătat că, în ceea ce privește despăgubirile în echivalent, atribuțiile sale erau de a stabili dacă pot fi acordate și cuantumul lor.

Punctual, arată inculpatul că: *"Consider că atribuțiile mele efective, înainte de a-mi da votul în Comisie, erau de a verifica următoarele lucruri: dacă dosarul a fost înregistrat la Secretariatul General al Comisiei, dacă Secretariatul a stabilit că bunul nu poate fi restituit în natură și dacă a fost întocmit raportul de evaluare de către expertul desemnat de Comisie și acesta cuprinde suma în limitele căreia poate fi stabilită despăgubirea. Cuantumul final al despăgubirilor, conform legii, îl stabileam verificând urmarea temeiului juridic aplicabil, dacă despăgubirea va fi aceea stabilită de evaluator, sau va fi scăzută cu despăgubirile acordate anterior de stat. (...) Nu consider că aveam vreo atribuție de a verifica conținutul raportului de evaluare, pentru motivul că în interpretarea art. 22 alin. 4 nu aveam atribuția de a elimina din apreciere raportul de evaluare"*.

În ceea ce privește modalitatea de lucru în Comisie, inculpatul a arătat că discuțiile în Comisia de Stabilire a Despăgubirilor, înainte de exprimarea votului, durau ore întregi, erau discutate pe larg atât sesizările Secretariatului Comisiei, care sesizări erau legate în majoritatea cazurilor de problemele de drept ridicate de dosare particulare.

Arată inculpatul că nu își amintește să fi existat discuții cu privire la vreunul dintre cele 3 dosare care fac obiectul cauzei.

În ce privește modul de exprimare a votului, inculpatul a arătat că înainte de a vota, fiecare membru al Comisiei avea posibilitatea să parcurgă încă odată listele și să scoată în evidență dosarul cu care nu este de acord, iar această procedură privea toate discuțiile care se purtau în Comisie, inclusiv cele referitoare la cererile de acordare a priorităților, la momentul votului, membrii Comisiei neavând la îndemână dosarul propriu – zis.

În ce privește cererile de acordare a priorităților, inculpatul a arătat că, personal, examina aceste cereri înainte de ședința Comisiei, mapa și cererile de acordare a priorităților fiind puse la dispoziția Comisiei cu două zile înainte de ședință.

Inculpatul a arătat că, din punctul meu de vedere, a examinat aceste cereri.

A arătat că listele în care erau consemnate aceste cereri cuprindeau atât numele persoanelor care le formulau, cât și motivele medicale pe care se întemeiau, arătând punctual că: *"Lecturam ca regulă aceste liste și atunci când aveam posibilitatea, în majoritatea cazurilor când era posibil, lecturam cererile și actele medicale în detaliu. Nu puteam înțelege în totalitate consemnările din actele medicale"*.

Arată de asemenea că nu existau motive pentru care dosarul fizic în care urma să se pronunțe decizia să fie pus la dispoziția Comisiei, el era menționat pe liste și orice membru al Comisiei avea posibilitatea să-l consulte înainte de ședință.

A arătat inculpatul că, înainte de ședință, examina doar dosarele cu privire la care Secretariatul Comisiei Centrale sesiza că există niște probleme.

A menționat cu ocazia audierii că: *"Nu era necesar să studiez acest dosare, pentru că în ceea ce privește legalitatea, primăria stabilise deja că bunul nu poate fi restituit în natură și fusese așadar efectuate verificările cu privire la legalitate, iar în ceea ce privește*

raportul de evaluare, consider că puteam verifica doar dacă acesta a fost întocmit de expertul desemnat de Comisie și cuprindea o sumă clară ca și despăgubire”.

A precizat că nu au existat situații în care să voteze în sens negativ cu privire la acordarea despăgubirilor, însă au fost sesizări ale Secretariatului Comisiei Centrale, în care se învederau Comisiei probleme legate de rapoarte de evaluare, întotdeauna dând curs solicitărilor. A arătat că o a doua categorie de situații, care au existat până la numirea expertului Vișoiu, când persoana îndreptățită contesta rezultatul raportului de evaluare și venea cu propriul raport, caz în care era sesizat ANEVAR, care comunica ce raport din cele două să fie reținut.

În ceea ce privește cele trei dosare din cauză, inculpatul a arătat că le-a votat ca și toate celelalte dosare în care nu au fost semnalate probleme.

Inculpatul a susținut că în opinia sa Comisia putea refuza acordarea despăgubirilor în trei situații, respectiv dacă nu era îndeplinită procedura prevăzută de art. 16 alin. 3 – 6 din Lege, dacă raportul nu era întocmit de evaluatorul desemnat de Comisie și dacă acest raport nu prevedea o sumă concretă pentru evaluare, în aceste trei cazuri fiind obligatorie și reevaluarea.

În ceea ce privește conformitatea rapoartelor de evaluare cu standardele internaționale de evaluare, inculpatul a menționat, punctual, că în opinia sa *"ca membru al Comisiei, pentru ca un raport de evaluare să fie conform cu standardele internaționale de evaluare, era necesar ca expertul să fie autorizat conform legii și să cunoască aceste standarde, despre care țin să precizez că nu erau traduse și publicate în Monitorul Oficial, singura variantă de luare la cunoștință de acestea fiind printr-o traducere neoficială a standardelor publicate la Londra și consider că nu aveam obligația de a cunoaște aceste standarde"*.

Inculpatul **Iuoraș Mihnea Remus** a declarat (f.9-13 vol.5 instanță) că a participat la ședințele menționate în rechizitoriu și a votat în cadrul acestor ședințe, în unanimitate alături de ceilalți membri ai Comisiei.

Inculpatul a arătat că a făcut parte din ANRP, începând cu luna iunie 2007, a fost numit ca vicepreședinte în baza unei decizii emise de prim-ministrul Călin Popescu Tăriceanu, iar numirea sa în calitate de vicepreședinte a avut ca scop coordonarea unei singure direcții, respectiv Direcția de Acordare a Despăgubirilor în Numerar, ale cărei singure două atribuții erau emiterea titlurilor de plată pentru despăgubiri ce nu depășeau 500 mii lei și a titlurilor de conversie pentru acțiunile la Fondul Proprietate.

A arătat inculpatul că la momentul numirii mele în funcția de vicepreședinte al ANRP, avea vârsta de 27 ani și lucrasem anterior pentru câteva luni în Ministerul Justiției ca și consilier al ministrului, profesia sa fiind aceea de jurist, anterior lucrând ca și cadru didactic asociat al Universitatea Babeș Bolyai.

Inculpatul a arătat că inițial nu a făcut parte din CCSD, și a devenit membru al Comisiei în toamna anului 2007, în baza unei alte decizii ale primului-ministru, temeiul legal al acestei decizii fiind, conform inculpatului, că toți vicepreședinții ANRP sunt membrii de drept ai Comisiei, inculpatul neavând posibilitatea să aleagă dacă face parte sau nu din Comisie.

Inculpatul a arătat că Direcția pe care o conducea era ultima verigă în procedurile de despăgubire, în sensul că, după soluționarea dosarului de despăgubire, beneficiarul putea opta pentru conversia acțiunilor.

În ceea ce privește atribuțiile sale în cadrul Comisiei, inculpatul a arătat următoarele: *"ca membru al Comisiei, deși nu decurge din lege, în interpretarea mea de la acel moment, rolul meu era de a informa Comisia cu privire la activitatea Direcției, numărul de acțiuni emise pe fiecare dosar de despăgubire, numărul total de acțiuni, numărul de acțiuni rămase, sumele care au fost acordate cu titlu de numerar și pentru a*

previziona în funcție de activitatea Comisiei, volumul de muncă ce urma să vină de la Direcția pe care o coordonam”.

Inculpatul a mai precizat că: *”citeam dosarele de despăgubiri, erau ședințe cu până la 700 de dosare pe listă, motiv pentru care, evident, nu le puteam citi pe toate. Le citeam din punct de vedere al documentației juridice, adică în sensul de a fi complete și legale, verificam existența tuturor documentelor necesare, verificam ca aceste documente să aibă toate semnăturile necesare. Doresc să precizez că din curiozitate am numărat semnăturile tuturor funcționarilor care anterior și-au dat avizul în anumite stadii și am ajuns la un număr de aproximativ 15 semnături”.*

Inculpatul a arătat că în cele 3 dosare ce fac obiectul cauzei, niciunul dintre acești funcționari nu a ridicat vreo obiecție sau vreun semn de întrebare, și că în general nici o obiecțiune nu era ridicată în majoritatea dosarelor ce ajungeau pe masa Comisiei.

Inculpatul a arătat că lectura dosarelor și pentru a vedea dacă există rapoarte de evaluare și dacă există avizul expertului ANRP. Arată că, în opinia sa, *”cu nespecialist, este foarte greu să-ți dai seama dacă un raport de evaluare este sau nu corect, dar profan, încercam să-mi dau seama dacă o sumă este sau nu prea mare. În ceea ce privește imobilele din zona mun. Cluj puteam să-mi dau seama, întrucât locuiesc acolo. În celelalte situații, comparam cu grelele notariale. Grila notarială stabilește prețurile minime de tranzacționare”.*

A arătat inculpatul că își acorda votul în cazurile în care nu existau discrepanțe vădite față de grilă. A arătat că nu a exprimat niciodată un vot negativ în Comisie, întrucât nu avea această posibilitate, însă și-a exprimat votul de trimitere a dosarului la reevaluare, și a făcut acest lucru atunci când au existat observații de la expertul verificator și Secretariatul Comisiei Centrale.

În legătură cu cele trei dosare ce fac obiectul cauzei, inculpatul a arătat că nu își aduce aminte dacă le-a verificat înainte de ședința Comisiei.

A menționat punctual că: *”În legătură cu dosarul 13653, îmi aduc aminte că s-a discutat în cadrul Comisiei o discuție despre o eventuală legătură de rudenie dintre expertul ANRP și beneficiar și atunci țin minte că domnul Vișoiu a spus că nu există vreun grad de rudenie și că mai mult, raportul respectă standardele internaționale de evaluare. Nu știu cum a fost întrebare inculpatul Vișoiu Gheorghe dacă există sau nu o relație de rudenie, dar știu că a răspuns prin-o adresă scrisă”.*

A arătat de asemenea că: *”Procedura de lucru exista deja la momentul numirii mele la Direcție și a continuat, fiind îmbunătățită de vicepreședintele Popa Mocanu și președintele Zaarour, ca persoane responsabile cu cele 2 Direcții și țin minte, în legătură cu dosarele în care evaluare se făcea pe baza ofertelor de preț, că s-a ridicat discuția în Comisie dacă această procedură este în regulă și s-a făcut o adresă către ANEVAR și țin minte că au fost și întâlniri între persoanele direct responsabile, iar răspunsul ANEVAR în scris a fost că evaluarea, exclusiv în baza ofertelor de preț, respectă standardele internaționale”.*

A arătat inculpatul că în activitatea sa, anterior Comisiei, cât și în activitatea ulterioară, a observat că și evaluările făcute pentru cazurile de expropriere publică, cele făcute de bănci, instanțele de judecată, sau pentru acordarea de credite bancare, erau făcute toate doar pe oferte de preț, pentru motivația că instituțiile care dețin date nu doresc să le comunice, pentru că le considerau confidențiale.

A arătat inculpatul că, din câte a înțeles, evaluatorii au făcut cereri către instituțiile menționate de lege, înainte de a ajunge el personal în Comisie, și nu se răspundea acestor cereri, aflând aceste aspecte de la persoanele care aveau ca și atribuții de serviciu relațiile cu evaluatorii, respectiv persoanele din cadrul Direcției pentru Secretariatul Comisiei

Centrale, spre exemplu inculpatul Vișoiu Gheorge, directorul Priboi Mihai și numitul Nițu George.

Inculpatul a precizat că evaluatorul atașă și o declarație pe proprie răspundere în sensul că a respectat standardele internaționale de evaluare și a făcut toate demersurile pentru obținerea acestor date concrete.

În ce privește opinia sa asupra atribuțiilor sale în cadrul Comisiei, inculpatul a arătat că: *"La momentul intrării în Comisie, mi-am întrebat colegii care este rolul acestui organism. Cred că a fost un rol de validare a unei proceduri începute de la primărie, continuate la prefectură, apoi de Secretariatul ANRP. În privința stabilirii sumei, consider că legiuitorul a fost foarte neclar. Legea este nepredictibilă, pe de-o parte spune că evaluatorii trebuie să întocmească rapoarte conform standardelor, iar pe de altă parte, că Comisia aprobă aceste rapoarte sau le trimite spre reevaluare fără a menționa care sunt situațiile în care acestea puteau fi trimise la reevaluare. (...) Consider că cenzurarea rapoartelor de evaluare presupunea doar retrimiteră la evaluator. (...) Puteam cenzura în această manieră, dacă exista observații din partea expertului verficator, o expertiză contrară, sau dacă exista un preț cu o discrepanță vădită față de grila notarilor publici".*

În ceea ce privește circuitul administrativ al dosarelor, inculpatul a arătat că dosarul era înregistrat la Secretariatul General, după care cei care aveau atribuții îl distribuiau unui consilier care îl lucra, procedură ce se făcea prin tragere la sorți printr-un program în calculator, până la decizia 2815/2008, după care dosarele se distribuiau cronologic către consilieri, acestea fiind toate detaliile cunoscute de inculpat despre modalitatea de distribuire.

Inculpatul a arătat că dosarul era verificat dacă conține toate documentele necesare pentru această fază, era trimis apoi la expertul evaluator, se reîntorcea la consilierii abilitați și după verificarea lui și sub aspectele de legalitate și a concordanței raportului cu standardele internaționale ajungea pe masa Comisiei.

A arătat inculpatul că, din câte își amintește, atunci când existau observații pe un anumit dosar, consilierul participa pentru a da explicații.

În ceea ce privește procedura de repartizare a dosarelor către experți, inculpatul a precizat că această procedură ținea de departamentul de secretariat și, din câte *"i s-a explicat la acel moment, până la decizia din 2008, evaluatorii erau desemnați prin tragere la sorți, iar după aceea, secretariatul întocmea un proces-verbal în care menționa că evaluatorul a fost desemnat aleatoriu".*

În declarația dată (vol.6 instanță, f.145-150), inculpata **Zaarour Ingrid** a arătat că la momentul numirii sale în calitate de președinte al ANRP era avocat, începând cu anul 2005 activând ca avocat în cadrul unui cabinet profesional, iar din punct de vedere politic era membru al Curții de Onoare și Arbitraj din cadrul PNL.

Arată inculpata că a ocupat funcția de președinte al Comisiei timp de 4 ani, între începutul lui 2005 – începutul lui 2009, iar motivul încetării mandatului său a fost politic, ca urmare a schimbării Guvernului.

A arătat inculpata că până la momentul înființării ANRP în anul 2005 toate problemele legate de proprietate fuseseră rezolvate la nivel local, iar ANRP a fost prima instituție centrală înființată în acest scop, iar până la acel moment, nimeni la nivel central nu gestionase problemele legate de proprietate, concretizate în mii de dosare din întreaga țară ce trebuiau structurate și soluționate.

Inculpata a precizat punctual că: *"au fost adoptate normele metodologice, și s-a încercat găsirea unor soluții pentru structurarea dosarelor. Am încercat să ne adaptăm din mers și să găsim soluții".*

În ce privește modalitatea de lucru a Comisiei, inculpata a precizat că aceasta a fost preluată de la Comisia pentru Stabilirea Despăgubirilor în cadrul Minorităților și Cultelor, care lucra din anul 2002 în acest domeniu și avea experiență în acest sens.

Conform declarațiilor inculpatei, această procedură avea două faze, dosarele fiind mai întâi repartizate unor consilieri sau experți care întocmeau raport sau referat rezumativ și tabele sau liste, și o a doua fază în care aceste liste intrau împreună cu consilierii în ședințele Comisiei unde se vota aprobarea lor; această modalitate de lucru a fost preluată identic și în cadrul CCSD din cadrul ANRP.

În ceea ce privește desfășurarea în practică a ședințelor Comisiei, inculpata a menționat ședința era pregătită de Secretariatul Comisiei, activitatea Secretariatului fiind asigurată de două direcții, Direcția de aplicare a Legii 10 - minoritățile și cultele, și o Direcție privind Fondul funciar, cele două direcții având atribuții distincte și ca urmare a naturii diferite a imobilelor pe care le vizau.

Inculpata a susținut că, anterior angajării inculpatului Vișoiu la ANRP, directorul Priboi Mihai și o parte din consilieri care aveau deja pregătire juridică, au urmat o serie de cursuri de evaluare în cadrul ANEVAR. Inculpata a revenit și a menționat că nu știe sigur dacă directorul Priboi personal a urmat aceste cursuri, însă cunoaște cu siguranță că directorul Bianca Cimpoi care a avut această funcție înaintea dănsului a urmat aceste cursuri, iar consilierii au urmat aceste cursuri cu siguranță.

Arată inculpata că datorită complexității dosarelor primite de ANRP, a apărut nevoia de a face observații pe care, până la angajarea inc. Vișoiu, le făceau consilierii care examinau dosarele.

A arătat inculpata că, în situația în care consilierii constatau că nu fuseseră respectate standardele internaționale de evaluare, formulau observații care erau discutate în Comisie, sub forma unui referat și se hotăra returnarea dosarelor, către expertul inițial desemnat, iar, în situația în care acesta nu modifica și respectiv, nu respecta standardele, era sesizat ANEVAR-ul sau era trimis dosarul unui alt expert.

A arătat inculpata că: *"mențiunile făcute de Comisie către evaluator depindeau de situațiile particulare: putea fi vorba de cerința de a respecta standardele, sau de mențiunea că a fost evaluată o suprafață mai mare sau mai mică decât cea în cauză. Din câte îmi amintesc, se poate să fi fost și obiecții cu privire la prețul evaluat".*

A relatat inculpata că, *"pentru că dosarele deveniseră din ce în ce mai complexe, iar observațiile formulate de consilieri, deși urmaseră cursurile de evaluare, rămăneau tot juridice, rigide, s-a simțit nevoia și am discutat cu conducerea de la acel moment, respectiv inculpata Mocanu care conducea Direcția de Fond Funciar, să angajăm o persoană care să fie evaluator și să vorbească un limbaj comun cu evaluatorii care întocmeau rapoartele. După angajarea sa, pentru că avea experiență, fiind expert ANEVAR, dănsul a preluat practic sarcina de pe umerii consilierilor, a început să țină direct legătura cu evaluatorii și să formuleze aceste obiecții".*

Inculpata a precizat că au existat și situații în care deși li se atrăgea atenția, evaluatorii nu se conformau și continuau să redacteze rapoarte neconforme, situație în care inculpatul Vișoiu propunea înlocuirea acestora cu alți experți, ca urmare a neseriozității primilor.

Arată de asemenea că rapoartele neconforme erau aduse la cunoștința Comisiei prin referate în ședințele de lucru, fiind de asemenea depuse tabele cu realocarea dosarelor de la unii evaluatori către alți evaluatori, și în plus mai erau efectuate adrese către ANEVAR.

Inculpata a menționat că *"referatele erau discutate în ședință, când erau prezenți și șeful direcției respective precum și șeful de caz, iar deciziile luate erau de la caz la caz, de retrimiteri a dosarului către evaluator care mai avea o șansă să întocmească un*

raport conform sau de trimitere a dosarului către un alt evaluator. Probleme semnalate în aceste referate puteau fi diverse, respectiv rapoarte neconforme standardelor, întârzierea în întocmirea acestora, evaluarea unor suprafețe mai mare sau mai mici, sau stabilirea unui preț peste prețul pieții, întrucât aveam și grilele notarilor publici”.

Inculpata arată că au existat situații în care era sesizat ANEVAR-ul cu privire la conduita evaluatorilor, și din câte cunoaște au fost luate măsuri față de aceștia, respectiv suspendarea din funcție sau ridicarea calității de membru ANEVAR și a licenței de funcționare.

Inculpata a arătat că nu își amintește să fi existat discuții cu privire la cele 3 dosare care fac obiectul prezentei cauze, nu a existat nici un referat prin care vreunul dintre directori să sesizeze Comisia cu vreo problemă în aceste dosare, și nu a primit nici o notă în acest sens.

În ceea ce privește modalitatea practică de derulare a ședințelor CCSD, arată inculpata că la ședințele Comisiei participau membrii acesteia, directorul Direcției Secretariat, ambii directori ai celor două direcții implicate, precum și consilierii care susțineau dosarele și consilierii care înmânau fizic dosarele către Comisie. Numărul dosarelor ce se regăseau pe ordinea de zi era de câteva sute în ce privește Legea 10 și Legea fondului funciar, iar la ședințele Comisiei participau consilierii care practic prezentau referatele cu probleme, și consilierul care asigura secretariatul ședinței și întocmea procesele-verbale.

Inculpata a arătat că, din câte își aduce aminte, inculpatul Vișoiu participa la ședință doar în situațiile în care prezenta un punct de vedere cu privire la repartizarea unor dosare atunci când erau trimise la alt evaluator, după ce primul nu și îndeplinesc obligațiile, sau în situațiile în care semnală Comisiei neregularități cu privire la activitatea evaluatorilor, caz în care prezenta un tabel în care erau menționați evaluatorii nescierși, iar în celelalte situații chestiunile problematice legate de evaluatori erau susținute de Directorul Priboi.

Cu privire la procedura de repartizare și soluționare a dosarelor, inculpata a arătat că, inițial, a fost stabilită o procedură de selectare aleatorie a dosarelor, s-a dorit o procedură cât mai transparentă, inclusiv prin chemarea asociațiilor de proprietari la momentul repartizării dosarelor, dosarele fiind selectate practic proporțional cu numărul județelor; ulterior, arată inculpata, instanțele au decis că dosarele trebuie soluționate în ordinea depunerii și la nivelul ANRP acestea au fost reluate de la județul Alba.

Arată inculpata că la nivelul instituției exista un sistem informatizat de repartizare aleatorie, la care singurul care avea acces era directorul Priboi, același sistem desemnând aleatoriu și evaluatorii, modalitatea de selecție a evaluatorilor rămânând aceeași și după hotărârea instanțelor judecătorești.

Tot în legătură cu etapa efectuării rapoartelor de evaluare, inculpata arată că, la nivelul anului 2008, cunoștea că inculpatul Vișoiu Gheorghe ținea legătura cu evaluatorii și le aducea la cunoștință obiecțiunile; în cazul dosarelor care erau conforme, inculpatul Vișoiu dădea o viză, iar în cazul celorlalte formula obiecțiunii.

Inculpata susține că în ședințele Comisiei, membrii acesteia aveau la îndemână o ordine de zi, iar dosarele problematice (care conțineau un referat) erau aduse fizic. Pentru soluționarea dosarelor de despăgubire, membrii Comisiei aveau la îndemână un referat rezumativ unde erau inserate mai multe rubrici, respectiv numărul dosarului, descrierea imobilului și localitatea în care se află, suma stabilită prin raportul de evaluare și suma ce trebuia depusă în baza despăgubirilor acordate anterior, și actualizarea cu indicele de inflație; aceste tabele erau semnate de către persoanele implicate în întocmirea dosarului, consilieri juridici și respectiv alte persoane cu atribuții. Conform inculpatei, membrii Comisiei verificau dacă existau aceste mențiuni, inclusiv semnăturile, dacă suma

menționată în tabel se încadra în cea menționată în grila notarilor publici, dacă era menționată suma ce trebuia dedusă.

În ce privește discuțiile în cadrul Comisiei, inculpata a declarat, punctual: *"Practic, le luam punct cu punct pe cele de pe listă și întrebam dacă vreunul dintre colegi are de făcut de observații, și eventual dacă directorul are vreo observație sau dorește să ne aducă ceva la cunoștință. Doresc să precizez că erau foarte multe dosare și era imposibil ca colegii din Comisie împreună cu mine să analizeze și din punct de vedere juridic și din celelalte puncte de vedere fiecare dosar în parte. Consider că nu intra în atribuțiile noastre să facem acest lucru. Comisia se întrunea lunar. Doresc să precizez că în mandatul meu s-au dat peste 25.000 de decizii"*.

Arată inculpata că au existat numeroase situații în care Comisia a dispus restituirea unor dosare, iar motivele restituirii acestor dosare erau multiple, putând privi de exemplu faptul că persoana nu avea calitatea pentru a fi despăgubită, că imobilul care fusese naționalizat nu corespundea cu cel pentru care se făcea solicitarea, sau că fusese deja despăgubit anterior.

În ceea ce privește situația anului 2008, inculpata a făcut referire, exemplificativ, la o speță din municipiul Vâlcea, când se propusese restituirea a jumătate din teritoriul municipiului, Comisia a constatat că persoanele fuseseră deja parțial despăgubite în natură, și s-a dispus restituirea dosarului pentru acest motiv, ulterior petenții dând în judecată Comisia, iar instanțele de judecată obligând ANRP să acorde întreaga despăgubire, respectiv 27 milioane de euro.

În acest context, inculpata a menționat că în cazurile în care ANRP a fost acționat în judecată de petenții nemulțumiți de sumele stabilite pe care le considerau mici, instanțele de judecată au stabilit valori mult mai mari. Inculpata a menționat că în acest context au fost situații în care petenții au formulat împotriva sa și a altor membri ai Comisiei plângeri penale. Menționează de asemenea că *"au fost și situații în care am sesizat organele de urmărire penală, de exemplu, situația unui dosar în care deși exista o hotărâre irevocabilă a Curții de Apel Brașov, s-a solicitat din nou restituirea pe același teren, am refuzat, iar o instanță din București ne-a obligat la o sumă enormă"*.

Tot în ce privește procedura de evaluare, inculpata a arătat că verificarea rapoartelor de evaluare era în sarcina inculpatului Vișoiu Gheorghe, care avea sarcina de a tria rapoartele. Inculpata menționează că își aduce aminte a existat o discuție și s-a emis o adresă către ANEVAR în acest sens, însă nu își aduce aminte detalii în legătură cu această corespondență. Arată inculpata că nu a remarcat vizele inculpatului Vișoiu Gheorghe, întrucât aceste dosare erau verificate de director și de consilieri, existau semnăturile lor și se subînțelegea că exista și viza inculpatului Vișoiu.

În ceea ce privește procedura de întocmire a listelor pentru cazurile speciale, inculpata a menționat că sintagma de "cazuri speciale", și care erau trecute pe o listă specială pe ordinea de zi, se referea la situațiile unor persoane aflate în situații deosebite, care spre exemplu erau evacuate din locuințe, aveau probleme de sănătate sau vârstă înaintată.

Inculpata a arătat că persoanele care se considerau îndreptățite formulau cereri de soluționare a cauzelor lor ca și cauze speciale, și exista un consilier desemnat care se ocupa în special de aceste cazuri, verifica dacă există într-adevăr situația invocată, respectiv de evacuare, acte medicale, iar aceste cauze făceau parte dintr-o listă specială.

A susținut inculpata că în cazul acestor cazuri speciale, dosarele erau aduse fizic atunci când consilierul desemnat aprecia că nu este clar că situația invocată există, respectiv nu existau acte medicale sau dovezi că persoana urmează să fie evacuată. Arată inculpata că soluționarea cererilor de urgență în cazuri speciale era prealabilă trimerii

dosarelor la evaluare, iar cererile erau luate punct cu punct și dezbătute dacă directorul sau consilierul semnalau că nu există acte medicale doveditoare sau situații de evacuare.

În legătură cu procedura de vot, inculpata a arătat că dosarele care nu erau însoțite de observații erau votate în bloc.

În ce privește procedura de repartizare a dosarelor către evaluatori, inculpata a declarat că directorul priboi prezenta o listă de evaluatori în privința cărora făcea recomandări din punctul de vedere al seriozității, aceste recomandări fiind aprobate prin vot de Comisie.

Inculpata **Mocanu Ingrid Luciana** a declarat (vol.15 instanță, filele 5-12) că a fost detașată în cadrul ANRP din decembrie 2007, din cadrul MJ unde deținea funcția de consilier juridic, în cadrul Direcției de Elaborare Acte Normative, inițial pe funcția de director al Direcției de Fond Funciar, iar la sfârșitul lunii iunie 2008, a acceptat, la propunerea inculpatei Zaarour, funcția de vicepreședinte al ANRP.

Inculpata a arătat în legătură cu acest context, punctual, următoarele: *"La sfârșitul lunii iunie 2008, la propunerea inculpatei Zaarour, am acceptat funcția de vicepreședinte al ANRP. Aceasta mi-a spus că premierul de la acea dată, pe care nu-l cunoșteam și nu l-am cunoscut nici ulterior, i-a spus că, fiind puțin până la sfârșitul mandatului său, dorește ca în funcția de vicepreședinte, să fie numită o persoană care cunoaște modul de lucru din ANRP, o persoană onestă și din spusele inculpatei Zaarour, eu mi-aș fi încadrat în acel profil. Premier la acel moment era Călin Popescu Tăriceanu. Am acceptat această propunere pe care am condiționat-o de rezolvarea a câteva probleme, prima legată de lipsa unei proceduri scrise și clare de soluționare a dosarelor în ANRP, a doua legată de problema evaluărilor și a treia legată de ordinea de soluționare a dosarelor".*

Inculpata a precizat de asemenea că: *"În legătură cu problema evaluărilor, arăt că în momentul în care a apărut Hotărârea nr. 1095/2005 privind noțiunile de punere în aplicare a Legii nr. 247, la Ministerul Justiției pentru a primi aviz, am constatat că nu sunt detaliate situațiile în care CCSD poate trimite un dosar la reevaluare. (...) Am observat că hotărârea făcea trimitere la standardele internaționale de evaluare, la fel ca și Legea 247, însă acestea nu erau publicate.*

În anul 2005 am discutat cu membrii CCSD deja formată, mai exact cei doi membrii reprezentanți ai Ministerului Justiției, împreună cu care am încercat să identificăm situațiile în care o comisie formată din juriști ar putea decide să trimită un dosar la reevaluare. Am identificat soluția contestării raportului de către parte, ceea ce am concretizat în art. 16.13 din norme. În acest articol menționez că dacă partea contestă raportul de evaluare, Comisia are posibilitatea să cheme evaluatorul și dacă se consideră în continuare nelămurită, poate să dispună reevaluarea".

În legătură cu atribuțiile sale în cadrul ANRP, inculpata a precizat că în viziunea sa de jurist, modalitatea la care a făcut referire era singura posibilitate în care se putea proceda la reevaluare, iar concepția sa ca jurist era că CCSD este un arbitru între parte și statul reprezentat prin ANRP, cele două părți având interese contrarii. Inculpata a precizat că: *"aceasta a fost de altfel și concepția pe care mi-au împărtășit-o colegii din ANRP, respectiv Baciu, Nicolescu și Zaarour, care mi-au spus că au și participat la elaborarea Legii 247 pe partea referitoare la drepturile de proprietate".*

A arătat inculpata că la momentul numirii sale în ANRP, a observat că doar partea poate contesta raportul de evaluare și atunci a elaborat normele scrise în care a menționat că raportul de evaluare va fi verificat de un evaluator autorizat ANEVAR, propunând angajarea unui evaluator în cadrul ANRP, care să fie practic un evaluator parte al statului în această procedură și care urma să facă propriile observații cu privire la rapoarte.

A arătat inculpata că: *"întrucât prin ordin nu puteam adăuga la hotărârea de Guvern că statul are posibilitate să formuleze contestație la raportul de evaluare, am*

apreciat că în situațiile în care evaluatorul angajat nu își va da avizul pe raport, CCSD îl va trimite la reevaluare. În cele două ordine se menționa că dacă evaluatorul nu își dă avizul, dosarul nu poate fi aprobat, atunci evident, singura soluție era înscrierea acestuia pe o listă separată, care se referea fie la trimiterea dosarelor la reevaluare, fie la redistribuire".

În ceea ce privește procedura de distribuire a dosarelor, inculpata a arătat că la momentul numirii sale exista o procedură de selecție a dosarelor, în cadrul unei proceduri aleatorii, ce consta în extragerea unui număr de dosare din baza de date printr-un program, fără a cunoaște alte date despre modalitatea concretă de selecție a dosarelor. A arătat inculpata că în a doua jumătate a anului 2007, în dosarele aflate pe rolul instanțelor de judecată, ca urmare a acțiunilor formulate de părți, instanțele au apreciat că această procedură nu respectă dreptul părților de a-și vedea soluționate cererile într-un termen rezonabil, conform art.1 din Protocol, fiind emise sentințe judecătorești prin care Autoritatea era obligată să soluționeze dosarele, uneori prin sentințe fiind stabilite și sumele ce trebuiau acordate cu titlul de despăgubire și uneori, și cheltuielile de judecată.

A relatat că în vederea soluționării problemei ordinii de soluționare a dosarelor (explicitată mai pe larg în declarația consemnată la filele 5-12 vol.15 instanță), propunerea sa fost ca soluționarea dosarelor să fie făcută în ordinea vechimii în ambele Direcții, a fost discutată și ulterior adoptată printr-o decizie din luna iulie 2008, moment în care dosarele care erau deja vechi, în număr de aproximativ 35.000, au fost repartizate consilierilor, care trebuiau să le soluționeze cât mai repede, iar pentru celelalte dosare, noi, se aplica criteriul vechimii.

Inculpata a precizat punctual că: "dosarele se repartizau pe cifre, spre exemplu, de la 1 la 1000, de la 1000 la 2000 etc. și fiecare consilier trebuia să soluționeze o astfel de plajă de dosare. În ordinul care stabilea procedura de soluționare a dosarelor, am stabilit o normă lunară de 80 de dosare pentru fiecare consilier, întrucât am apreciat că 4 dosare pe zi pot fi soluționate în mod rezonabil. Dacă era atinsă această normă se acorda un spor, în caz contrar, sporul se acorda proporțional cu numărul de dosare soluționate. Conform calculelor mele de atunci, dosarele vechi ar fi trebuit să fie soluționate în anul 2012".

În ceea ce privește modalitatea de efectuare a rapoartelor de evaluare, inculpata a arătat că, devenind director al Direcției de Fond Funciar, "mi-am pus problema dacă rapoartele de evaluare sunt conforme cu standardele internaționale de evaluare, am deschis dosare și am văzut că se bazează doar pe oferte, am cerut o audiență președintelui ANEVAR, acesta a și venit la sediul ANRP, unde am purtat o discuție, l-am întrebat dacă folosirea doar a ofertelor este conformă cu standardele, iar dânsul mi-a spus că orice sursă de informații poate fi folosită de evaluator. Am organizat și dânsul a participat la câteva întâlniri cu consilierii, cărora le-a explicat chestiuni generale, ce anume trebuie să urmărească într-un raport de evaluare. Ne-a dat explicații și în legătură cu metodele de evaluare, țin minte clar că ne-a spus faptul că metoda honitară nu respectă standardele".

Inculpata a arătat că: "consilierii au adresat și punctual întrebări, prin adrese, către ANEVAR, am încercat să trimitem și dosare concrete la ANEVAR pentru a fi verificate, dânsii ne-au explicat că nu au atribuțiile unui verficator din GN 11 și că ne pot da doar informații generale legate de dosar".

A arătat inculpata cu ocazia audierii că doi dintre consilierii juridici din cadrul ANRP s-au înscris și au fost selectați la cursurile de evaluare organizate de ANEVAR, după care, în baza unui referat întocmit de ei prin care explicau că au fost admiși la aceste cursuri și în ce constau cursurile, ANRP a plătit taxele aferente acestor cursuri. În acest context, inculpata a făcut referire la două nume, Valentin Poncea și Alex Papari, arătând

că aceste două persoane, cu calificări de economist și jurist, verificând rapoartele de evaluare, au simțit ei înșiși nevoia să parcurgă aceste cursuri, au explicat că doresc să parcurgă aceste cursuri, iar inculpata a făcut mai departe propunere la nivelul conducerii din Direcția de Fond Funciar unde funcționa la acel moment, aceste situații având loc până la momentul angajării inculpatul Vișoiu Gheorghe în calitate de expert evaluator în cadrul ANRP.

În ce privește votul în Comisie și votul cu privire la cele trei dosare în cauză, inculpata a menționat următoarele: *"Precizez că primind lista de ședință, făceam verificări cu privire la toate dosarele de pe listă, verificări primare și de bun simț, folosind datele de pe listă, accesam spre exemplu o bază de date pe care o aveam la dispoziție în ANRP, în funcție de adresa imobilului, suprafața lui, bază de date care conținea prețuri referitoare la alte evaluări făcute în zona respectivă și în același timp verificam și grila notarilor publici. (...) Consider că, fără echivoc și în ceea ce privește cele două dosare, privind pe beneficiarii Borțică și Constantin, am făcut aceste verificări. Au fost situații în care am cerut și dosarele pentru a le studia fizic, însă nu-mi aduc aminte dacă cele două dosare intră în aceste situații. La cele două dosare, am constatat că prețurile erau în limitele celor regăsite în baza de date pentru zonele respective și cu siguranță sub prima jumătate a prețurilor din grila notarială. În dosarul care a făcut obiectul verificării inculpatului Drulă, am constatat că acum că se învecinează cu terenul care face obiectul dosarului ANRP 3 și practic sunt aceleași valori cu cele reținute de expertul din acel dosar. Erau și situații în care ceream dosarele fizic, respectiv cele de la Legea 10, de exemplu în situațiile în care suprafețe de teren erau foarte mari și în aceste dosare mă uitam împreună cu inculpatul Vișoiu, pentru că vroiam să aflu și părerea unui evaluator și în același timp, era și un mod de a-l verifica pe evaluatorul Vișoiu. Mi s-a părut că dânsul este foarte competent și că are răspunsuri la toate întrebările mele. Pe Fond Funciar, până la angajarea expertei Savu Florentina, dosarele unde erau suprafețe mari purtam discuții speciale pentru a fi verificate de inculpatul Vișoiu. Al treilea dosar, cel având ca beneficiari pe Vișoiu Valentin, Barbu și Manole, mi-a atras atenția pentru că era cea mai mare suprafață de evaluat. Acum am aflat că a fost cea mai mare suprafață retrocedată de ANRP vreodată. Când dosarul a intrat în ANRP, eram director la Direcția de Fond Funciar. Dosarul mi-a atras atenția când l-am văzut pe lista trimisă spre aprobare CCSD. Rectific și arăt că prima dată mi-a atras atenția atunci când am primit adresa evaluatorului Hanu Alexandru, în care menționa că nu poate identifica terenul și menționa de asemenea că prețurile variază între 100 și 1500 euro".*

În legătură cu dosarul în care a fost efectuat raportul de evaluare de către inculpatul Hanu Alexandru, inculpata Mocanu a precizat că, după reintoarcerea dosarului în această modalitate, acesta a devenit un dosar incomplet și a urmat procedura care se aplica în această situație, respectiv a fost efectuată adresă către Comisia Județeană în care erau solicitate relații intru-în terenul nu poate fi identificat, adresă ce a fost înaintată spre știință și părții, care la acel moment era Oloșuteanu, urmând efectuarea expertizei topografice. A arătat inculpata cu privire la același dosar că nu cunoaște cum a fost efectuată expertiza, și a mai văzut dosarul după ce a fost făcută evaluarea. Arată inculpata că practic a văzut acest dosar pe listă în momentul în care urma să intre în Comisie.

A menționat inculpata că înainte de a intra în Comisie a cerut fizic acest dosar, pentru a se uita pe el, pentru că suprafața era foarte mare, a observat răsfoindu-l că a fost împărțit în 6 parcele, l-a verificat pentru a constata dacă este complet, dacă consilierul nu a omis ceva.

Inculpata a menționat că a trimis acest dosar direct inculpatului Vișoiu, prin dispoziție, pentru a verifica dacă este în conformitate cu standardele internaționale de

evaluare, iar după alte 11 zile, inculpatul Vișoiu i-a trimis o adresă în care menționa că acest dosar, împreună cu altele două, respectă standardele.

Inculpata a menționat că, pentru că inculpatul are același nume cu beneficiarul, l-a rugat să scrie o declarație în sensul că nu se află în conflict de interese, inculpatul Vișoiu menționând în scris că nu cunoaște să fie rudă de gradul 3 cu beneficiarul.

În ceea ce privește lista de cazuri speciale, inculpata a arătat că: *"În ceea ce privește votul exprimat pe lista de priorități, mă abțineam de fiecare dată. Nu doream să votez pentru că în opinia mea, această listă nu putea fi decât aprobată în totalitate, sau a doua variantă, eliminată cu totul. Mi-am format această opinie, având în vedere jurisprudența instanțelor de judecată, care ne sancționau constant pentru soluționarea cu întârziere a cauzelor și consideram că acele situații erau detaliate în listă doar sub forma naturii afecțiunii sau a altor împrejurări, ar fi trebuit să includă și această cauză, jurisprudența CEDO și a instanțelor judecătorești. În opinia mea, aceste cauze prioritare nu trebuiau să existe, ci trebuiau să existe doar acele cauze în care erau formulate plângeri".*

În ce privește modalitatea de exprimare a votului, inculpata a arătat că practic, președinta CCSD, inculpata Zaarour, întreba membrii Comisiei dacă sunt obiecțiuni cu privire la dosarele de pe listele cu dosare aprobate, iar dacă nu exista nici o observație, se supunea spre aprobare lista și se trecea la următoarea, votul fiind dat pe întreaga listă.

Inculpata a arătat de asemenea că mai exista o listă, ce viza dosare cu probleme și venea din partea inculpatului Vișoiu, care avea în medie 20-30 de poziții într-o ședință a Comisiei, și care cuprindea o rubrică cu observații formulate de inculpatul Vișoiu, în care se menționa, spre exemplu: comparabile inadecvate, rapori neconform standardelor internaționale de evaluare, nerespectare termene, refuz refacere, primele două mențiuni inculpata declarând că le-a văzut în numeroase rânduri pe aceste liste speciale.

Arată inculpata că din punctul său de vedere, în măsura constatării acestor prime două observații, raportul trebuia automat trimis spre reevaluare, fără vreun vot, ci doar în baza ordinului. Inculpata precizează că această soluție unică pentru toate dosarele menționate pe această listă specială, toate fiind trimise spre reevaluare.

De asemenea, cu referire la ședințele Comisiei, inculpata a precizat că numărul de dosare de pe listele ce erau supuse aprobării în Comisie, erau în medie de 200 – 300 pe Legea 10 și aproximativ 400 pe Fond funciar. Inculpata a arătat că verificările cu privire la dosarele aflate pe lista de ședință a Comisiei le făcea înainte de ședință, la birou, în timpul programului de muncă și, necesitau, în total, o zi de muncă completă, poate puțin peste program.

Inculpata a arătat că, la inițiativa sa, începând cu luna februarie 2008 pe site-ul instituției erau publicate toate listele Comisiei, precum și listele inițiale care cuprindeau dosarele și propunerile de evaluatori așa cum intrau în Comisie și listele de dosare trimise spre aprobare Comisiei.

A arătat inculpata că, în ceea ce privește rapoartele de evaluare, existau trei posibilități: refacerea, redistribuirea sau trimiterea spre reevaluare; refacerea era făcută administrativ de experții Vișoiu și Savu, inculpata afirmând că a participat personal la câteva discuții aprinse între aceștia și evaluatori, iar dacă nu se ajungea la un consens între evaluatorii ANRP și cei ANEVAR, se întocmea un raport de verificare și se trimitea la ANEVAR pentru sancționare.

Arată inculpata că procedura legată de refacere putea consta într-o discuție amiabilă cu expertul evaluator, iar dacă aceasta nu avea rezultat sau evaluatorului ANRP i se părea de la început problema foarte gravă, se putea face și adresă scrisă către evaluator sau informare electronică pe e-mail.

Inculpatul **Drulă Dorin Cornel** a declarat cu ocazia audierii (vol. 4 instanță, f. 42 – 45), că s-a angajat în cadrul S.C. Preciss Consulting din anul 2004, și a lucrat în cadrul acestei societăți până în luna martie 2015. A arătat inculpatul că în perioada 2007 – 2008 societatea era în dezvoltare și avea între 8 și 12 angajați, dintre care 6 aveau calitatea de experți definitivi. A arătat inculpatul că a decis să colaboreze cu ANRP în urma unei conferințe a ANEVAR. Inculpatul a arătat că a depus un dosar la ANRP în acest scop, nefiind necesară o altă procedură în plus față de procedura scrisă. În ce privește colaborarea cu ANRP; inculpatul a arătat că după ce în perioada 2006 – 2007 a primit spre evaluare un număr de 3 sau 4 dosare, în anul 2008 numărul acestora a crescut. Calitatea de societate agreată a încetat în anul 2009 printr-o decizie a ANRP, din cauza întârzierii în evaluarea unui teren, și respectiv existența unei reclamații într-un alt dosar, ce a fost ulterior respinsă de către ANEVAR.

În ceea ce privește procedura de colaborare cu ANRP, inculpatul a arătat că inculpatul a arătat că, prin e-mail, societatea sa era înștiințată că trebuie să ridice un dosar de la ANRP, o persoană din cadrul societății se prezenta la sediul autorității și ridica pe un suport de memorie (stick sau cd) dosarul în format electronic; inculpatul arată că începând cu anul 2007 persoana din cadrul societății ce s-a ocupat de relația cu ANRP a fost Aron Cristina, audiată în cauză ca martor în faza cercetării judecătorești la solicitarea inculpatului. Arată inculpatul că martora Aron Cristina primea dosarele de la ANRP, le analiza, convoca părțile la fața locului, efectua inspecția pe teren, după care analiza toate documentele din dosar și inspecția, și întocmea raportul de evaluare.

Arată inculpatul că ulterior analiza personal dacă documentele trimise de ANRP coincid cu cele din raportul de evaluare, cu cele constatate în urma inspecției la fața locului, dacă metodele de evaluare sunt adecvate și în plus, având multă experiență în domeniu, făcea o legătură mental cu alte lucrări avute în zona respectivă, având de asemenea posibilitatea de a întreba și alți colegi dacă au avut lucrări în zona respectivă.

În legătură cu dosarul nr. 26600 ANRP, inculpatul a arătat, punctual, că nu a verificat personal ofertele imobiliare folosite de colega sa în raportul de evaluare, întrucât aceasta era atribuția sa.

Arată inculpatul că în acea perioadă absentă mult de la birou, întrucât era director general și administrator, iar în lipsa sa rapoartele de evaluare erau examinate de directorul tehnic Carmen Georgescu, însă acestea erau semnate în continuare de către inculpat, întrucât era reprezentantul societății în relația cu ANRP. Arată inculpatul că în cazul acestor rapoarte verificate de directorul tehnic, le citea, însă mai lejer.

Arată inculpatul că în luna ianuarie 2008 a fost discutat în cadrul ANRP în cadrul unei întâlniri la care nu a participat, un model de raport de evaluare, ce a fost și trimis evaluatorilor ca și model de raport, în vederea unificării practicii de evaluare, acest model servind drept ghid și atunci când verifica rapoartele de evaluare întocmite în modalitatea arătată mai sus; în acest model era folosită metoda comparației cu terenuri similare, metodă ce nu era însă obligatorie în toate cazurile, putând fi folosită după caz.

Inculpatul a arătat că: *"în acea perioadă am făcut foarte multe adrese către instituțiile publice, însă în 99% din cazuri nu am primit nici un răspuns. În această situație am folosit ca și elemente de comparație ofertele de pe piața imobiliară. Am făcut astfel de adrese la primării, la cabinete notariale, de exemplu am făcut o adresă la Camera Notarilor Publici din Constanța, dar aceasta a cerut să ne adresăm primăriei, practic cele două instituții ne trimiteau de la unii la alții"*.

Arată inculpatul că în anul 2008 a înștiințat printr-o adresă oficială ANRP cu privire la această situație, pentru a obține sprijinul Autorității, însă nu s-a primit nici un răspuns.

În legătură cu procedura de evaluare, inculpatul a arătat că ofertele de vânzare folosite în evaluare erau obținute de a site-uri de specialitate cu care societatea colabora de mai multă vreme, ex, imobiliare.run.ro, imobiliare.net. Inculpatul a precizat că utiliza între 3 și 6 astfel de oferte în cadrul unui raport, pe care le corecta, în sensul că le diminua cu negocierea, dând telefon persoanei care postase anunțul, ca și potențial cumpărător, și negociind cu aceasta scăderea prețului (inculpatul precizează că în București marja de negociere era între 10 și 15% iar în provincie mai mare), alte criterii de corectare fiind caracteristicile fizice și economice precum deschiderea la stradă, poziționarea proprietății în cartiere față de parcuri sau în căi de acces sau în zone mai puțin atractive, fiind important și regimul de înălțime a terenului.

Arată inculpatul că procedura stabilită de ANRP, ce presupunea transmiterea raportului către petenți, i s-a părut neobișnuită, întrucât punea evaluatorii într-o situație dificilă, întrucât în ipoteza neacceptării acestui raport de către petenți, nu putea fi înaintat ANRP. Arată inculpatul că în numeroase situații petenții nu au acceptat evaluarea din această cauză societatea sa nefiind plătită de către ANRP, fără ca personal să cedeze însă presiunii petenților, și fără să existe vreo situație în care să fi refăcut raportul de evaluare neînsușit de petent. Arată inculpatul că rapoartele neînsușite de petenți erau trecute într-o listă și trimise către ANRP, aceste rapoarte rămânând în așteptare, fără a cunoaște ce se întâmpla ulterior cu ele.

Inculpatul **Nistor Neculai** a declarat (vol. 6 instanță, filele 151 și următoarele) că la întocmirea raportului de evaluare în dosarul 8745/CC/2006 a procedat la convocarea părților, prezentându-se numai beneficiarul Borțică Mircea Adrian Victor, care nu i-a cerut și nu l-a rugat să facă evaluarea la un anumit preț. A arătat că a doua oară când s-a întâlnit cu beneficiarul, a fost la momentul predării raportului la ANRP, la sediul instituției. Inculpatul a arătat că la momentul semnării procesului – verbal de aducere la cunoștință a raportului, beneficiarul s-a exprimat în sensul că evaluarea din raport este ridicol de mică. A arătat inculpatul că nu a avut nici o discuție cu inculpatul Vișoiu Gheorghe legat de acest raport. Estimează că în relația cu ANRP a evaluat în anul 2008 41 de dosare, în anul 2009 - 87 de dosare, în anul 2010 -12 dosare, în anul 2011 - 7 dosare, în total 147 de dosare.

A precizat că a existat o singură situație în care i s-a restituit spre refacere raportul de evaluare, în care realizase o estimare globală însă, întrucât existau doi petenți, i s-a solicitat să facă evaluare separată pentru fiecare, întrucât fiecare deținea 50% din teren.

În ceea ce privește modalitatea de evaluare, a arătat inculpatul că cea mai utilizată metodă de evaluare în rapoartele sale cea a comparației directe. Inculpatul susține că a folosit tranzacții de la Birourile notariale, în 25% din dosarele soluționate în relația cu ANRP, sau oferte de pe piața imobiliară. Arată inculpatul că Standardele Internaționale de Evaluare permit folosirea ofertelor de vânzare de pe piața imobiliară, întrucât motivația părților implicate în tranzacții este subiectivă, folosirea ofertelor de vânzare fiind permisă și atunci când tranzacțiile existente sunt inadecvate.

Arată că în dosarul evaluat pentru ANRP, a aplicat corecții ofertelor de vânzare până când a ajuns la o valoare sub cea prevăzută de grila notarilor publici, grila care prevedea un minim de 500 pentru terenul ocupat de construcții și 700 pentru terenul liber, pentru Șos. Olteniței, în anul 2008.

Inculpatul a arătat că nu a emis drese către Biroul Notarilor Publici sau alte instituții, întrucât timpul era limitat, avea 3 săptămâni la dispoziție pentru a face raportul și la adrese s-ar fi răspuns după cel puțin o lună. Inculpatul a susținut că a fost personal la un Birou Notarial din zona în cauză și a întrebat dacă există tranzacții încheiate în zona Șoseaua Olteniței în anul 2008, și i s-a răspuns negativ.

În ce privește intervalul de timp în care trebuia finalizat un raport de evaluare, inculpatul a precizat că, la primirea dosarului de la ANRP, i se preciza verbal că trebuie soluționat în 10 zile, 2 săptămâni, 3 săptămâni, în funcție de necesitățile instituției.

Inculpatul **Vișoiu Gheorghe** a declarat cu ocazia audierii (vol.4 instanță, filele 46 -50) că, în calitate de angajat al ANRP, a procedat la verificarea rapoartelor de evaluare efectuând o verificare de birou, în cadrul căreia aprecia acuratețea și corectitudinea calculului în funcție de caracterul metodelor folosite și obiectul și scopul evaluării.

În ceea ce privește modalitatea de desemnare a evaluatorilor, inculpatul a arătat că aceștia erau propuși de către directorul Priboi Mihai din cadrul Direcției de Secretariat din cadrul Comisiei Centrale; evaluatorii informau ANRP asupra ariei lor de acoperire teritorială și capacității logistice, concretizată în numărul de rapoarte de evaluare pe care aveau capacitatea să le întocmească.

Arată inculpatul că în perioada anului 2008 nu a avut nici o informație de la evaluatorii care colaborau cu ANRP și nimeni nu "s-a plâns" că instituțiile refuză să transmită date cu privire la tranzacțiile reale, iar ulterior, după anul 2009, un evaluator din Târgoviște i-a relatat că a făcut o astfel de adresă și i s-a răspuns, dar nu a folosit această informație în evaluare întrucât era prea mare pentru prețul zonei.

Arată inculpatul că în perioada în care a fost angajat al ANRP pentru dosarele întocmite pe Legea 10, în perioada iunie – decembrie 2008, nu a văzut să se fi folosit ca și comparații tranzacții reale sau să fi fost efectuate adrese de solicitare a unor astfel de informații în dosarele pe care le-a examinat.

A arătat inculpatul că a restituit circa 2000 de rapoarte, pentru greseli și corecții, ce țineau de acuratețea calculului, de lipsa declarațiilor de conformitate cu standardele sau alte elemente legate de metodele folosite, folosirea unor metode de evaluare neadecvate, și aproximativ 700 au fost anulate, ca urmare a lipsei răspunsurilor evaluatorilor la obiecțiunile formulate de inculpat în scris.

A arătat inculpatul că verifica în fiecare zi circa 27-40 de rapoarte.

În ce privește rapoartele de evaluare întocmite de inculpații Hanu Alexandru, Drulă Dorin și Nistor Neculai, inculpatul a arătat că le-a considerat conforme cu Standardele Internaționale în vigoare, fără să le remarce în mod deosebit, mai puțin raportul de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin Corneliu în dosarul nr. 26600, cu privire la care a menționat în fișa de observații, ce era atașată raportului fizic, că *"estimarea prețului cade în sarcina evaluatorului"*.

Arată inculpatul că în privința celor trei rapoarte de evaluare, i s-a părut că evaluatorii au aplicat întemeiat corecțiile, mai puțin în cazul raportului întocmit de inculpatul Drulă, când crede că l-a anunțat pe directorul Priboi Mihai, însă acesta i-a răspuns că stabilirea valorii nu este în sarcina sa. Arată inculpatul că directorul Priboi Mihai nu a indicat această obiecție în fișa înaintată Comisiei.

În ceea ce privește raportul întocmit de inculpatul Nistor Neculai, inculpatul a arătat că anterior lucrase la Institutul de Cercetare și Producție de Sisteme Militare, în calitate de șef Serviciul Tehnic, ocupându-se de evaluări, iar în perioada 2003 – 2004 o societate a evaluat și s-a ocupat de privatizarea institutului, inculpatul folosind această valoare ca indiciu de orientare, ținând cont de perioada scursă și caracteristicile terenului.

Inculpatul precizează că în cursul colaborării cu ANRP, au fost situații în care a considerat că valoarea din raport este prea mare, însă în aceste cazuri a considerat că cenzurarea valorii nu este obligația sa, precizând că în astfel de cazuri *"am căutat chichite în rapoartele respective, de care m-am legat din punct de vedere al standardelor și am făcut adrese evaluatorilor"*, inculpatul exemplificând că unul din lipsurile constatate astfel era analiza insuficientă a pieței: *"oferțele nu mi se păreau în regulă, inclusiv prin comparație cu alte evaluări primite de la alți evaluatori în condiții similare"*.

În ce privește modalitatea concretă de relaționare cu evaluatorii, inculpatul a arătat că, întrucât nu avea relații directe cu membrii Comisiei, încunoștința cu privire la obiecțiunile asupra rapoartelor de evaluare pe evaluatori, în scris, iar dacă aceștia nu răspundeau în 15 zile, informa pe Directorul Priboi, rapoartele fiind date spre refacere unui alt evaluator.

Arată inculpatul că refacerea rapoartelor de evaluare în aceste condiții nu era adusă la cunoștința membrilor Comisiei, și nu exista o astfel de mențiune nici în raportul refăcut. Inculpatul a arătat că ținea pe calculator o evidență a rapoartelor refăcute, și la un moment dat, întrucât a observat la un consilier un doar conținând același raport de evaluare pe care dispusese refacerea, a decis să taie cu foarfeca paginile rapoartelor ce erau trimise evaluatorilor spre refacere.

Inculpatul a arătat că în anul 2008 nu a participat niciodată la ședințele Comisiei, singurul membru al Comisiei cu care inculpatul a discutat în această perioadă fiind inculpata Mocanu, ca vicepreședinte ANRP. A arătat că inculpata era singura din cadrul Comisiei care cunoștea partea de evaluare și modul de întocmire a rapoartelor, prin intermediul inculpatei sesizând ANEVAR asupra unor probleme legate de rapoarte de evaluare și în legătură cu două probleme legate de S.C. Preciss Consulting.

Tot în legătură cu relația generală cu evaluatorii, inculpatul a arătat că a făcut mențiunea că stabilirea valorii este în sarcina evaluatorului și în alte dosare, în altă formulare, în urma unei consultări cu președintele ANEVAR de la acel moment, pe care l-a întrebat cum poate proceda dacă nu este de acord cu valoarea stabilită în raport. Inculpatul a arătat că în opinia sa putea spune doar neoficial evaluatorilor că prețul este prea mare sau prea mic, exemplificând că, în contextul unei astfel de discuții, chiar inculpatul Nistor a refăcut raportul de evaluare, fără să se consemneze nicăieri predarea lui înainte de refacere. Inculpatul a arătat că în acest caz evaluatorul a majorat cu 10% corecția negativă a prețului de piață. A arătat inculpatul că îl informa și pe directorul Priboi Mihai despre situații în care observa că valorile stabilite sunt prea mari, însă acesta i-a răspuns că nu îl interesează acest aspect și i-a cerut să verifice dacă rapoartele sunt în conformitate cu Standardele, despre această discuție inculpatul precizând că ar fi avut loc în septembrie 2008.

A arătat inculpatul că a sesizat neregularități cu privire la toți cei trei inculpați evaluatori din cauză, pentru probleme altele decât cele legate de dosarele din cauză, cu privire la inculpatul Drulă semnând o problemă legată de evaluarea unui teren din zona Otopeni, cu privire la inculpatul Hanu Alexandru făcând o sesizare ce privea 12 dosare, iar cu privire la inculpatul Nistor Neculai făcând o sesizare ce nu a apucat să fie discutată în Comisie.

Inculpatul a arătat că nu cunoaște dacă în toate cazurile observațiile sale au fost aduse la cunoștința Comisiei; arată că avizul său avea doar valoarea unei propuneri pentru Comisie, nu exista un funcționar în cadrul ANRP cu atribuții de a verifica valoarea raportului.

În ceea ce privește procedura încunoștințării petenților, inculpatul Vișoiu Gheorghe a precizat că după întocmirea raportului, acesta era comunicat de către expertul evaluator petentului, iar dacă acesta nu își însușea raportul, inculpatul personal trimitea evaluatorului observațiile petentului, la care evaluatorul trebuia să răspundă; după primirea răspunsului de la evaluator, raportul îi parvenea pentru avizare. Arată inculpatul că însușirea raportului de către petent nu era o condiție pentru ca raportul de evaluare să intre în Comisie, întrucât după soluția Comisiei petenții puteau contesta rapoartele în instanță.

În declarația dată în cursul urmăririi penale (vol.3 dup. filele 192-197), inculpatul **Canangiu Constantin Cătălin** a arătat că nu a sesizat, la momentul aprobării lor,

ilegalități privind cele două dosare 8745/CC/2006 și 13653/FFCC/2008, având în vedere că acestea au trecut prin filtrul procedural, și nu a sesizat discrepanțe privind valorile din cele două dosare evaluate. A arătat inculpatul că personal se uita pe dosare în momentul în care erau semnalate probleme în cadrul Comisiei. Inculpatul a arătat cu această ocazie că la ședințele Comisiei participau consilierii, personal tehnic, care aveau în gestiune dosarele și care cunoșteau problematica fiecărui dosar în parte și aveau obligația de a pune în discuția Comisiei eventualele probleme legale de dosarele în lucru. Arată că numai un evaluator putea să facă o evaluare și nu el însuși, în calitate de membru al Comisiei Centrale.

În declarația dată în cursul urmăririi penale, inculpatul **Georgescu Horia** a arătat (vol.2 dup, filele 135-138) că nu a discutat niciodată cu ceilalți membri ai Comisiei Centrale despre cele trei dosare în cauză și nici nu a avut cunoștință de existența vreunor probleme. A menționat că procedura de aprobare a acestor dosare era una lacunară, care nu i-a permis să urmărească suficient de atent miile de dosare care ajungeau pe masa Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, având în vedere că acestea aveau la bază rapoarte de evaluare întocmite de experți autorizați. A precizat că în mod concret, era necesară o abordare mai atentă în sensul verificării aspectelor sesizate la momentul audierii sale, însă în nici un caz și sub nici o formă nu a urmărit comiterea unei infracțiuni și nici obținerea de beneficii pentru sine sau altă persoană.

Inculpatul a menționat că nu avea cunoștință de atribuția principală a Comisiei de a analiza și stabili cuantumul final al despăgubirilor, din perspectiva faptului că modul de lucru era determinat de procesarea dosarelor în cadrul ANRP și a presupus că legalitatea este verificată de departamentele din cadrul instituției, și că răspunderea era angajată de funcționarii publici, angajați acolo.

A precizat că nu i-au fost înmănat regulamentul de funcționare sau ordinele președintelui ANRP și nici nu i-a fost indicată răspunderea exactă, ci doar enunțuri de către membri mai vechi ai Comisiei care spuneau că rapoartele de evaluare nu pot fi contestate și singurul instrument existent era cel de trimitere la reevaluare. A arătat inculpatul că nu cunoaște aspectele procedurale prin care evaluatorii autorizați erau desemnați să facă evaluări, și nu știe dacă Comisia Centrale îi revenea obligația de desemnare a evaluatorilor.

Cu ocazia audierii în cursul urmăririi penale, (vol. 4 dup., filele 103-105), inculpatul **Hanu Alexandru Florin** a declarat că în ceea ce privește dosarul nr. nr. 13653/FFCC/2008, înainte de a i se repartiza această lucrare, a fost contactat de Vișoiu Valentin care i-a cerut o consultație legată de obiectul acestui dosar, care se referea la cât ar fi ieșit evaluarea făcută de inculpat, precizând că ar dori să știe cât ar ieși o evaluare făcută foarte bine. A arătat că la ceva vreme dosarul i-a fost repartizat de către ANRP; suma de 10.000 de euro i-a fost oferită de martorul Vișoiu după ce a întocmit dosarul de evaluare și l-a predat și acestuia și ANRP pentru că a fost mulțumit de rezultatul acestei evaluări.

A mai arătat inculpatul că a consultat agenți imobiliari, fără a exista o dovadă în acest sens, și admite că nu a respectat în totalitate Standardele Internaționale de Evaluare, prin aceea că nu a introdus și tranzacții în afară de oferte și este posibil ca din această cauză să fi făcut erori fără intenție și valoarea estimată să nu fie cea reală.

Martorii audiați, foști și actuali consilieri ANRP, au confirmat însă concluziile raportului Corpului de Control.

Astfel, martora **Drăgan Sanda** a declarat (f.14-17 vol.10 instanță), că lucrează la ANRP din anul 2006 până în prezent, în cadrul Direcției de contencios și pentru coordonarea Secretariatului Comisie Centrale pentru stabilirea despăgubirilor, constituit în vederea acordării de despăgubiri persoanelor îndreptățite în temeiul Legii nr. 10/2001,

principalele sale atribuții fiind de a verifica din punct de vedere juridic situația legală a imobilului ce face obiectul despăgubirii, calitatea de persoană îndreptățită a celui ce solicită despăgubirea și existența și întinderea dreptului de proprietate.

Martora menționează că își aduce aminte de o singură ședință a CCSD la care a asistat, în anul 2008, împreună cu alți colegi, fără a semna procesul verbal, și fără a-și aduce aminte subiectele dezbătute în acea ședință.

Martora a arătat că după verificarea laturii juridice a dosarelor de către consilieri, acestea erau trimise spre evaluare, martora necunoscând procedura de desemnare a evaluatorilor. După finalizarea procedurii de evaluare, dosarele se reintorceau la consilieri, care le menționau sub aspectul datelor esențiale – numele persoanei îndreptățite, adresa imobilului, numărul dosarului și suma stabilită de expert, în tabele centralizate de unul dintre consilieri, în funcție de frecvența ședințelor CCSD. Martora a precizat că nu își aduce aminte ca în perioada 2007 – 2008 Comisia să fi dat vot negativ unul dosar sau să amâne luarea unei decizii, doar în prezent existând soluții de amânare a unor dosare. A precizat că în aceeași perioadă nu a fost chemată de Comisie pentru a da lămuriri cu privire la vreun dosar.

În ceea ce privește cererile de soluționare cu prioritate a cazurilor speciale, martora a precizat că procedura consta în primirea acestor cereri de la persoanele îndreptățite și centralizarea lor într-un tabel, ce cuprindea numele persoanei, numărul dosarului și problemele medicale ce puteau fi descifrate din actele medicale, listele ca atare fiind înaintate în ședințele Comisiei, martora neputând preciza dacă aceste liste erau sau nu însoțite de dosare și nici discuțiile Comisiei asupra acestor cereri.

Martora **Grosu Emanuela** a declarat la rândul său (vol.10 instanță, fila 19) că a lucrat în cadrul ANRP din octombrie 2005 până în anul 2010, ca și consilier juridic în cadrul aceleiași Direcții de contencios și coordonare privind Legea 10/2001.

Similar, martora a precizat că atribuțiile sale constau în examinarea părții juridice a dosarelor de despăgubire, respectiv posibilitatea restituirii în natură pe baza actelor emise de instituțiile care soluționaseră anterior cererile de despăgubire, dacă existau notificări în termen legal prin instanță sau executor judecătoresc, dacă persoana solicitantă are calitatea de persoană îndreptățită, întinderea dreptului de proprietate, justificarea eventualei calități de moștenitor.

În ceea ce privește cererile de soluționare prioritară a unor cazuri speciale, martora a arătat că, după primirea cererilor și eventual a actelor medicale ce le însoțeau, menționa într-un tabel numele persoanei ce invoca situația specială, numărul dosarului, denumirea actului medical și bolile ce rețeau din acesta, tabelele, neînsoțite de cererile propriuzise, fiind înaintate CCSD.

În ceea ce privește evaluarea propriu – zisă a imobilelor, martora a arătat că nu cunoaște cum se desfășura efectiv aceasta, cunoscând doar că după efectuarea rapoartelor, acestea erau verificate de inculpatul Vișoiu Gheorghe, care menționa o viză în acest sens pe raport, după care dosarul se reintorcea la consilieri.

Și această martoră confirmă faptul că în ședințele Comisiei erau prezentate doar tabele conținând datele dosarelor, tabele ce conțineau și sumele stabilite de raportul de evaluare. Martora a precizat că singurul care participa ca regulă la ședințele Comisiei era directorul Priboi Mihai, nici ea și nici alți colegi neparticipând la acestea. Martora arată că soluțiile CCSD puteau consta și în neaprobarea unui dosar din cauza raportului de evaluare, sau solicitarea de lămuriri expertului evaluator.

Martora infirmă susținerile inculpaților în sensul organizării în ANRP a unor ședințe cu participarea ANEVAR, arătând că nu ține minte de existența unor astfel de întâlniri. Cunoaște că au existat колеge care au participat la cursuri organizate de

ANEVAR, fără a putea preciza dacă au fost plătite din resursele instituției sau cele personale ale consilierilor.

Martora a arătat că au fost organizate ședințe cu consilierii din Direcția sa, în cursul cărora, însă, li se atrăgea atenția că există foarte multe persoane care dau în judecată instituția și câștigă foarte des, astfel încât este necesar să dea o mai mare atenție acestor persoane, în caz contrar instituția putând fi obligată la despăgubiri și cheltuieli. Martora arată că nu își aduce aminte situații în care membrii Comisiei să fi venit în birourile consilierilor pentru a consulta dosare, au existat doar situații în care dosare în care existau probleme erau cerute de șefii de serviciu. Martora a arătat că în două sau trei situații a întocmit referate cu privire la dosare – exclusiv partea juridică, întrucât după consultarea cu șeful de serviciu și directorul direcției, se concluziona că soluția nu este certă și doreau să fie adusă în atenția Comisiei.

Martora arată că, înainte de angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe, consilierii erau cei care verificau rapoartele de evaluare, într-un mod empiric, sub aspectul datei anunțurilor de vânzare care serveau drept elemente de comparație, mai puțin sub aspectul locației pe care consilierii nu aveau pregătirea de a-l analiza.

Martora **Barac Toderășcu Raluca** a declarat (vol.11 instanță, f.101-103) că a funcționat în cadrul ANRP începând cu anul 2005 în calitate de consilier, iar în anul 2008 a funcționat și ca Șef Serviciu Secretariat, iar începând cu anul 2006 a participat constant la ședințele Comisiei.

În ce privește modul de pregătire a ședințelor Comisiei, martora a arătat că înainte de aceste ședințe, ce aveau loc, în anul 2008, în medie de două ori pe lună, se întocmeau mapele de ședință, ce conțineau dosarele ce intrau în Comisie împărțite pe categorii, respectiv dosare cu rapoarte de evaluare, dosare cu hotărâri judecătorești ce stabileau și suma cu titlul de despăgubire, lista dosarelor cu titluri de valoare, ce trebuiau convertite, dosare în care urma să fie desemnat evaluatorul în vederea efectuării evaluării, lista de cazuri speciale.

În ceea ce privește lista de cazuri speciale, martora arată că aceasta se referea la cererile de soluționare cu prioritate, fiind menționate în această listă toate cererile de acest gen introduse până la data ședinței. Martora arată că listele de acest tip conțineau câte aproximativ 100 de dosare.

Martora arată că la sfârșit, mapele conțineau și probleme mai deosebite de contencios, ce necesitau atenție specială, nu își aduce însă aminte ca în anul 2008 să fi existat, între problemele semnalate Comisiei, și chestiuni legate de rapoartele de evaluare.

În ceea ce privește votul, martora arată că acesta se exprima în bloc, pe fiecare categorie de liste, practic fiind întrebați membrii Comisiei dacă sunt de acord cu aprobarea, procedura fiind finalizată prin semnarea listelor din fiecare categorie. Martora nu și-a adus aminte de nici o situație în care la ședințele Comisiei să fi participat consilieri sau experți ANRP care să fi discutat chestiuni legate direct de rapoartele de evaluare, sau dacă au existat situații în care membrii Comisiei să fi cerut sau avut în ședință vreun dosar pentru a fi discutat.

În ceea ce privește susținerea unor inculpați în sensul că un număr de consilieri din cadrul ANRP ar fi participat la cursuri ANEVAR, martora a arătat că personal a participat la un astfel de curs, însă din propria sa inițiativă și achitând personal costurile. Martora a arătat că nu avea în fișa postului nici o atribuție sau competență în analizarea rapoartelor de evaluare, însă a decis să urmeze aceste cursuri întrucât nu avea noțiuni de evaluare și voia să înțeleagă rapoartele de evaluare ce însoțeau dosarele înaintate Comisiei.

Martora a arătat în plus că și alți consilieri ai ANRP, mai exact încă trei consilieri, au decis din proprie inițiativă să participe la cursuri ANEVAR, pentru același motiv, deși nu aveau în fișa postului atribuții de analiză a rapoartelor de evaluare.

Martora a arătat că a frecventat aceste cursuri până la angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator în cadrul ANRP.

Arată martora că până la angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe, nimeni din instituție nu verifica rapoartele de evaluare, dosarele fiind înaintate evaluatorilor și ulterior, repartizate consilierilor care, dacă constatau că sunt complete, le introduceau în Comisie, sub forma listelor în mapele de ședință.

În ceea ce privește procedura de desemnare a experților evaluatori, martora arată că fiecare dintre experții evaluatori în contract cu ANRP declara o anumită capacitate de lucru și o arie geografică, iar unul dintre consilierii juridici din cadrul Secretariatului propunea, în funcție de aceste date, un singur nume de expert, existând doar puține situații în care Comisia să desemneze un alt expert decât cel propus – spre exemplu, atunci când evaluatorul propus înregistra întârzieri foarte mari în soluționarea dosarului.

În ceea ce privește procedura de efectuare a rapoartelor, martora a relatat că în cadrul cursurilor ANEVAR la care a participat din proprie inițiativă, li s-a spus (cursanților) că pot fi luate în considerare oferte de vânzare, însă acestea trebuie verificate de către evaluator, în sensul că expertul trebuie să contacteze telefonic ofertantul și să încerce să negocieze prețul, aceasta fiind doar una din metodele ce puteau fi folosite. Martora a arătat că își amintește de o situație în care a fost formulată o plângere penală față de inculpata Zaarour Ingrid, iar inculpata a fost afectată de acest fapt.

Martora **Farcas (fostă Godja Tatar) Claudia** a arătat cu ocazia audierii (vol.11 instanță, filele 104 și următoarele) că a lucrat în cadrul ANRP începând cu anul 2008 până în anul 2014, în anul 2008 lucrând în cadrul Direcției pentru acordarea despăgubirilor în numerar. Martora a arătat că în perioada anului 2008, inculpatul luoraș a decis înființarea unei Comisii ce a funcționat și după anul 2008, pentru soluționarea cauzelor medicale și sociale invocate în cererile de soluționare cu prioritate.

Martora a arătat că în anul 2008, tatăl inculpatului luoraș Mihnea Remus a fost bolnav o perioadă, a fost transportat în Germania unde a decedat, inculpatul fiind afectat de această situație, și lipsind semnificativ de la serviciu, unde se prezenta atunci când trebuia să semneze lucrări și să ia parte la lucrările Comisiei.

Martorul **Munteanu Sorin Ionuț** a arătat (vol.12 instanță, filele 14-17) că este angajat al ANRP începând cu anul 2004, iar în perioada 2007 – 2008 a avut calitatea de coordonator și șef Serviciu al Secretariatului CCSD, având atribuții de a soluționa dosare de despăgubire și respectiv de a aviza dosare întocmite de alți consilieri, aria sa de atribuții limitându-se la chestiunile de natură juridică și neincluzând raportul de evaluare.

În ce privește modalitatea de repartizare, martorul a relatat că inițial dosarele erau repartizate aleatoriu, printr-un program pe calculator, în baza unei decizii a CCSD din anul 2005, pentru ca ulterior, în baza unei a doua hotărâri din anul 2007, dosarele să fie repartizate în funcție de data înregistrării, mai exact, martorul arată că erau păstrate dosarele aflate deja în lucru, în plus fiind repartizate consilierilor dosare în funcție de numărul de înregistrare, pe calupuri, atât din dosarele cu număr mic de înregistrare cât și din cele înregistrate cu un număr mai mare, martorul arătând că nu cunoaște cine se ocupa efectiv de această repartizare.

În ceea ce privește modalitatea de desemnare a evaluatorilor, martorul a arătat că pentru fiecare dosar considerat complet din punct de vedere juridic, și menționat în tabelele întocmite de consilierii anume desemnați, era indicat un singur evaluator; tabelele erau înaintate spre aprobate CCSD și ulterior transmise către evaluator. A arătat martorul că, din câte cunoaște, numele evaluatorului nu era menționat pe site-ul instituției și nu era public.

Arată martorul că, după reîntoarcerea dosarului de la evaluator, consilierii aveau obligația ca în termen de 5 zile să introducă dosarul în următoarea ședință a CCSD.

Cu privire la modalitatea de derulare a ședințelor CCSD, martorul a arătat: *"datorită numărului foarte mare de dosare, în jur de 2000, care intrau într-o ședință a Comisiei, era practic imposibil ca dosarele să fie aduse fizic în ședință"*. Arată martorul că nu a auzit de situații în care membrii Comisiei să ceară dosare spre studiu, înainte de ședințe.

În ce privește cererile de soluționare cu prioritate, martorul a arătat că acestea erau formulate de persoane care se considerau îndreptățite la soluționarea dosarelor lor cu prioritate, și formulat petiții în acest sens, însoțite de acte sau adeverințe medicale. Aceste petiții erau centralizate într-un tabel, iar documentele care le însoțeau erau păstrate într-un tabel împreună cu cererea.

A arătat martorul că tabelul conținea absolut toate petițiile formulate, existând între acestea spre exemplu și cereri prin care se solicita soluționarea cauzei cu prioritate întrucât persoana în cauză nu avea locuință; tabelul era supus spre aprobare CCSD. Martorul a arătat că: *"Au fost cazuri în care astfel de cereri au fost și respinse sau amânate de Comisie, dar în marea lor majoritate au fost aprobate, pentru că se bazau în cea mai mare parte pe motive medicale"*. Arată martorul că la nivelul Secretariatului a auzit discuții în sensul eliminării cererilor de soluționare cu prioritate, discuții care posibil au avut loc în cadrul Comisiei.

În legătură cu atribuțiile inculpatului Vișoiu Gheorghe, martorul a relatat că verificările acestuia se concretizau într-o fișă de observații, care însoțea dosarul fizic de despăgubire. A arătat martorul că observațiile inculpatului conduceau de regulă spre scăderea sumei evaluate. A precizat de asemenea că inculpatul Vișoiu Gheorghe i-a relatat că martorul Priboi Mihai a făcut presiuni asupra acestuia, în sensul că, în situațiile în care inculpatul Vișoiu nu dorea să avizeze rapoartele de evaluare, martorul Priboi Mihai (îi spunea să nu facă obiecțiuni, pentru că *"oricum nu se poate pronunța asupra sumei, ci doar asupra metodei folosite"*.

Martorul **Olteanu Ionescu Grațiel – Dragoș** a declarat, cu privire la aspectele ce privesc acuzațiile de abuz în serviciu, (vol.10 instanță, f.171 – 175) că este angajat ANRP începând cu anul 2006 până în prezent, iar începând cu anul 2007 a avut atribuții de soluționare a dosarelor privind cererile de despăgubire pe legea fondului funciar, calitate în care verifica oportunitatea acordării despăgubirilor (dacă era sau nu posibilă restituirea în natură).

În ce privește modalitatea de desemnare a evaluatorilor, martorul a arătat că avea la cunoștință că în cadrul ANRP erau desemnați consilieri care țineau o evidență a evaluatorilor și ariei teritoriale acoperite de fiecare, și era întocmită o listă ce conținea numărul dosarului cu datele de identificare ale terenului și propunerea de desemnare a evaluatorului (o singură persoană în cazul fiecărui dosar), listă care era înaintată Comisiei CSD. Comisia desemnând evaluatorul propus sau desemna un alt evaluator dacă considera că dosarul trebuie soluționat de alt evaluator. Arată că după cunoștințele sale obligația de a comunica raportul către beneficiar cădea în sarcina evaluatorului, dosarul ajungând la consilieri doar după ce era soluționată eventuala contestație formulată de beneficiar.

Arată martorul că, după ce dosarul se întorcea de la evaluator, era întocmit un alt tabel, ce conținea aceleași date cu cele din tabelul inițial, la care se adăugau două coloane, una conținea numărul raportului de evaluare și a doua, suma stabilită în raport, dosarul intrând în ședința următoare a CCSD, care putea fie să aprobe raportul de evaluare, fie să decidă retrimiteră lui la evaluator.

Arată martorul că, în opinia sa, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor putea să trimită dosarul spre reevaluare dacă nu era lămurită cu privire la evaluarea făcută.

În acest context, martorul relatează că, conform amintirilor sale, după primirea rapoartelor de evaluare, acesta erau verificate formal de către consilierii care țineau legătura cu evaluatorii, care constatau dacă a fost evaluată suprafața din dosar, dacă a fost comunicat beneficiarilor, dacă beneficiarii corespundeau cu cei din dosar.

Arată martorul că inculpatul Vișoiu Gheorghe lucra în cadrul Direcției contencios Legea 10/2001, singura persoană din cadrul acestei Direcții cu competență pe verificarea rapoartelor de evaluare, în plus inculpatul verificând și alte rapoarte de evaluare din dosarele de fond funciar, la solicitarea specială a conducerii Direcției de Fond Funciar care a fost asigurată o perioadă de inculpatul Nicolescu Theodor, iar ulterior de inculpata Ingrid Mocanu.

Arată martorul că astfel de solicitări veneau din partea inculpatei Mocanu Ingrid atunci când raportul de evaluare avea o complexitate mai mare, suma era mai mare sau suprafața de evaluat era mai mare și necesita o eventuală parcelare.

A arătat martorul că în cadrul Direcției de Fond Funciar a fost angajată la sfârșitul anului 2008, începutul anului 2009, doamna Florentina Savu, cu atribuții similare celor ale inculpatului Vișoiu, aceasta verificând conformitatea cu Standardele Internaționale ale rapoartelor de evaluare.

În ce privește timpul necesar soluționării unui dosar, martorul a arătat că, pentru evaluatori, aceștia aveau obligația să întocmească raportul de evaluare în 45 zile, în timp ce pentru consilieri, timpul de verificare depindea de gradul de încărcare, martorul precizând că personal încerca să soluționeze dosarele în termen de 30 de zile.

Cu privire la inculpata Mocanu, a arătat că nu își aduce aminte dacă inculpata a venit cu vreo ocazie să poarte discuții cu reprezentanții prefecturii, și nu analiza dosarele pe parcursul circuitului lor, atunci când exista un dosar mai complex, era rugată împreună cu șefa de serviciu să sprijine soluționarea a câte unui dosar, oferind o idee, o sugestie de specialitate.

A mai arătat, cu privire la dosarele de despăgubire privind hotărâri judecătorești întemeiate pe rapoarte de evaluare întocmite de experții ANEVAR, că în perioada anului 2008 nu a soluționat astfel de dosare, astfel de dosare existând în cadrul Autorității doar în prezent.

Martorul **Priboi Mihai Septimiu** a declarat (vol.10 instanță, f.176-181) că a lucrat în cadrul ANRP începând cu anul 2006 până în anul 2011.

A arătat că în anul 2008 avea funcția de Director al Direcției de contencios și coordonarea secretariatului CCSD în materia Legii 10/2001, calitate în care coordona cele două servicii din cadrul Direcției, respectiv Serviciul juridic și Contencios și Secretariatul Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, care se ocupa de primirea dosarelor și întocmirea materialelor pentru ședințele Comisiei.

A arătat martorul că repartizarea dosarelor către consilieri se făcea în funcție de încărcătura fiecăruia, dosarele fiind împărțite pe calupuri și în ordine, însă ținând seama de caracteristicile lor, respectiv dosare de despăgubiri în care sumele erau stabilite prin hotărâri judecătorești, dosare obișnuite și titlurile de valoare nominală.

În ce privește modul de desemnare a evaluatorilor, martorul arată, similar, că consilieri anume desemnați întocmeau un tabel cu datele de identificare ale dosarului și un evaluator sau societate de evaluatori, în funcție de încărcătură și zona geografică, fiind desemnat câte un singur evaluator per dosar. Înainte de trimiterea spre evaluator, tabelele astfel întocmite erau înaintate Comisiei în scopul aprobării dosarelor care urmau să plece la evaluare și a evaluatorilor ce urmau să facă rapoartele. Martorul arată că, deși nu exclude posibilitatea ca Comisia să fi desemnați și alți evaluatori decât cei propuși prin tabel, regula era că se respecta propunerea consilierilor.

A arătat martorul că dosarele erau transmise evaluatorilor doar în format electronic, pe e-mail sau pe suport de memorie, intervalul de principiu pentru efectuarea evaluării fiind de 30 de zile. Arată martorul că ulterior rapoartele de evaluare erau verificate de un evaluator, respectiv inculpatul Vișoiu Gheorghe,

În ce privește poziția inculpatului Vișoiu cu privire la atribuțiile sale de verificare, martorul a susținut că: *"Am purtat uneori discuții cu inculpatul Vișoiu pe marginea rapoartelor de evaluare. Nu-mi aduc aminte în mod deosebit discuții semnificative pe aceste probleme. Țin minte că prin anul 2011, inculpatul Vișoiu a făcut afirmația în sensul că îi este frică să avizeze anumite rapoarte din cauza sumei. Nu-mi aduc aminte ca în anul 2008, inculpatul să fi făcut astfel de afirmații. Când am avut acest tip de discuții în anul 2011, replica mea a fost care sunt argumentele pentru care nu este de acord, iar procedura era că dacă are obiecții cu privire la rapoartele respective, le formulează în scris, în caz contrar, dosarele urmând să intre în Comisie".*

Martorul a arătat că fiecărui dosar îi era atașată o fișă care era semnată de inculpatul Vișoiu Gheorghe din punct de vedere al conformității raportului cu Standardele de Evaluare.

Martorul a relatat că din câte își amintește inculpatul a făcut obiecțiuni la o serie de rapoarte, însă nu multe, și ca urmare a faptului că, atunci când avea nelămuriri sau constata că rapoartele nu erau întocmite conform Standardelor, avea posibilitatea să discute cu evaluatorii în mod direct. A arătat martorul că, în urma obiecțiunilor formulate de către inculpatul Vișoiu Gheorghe, de regulă, rapoartele se întorceau cu valori mai mici.

Arată martorul că mențiunile cu privire la elementele ce constituiau nelămuriri erau întotdeauna notate, aceste mențiuni fiind păstrate de consilier însă neajungând la dosar.

În ceea ce privește modalitatea de lucru a Comisiei Centrale, la ședințele căreia participa ca regulă în virtutea funcției sale, martorul a arătat că exista câte o ordine de zi pe fiecare categorie de dosare (spre exemplu, Legea 10 și Fond funciar). Comisia parcurgea ordinea de zi, confruntând-o cu tabelele anexate, după care se supunea la vot; votul era dat pe categorii, pe fiecare tabel în parte. Arată martorul că în fiecare ședință intrau sute de dosare, spre o mie, inclusiv cererile de soluționare cu prioritate (în număr de aproximativ 100 – 150 pe lună) și hotărârile judecătorești ce stabileau suma cu titlul de despăgubire.

A arătat martorul că nu își aduce aminte ca în anul 2008 Comisia să fi decis trimiterea spre reevaluare a unui dosar, ca membrii Comisiei să fi solicitat fizic vreun dosar pentru a-l examina, cu excepția unor situații de audiențe cu beneficiarii.

A arătat martorul că din câte își amintește a existat o corespondență purtată cu ANEVAR asupra oportunității luării în considerare a anunțurilor din mica publicitate, ANEVAR precizând că pot fi luate în considerare astfel de anunțuri; de asemenea, martorul îi aduce aminte ca un alt subiect de corespondență a fost acela că verificarea rapoartelor trebuie făcută tot printr-un raport, denumit raport de verificare, și care trebuie întocmit tot de un expert ANEVAR, contra cost, fără însă ca martorul să își aducă însă aminte perioada aproximativă în care a fost purtată această corespondență. A arătat martorul că există posibilitatea ca ANRP să fi ANEVAR rapoarte de evaluare punctuale pentru examinare, fără a putea menționa cu certitudine.

Martorul **Borțică Mircea Adrian Victor** a arătat (vol.14 instanță, filele 12-13) că cererea de despăgubire pentru terenul din Șoseaua Olteniței a fost făcută de tatăl său, prin avocat, în anul 1991, iar în anul 2008 a primit o decizie din partea ANRP, ulterior participând la proceduri ce au implicat și convocarea sa de către expertul evaluator la fața locului; martorul arată că după câteva luni a fost convocat la sediul ANRP, unde i s-a înmănat raportul de evaluare, sub semnătură. A menționat martorul că a avut rezerve față

de raportul de evaluare, întrucât considera că valoarea evaluată a imobilului era mult mai mică decât valoarea de piață la acel moment, însă nu ține minte dacă a consemnat aceste rezerve la momentul semnării.

În ce privește procedura de evaluare, martorul a arătat că la momentul convocării de către expertul evaluator, i-a prezentat acestuia suma pe care o găsisse în grila notarilor publici, conform căreia prețul zonei, pe metru pătrat, era de 1.100 euro, și un număr de 6-7 anunțuri vânzări imobiliare, ce aveau în vedere un preț mediu similar. Arată martorul că ofertele prezentate de el personal evaluatorului vizau terenuri cu construcții și fără, terenuri mai mici dar comparabile cu cel în cauză, și menționat prețuri între 1.000 și 1.3000 euro per metru pătrat. Nu consideră că ofertele prezentate de el au fost folosite de evaluator.

Martorul **Patriciu Dan** a declarat (vol.13 instanță, filele 8 – 9) că împreună cu mama sa, martora Ghețu Elena, și mătușa sa, martora Olușteanu Matilda, au hotărât să cesioneze drepturile litigioase la un interval de 10 ani după ce au formulat cererea de despăgubire, în condițiile în care piața era "plină de samsari de drepturi litigioase", respectiv intermediari între cei ce doreau să cumpere și cei ce doreau să vândă astfel de drepturi.

Martorul a afirmat că a făcut zeci de copii ale dosarului cuprinzând aceste drepturi pe care le-a distribuit "pe piață", "celor care credeau că cunosc pe cineva care ar dori să cumpere", martorul afirmând că a remis astfel de copii către zeci de astfel de persoane. A arătat că în final a vândut drepturile litigioase celui care a oferit mai mult, însă nu a fost în măsură să precizeze dacă cel către care a vândut a fost martorul **Vișoiu Valentin** personal, însă afirmă că a vândut drepturi litigioase asupra a două terenuri, în două rânduri, către, posibil, același tânăr. A relatat martorul că a existat o negociere, ce a durat aproximativ o lună, a avut loc un "consiliu de familie", urmat de semnarea unui contract, la bancă și la un notar, iar prețul i-a fost virat prin transfer bancar. Martorul nu a fost în măsură să precizeze dacă în contextul vânzării drepturilor litigioase a auzit discuții despre posibilitatea mituirii unor funcționari ANRP.

Martora Dan (fostă Aron) Mihaela Cristina, a cărei audiere a fost încuviințată în cadrul probei testimoniale solicitată de inculpatul Drulă Dorin, a declarat (vol.17 instanță, f.2-4) că a lucrat în cadrul S.C. Preciss Consulting S.R.L. în perioada 2007 – 2009, în calitate de inspector specialitate geologie, conform cărții de muncă. Martora a arătat că în acea perioadă nu deinea atestat de evaluator, ci era doar stagiară, dobândind această calificare în luna martie 2009.

Martora a relatat că în cadrul societății, a lucrat la rapoartele de evaluare ANRP, începând de la primirea lor, redacta adrese către primării și petenți, mergea la inspecții pe teren, redacta în general tot ce însemna raport de evaluare.

Arată martora că în mod practic, după ce primea dosarul de la ANRP, prelua oferte de pe internet, în funcție de experiența pe care o avea la acel moment în calitate de stagiară, redacta grila și raportul de evaluare și preda raportul inculpatului Drulă Dorin Cornel.

Martora a susținut că în redactarea rapoartelor de evaluare folosea și informații de la cabinetele notariale atunci când acestea răspundeau la adrese, primăriile, notariatele și internetul fiind cele trei surse pe care le folosea în evaluare, alături de un număr de cataloage conținând devize.

Martora a arătat că din cunoștințele sale, inculpatul Drulă Dorin Cornel verifica cu siguranță rapoartele de evaluare întocmite de ea, arătând că nu cunoaște exact în ce consta această evaluare, însă cunoaște că inculpatul examina grilele și îi transmitea dacă ceva este în neregulă, existând și situații în care, urmare a verificărilor inculpatului, a modificat sau refăcut rapoarte de evaluare.

A precizat că la inspecțiile pe teren era întotdeauna însoțită de persoane din cadrul firmei, ce erau însărcinate cu atribuții de curierat sau inspecții, însă nu ține minte să fi fost însoțită de inculpatul Drulă în vreuna din aceste activități.

În ceea ce privește informațiile solicitate primăriilor și cabinetelor notariale, martora a arătat că nu își aduce aminte să fi primit vreun răspuns; nu își aduce aminte să fi trimis adrese către primăriile din municipiul București; ține minte că nu s-a răspuns la nici una din adresele înaintate către cabinetele notariale din București; își aduce aminte că au fost efectuate adrese către primării din țară, la care însă nu s-a răspuns.

Martora a relatat cu ocazia audierii despre o convorbire avută în Constanța, cu președintele de la acel moment al Uniunii Notarilor Publici, care i-a comunicat ei și unui coleg că nu vor primi niciodată informații de la birourile notariale cu privire la contractele de vânzare – cumpărare. Mai exact, martora a relatat: *"Am avut o experiență în Constanța în sensul că președinte UNNP, un domn de etnie tătară cred, ne-a primit pe mine și pe un coleg și ne-a spus că nu vom primi niciodată informații de la birourile notariale cu privire la contractele de vânzare cumpărare, întrucât dâșii nu transmit aceste informații nici măcar premierului Isărescu pentru a întocmi grila de impozitare, cu atât mai puțin ne vor da informații nouă. I-am spus acestui domn că există o ordonanță care ne dă posibilitatea să obținem aceste informații, dar că nu avem nevoie decât de date generale referitoare la preț, putând fi șterse numele cumpărătorilor, vânzătorilor și alte date personale, iar răspunsul a fost că există și alte legi care contrazic această ordonanță, este vorba de confidențialitatea datelor și în esență, nu vom primi astfel de relații"*.

Martora a arătat că l-a informat pe inculpatul Drulă despre situația acestor adrese și lipsa răspunsurilor din partea primăriilor și cabinetelor notariale.

În ce privește dosarul nr.26600/2006 ANRP privind intrarea Apeductului nr. 17, martora a arătat că acest dosar nu îi spune nimic.

A relatat că au existat câteva dosare ANRP care i-au atras atenția din punctul de vedere al sumelor stabilite, care erau mai mari, și a precizat că toate dosarele ANRP i s-au părut dificile, întrucât de cele mai multe ori suprafețele descrise în acte nu puteau fi identificate exact pe teren.

A arătat martora că avea și atribuții de a prelua și preda dosare și documente în relația cu ANRP, luând legătura cu consilieri juridici din cadrul instituției sau cu inculpatul Vișoiu Gheorghe.

Afirmă că, în opinia sa, inculpatul Vișoiu Gheorghe verifica integral rapoartele de evaluare, întrucât au existat situații în care, după ce preda rapoartele la ANRP, secretariatul firmei sau inculpatul Drulă Dorin Cornel direct erau contactați de către inculpat, care solicita pe cineva din cadrul firmei pentru a-i prezenta fișe de observații cu privire la evaluări, inculpatul fiind prudent în ce privește valorile stabilite de evaluatori.

A arătat martora că de regulă observațiile inculpatului Vișoiu Gheorghe erau corecte și în urma lor "noi ne conformam și revizuiam raportul".

Martorul **Vascu Adrian** a declarat (vol.10 instanță, filele 23-27) că a avut calitatea de președinte al ANEVAR în perioada 2008 – 2009. A arătat martorul că își aduce aminte că în acea perioadă a existat o corespondență purtată cu ANRP, legată de rapoartele de evaluare întocmite în dosarele de despăgubire, în sensul că au fost primite o serie de întrebări metodologice, ce îmbrăcau forma unei adrese, la care s-a răspuns prin IROVAL (Institutul Român de Cercetări în Evaluare) ca parte din structura ANEVAR; întrebările vizau chestiuni legate de aplicarea Standardelor Internaționale de Evaluare, de traducerea cărora ANEVAR s-a ocupat începând din anul 2003, și vizau o cazuistică destul de largă referitoare la abordările în evaluare și metodele de evaluare.

Martorul menționează de asemenea o conferință desfășurată în vara anului 2008, la care au participat două persoane din cadrul ANRP (ulterior menționând pe inculpata

Mocanu Ingrid și martorul Mihai Priboi), care au transmis așteptările acestei instituții cu privire la aplicarea standardelor de evaluare de către evaluatorii ANEVAR și la relația dintre evaluatorii de pe listele ANRP cu această instituție.

În contextul întâlnirilor directe cu membrii ANRP, martorul a remarcat că, la momentul primirii primei adrese din partea ANRP, întrucât fusese desemnat ca președinte ANEVAR de puțin timp, a solicitat chiar o întrevedere cu reprezentanții ANRP, pentru a discuta problemele pe care aceștia le aveau. A arătat că o primă întâlnire a avut loc cu conducerea ANRP, și ulterior a ținut și o prezentare a metodelor de evaluare, pentru ca dânsii să cunoască mai bine la ce să se uite la un raport.

Întrucât erau primite mai multe întrebări din partea ANRP; martorul precizează că a început să facă o listă cu principalele teme ce necesită clarificări.

În legătură cu inculpatul Vișoiu Gheorghe, a arătat că acesta era activ în cadrul întâlnirilor ANEVAR și a luat cuvântul pentru a transmite evaluatorilor așteptări legate de relația cu ANRP, și le atrăgea atenția să respecte termenii stabilite de ANRP.

A mai menționat existența unor solicitări din partea ANRP cu privire la rapoarte punctuale de evaluare, neputând menționa exact obiectul solicitării, și afirmând că în acest caz a fost aplicată, în mod automat, procedura statutară de către Comisia de Etică și Disciplină. A menționat că o parte din aceste sesizări se refereau la aplicarea de către evaluatori a metodei bonității, despre care martorul a precizat că ANEVAR emisese anterior o decizie în sensul că nu este conformă cu Standardele Internaționale, nefiind prevăzută de acestea. Martorul a descris mai pe larg această metodă și a precizat că a fost interzisă explicit prin Standardele Internaționale de Evaluare.

Martorul a precizat că își aduce aminte că a primit din partea ANRP punctual întrebarea dacă folosirea ofertelor de vânzare în metoda comparației este conformă Standardelor Internaționale de Evaluare, iar răspunsul a fost că în aplicarea abordării prin comparație, comparabilele pot să provină atât din tranzacții cât și din prețul de listă sau oferte de vânzare – cumpărare.

A precizat de asemenea că nu ține minte să fi fost întrebat sau să fi discutat în prezența vreunui membru ANRP dacă rapoartele de evaluare pot fi întocmite exclusiv pe baza ofertelor de vânzare.

A arătat martorul că în opinia sa, astfel de oferte pot fi folosite în condițiile concrete din România în care nu există o bază publică de date de tranzacții, făcând precizarea că, pentru a fi folosită o ofertă, bunul din spatele ei trebuie să fie comparabil cu cel supus evaluării, și în plus oferta trebuie să fie certă și identificabilă; pentru a verifica aceste condiții, evaluatorul ar trebui să se asigure că bunul există ori contactând telefonic persoana din anunț ori alternativ, dacă este indicată adresa imobilului, printr-o vizită la fața locului. În plus, pentru a folosi aceste oferte, un evaluator trebuia să știe care este marja de negociere pe piață, care, aplicată, cobora oferta la o ipotetică tranzacție reală.

A arătat martorul că în perioada 2007 – 2008 piața imobiliară era încă într-o perioadă de exuberanță, iar impactul crizei a fost resimțit în anul 2009, moment în care băncile au stopat creditarea.

Martorul a precizat că o ofertă exagerată ca preț nu ar putea influența un evaluator în măsura în care acesta aplică corect tehnicile de evaluare.

Martora **Stanciu Cornelia** a arătat (vol.15 instanță, filele 141 și urm.) că a efectuat rapoarte de evaluare la cererea Curții de Conturi în perioada 2012 – 2013, privind mai multe localități. A arătat martora că a utilizat comparabilele pe care le putea găsi pe internet, precum anunțuri de vânzări imobiliare provenind, spre exemplu, de la Argus Imobiliare, în medie folosind câte 3 comparabile pentru a realiza un raport de evaluare. A arătat că internetul a fost singura sursă folosită, iar adresele emise către primării și notariate nu au primit răspuns.

A arătat martora că, în general, informațiile identificate pe internet sunt verificate telefonic, însă având în vedere perioada de timp scursă, nu s-au putut face astfel de verificări. A arătat că a apelat în acest sens la agenția imobiliară ce oferise platforma pentru anunțuri, însă nu a putut fi verificată realitatea tranzacțiilor; întrucât trecuseră 5 ani de la data de referință, nu a putut identifica datele de contact ale persoanelor care făcuseră ofertele.

Analizând probele administrate, înscrisuri, declarațiile martori funcționari în cadrul ANRP, și parțial declarațiile inculpaților membrii ai Comisiei, instanța reține că modalitatea de soluționare a dosarelor de despăgubire în cadrul ANRP era caracterizată de o serie de repere:

Dosarele de despăgubire, indiferent dacă vizau despăgubiri întemeiate pe dispozițiile Legii 10/2001 sau a Fondului Funciar, erau repartizate spre soluționare consilierilor juridici din cele două Direcții competente, care verificau dacă erau îndeplinite condițiile legale pentru despăgubirea prin echivalent (notificările instituțiilor implicate în procedura de despăgubire, existența dovezilor dreptului de proprietate, a calității de moștenitori, etc.), și care, prin efectuarea de adrese sau solicitarea de informații, procedau la completarea dosarului cu actele necesare.

Ulterior și în baza acestui filtru de natură juridică, dosarele erau transmise evaluatorilor desemnați pentru întocmirea rapoartelor de evaluare.

După întocmirea rapoartelor de evaluare, dosarele erau reverificate sub aspectele esențiale de consilierii juridici și, sub aspectul evaluării, de inculpații Vișoiu Gheorghe în cazul dosarelor înregistrate în cadrul Direcției de contencios și coordonare a secretariatului comisiei centrale pentru stabilirea despăgubirilor constituit în vederea acordării de despăgubiri persoanelor îndreptățite în temeiul legii nr. 10/2001, și la cererea conducerii în mod excepțional în cazul dosarelor înregistrate în cadrul Direcției Fond Funciar.

Ceea ce este foarte relevant pentru modalitatea de lucru a Comisiei, este faptul că rezultatul acestor activități era sintetizat în mai multe tabele, cel relevant fiind cel intitulat "lista conținând sumele ce urmează a fi acordate ca titlu de despăgubire în dosarele evaluate de către evaluatorii desemnați de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor", ce conținea între 200-350 de poziții, cărora i se adăuga, de asemenea relevant, și tabelul conținând cererile de soluționare cu prioritate a dosarelor, conținând la rândul său între 100 - 150 de poziții. În acest sens, instanța face trimitere la documentele aferente ședințelor Comisiei din perioada septembrie - decembrie 2008, ce se regăsesc în volumele 12 și 13 d.u.p.

Instanța reține că mapa membrilor Comisiei cuprindea și se limita la aceste tabele sintetice, declarațiile martorilor, confirmate de altfel și de declarațiile inculpaților audiați, fiind fără excepție în sensul că membrii Comisiei nu examinau nici anterior ședinței și nici în cadrul ședinței nici unul din dosarele fizice, ale căror date figurau în aceste tabele.

Ședințele Comisiei, care conform declarațiilor inculpaților durau în jur de o oră, o oră jumătate, constau în exprimarea votului în bloc pe aceste liste și eventual discutarea unor probleme de drept sau organizatorice (niciodată referitoare la rapoartele de evaluare) ridicate în atenția Comisiei de către consilierii juridici prin șefii de departamente.

În raport de aceste date, instanța reține că activitatea membrilor Comisiei referitoare la aprobarea dosarelor de despăgubire era una formală, limitată la aprobarea, fără excepție, a listelor de dosare ce se regăseau în mapele de ședințe, fără a exista o examinare, și nici intenția vreunei examinări, a dosarelor punctuale asupra cărora membrii Comisiei erau chemați să decidă.

Este evident că încărcătura ședinței Comisiei, de câteva sute de poziții, împiedica examinarea exhaustivă a pozițiilor aflate pe listele Comisiei, aspect pe care fiecare dintre

membrii acesteia l-au perceput și conștientizat în perioada în care au funcționat în această calitate, astfel cum reiese și din relatările făcute de aceștia cu ocazia audierilor.

Pe de altă parte, această modalitate de lucru, care în mod evident nu asigură nici măcar un minim filtru asupra deciziilor emise, a fost acceptat și asumat de fiecare dintre membrii Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor.

Instanța constată că atât în baza dispozițiilor legale cât și practic membrii Comisiei aveau o largă libertate de a-și stabili modalitatea de lucru, frecvența întrunirii Comisiei, timpul de lucru, dar mai ales maniera de examinare a dosarelor asupra cărora se pronunțau.

Cu ocazia audierilor, o parte dintre inculpați au prezentat diferite argumente în susținerea tezei lipsei obligației lor de a examina aspecte de fond ale dosarelor de despăgubire.

Astfel, inculpatul Badea Remus susține spre exemplu că emiterea deciziilor de despăgubire era din punctul său de vedere un act administrativ, emis în calitate de demnitar, de natură a valida și oficializa deciziile unor instituții implicate în proces, respectiv primăria, Prefectura și Serviciul Tehnic al ANRP, el însuși neavând obligația de a examina nici partea juridică și nici cea tehnică, de evaluare, a dosarului de despăgubire, acest control căzând în obligația consilierilor juridici și, de la momentul angajării sale, a evaluatorului ANRP, în speță inculpatul Vișoiu Gheorghe. Mai mult, inculpatul susține că nu ar fi avut nici măcar posibilitatea legală de a cenzura raportul de evaluare, singura sa atribuție limitându-se la a verifica dacă "formalitățile erau îndeplinite", în acest caz, existența semnăturilor consilierilor juridici implicați în proces și a raportului de evaluare, acesta din urmă, așadar, fiind suficient să existe fizic, indiferent de valoarea stabilită. Din punctul de vedere al inculpatului, exprimat cu ocazia audierilor, retrimiteră dosarului spre reevaluare putea avea loc doar în ipoteza în care evaluatorii întârziău în efectuarea raportului, echivalând astfel în fapt cu o redistribuire.

Inculpatul Nicolescu Theodor susține o teză similară, arătând că în opinia sa, rolul său ca membru al Comisiei era de a verifica dacă dosarul a fost înregistrat la Secretariatul Comisiei, dacă Secretariatul a stabilit că bunul nu poate fi restituit în natură și dacă a fost întocmit raportul de evaluare. Cu privire la raportul de evaluare, din declarațiile inculpatului rezultă că singura sa atribuție era de a constata dacă prin acest raport fusese stabilită o sumă.

Este de asemenea relevantă și poziția inculpaților care au dat declarații doar în cursul urmăririi penale: atât inculpatul Canangiu cât și inculpatul Georgescu au precizat că nu au considerat că sînt înzestrați să examineze aceste dosare; inculpatul Georgescu menționează chiar că nu i s-a adus la cunoștință că are astfel de atribuții în calitate de membru al Comisiei, că nu a cunoscut regulamentul de funcționare, iar modul în care și-a exercitat atribuțiile s-a bazat pe relatările membrilor mai vechi.

Inculpații Iuoraș Mihnea Remus și Zaarour Ingrid, însă, au susținut, cu ocazia audierilor, o teză sensibil diferită, acești inculpați arătând, în esență, că în ce privește rapoartele de evaluare, decizia lor s-ar fi bazat pe avizele favorabile ale inculpatului Vișoiu Gheorghe.

Inculpata Mocanu Ingrid a prezentat explicații elaborate, dar contradictorii, în interpretarea dispozițiilor legale ce reglementau activitatea Comisiei, menționând în același timp și că deciziile sale s-au bazat pe avizul – sau mai degrabă lipsa opoziției – inculpatului Vișoiu Gheorghe.

Instanța constată că, atât în baza dispozițiilor legale ce reglementau activitatea Comisiei, cât și în temeiul dispozițiilor din Regulamentul de organizare și funcționare și Ordinul interne (emise de altfel chiar de Comisie pentru gestionarea propriei activități), inculpații au avut la momentul aprobării dosarelor din speță, reprezentarea faptului că

obligajia lor de examinare nu are nicidecum un caracter formal, ci includea toate aspectele juridice și tehnice ale dosarelor de despăgubire, însă, pentru rațiuni personale diferite, au ales să ignore aceste obligații și răspunderi legale și, într-un final, să acționeze contrar lor.

Astfel, potrivit Regulamentului privind organizarea și funcționarea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, aprobat prin Decizia nr.425/30.08.2005 publicată în M.O. nr. 801/2.09.2005 (f.62 -65 vol.6 d.u.p.), Comisia Centrală are ca atribuție analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor ce se acordă potrivit prevederilor Titlului VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente (art. 2 al. 1 pct. a din Regulament), iar potrivit art.7 al. 2 și 3 din același Regulament: *"Comisia centrală va proceda la analizarea dosarelor în privința verificării legalității respingerii cererii de restituire în natură; în situațiile în care Comisia centrală apreciază că, în mod întemeiat, cererea de restituire în natură a fost respinsă, va desemna în mod aleatoriu evaluatorul care va efectua raportul de evaluare și, prin grija Secretariatului, va transmite dosarele împreună cu documentația aferentă evaluatorului sau societății de evaluatori, în vederea întocmirii raportului de evaluare. În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare"*.

Potrivit HG nr.361/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în forma în vigoare în anul 2008, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, organ de specialitate al administrației publice centrale, are atribuția de a organiza și asigura Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Între atribuțiile ANRP se numără acordarea sprijinului și îndrumării metodologice autorităților administrației publice locale și centrale, pentru aplicarea corectă și unitară a prevederilor actelor normative de despăgubire sau restituire a proprietăților, monitorizarea procesului de aplicare a acestor acte normative, ținerea situației imobilelor restituite și despăgubirilor acordate, ș.a.m.d., însă nu are atribuții de a emite decizii de despăgubire, această atribuție revenind exclusiv Comisiei Centrale.

Atribuțiile, destul de detaliate de altfel, ale Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, sunt de a oferi cadrul administrativ și organizatoric și logistica necesară pentru analiza deciziilor de restituire sau despăgubire, deciziile sub acest aspect revenind, sub toate aspectele, exclusiv Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, aprobat prin Ordinul din 01.10.2007 al Președintelui ANRP, la acea dată inculpata Zaarour Ingral, enumeră atribuțiile Autorității astfel cum sunt prevăzute în Hotărârea de Guvern nr.361/2005, și detaliază atribuțiile fiecărui compartiment, Direcții de specialitate și Servicii, fără însă a da în competența sau sarcina vreunuia din aceste compartimente luarea deciziilor în privința cererilor de despăgubire (ce fac punctual obiectul cauzei).

Această putere de decizie nu revine nici consilierilor juridici: fișele posturilor, aflate la filele 165 – 204 vol. 6 d.u.p., menționează obligația de analiză a dosarelor, pregătire a materialelor, coordonarea sau supunerea spre analiză Comisiei a rapoartelor întocmite de evaluatori, transmiterea către evaluatori a dosarelor, ș.a.m.d., atribuții de natură a facilita și pregăti lucrările Comisiei, nu însă de a lua deciziile în locul membrilor Comisiei.

De altfel, și martorii ce au avut sau au și în prezent calitatea de consilieri juridici în cadrul ANRP au precizat punctual că în exercitarea atribuțiilor, Comisia avea

posibilitatea de a amâna luarea unei decizii într-un dosar, de a cere lămuriri expertului evaluator, de a dispune refacerea unui raport de evaluare cu care nu este de acord.

Singura fișă a postului ce menționează atribuții referitoare la rapoartele de evaluare este cea emisă în privința inculpatului Vișoiu Gheorghe (vol.6 d.u.p., fila 162 – 164), care menționează ca atribuție specifică postului *"primirea rapoartelor de evaluare, verificarea sub aspectul respectării Standardelor de Evaluare, formulând observații atunci când este cazul, ce sunt transmise în vederea atașării la dosarele în curs de soluționare"*. Chiar și în acest caz, este de remarcat că atribuțiile inculpatului Vișoiu erau limitate la formularea de observații, decizia de retrimiteră a dosarului spre reevaluare revenind în continuare exclusiv Comisiei.

Potrivit dispozițiilor Legii nr.247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv -, art.13, în forma în vigoare la data faptelor, *"pentru analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi, se constituie în subordinea Cancelariei Primului-Ministru, Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor, denumită în continuare Comisia Centrală, care are, în principal, următoarele atribuții: a) dispune emiterea deciziilor referitoare la acordarea de titluri de despăgubire; b) la alte măsuri legale, necesare aplicării prezentei legi"*.

Potrivit dispozițiilor art.13 al.5 din același titlu, secretariatul Comisiei Centrale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Potrivit art.13 ind.1, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților *"coordonează procesul de acordare a despăgubirilor realizând activitățile prevăzute în acte normative speciale, precum și activitățile necesare implementării prezentei legi, incluzând emiterea titlurilor de plată, titlurilor de conversie, realizarea conversiei în acțiuni și achitarea despăgubirilor în numerar"*.

Procedura de soluționare a dosarelor de despăgubire este reglementată de dispozițiile art.16 din Titlul VII al Legii nr.247/2005, și se finalizează prin decizia Comisiei Centrale: potrivit art.16 al.7 din Titlul VII, *"În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare"*.

Instanța reține și că potrivit punctului 16.13 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VII din Legea nr. 247/2005, *"Evaluatorii desemnați sunt datori să se înfățișeze înaintea Comisiei Centrale să se dea lămuriri ori de câte ori li se va cere. Dacă Comisia Centrală nu este lămurită prin evaluarea făcută, poate decide efectuarea unei noi expertize."*

Această prevedere detaliază și exemplifică conținutul dispoziției legale a art. 16 al. 7 din Lege, în sensul că *"În baza raportului de evaluare, Comisia Centrală va proceda fie la emiterea deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare."*

Or, aceste dispoziții legale și modalitatea de reglementare a atribuțiilor Comisiei Centrale nu pot conduce, în opinia instanței, decât la concluzia că deciziile acestei Comisii nu aveau un caracter formal, ci dimpotrivă, posibilitatea de a decide emiterea titlului de despăgubire sau de trimitere a dosarului spre reevaluare consacră din punct de vedere legal obligația acestui organism de a analiza temeinicia solicitării de despăgubire atât din punct de vedere juridic cât și al valorii titlului de despăgubire.

În declarațiile date în cursul cercetării judecătorești, inculpata Mocanu Ingrid a susținut că dispozițiile legale ce reglementau activitatea Comisiei nu ar fi fost clare. A făcut referire la discuții pe care le-ar fi avut în procesul de elaborare a Normelor Metodologice de aplicare a Titlului VII al legii nr. ,247/2005, și a precizat că aceste

discuții s-ar fi concretizat în redactarea punctului 16.13 din Norme (prezentat anterior), și care ar fi dat în concepția inculpatei posibilitatea Comisiei de a trimite dosarul spre reevaluare doar atunci când beneficiarul ar fi contestat raportul întocmit de evaluatorul contractual.

Instanța constată că sensul susținut de inculpată este însă foarte îndepărtat de conținutul dispozițiilor din Normele metodologice, în redactarea de la punctul 16.13. În primul rând, posibilitatea Comisiei de a solicita lămuriri evaluatorului nu este în nici un mod condiționată de existența vreunei contestații.

În al doilea rând, observând că practic prin aceste norme metodologice se dă posibilitatea beneficiarului de a participa printr-un evaluator parte, (o procedură practic similară expertizelor judiciare), apare evident în opinia instanței că Comisia nu este legată în mod absolut de valoarea estimată de evaluatorul contractual, putând la rândul său să aprecieze dacă acest raport de evaluare este sau nu pertinent.

Ulterior, inculpata precizează că după angajarea sa în ANRP, ar fi observat că potrivit normelor (la redactarea cărora a contribuit) doar partea putea contesta raportul de evaluare, motiv pentru care a procedat la elaborarea normelor scrise care prevedeau că raportul de evaluare va fi verificat de un evaluator ANRP. În acest context, mai menționează că potrivit ordinului intern, dacă acest evaluator ar fi formulat obiecțiuni la raportul de evaluare, trimiterea lui spre reevaluare ar fi fost obligatorie.

Instanța apreciază că și în cazul acestei inculpate explicațiile prezentate au fost rezultatul unei evaluări post factum a obligațiilor sale. Argumentele prezentate se contrazic – dispozițiile menționate de inculpată nu susțin nici teza că raportul de evaluare poate fi contestat doar de beneficiar, și nici cea conform căreia obiecțiunile evaluatorului ANRP ar fi atras automat decizia de reevaluare. Instanța reține că o astfel de obligație nu rezultă nici direct nici indirect din Ordinele la care inculpata face referire. Nici una din dispozițiile legale sau ale normelor interne nu dă o astfel de forță opiniei evaluatorului angajat: Comisia avea conform normelor legale obligația de a discerne, în baza opiniei acestuia, și cerând eventual lămuriri evaluatorului contractual, dacă se impune sau nu trimiterea dosarului spre reevaluare.

În ceea ce privește componența Comisiei Centrale, instanța constată că membrii acesteia erau stabiliți prin decizie a primului ministru. Desemnarea acestora în comisie este într-adevăr o decizie politică, însă în sensul larg al termenului, în baza unei selecții în persoană, independentă de organizarea unui concurs sau altei forme general reglementată de selecție pe baza dovezilor concrete ale capacității profesionale; însă, activitatea propriu-zisă a membrilor Comisiei este independentă de vreun interes politic. Această concluzie decurge din analiza modalității de reglementare a atribuțiilor Comisiei Centrale, care era concepută ca for colectiv însărcinată cu soluționarea unei cauzistici de interes social și economic major în contextul problematicei despăgubirii (în natură sau echivalent) a persoanelor ale căror bunuri au fost confiscate abuziv anterior anului 1989.

Chiar dacă mandatul membrilor Comisiei depindea, în cele mai multe cazuri, inevitabil având în vedere modalitatea de desemnare, de componența și culoarea politică a Guvernului, nu mai puțin însă aceștia au fost desemnați în baza unor calități personale și profesionale ce îi recomanda pentru o astfel de funcție publică de responsabilitate și răspundere însemnată. Este de observat că deciziile Comisiei nu erau luate în considerarea apartenenței politice a beneficiarilor, ci în aplicarea unor reglementări legale ce asigurau cadrul unei rezolvări echitabile a unor situații juridice generate de un comportament abuziv al statului față de un grup foarte larg de persoane. Este de remarcat de asemenea că toți membrii Comisiei erau la momentul desemnării lor juriști, calificare profesională ce le permitea să analizeze și evalueze pertinent situațiile juridice și de fapt ce intrau în competența acestui organism.

Instanța nu ignoră dificultatea sarcinii Comisiei Centrale în gestionarea atribuțiilor sale care, în definitiv, are rolul de a oferi soluții unei probleme de larg interes social, însă modalitatea de abordare a acestor atribuții din partea inculpaților – membri ai Comisiei Centrale în anul 2008 – se remarcă prin ignorarea completă a obligațiilor lor legale și se concretizează într-o atitudine de completă pasivitate în exercitarea atribuțiilor lor.

Instanța observă că, dincolo de argumentele juridice sau personale prezentate de inculpați individual, poziția acestora este unanimă în sensul că, în opinia lor, avizele consilierilor juridici și ale inculpatului – evaluator ANRP îi exonerau de obligația oricărei analize sau evaluări proprii a dosarelor de despăgubire pe care erau chemați să le soluționeze prin emiterea unei decizii.

Această atitudine echivalează în fapt cu un veritabil transfer ilegal al obligațiilor legale ale membrilor Comisiei asupra consilierilor juridici însărcinați cu pregătirea dosarului de despăgubire și asupra evaluatorului angajat în cadrul Direcției de contencios și coordonare privind acordarea despăgubirilor întemeiate pe Legea 10/2001.

Este de observat că din declarațiile consilierilor juridici din cadrul ANRP audiați în cauză rezultă cu claritate că aceștia au recepționat ca atare acest transfer al responsabilității, aceștia depunând diligențe apreciabile în pregătirea minuțioasă a dosarelor de despăgubire dar nu numai atât, ci și în verificarea în anumite cazuri a dosarelor și ulterior emiterii deciziilor, conform declarațiilor martorului Munteanu existând și situații în care, chiar ulterior emiterii deciziilor, au fost constatate erori suficiente de semnificative pentru a determina reintrarea dosarului în Comisie.

Dovadă în acest sens sunt și listele cuprinzând aprobarea unor decizii rectificative, aflate ca regulă în mapele de ședință ale Comisiei în perioada de referință, o astfel de situație fiind incidentă și în cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, în care decizia a fost emisă inițial pe numele beneficiarelor cedente.

Acest transfer al responsabilității este cu atât mai vizibil, din punctul de vedere al consilierilor juridici audiați, în perioada anterioară angajării inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator în cadrul ANRP.

Martorii cu această calitate ce au fost audiați – Grosu Emanuela, Barac Toderașcu Raluca, Munteanu Sorin Ionuț - au menționat că anterior angajării inculpatului Vișoiu Gheorghe, consilierii examinau, cel puțin la nivel empiric, rapoartele de evaluare, deși o astfel de obligație nu intra în atribuțiile lor de serviciu conform fișei postului. De altfel, astfel cum rezultă din declarațiile martorei Barac Toderașcu Raluca, atât această martoră cât și alți cel puțin trei colegi consilieri juridici din cadrul ANRP au urmat și achitat personal cursuri de evaluare organizate de ANEVAR, întrucât simțea nevoia dobândirii unor cunoștințe de specialitate pentru a verifica dosarul de despăgubire și din punctul de vedere al raportului de evaluare.

Chiar dacă martora nu declară explicit, apare evident că un astfel de interes a fost generat nu de obligațiile de serviciu, ce nu includeau verificarea dosarului de evaluare, ci de sentimentul de răspundere vis a vis de luarea unor decizii cu impact semnificativ, inclusiv din punct de vedere material, asupra bugetului de stat.

Din declarațiile martorilor rezultă că această atitudine la nivelul consilierilor juridici ANRP era una generalizată, consilieri juridici din cadrul ambelor Direcții urmând cursuri de evaluare pentru a dobândi cunoștințele necesare verificării rapoartelor de evaluare, cursuri pe care le-au achitat personal (conform declarației inculpatei Mocanu, ar fi existat câteva situații în cadrul Direcției Fond Funciar în care consilierii care le-au urmat au putut deconta ulterior aceste cheltuieli). Aceste declarații infirmă și susținerile inculpaților în sensul că ANRP ar fi oferit posibilitatea consilierilor juridici să participe la cursurile de evaluare organizate de ANEVAR; dimpotrivă, situațiile în care consilierii juridici au urmat astfel de cursuri au avut la bază exclusiv interesul și inițiativa acestora și

au implicat în toate cazurile avansarea costurilor din salariile proprii, doar ulterior un număr mic de persoane având – conform susținerii inculpatei menționate – posibilitatea de a obține rambursarea lor.

Declarația martorului Munteanu Sorin Ionuț este relevantă în ceea ce privește contextul în care s-a luat decizia angajării inculpatului Vișoiu Gheorghe ca evaluator ANRP. Instanța reține că necesitatea angajării acestui inculpat în calitate de evaluator – cu atribuții de verificare – a apărut ca urmare a solicitărilor repetate și generalizate ale consilierilor însărcinați cu pregătirea dosarelor de despăgubire, și nu ca urmare a inițiativei unuia dintre inculpați: formalitățile parcurse de inculpata Ingrid Mocanu în vederea angajării acestui inculpat nu au fost rezultatul inițiativei sale, ci concretizarea unei nevoi exprimate anterior de consilierii juridici.

În ce privește ședințele Comisiei Centrale, martorii audiați au arătat că nu cunosc și nu își pot aduce aminte de nici o situație în care membrii Comisiei Centrale să fi solicitat vreun dosar (fizic) înainte sau în timpul ședinței, să fi amânat sau restituit spre reevaluare vreun dosar, să fi chemat punctual, un consilier juridic sau evaluator pentru a le solicita explicații.

Instanța reține de asemenea că martorii audiați, răspunzând la întrebările inculpaților, au arătat explicit că discuțiile oficiale sau semi-oficiale avute cu membrii Comisiei Centrale (mai exact inculpatele Mocanu Ingrid și Zaarour Ingrid, în calitate de vicepreședintă și respectiv președintă) au avut ca subiect nu discutarea unor probleme juridice (astfel cum au susținut inculpații care au adresat aceste întrebări) ci îndemnuri de soluționare mai rapidă a dosarelor ce le erau repartizate.

Conform declarațiilor coroborate ale inculpaților, confirmate și de către martori, ședințele Comisiei Centrale aveau loc în perioada anului 2008 în medie de aproximativ două ori pe lună, durau în jur de o oră jumătate, iar votul membrilor Comisiei era dat în bloc, pe liste, și nu pentru fiecare poziție.

Astfel cum rezultă atât din declarațiile inculpaților cât și ale martorilor audiați, și din inserisurile aflate în vol.12 și 13 d.u.p., singurele acte aflate la dispoziția Comisiei erau liste, sau tabele, în care erau consemnate date esențiale despre dosare, respectiv numele părților, adresa terenului, valoarea stabilită de evaluator, eventualele despăgubiri acordate anterior beneficiarului, ce trebuiau scăzute din suma stabilită ca despăgubire.

Atitudinea de indiferență a membrilor Comisiei față de obligațiile legale este cu atât mai evidentă în raport de modul de soluționare a cererilor de tratare cu prioritate a unor dosare.

Martorii audiați, ale căror susțineri sunt confirmate de altfel și de relatările inculpaților, au arătat că cererile de soluționare cu prioritate înregistrate erau sintetizate în tabele având între 100 și 150 de poziții în medie, tabele ce cuprindeau numele persoanei, numărul dosarului, și motivele invocate, în măsura în care se puteau deduce din cererile formulate și actele anexate, iar aceste tabele erau de asemenea votate în bloc în ședințele Comisiei, fără ca martorii audiați, și de altfel nici inculpații, să fi putut menționa vreo situație în care o astfel de cerere să fi fost respinsă.

Conform declarațiile martorilor consilieri, justificările persoanelor ce formulau astfel de cereri erau diverse, în majoritate fiind invocate motive medicale, dar și situații sociale precum evacuarea iminentă, ș.a.m.d. Această situație este confirmată și de rezultatul verificărilor Corpului de Control al Primului Ministru din martie 2015, care remarcă și enumeră o serie de justificări, precum vârsta, calitatea de veteran de război, de persoană persecutată pentru motive etnice, participant la Revoluția română, existența unui contract de rentă viageră între beneficiar și cesionarul drepturilor litigioase.

Fără a minimiza relevanța și pertinența unora dintre justificări, este cert că, astfel cum rezultă din modul de soluționare a acestor cereri de către membrii Comisiei, nu a

existat nici o apreciere asupra pertinentei și cu atât mai puțin asupra realității motivelor susținute. Dacă vârsta persoanelor îndreptățite ar fi fost un argument cu relevanță generală, de principiu, nu mai puțin însă trebuie remarcat că acest argument ar fi fost valabil pentru majoritatea covârșitoare a potențialilor beneficiari, având în vedere intervalul de timp scurs de la data deposedării lor abuzive și momentul soluționării cererilor.

Raportul Corpului de control menționează că sintagma de "cazuri excepționale, temeinic motivate" nu a fost niciodată definită de Comisia Centrală în nici una din componente, iar în perioada 2008 -2011 numărul dosarelor soluționate "la ordine" a fost de 1.407 dosare, în timp ce numărul celor tratate ca și "cazuri speciale" a fost de 2.269, ceea ce conduce la concluzia pertinentă că în perioada verificată ce include anul 2008 situația cazurilor speciale a devenit în fapt regula în ordinea de soluționare a dosarelor.

Din acest număr, conform aceluiași raport, 131 de dosare din cazurile considerate speciale au fost soluționate în favoarea cesionarilor de drepturi litigioase.

Această observație se concretizează în speță prin includerea și tratarea ca și caz special a dosarului nr.26.600/CC/2006, în care beneficiarul, Constantin Tudor, a cesionat cu titlu gratuit drepturile ce i se cuvin în baza Dispoziției nr.5873/29.05.2006 către Constantin Aurel, iar acesta din urmă a solicitat soluționarea cu prioritate a dosarului motivat de "starea de sănătate foarte șubredă" și vârsta înaintată a tatălui său.

Acest caz nu este singular de altfel, astfel cum rezultă din Raportul Corpului de Control al Primului – Ministru, în ședința din 8.07.2008 a CCSD fiind aprobate cererile de soluționare cu prioritate a unor dosare între care se numără și cererea formulată în calitate de mandatară motivată de vârsta de 50 de ani și existența unei afecțiuni cronice comune, sau cererea motivată de faptul că titularul dreptului de dispoziție a încheiat cu petentul contract de rentă viageră prin care a transmis cu titlu oneros toate drepturile litigioase, petentul invocând starea de sănătate a titularului dreptului de dispoziție pe care îl are în întreținere.

Concluziile reținute mai sus, cu privire la atitudinea membrilor Comisiei în anul 2008 cu privire la atribuțiile legale ce le reveneau, sunt confirmate și de constatările Curții de Conturi cu privire la activitatea Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din anul 2008, concretizate în decizia nr.2/15.06.2009 a Curții de Conturi a României.

Prin Decizia menționată s-a reținut (vol. 11 d.u.p. filele 285- 287) că în anul 2008 Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor a emis titluri de despăgubire pe baza unor rapoarte de evaluare care nu respectă prevederile art.10 al.9 din Legea nr.10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989. Se menționează în Decizie că: *"este de notorietate faptul că pe o piață liberă prețurile de ofertă din anunțurile publicitare sunt cu mult mai mari decât cele efectiv practicate, stabilite în urma negocierii dintre ofertant și cumpărător; de altfel, o comparație între prețurile stabilite conform rapoartelor de evaluare stabilite prin rapoarte de expertiză utilizate de Camerele notarilor publici arată că primele sunt cu mult mai mari (în unele cazuri chiar de peste 8 ori) pentru aceleași zone urbane și în aceeași perioadă, respectiv anul 2008. Acest aspect constituie indiciu temeinic că în rapoartele de evaluare a terenurilor întocmite de evaluatorii agreați de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților este stabilită, de regulă, o valoare supraevaluată (...)"*.

Prin decizia menționată Curtea de Conturi a stabilit obligația Președintelui ANRP de a lua măsuri de verificare a tuturor rapoartelor de evaluare ce au stat la baza celor 843 decizii emise de CCSD în cursul anului 2008 și de a lua măsuri de expertizare și

reevaluare a imobilelor ce fac obiectul rapoartelor de evaluare care nu respectă cerințele Standardelor Internaționale de Evaluare.

Instanța găsește relevante observațiile făcute în cadrul raportului de control, ce se regăsește în vol. 11 d.u.p.:

Constatarea efectuată au pornit de la atribuțiile Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, astfel cum sunt prevăzute în art.2 al. 1 pct.a din Regulamentul din 30.08.2005, potrivit căruia principala atribuție a Comisiei este: „*analizarea și stabilirea cuantumului final al despăgubirilor care se acordă potrivit prevederilor Titlului VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” din Legea 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.*”

Se reține în raportul de control că: *”Deși, potrivit prevederilor Cap.V art.16 (6 ind 4) din Legea nr.247/2005, la cererea evaluatorilor sau a reprezentanților societății de evaluare, băncile notarii publici, agențiile imobiliare, birourile de carte funciară, precum și orice alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare sunt obligați să le comunice de îndată, în scris, datele și informațiile necesare efectuării evaluării, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel, niciun evaluator nu a solicitat vreunei societăți de evaluare, bancă, notar public, birou de carte funciară informații despre tranzacții imobiliare”.*

S-a reținut de asemenea că, în cursul procedurii de control, în urma unui număr de 10 adrese, Camerele Notarilor Publici au transmis informații cu privire la prețurile efectiv practicate la tranzacțiile efectuate în anul 2008 pentru terenuri situate în zone similare celor evaluate în dosarele verificate punctual de controlorii Curții de Conturi, explicitate în anexa la acest raport.

Prin Încheierea nr.II/2 din 01.09.2009 a Curții de Conturi a fost admisă în parte contestația formulată de Președintele ANRP împotriva Deciziei nr.2/15.06.2006 și s-a stabilit în sarcina ANRP obligația de a reverifica rapoartele evaluatorilor autorizați al cărui cuantum al despăgubirilor depășește valoarea de 500.00 lei, exclusiv deciziile care au avut la bază hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Prin sentința civilă nr.3128/29.06.2010 a Curții de Apel București Secția a VIII-a de Contencios Administrativ și Fiscal a fost respinsă ca neîntemeiată cererea reclamantei ANRP de anulare a încheierii nr. II/2 din 01.09.2009 a Curții de Conturi, reținându-se că:

”Conform dispozițiilor art.3 lite din Titlul VII standardele internaționale de evaluare sunt standardele editate de Comitetul pentru standarde internaționale de evaluare în cuprinsul cărora sunt prevăzute mai multe metode de evaluare ale terenurilor.

În aceleași documente se precizează că atunci când se utilizează tehnica comparației vânzărilor pentru evaluarea terenului este necesară o comparație directă a terenului evaluat cu terenuri similare de teren tranzacționate recent pe piață, iar evaluatorul trebuie să colecteze informații privind cererea și oferta.

Din înscrisurile depuse la dosarul cauzei de către părți Curtea reține că, aplicând această metodă, evaluatorii cu care reclamanta a încheiat contractele de prestări servicii menționate au colectat informații reprezentând exclusiv oferte publicate în ziarele de specialitate, încălcând prevederile din Standardele internaționale de evaluare care prevăd obligația de a verifica și valoarea bunurilor prin referire la tranzacțiile recente, precum și la cererea de pe piață.

Pe de altă parte, dispozițiile art.1 pct.21, 22 din Legea 247/2005 prevăd că valoarea terenurilor și a construcțiilor preluate în mod abuziv care nu se pot restitui în natură se stabilește potrivit valorii de piață de la data soluționării notificării, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare .

În consecință, Curtea va respinge argumentele reclamantei potrivit cărora nu avea obligația de a cenzura evaluări făcute de persoanele cu care au încheiat contractele de prestări servicii, întrucât nu avea această posibilitate legală având în vedere dispozițiile legale anterior menționate.

În situația în care rapoartele de evaluare nu cuprindeau toate criteriile prevăzute de către standardele internaționale de evaluare persoanele cu atribuții stabilite în fișa postului în acest sens, din cadrul reclamantei, puteau solicita celeilalte părți contractante refacerea rapoartelor ținând cont de prevederile standardelor internaționale de evaluare.

În ceea ce privește susținerea reclamantei potrivit căreia actul de control contestat pornește de la prezumția de nelegalitate a rapoartelor de evaluare, Curtea o apreciază de asemenea ca neîntemeiată, în condițiile în care aceasta nu a făcut nici o probă din care să reiasă că aceste rapoarte de evaluare au fost întocmite cu respectarea criteriilor prevăzute în aceste standarde.

Totodată, nici argumentul referitor la faptul că selectarea metodelor de evaluare se face de către evaluator care are deplină responsabilitate pentru metoda selectată și pentru modalitatea de aplicare a acesteia, nu poate reprezenta un indiciu de nelegalitate al actului contestat în condițiile în care între părți a fost încheiat un contract, iar reclamantei îi revenea obligația verificării respectării executării acesteia potrivit normelor legale.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât în cuprinsul Normelor metodologice de aplicare a Titlului VII al Legii 247/2005 se prevede în mod expres că evaluatorii desemnați sunt datori să se înfățișeze înaintea Comisiei - Centrale pentru a da lămuriri ori de câte ori li se va cere, iar în situația în care Comisia nu este lămurită prin evaluarea făcută poate decide efectuarea unei noi expertize.

Astfel, este evident că în cadrul controlului pe care aceasta îl putea desfășura în privința rapoartelor de evaluare, nerespectarea criteriilor prevăzute de standardele internaționale de evaluare putea fi cenzurată prin refacerea acestora”.

Recursul reclamantei împotriva acestei sentințe a fost respins prin decizia nr. 4109/15.09.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție Secția de Contencios Administrativ și Fiscal.

Din examinarea agendelor de lucru și proceselor – verbale ale ședințelor din 02.09.2008, 16.09.2008, 10.11.2008 și 4.12.2008 ale Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ce se regăsesse în voi.12 și 13 d.u.p., rezultă că votul membrilor Comisiei era într-adevăr acordat în bloc, cu privire la listele de cereri supuse atenției lor, în integralitate, fără a exista cel puțin încercarea de a aborda punctual anumite dosare sau cereri. În acest context, instanța reține că sumele acordate în cele trei dosare ce formează obiectul cauzei se evidențiau față de restul prin suma stabilită cu titlu de despăgubire, sub aspectul cuantumului, însemnătatea sumei fiind evidentă pentru o un observator chiar și prin numărul cifrelor ce compuneau aceste sume.

Pe rolul Comisiei Centrale s-au aflat, în cadrul ședințelor menționate, spre aprobare, tabele conținând: lista de dosare în care s-a constatat imposibilitatea restituirii în natură și care urmau să fie înaintate evaluatorilor desemnați; lista dosarelor ce urmau a fi reatribuite unui alt evaluator; desemnarea evaluatorului în dosarele soluționate în temeiul O.U.G. nr.94/2000, lista cu dosare parțial soluționate ce urmau a fi transmise la evaluare pentru o parte din imobil; lista de decizii ce urmau a fi admise în vederea executării unor hotărâri judecătorești irevocabile, în cuantumul prevăzut în aceste hotărâri; lista de decizii ce urmau a fi emise în favoarea persoanelor îndreptățite, foști acționari la societăți comerciale sau moștenitori ai acestora; lista cu decizii de modificare sau rectificare; lista de decizii ce urmau a fi emise ca urmare a depunerii unor cereri de convertire a titlurilor de valoare nominală; lista conținând sumele ce urmează a fi

acordate ca titlu de despăgubire în dosarele evaluate de către evaluatorii desemnați de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor și lista conținând desemnarea evaluatorilor în vederea determinării contravalori pretențiilor de restituire în echivalent a persoanelor îndreptățite ce au formulat, conform art.4 din Decizia CCSD nr.2815/16.09.2008, solicitări de soluționare cu prioritate a unor dosare înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale.

Așa cum s-a arătat mai sus, listele cu cea mai mare relevanță erau lista conținând sumele ce urmează a fi acordate ca titlu de despăgubire în dosarele evaluate și respectiv lista conținând desemnarea evaluatorilor în vederea determinării contravalori pretențiilor de restituire în echivalent a persoanelor îndreptățite ce au formulat solicitări de soluționare cu prioritate a unor dosare.

Instanța constată că, în ce privește listele cu cererile de soluționare cu prioritate a unor dosare, intrate pe rolul CCSD în ședințele menționate, acestea cuprindeau între 100 și chiar 384 de poziții (ședința din 16.09.2008). Este de menționat că aceste liste conțineau inclusiv evaluatorii propuși, și care erau aprobați de Comisie odată cu aprobarea, în bloc, a întregii liste.

Instanța reține că majoritatea acestor cereri se întemeiau pe motive medicale, însă astfel cum sunt menționate acestea în rubricile corespunzătoare, nu vizau afecțiuni severe; instanța reține că, chiar și la nivelul unei lecturi nu foarte aprofundate, o serie de motive invocate în aceste cereri nu par a prezenta caracter de urgență sau alt caracter de natură a da prioritate petentului, mai ales în detrimentul unor persoane care, la vârste similare, prezintă afecțiuni apropiate, precum: cardiopatie ischemică cronică, hernie de disc lombară, hipertensiune arterială, tulburare depresivă anxioasă, cataractă, fractură, ulcer duodenal, astenie psiho-fizică și dispoziție depresivă, ș.a.m.d.; este de reținut că într-un număr de cazuri se menționează explicit că cererile nu sunt susținute de acte medicale doveditoare; o serie din aceste cereri se întemeiază pe calitatea de pensionar a petentului și cuantumul mic al pensiei (or, o observație ce ar putea fi considerată cinică, însă nu mai puțin adevărată, este aceea că majoritatea persoanelor îndreptățite la obținerea acestor despăgubiri se regăseau în situații similare).

Având în vedere raportul dintre aceste cereri și numărul de dosare de evaluare în care se emiteau decizii în baza rapoartelor de evaluare, practic cererile de soluționare cu prioritate deturnat ordinea de soluționare bazată pe numărul de înregistrare, stabilită prin decizia Comisiei.

Instanța reține în acest context că în procesul verbal al ședinței din 10.11.2008 (f.1 și urm. vol.12 dup) se menționează cu privire la această listă că un număr de poziții nu vor fi trimise la evaluator până în momentul depunerii actelor medicale doveditoare, fără însă a se stabili necesitatea reintrării lor în Comisie; de aici, se poate deduce că toate cererile erau aprobate de principiu, depunerea actelor având doar natura unei formalități; în același proces-verbal, se menționează că vicepreședinta Comisiei, Ingrid Mocanu, a formulat opinie separată cu privire la aprobarea tuturor cererilor de soluționare cu prioritate a cererilor înregistrate la Secretariatul CCSD – însă, nu rezultă dacă această opinie înseamnă un vot negativ în raport de o serie de poziții sau în raport de existența în sine a unei liste de cereri de soluționare cu prioritate; în măsura în care este incidentă a doua ipoteză, ce pare de altfel a fi susținută și de inculpată în apărare (aceasta a declarat că, de principiu nu era de acord cu existența acestei liste, cu privire la care se abținea de fiecare dată) o astfel de poziție ar fi fost, în sine, contrară Deciziei CCSD în vigoare care, dimpotrivă, prevedea posibilitatea formulării unor astfel de cereri.

În ceea ce privește listele cuprinzând dosarele în care urmau a se emite decizii pe baza rapoartelor de evaluare, instanța constată că votul s-a limitat la aprobarea în bloc a acestor liste, într-un singur caz fiind formulate obiecțiuni, de către beneficiar și de către

verificatorul ANEVAR, la raportul de evaluare, din inscrierile existente la filele 96 și urm. vol.13 după rezultând că răspunsul evaluatorului contractual a fost acceptat de către verificatorul ANRP, inculpatul Vișoiu Gheorghe.

Potrivit actelor înaintate de ANRP, listele cuprinzând dosarele în care urmau să se emită decizii după întocmirea rapoartelor de evaluare aveau în jur de 220-340 de poziții.

Instanța reține că, în condițiile în care declarațiile martorilor audiați converg la stabilirea concluziei că nu au fost situații în care Comisia Centrală să solicite dosare punctuale, în ședința de lucru, pentru a le discuta, și nici membrii Comisiei personal nu au solicitat astfel de dosare înainte de ședințe, apărarea susținută de inculpații Mocanu Ingrid, luoraș Mihnea, Zaarour Ingrid, în sensul că ar fi verificat anterior listele de ședință, este nereală și pe cale de consecință nefondată. Teza inculpatei Mocanu Ingrid, în sensul că în cursul unei zile de lucru, în preziua ședinței, ar fi verificat listele cu dosare supuse aprobării după întocmirea rapoartelor de evaluare, este nesinceră, ca urmare a caracterului vădit nerealist al unei astfel de susțineri. Imobilele supuse evaluării erau situate în numeroase județe, fiind răspândite în țară, caracteristicile lor erau diferite sub aspectul întinderii, situații, ș.a.m.d., or din punctul de vedere al unui terț, apare în opinia instanței vădit nereală susținerea că o singură persoană poate face verificări pertinente cu privire la un număr de 220 sau 350 de dosare, cu un timp calculat conform susținerilor inculpatei de câteva minute pentru fiecare dosar.

Una dintre apărărilor susținute unitar de inculpații – membri ai Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, a fost aceea că, de la momentul angajării inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator, au considerat că avizul favorabil al acestuia îi exonerează sau, în opiniile exprimate de unii dintre inculpați, chiar îi obligă la emiterea deciziei de despăgubire.

Cu privire la inculpatul Vișoiu Gheorghe, instanța constată că, potrivit fișei postului, aflată la filele 162 – 164 vol.6 după acesta a fost angajat începând cu data de 2.06.2008 pe postul de consilier, în cadrul Direcției pentru contencios și coordonarea secretariatului Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, constituit în vederea acordării de despăgubiri persoanelor îndreptățite în temeiul Legii nr.10/2001 și al legislației speciale privind restituirea către cultele religioase și comunitățile minorităților naționale.

Sub aspectul verificării rapoartelor de evaluare, inculpatul avea, conform fișei postului, atribuția de a primi rapoartele de evaluare, de a le verifica sub aspectul respectării Standardelor Internaționale de Evaluare, formulând observații atunci când este cazul.

Instanța reține în primul rând că atribuțiile inculpatului Vișoiu erau limitate la dosarele înregistrate în cadrul Direcției privitoare la Legea 10/2001. Conform declarațiilor martorilor consilieri, în cadrul Direcției Fond Funciar situația verificării rapoartelor de evaluare, empiric, de către consilieri, s-a perpetuat cu încă aproximativ 1 an de zile, doar excepțional, la cererea conducerii ANRP, inculpatul Vișoiu Gheorghe verificând și rapoarte de evaluare privind dosare înregistrate pe rolul acestei a doua direcții.

Reține instanța de asemenea că angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe cu aceste atribuții, menționate doar în fișa postului, nu modifică obligațiile stabilite în sarcina Comisiei Centrale de dispozițiile art.16 al.7 din Legea nr.247/2005 și nu realizează o exonerare a acestora din punctul de vedere al obligației de control asupra rapoartelor de evaluare.

Concluzia se impune și prin prisma naturii concrete a atribuției menționate în fișa postului: aceea de a aviza, și nu de a aproba sau omologa. În raport de reglementarea legală a obligațiilor Comisiei, și în lipsa unei prevederi exprese, avizul inculpatului

Vișoiu Gheorghe nu avea decât un rol informativ, consultativ, și putea fi primit cel mult ca și o analiză ajutătoare a rapoartelor de evaluare, decizia finală rămânând în toate cazurile, în sarcina și obligația Comisiei.

Instanța observă că membrii Comisiei au constatat încă de la început faptul că rapoartele de evaluare aveau la bază exclusiv oferte de vânzare, și nu respectau cerințele art.16 al.6 ind.4 din Titlul VII al Legii nr.247/2005. Acest lucru poate fi imputat de altfel și inculpatului Vișoiu Gheorghe.

Această practică a fost tolerată și asumată la nivelul Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor, argumentele aduse de inculpați cu privire la dificultățile întâmpinate în obținerea datelor cu privire la tranzacții concrete fiind identificate de aceștia doar ulterior, după pornirea cercetărilor în cauză.

Acest caracter pro – causa al apărărilor cu privire la obținerea datelor cu privire la tranzacțiile reale este cu atât mai evident în cazul inculpatului Nicolescu Theodor. Deși apărățile formulate cu ocazia audierii de acest inculpat ar conduce la concluzia că acesta a considerat, în ceea ce privește atribuțiile sale în Comisie, că este chiar în imposibilitatea legală de a solicita reevaluarea unui teren, în toate cazurile, totuși, prin cererile de sesizare a CJUE și a Curții Constituționale formulate, inculpatul susține ideea că obținerea datelor cu privire la tranzacții reale ar fi încălcat normele europene de protecție a datelor personale. Instanța a expus pe larg considerentele avute în vedere la respingerea acestor cereri în încheierile premergătoare. Pe fondul ei, această apărare nu este pertinentă, întrucât în primul rând, datele personale ale persoanelor menționate în tranzacțiile ce ar fi fost obținute puteau fi ușor anonimizate, cu respectarea cerințelor Directivei nr.95/46/CE privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, în al doilea rând, dosarele de despăgubire nu erau publice, la acestea având acces consilierii juridici, evaluatorii, membrii Comisiei și petenții beneficiari, fiind astfel în mod obiectiv exclusă posibilitatea ca anumite date să fie "exploatate" în media, astfel cum sugerează inculpatul.

De altfel, o astfel de solicitare de date intra în situația permisă de articolul 7 litera c din Directiva 95/46/CE, se încadrează în excepția prevăzută de art.13 al.1 lit.e din Directivă, pot fi, prin anonimizare, prelucrate conform art.16 și 17 din Directivă, în plus, instanța reținând și că datele ce figurează în mod obișnuit în contractele de vânzare – cumpărare nu fac parte din datele enumerate de art. 8 din categoriile speciale de date prevăzute de art. 8 din Directivă (datele sensibile).

De altfel, astfel cum se specifică chiar în rapoartele de evaluare întocmite de inculpați: spre exemplu, raportul de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin Cornel (vol.14 dup, fila 34) include o clauză de nepublicare, conform căreia: "*prezentul raport de evaluare sau orice referință la acesta nu pot fi publicate nici incluse într-un document destinat publicității, fără acordul scris prealabil al S.C. Preciss Consulting*", precum și o clauză de responsabilitate față de terți, conform căreia: "*raportul este destinat doar uzului beneficiarilor (ANRP și persoana îndreptățită); raportul este confidențial pentru evaluator și beneficiari*".

Mai mult decât atât, instanța reține că, în cadrul raportului de evaluare efectuat, urmare a controlului Curții de Conturi, de către evaluator Stanciu Cornelia din cadrul SC Mondopuls SRL., aceasta a efectuat o adresă către două birouri notariale, în care a solicitat "*copii depersonalizate*" de pe tranzacțiile disponibile.

Conformitatea legislației naționale cu dispozițiile Directivei pre-citate este de altfel doar o preocupare actuală a inculpatului, în contextul invinuirilor aduse, această chestiune nefăcând niciodată subiectul discuțiilor oficiale sau neoficiale în cadrul Comisiei, întrucât membrii acesteia au ignorat în mod absolut faptul că rapoartele de evaluare nu se bazează pe tranzacții reale.

Acceptând faptul că, astfel cum reiese din declarațiile martorei Aron Cristina, și ale inculpaților evaluatori audiați și ale martorului Vascu Adrian, la momentul anului 2008, instituțiile menționate de art.16 al.6 ind.4 din Titlul VII al Legii erau reticente în a transmite date cu privire la contractele de vânzare – cumpărare efective, reticență ce decurgea nu dintr-o obiecție legală, referitoare la justificarea solicitării acestora date, ci dintr-o atitudine de comoditate, întrucât obținerea acestor date presupunea un efort suplimentar din partea notarilor, instituțiilor bancare, funcționarilor Primăriilor, ale căror informații nu erau structurate în evidențe clare, instanța observă că, în ipoteza unor diligențe reale din partea autorității interesate, respectiv Comisia Centrală, prin aparatul tehnic al ANRP, era posibilă facilitarea demersurilor evaluatorilor de a obține astfel de date, prin emiterea directă de adrese. Aceasta a fost, conform martorilor audiați, una din modalitățile utilizate chiar de instanțele de judecată confruntate cu refuzuri similare; pentru facilitarea obținerii lor, astfel de adrese au fost efectuate de instanța de judecată chiar în speța de față, la solicitarea experților evaluatori desemnați în cauză.

Instanța apreciază că aceasta nu este o concluzie nerealistă nici raportat la momentul anului 2008, întrucât, astfel cum rezultă din cuprinsul raportului de control al Curții de Conturi, Camerele Notarilor Publici solicitate au răspuns la adresele efectuate de controlorii Curții de Conturi și au înaintat informațiile solicitate.

Inculpații, inclusiv inculpații evaluatori, au invocat faptul că tranzacțiile încheiate la momentul anului 2008 nu ar fi fost reale sub aspectul prețului, pentru evitarea taxelor notariale. Aceasta este în opinia instanței o apărare lipsită de relevanță, în condițiile în care inculpații evaluatori nu au înțeles să facă cel puțin efortul de a obține astfel de informații, pentru a se pronunța asupra sincerității clauzelor contractuale; de altfel, această apărare se contrazice cu o a doua teză susținută de inculpați în justificarea neîndeplinirii obligațiilor de verificare, și anume aceea că valorile stabilite de aceștia în urma folosirii ofertelor de vânzare erau oricum sub limita minimă a grilelor notariale.

În plus, instanța reține că inculpații evaluatori Drulă Dorin și Nistor Neculai susțin că au procedat la compararea ofertelor de vânzare cu grilele notariale, or conform opiniei prezentate de evaluatori, folosirea grilelor notarilor publici nu ar fi fost oricum conformă cu Standardele Internaționale de Evaluare, pentru argumentul explicat de martorul Vascu Adrian în declarațiile date, în sensul că în contextul unei piețe dinamice, în care prețurile creșteau cu rapiditate, grilele notariale se situau semnificativ sub valoarea de piață a imobilelor, pentru că erau actualizate doar o dată pe an. Or, evaluatorii contractuali erau obligați să facă o estimare corectă a valorii imobilului, astfel încât această apărare este atât lipsită de sinceritate cât și virtual o practică nelegală.

În ceea ce privește înscrisurile depuse de inculpați în susținerea apărărilor formulate, instanța expune următoarele aspecte:

Au fost depuse o serie de înscrisuri în combaterea tezei susținută în acuzare, constând în pasivitatea Comisiei Centrale în analiza rapoartelor de evaluare imobiliară, încercându-se să se acrediteze teza că, dimpotrivă, o parte dintre inculpați au efectuat diligențe pentru a remedia dificultăți sau deficiențe constatate în activitatea evaluatorilor contractuali.

A fost depusă spre exemplu o corespondență ANEVAR – ANRP datând din lunile aprilie – mai 2008 (vol.10 instanță, fila 28) din care instanța reține că prima instituție a emis o opinie sumară și de principiu cu privire la două rapoarte de evaluare ce i-au fost supuse atenției, adresa care este emisă de ANEVAR în atenția inculpatului Nicolescu; nu s-a făcut nici o dovadă a modalității în care Comisia a apreciat aceste rapoarte, ulterior răspunsului ANEVAR.

Din înscrisurile depuse de inculpații Mocanu Ingrid, aflate la filele 195 și urm. vol. 10 instanță, rezultă că aceasta ar fi participat împreună cu martorul Priboi Mihai la o

conferință intitulată Evaluarea Activelor din Sectorul Public, ce ar fi avut loc în 28.06.2008. Din printurile power point atașate (cu privire la care nu rezultă dacă au fost susținute de inculpată personal sau de către martor) instanța reține că acestea abordează chestiuni punctuale referitoare la metodele de întocmire a rapoartelor de evaluare. Ar rezulta că persoanele ce au prezentat aceste probleme erau conștiente, la nivel teoretic, de vulnerabilitățile rapoartelor de evaluare întocmite în relația cu ANRP, aspect ce însă nu se reflectă și în activitatea efectivă a Comisiei Centrale. Această concluzie pare să fie întărită și de copia adresei din 17.10.2008 emisă de ANRP către Primăria Mun. Bistrița, la solicitarea societății de evaluatori S.C. Cont Audit SRL, prin care se solicita informații efective. Existența acestei adrese, semnată pentru ANRP de inculpată Mocanu, ar sublinia faptul că cel puțin semnatarul era la curent cu obligația evaluatorilor de a obține date despre tranzacții concrete. Adresa este emisă la solicitarea unei societăți de evaluare, ceea ce indică faptul că, și în luna octombrie 2008, chestiunea lipsei datelor concrete era considerată importantă de către cel puțin o parte din evaluatorii contractuali. Din înscrisul depus ulterior de inculpată (vol.25 instanță, f.74), rezultă că Primăria solicitată a arătat că nu face parte din instituțiile enumerate de dispozițiile art.16 al.6 ind.4 din Legea nr.247/2005. În schimb, a indicat că a redirecționat societatea de evaluatori către un alt destinatar, ce ar fi avut capacitatea de a răspunde la solicitările evaluatorilor. Instanța reține de aici că adresele depuse de inculpată dovedesc faptul că, în măsura în care s-au în depus într-adevăr diligențe, era posibilă obținerea unor date relevante; în plus, apare evident că instituțiile solicitate ar fi răspuns și unor adrese formulate de ANRP.

Procesele – verbale de ședință din luna iulie 2008 depuse de inculpată Mocanu Ingrid (vol.11 instanță filele 2-31) nu relevă aspecte sau discuții de natură diferită față de conținutul obișnuit al proceselor verbale aferente și ședințelor din septembrie – decembrie 2008. Este subliniată la pagina 32 o opinie separată formulată de inculpată în ședința din 2.09.2008, însă din mențiunile procesului – verbal rezultă că această opinie vizează o problemă de procedură, și nu de evaluare, de altfel fiind dificil de decelat relevanța în sine a opiniei separate consemnate în acest proces verbal.

Practica judiciară depusă de aceeași inculpată la vol.12 instanță, filele 166 – 170, dar și la filele 216 – 220, folosită ca argument în sensul că despăgubirile acordate de instanțele de judecată în urma promovării acțiunilor în instanță de către beneficiari ar fi mult mai mari decât cele stabilite prin deciziile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, constă într-o hotărâre pronunțată în contradictoriu cu pârâta CCSD în anul 2012, așadar la o distanță semnificativă față de data faptelor, condiții în care practica judiciară semnalată nu are relevanță în raport de situația de fapt reținută în cauză. Raportul de evaluare întocmit în speța prezentată datează din anul 2011, și nu rezultă elemente de natură tehnică ce ar permite o comparație concretă cu datele de fapt incidente în cauză. Comunicatul de presă depus în același volum, filele 171 – 175, și 223 – 227, vizează perioada 2013 – 2015, pentru acest motiv fiind de asemenea lipsit de relevanță în raport de faptele reținute în cauză, ce datează din anul 2008. Similar, ghidul privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare din jud. Ilfov, depus și la filele 228 – 229 din vol. 12 instanță, se referă la anul 2011, fiind de asemenea nerelevant pentru același motiv.

Lista sintetică a unor sentințe judecătorești și sumele stabilite cu titlu de despăgubire (vol. 12 instanță, filele 178 – 180 și 257 – 264), prin care se susține teza că sumele acordate de instanțele de judecată erau mult mai ridicate decât cele stabilite de evaluatorii contractuali ANRP, nu prezintă relevanța intenționată de inculpați și nu poate constitui un argument de natură a justifica lipsa completă de diligență a membrilor Comisiei în perioada septembrie – decembrie 2008. În primul rând instanța reține că în lipsa unor date concrete nu poate specula asupra condițiilor și cauzelor care au condus (în

măsura în care sinteza prezentată este reală) la stabilirea unor sume, aparent mai mari, în cursul proceselor civile; se poate observa, oricum, că sumele menționate în tabel sunt semnificativ mai mici decât cele acordate în cele trei dosare ce fac obiectul cauzei.

Adresa Curții de Conturi din anul 2008 (vol.12 instanță, f.192 – 194) vizează activitatea ANRP din anul 2007, situație distinctă față de cea ce face obiectul cauzei. Instanța apreciază că o decizie de descărcare de gestiune nu poate constitui însă în nici o condiție un argument pertinent în a continua o activitate nelegală.

Corespondența ANRP – ANEVAR din noiembrie 2008, purtată în contextul controlului Curții de Conturi, (vol.12 instanță, f.204 -209) cuprinde, în realitate, o descriere pertinentă și explicită din partea ANEVAR a exigențelor ce trebuiau îndeplinite de evaluatorii contractuali, iar aceste explicații, în măsura în care ar fi fost într-adevăr parcurse, ar fi fost de natură a atrage atenția Comisiei asupra obligației sale de a se apleca efectiv asupra conținutului rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii contractuali. Conținutul acestei adese, depuse de inculpați, sprijină, în fapt, chiar acuzațiile aduse împotriva acestora, și confirmă atât concluziile Curții de Conturi din anul 2009 cât și cele ale raportului Corpului de Control al Primului - Ministru din 2015. Mai mult, demersul ANRP de a obține aceste clarificări confirmă concluzia reținută mai sus, în sensul că Comisia Centrală era ținută legal să aprobe ea însăși rapoartele de evaluare, această răspundere nerevenind nici consilierilor juridici și nici evaluatorului verificator ANRP.

Denunțul datat 12.12.2008 înaintat de ANRP către Parchetul general (vol. 12 instanță, filele 233 – 242) privește săvârșirea unor fapte de fals ce nu au legătură cu aspecte legate de activitatea de evaluare derulată de S.C. Preciss Consulting, care, conform acestui denunț, era oricum reprezentată de altă persoană decât inculpatul Drulă, astfel încât această sesizare nu constituie o probă pertinentă aptă să susțină teza unei diligențe, chiar minime, în verificarea activității acestui inculpat de către anumiți membri ai Comisiei.

Înscrisurile depuse la filele 246-256 vol.12 instanță vizează evaluări realizate începând cu anul 2009, schimbarea condițiilor pieței imobiliare lipsindu-se de relevanță.

În ce privește înscrisurile depuse de inculpați Mocanu Ingrid Luciana (vol.15 instanță, filele 164 – 168), constând în capturi de ecran ale unui site web, despre care se susține că reprezintă o arhivă, în susținerea tezei că la nivelul anului 2008 toate tabelele ce intrau pe ședința Comisiei, conținând inclusiv numele persoanelor îndreptățite și numele evaluatorilor desemnați, erau publicate pe site-ul instituției, instanța constată că conținutul acestor înscrisuri nu confirmă susținerile inculpatei cu privire la natura și întinderea informațiilor ce puteau fi accesate de public în anul 2008. Aceste capturi conțin doar o listă de tabele, fără a se putea verifica ce informații se regăsesc în aceste tabele.

Însă, cu privire la teza probatorie, instanța reține că relevanța punctuală a acesteia este legată doar de situația inculpatului Nicolescu Theodor, care a negat faptul că ar fi comunicat martorului Vișoiu numele evaluatorului desemnat în dosarul nr.13653/FFCC/2008. Or, din acest punct de vedere, instanța constată, pentru argumente ce sunt expuse în partea considerentelor referitoare la acuzațiile de luare de mită, că, indiferent dacă aceste afirmații erau sau nu accesibile pe site-ul instituției, inculpatul Nicolescu i-a comunicat martorului atât numele evaluatorului, cât și numărul de telefon al acestuia (care nu ar fi putut fi oricum disponibil pe site).

Adresa depusă de aceeași inculpată în cadrul probei cu înscrisuri, emisă de Ministerul Economiei (vol.15 instanță, f.170-172), cuprinde, în fapt, critici asupra unui proiect de ordonanță de modificare a Legii 247/2005 propus de către ANRP, cu consecința restituirii documentației. Cuprinsul acestei adrese nu confirmă nici la nivel ipotetic teza probatorie susținută în pct.3 din notele scrise (f.162), în sensul că inculpați susținea o modificare legislativă prin care cesionarii de drepturi litigioase nu ar mai fi

putut obține despăgubiri în procedura Legii 247/2005; de altfel, interzicerea posibilității valorificării drepturilor de către cesionarii acestora, astfel cum acum sugerează inculpații, este o soluție cel puțin problematică sub aspectul legalității ei.

Sub aspectul acuzațiilor de abuz în serviciu, inculpatul Nicolescu Theodor a depus o serie de înscrisuri (ce se regăsesc în volumele 27 și 28 instanță) constând în expunere de motive, norme internaționale și practică judiciară.

Pasajele subliniate în expunerile de motive cuprind redactarea "se prevede un mecanism în care cuantumul despăgubirilor va fi stabilit de evaluatori autorizați care vor răspunde în fața legii pentru corectitudinea evaluărilor făcute"; această aserțiune constituie este de fapt un truism: evident, și evaluatorii răspund pentru corectitudinea evaluărilor, ceea ce, la fel de evident, nu exclude nici răspunderea altor persoane cărora legea le impune obligații în legătură cu aceleași evaluări.

Practica judiciară depusă de inculpat privește, - spre exemplu hotărârile din 28.10.2013 (f.148 și urm. vol.27 instanță)-, acțiuni promovate de beneficiari ai drepturilor de despăgubire, împotriva Comisiei, prin care se solicită obligarea părții la soluționarea cererilor lor.

Hotărârile depuse confirmă faptul că instanțele au apreciat că are calitate procesuală pasivă în aceste acțiuni Comisia Centrală, și nu ANRP, prima fiind să soluționeze cererile de despăgubire într-un anumit termen. Instanța constată că aceste soluții judiciare confirmă, pe de o parte, încărcătura aparatului tehnic, pe de altă parte, inabilitatea Comisiei în a găsi o soluție adecvată și echitabilă acestei situații. Există de asemenea posibilitatea ca inculpatul Nicolescu să fi luat în considerare chiar această practică judiciară atunci când a optat pentru a sprijini soluționarea, mai rapidă, a dosarului de despăgubire a cesionarului Vișoiu Valentin.

Hotărârile din 22 ianuarie 2008 (din care pasajul subliniat de la pagina 140 a fost considerat de inculpat relevant în susținerea apărărilor susținute și cu ocazia audierii), privește o situație decelată la nivelul anului 2006 - ca atare nerelevantă pentru practica Comisiei Centrale din anul 2008. Hotărârile depuse la filele 1-7, 23- 27, 35-46 vol. 28 instanță privesc situația unor imobile evaluate în noiembrie 2009 și ulterior, neavând astfel relevanță relativ la situația evaluărilor din anul 2008.

Celelalte înscrisuri depuse de inculpat în volumele menționate au fost deja analizate anterior, fiind depuse de alți co-inculpați, sau respectiv nu prezintă relevanță în raport de obiectul cauzei.

În ce privește înscrisurile depuse în vol.29, filele 1-38, instanța constată că acestea constau în adrese răspuns ale unor instituții cărora inculpatul li s-a adresat. Aceste adrese nu au valoarea unor opinii juridice, și, de altfel, nu aduc în discuție aspecte noi, care nu au fost deja abordate.

O serie din înscrisurile depuse de inculpatul Nicolescu Theodor au ca teză probatorie împrejurarea că Standardele Internaționale de Evaluare nu erau publicate ca parte dintr-un act normativ la momentul faptelor. Instanța subliniază că nici o parte sau participant în cauză nu a invocat la vreun moment dat că acestea ar fi fost publicate în Monitorul Oficial. Astfel cum rezultă și din declarațiile martorului Vasuc, ANEVAR a tradus aceste Standarde începând cu anul 2003, formă în care erau disponibile pentru a fi consultate, în măsura în care, bineînțeles, s-ar fi dorit acest lucru. Nu mai puțin, dispozițiile Legii nr. 247/2005 fac referire directă la Standardele Internaționale de Evaluare, ca și set de norme pe care evaluatorii sunt ținuți să le respecte (acesta a fost și motivul efectuării expertizei judiciare în cauză de către experți ANEVAR, ca singur organism ai cărui membri sunt ținuți oficial să respecte acest set de norme).

Faptul că activitatea evaluatorilor trebuia să respecte Standardele Internaționale de Evaluare era așadar cunoscut de către inculpații membri ai CCSD la data faptelor. Mai

mult, înscrisurile depuse de inculpata Mocanu Ingrid conduc la ideea că cel puțin acest membru al Comisiei participa la seminarii în care erau discutate punctual aceste norme. Corespondența purtată cu ANEVAR la momentul faptelor dovedește, de asemenea, că aplicabilitatea acestor norme era conștientizată de către Comisia Centrală.

În concluzie, apreciază instanța că nepublicarea Standardelor Internaționale de Evaluare în Monitorul Oficial nu are relevanță cu privire la reținerea răspunderii penale a inculpaților, cărora li se reproșează de altfel încălcarea altei obligații legale, prevăzute explicit de Legea nr.247/2005.

În ceea ce privește **practica judiciară depusă** de inculpați în cursul întregii cercetări judecătorești, din examinarea hotărârilor și deciziilor invocate, instanța reține o serie de elemente relevante:

În primul rând, practica judiciară depusă confirmă concluzia menționată mai sus, în sensul că obligația de emitere a deciziilor de despăgubire cădea în sarcina Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, în toate cazurile fiind admisă excepția lipsei calității procesuale a ANRP, cauza judecându-se în contradictoriu cu Comisia Centrală.

În al doilea rând, toate hotărârile depuse ce abordează chestiunea evaluărilor sunt pronunțate sau vizează situații ulterioare anului 2008-aceste hotărâri nu erau cunoscute de către inculpați în momentul în care au apreciat asupra modului în care vor proceda la exercitarea atribuțiilor lor legale. În aceste condiții, aceste hotărâri judecătorești, invocate în acest moment, nu au avut nici un impact asupra viziunii inculpaților asupra atribuțiilor lor, și nici o influență, directă sau indirectă, asupra laturii subiective. În opinia inculpaților, aceste hotărâri, pronunțate ulterior săvârșirii faptelor, ar susține una dintre tezele invocate în apărare, și anume că instanțele judecătorești la rândul lor omologau rapoarte de evaluare bazate pe oferte de vânzare, și care ar fi stabilit chiar valori semnificativ mai mari decât cele stabilite de Comisia Centrală.

Instanța constată însă că nici una din valorile stabilite de instanțele de judecată în spețe (puține la număr, comparativ cu cele în care au sancționat inactivitatea Comisiei Centrale în soluționarea cererilor de despăgubire) nu este comparabilă, sub aspectul cuantumului, cu sumele acordate cu acest titlu de către CCSD în cele trei dosare ce fac obiectul cauzei. În plus, reține că problematica realizării evaluărilor doar pe baza unor oferte de vânzare cumpărare nu este exclusă de plano, dar este condiționată de aspecte de ordin tehnic ce au fost deja expuse anterior: imposibilitatea obiectivă (și nu prezumată) a obținerii unor date asupra unor tranzacții concrete; verificarea, în teren și telefonic, a realității ofertei; negocierea prețului, pentru estimarea corectă a valorii reale la care oferta s-ar putea concretiza. Ca atare, relevanța și corectitudinea rapoartelor de evaluare, inclusiv cele ce au stat la baza pronunțării hotărârilor judecătorești, poate fi evaluată doar de la caz la caz, și punctual. În cazul în care instanțele judecătorești au pronunțat hotărâri în baza unor rapoarte de evaluare, înseamnă că aceste mijloace de probă au trecut printr-un filtru de apreciere, în mai multe grade de jurisdicție – această situație este vădit diferită de cea în care s-a aflat Comisia Centrală în perioada de referință, întrucât probele dovedite, și chiar declarațiile inculpaților, confirmă faptul că aceștia, în calitate de membri ai Comisiei, nu au aplicat în fapt nici un fel de filtru asupra acestora rapoarte.

În cauză s-a dispus efectuarea unei **expertize judiciare de verificare a evaluărilor**, cu obiectivele menționate în încheierile de ședință corespunzătoare.

Necesitatea efectuării acestei expertize, sub forma verificării evaluărilor, a fost generată de natura învinuirilor și apărărilor formulate: pe de o parte, concluziile rapoartelor de constatare efectuate în cursul urmăririi penale contestă relevanța comparabilelor utilizate de inculpați evaluatori în rapoartele de evaluare întocmite; pe de altă parte, apărățile inculpaților se axează pe pretinsa lipsă de relevanță a comparabilelor și metodelor de evaluare folosite de specialiștii evaluatori DNA.

Fără a pune semnul egalității între cele două tipuri de evaluare – în bază contractuală în interesul ANRP în cazul celor efectuate de inculpați, și în temeiul Codului de procedură penală, cu respectarea exigențelor normelor procesual penale, instanța reține că, în esență, decelarea informațiilor cuprinse în cele două categorii de constatări presupune o analiză a elementelor de comparație (comparabilelor) folosite de evaluatori pentru stabilirea unor valori de piață.

În condițiile în care fiecare dintre cele trei imobile au fost evaluate de cel trei ori (în cazul dosarelor 26.600 și 8745) și respectiv de două ori (în cazul dosarului 13653), efectuarea unui nou raport de evaluare în privința acestor imobile ar fi condus doar la situația în care instanța va fi avut la dispoziție un al patrulea (respectiv al treilea) set de comparabile, fără a fi și în posesia noțiunilor fundamentale și înțelegerii criteriilor ce au fundamentat, în fiecare caz, alegerea de către evaluatori a unor comparabile, preferința față de alte elemente similare, aplicarea unor corecții la valorile oferite de aceste comparabile, sau alegerea metodelor de evaluare.

În cauză, raportul de verificare a fost limitat la verificarea cu obiectiv restrâns – așadar doar analiza comparabilelor și metodelor de evaluare folosite în rapoartele de evaluare întocmite de inculpați și specialiștii constatori, fără a se proceda la o nouă evaluare a imobilelor.

Instanța subliniază că o nouă evaluare a imobilelor nu este necesară pentru lămurirea învinuirilor aduse inculpaților, pentru argumente ce vor fi expuse pe larg ulterior.

În ceea ce privește rapoartele de evaluare întocmite de către inculpați, instanța reține, în baza raportului de expertiză judiciară de verificare a evaluării întocmit în cauză, următoarele:

În ceea ce privește **raportul de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin, cu privire la imobilul situat în București, Sector 4, Șoseaua Olteniței nr.290:**

Prin raportul de evaluare întocmit la data de 20.06.2008 de către inculpatul Drulă Dorin Cornel, evaluator în cadrul Preciss Consulting S.R.L., cu privire la imobilul situat în Str. Apeductului nr.17, (actual Alcea Cetățuia nr. 2) sector 6 București (vol.16 dup. filele 29-55), valoarea acestui imobil a fost estimată la suma de 2.137.636 euro, respectiv 7.851.965 lei.

Se reține că imobilul este compus din construcție demolată în suprafață desfășurată de 134 mp și teren în suprafață de 1535 mp.

Instanța reține că valoarea imobilului a fost reținută în baza a trei comparabile, constând în oferte de vânzare publicate pe internet, pe site-ul imobiliare.run.ro.

Prin raportul de expertiză judiciară de verificare a evaluării întocmit în cauză, s-a concluzionat că raportul de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin Cornel este incomplet și conține neconformități care au afectat rezultatele evaluării, iar nivelul de credibilitate este sub limita minimă admisibilă.

Se reține că nu există date din care să reiasă că la momentul realizării raportului de evaluare au fost contactate bănci, notari publici, agenții imobiliare, birouri de carte funciară, sau alți deținători de informații privind tranzacțiile cu proprietăți imobiliare.

Instanța reține că inculpatul a precizat de altfel că în perioada anului 2008 nu solicita astfel de informații în cadrul rapoartelor de evaluare.

Se reține în raportul de verificare că, din cauza intervalului de timp mare între data evaluării și data verificării, este imposibilă verificarea comparabilelor utilizate de inculpat și obținerea de informații suplimentare.

Se arată, în legătură cu comparabilele folosite de inculpat, că:

- Comparabila nr.1 folosită constă în teren în suprafață de 1.700 mp, deschidere 40 m, preț ofertă vânzare de 2.000 euro /mp, promovată în anul 2008:

Se precizează că în urma contactării reprezentanților companiei, nu s-a reușit obținerea de informații suplimentare cu privire la această ofertă de vânzare, întrucât sistemul de evidență al companiei se actualizează la un interval de 3 ani, iar ofertele vechi, precum cea în cauză, sunt șterse.

În raport de datele existente, se apreciază în raportul de verificare că această comparabilă era relevantă în raport de obiectul evaluării sub aspectele suprafeței, amplasamentului și potențialului de dezvoltare.

- Comparabila nr.2 folosită de inculpat constă în teren în suprafață de 2.000 mp, promovată în anul 2008.

Se reține că nu s-a reușit contactarea reprezentanților companiei care au promovat această ofertă.

Se menționează că această comparabilă era relevantă în raport de obiectul evaluării sub aspectul suprafeței, însă zona amplasării este insuficient precizată pentru aprecierea pertinentei sub aspectul amplasamentului; în privința potențialului de dezvoltare, comparabila este net superioară, CUT 7 față de CUT 1.4 în cazul proprietății de evaluat (pentru explicațiile oferite pe larg în raportul de verificare, fila 6).

- Comparabila nr.3 folosită de inculpat constă în teren în suprafață de 396 mp, promovată în anul 2008. Se arată că nu s-a reușit verificarea acestui anunț. Se reține că în privința acestei comparabile nu pot fi identificate amplasamentul și coeficienții urbanistici, astfel încât nu poate fi formulată o concluzie cu privire la relevanța și pertinenta acestei comparabile.

Ca observație comună în privința celor trei comparabile, se face observația că sub aspectul prețului solicitat acestea se plasează către limita superioară a intervalului înregistrat pentru proprietăți similare promovate sau tranzacționate.

Se menționează în raportul de expertiză că în analiza datelor s-a urmărit modul de prezentare și justificare a celei mai bune utilizări (CMBU), a abordărilor în evaluare utilizate sub aspectul selecției, aplicării și argumentării, și a relevanței informațiilor prezentate comparativ cu cerințele standardelor de evaluare în vigoare la data realizării raportului de evaluare.

Sunt puse în evidență o serie de deficiențe minore ale raportului de evaluare întocmit de inculpat, respectiv:

- "Analiza CMBU (cea mai bună utilizare) este prezenta doar formal, nu se trage o concluzie privind CMBU a proprietății imobiliare evaluate. Realizarea analizei celei mai bune utilizări este o etapă foarte importantă în evaluarea unui teren. Totuși, deoarece în selecția comparabilelor se sesizează o orientare către comparabile teren cu dezvoltare rezidențială cu regim mare de înălțime, am considerat aceasta neconformitate minoră. Prevederile care nu au fost respectate aparțin Standardelor Internaționale de Practică în Evaluare valabile la data evaluării, mai specific GN 1 «Evaluarea proprietății imobiliare »:

- Art.5.8, pag 173: "(...) evaluatorul ar trebui sa determine utilizările posibile ale terenului aparținând proprietății evaluate. Deoarece diferite loturi de proprietăți imobiliare pot avea diferite utilizări potențiale, în selectarea vânzărilor și a altor informații comparabile, primul pas necesar este determinarea celei mai bune utilizări (CMBU) a proprietății evaluate."

- Art.5.24, pag 182: "Cea mai buna utilizare susține și fundamentează analiza pentru toate misiunile al căror scop este valoarea de piața. O înțelegere a comportamentului și dinamicii pieței imobiliare este esențială pentru determinarea celei mai bune utilizări a proprietății. Deoarece forțele pieței creează valoarea de piață, interacțiunea dintre forțele pieței și cea mai bună utilizare este de o importanță fundamentală. Cea mai bună utilizare

identifică cea mai profitabilă utilizare dintre utilizările potențiale pe care proprietatea le poate avea și, ca urmare, este dictată de piață."

În ceea ce privește neconformitățile majore observate în analiza datelor, acestea sunt:

- Absența completă a oricăror prezentări și argumentări privind metoda comparațiilor directe aplicată pentru estimarea valorii terenului. Nu sunt prezentate în cadrul raportului comparabilele selectate și nici raționamentul care a condus la selectarea acestora. Similar, nu sunt descrise ajustările aplicate celor trei oferte comparabile pentru a ajunge la valoarea proprietății subiect. În absența oricăror argumentări privind corecțiile aplicate în grila de calcul și având în vedere ca este imposibilă obținerea în prezent de informații suplimentare cu privire la comparabilele utilizate este dificil de apreciat dacă ajustările au fost sau nu corect aplicate.

Se apreciază că au fost astfel eludate prevederile Standardului IVS 3 "Raportarea evaluării", mai exact:

- Art.5.1.8, pagina 101: "Orice raport de evaluare trebuie (...) să includă o descriere a informațiilor și datelor analizate, a analizelor de piață efectuate, a abordărilor și procedurilor de evaluare aplicate, ca și raționamentul care susține analizele, opiniile și concluziile din raport";

- Art.6.3, pag 103 "Raportul trebuie să comunice cititorului o înțelegere clară a opiniilor exprimate de evaluator și, de asemenea, trebuie să fie bine tehnoredactat și inteligibil pentru cineva care nu are cunoștințe anterioare asupra proprietății evaluate.

- Sub aspectul încadrării urbanistice, se apreciază în raportul de expertiză că ar fi trebuit realizate o serie de verificări cu privire la comparabila 2 care figura în anunț a avea un CUT de 7, coeficient atipic pentru această clasă de imobile (terenuri cu destinație rezidențială). În grila de calcul se observă o ajustare aplicată comparabilei 3 despre care se afirmă că ar fi pretabilă pentru realizarea unui imobil P+14 (în ciuda suprafeței de numai 396 mp) fără a se indica sursa acestei informații.

Se apreciază că nu s-a ținut cont de următoarele prevederi ale GN 1 «Evaluarea proprietății imobiliare»:

- art 5.20, pag 178 "În orice analiză a informațiilor comparabile este esențial ca proprietățile, de la care au fost colectate informațiile comparabile, să aibă caracteristici similare cu cele ale proprietății evaluate. Acestea includ caracteristici legale, fizice, de localizare și utilizare, care sunt compatibile cu cele ale proprietății de evaluat și reflectă condițiile de pe piața pe care concurează proprietatea de evaluat.

- art 5.20.1, pag 178 "În abordarea prin comparația vânzărilor, informațiile privind vânzările comparabile sunt corectate pentru a reflecta diferențele dintre fiecare proprietate comparabilă și proprietatea de evaluat. Elementele de comparație includ drepturile de proprietate transmise, condițiile de finanțare, condițiile de vânzare, cheltuielile imediate după achiziționare, condițiile de piață, localizarea, caracteristicile fizice, caracteristicile economice, utilizarea și componentele non-imobiliare ale proprietății vândute."

- art 5.22.9 - pag 181 "Utilizarea. Zonarea și alte restricții sau limitări influențează utilizarea proprietății. Dacă există o diferență între utilizarea existentă sau între cea mai bună utilizare a unei proprietăți comparabile și cea a proprietății evaluate, ar trebui luat în considerare, cu multă atenție, impactul acestei diferențe asupra valorii. În general, în analiza comparativă ar trebui utilizate numai proprietățile care au cele mai bune utilizări identice sau similare."

În ceea ce privește estimarea valorii clădirii demolate, realizate prin abordarea prin cost, instanța nu va lua în considerare nici analiza, detaliată, făcută în raportul de expertiză, nici obiecțiunile ridicate de inculpat prin apărător cu privire la relevanța sau nu modalității alese de inculpat pentru evaluarea clădirii demolate, întrucât, comparativ cu

valoarea terenului, valoarea clădirii demolate (de aproximativ 23.000 euro) este mult mai puțin relevantă în raport de suma finală stabilită prin raportul de evaluare.

Instanța reține însă ca relevantă o altă neconformitate minoră observată prin raportul de expertiză în procesul de analiză a datelor:

Se arată astfel că: *"analiza informațiilor de piață disponibile la data evaluării, pentru terenuri cu destinație rezidențială, regim mare de înălțime (blocuri de locuințe / locuințe colective), cu localizare în zona Militari sau zone similare arată un interval între 1.100-2.300 euro/mp cu o valoare mediană de 1.464 euro/mp. Nu apare o argumentare explicită a faptului că ofertele selectate se încadrează într-o zonă cu o pondere mai redusă în populația analizată a ofertelor și tranzacțiilor existente, ofertele selectate fiind la limita superioară a intervalului"*.

Se mai arată că tranzacțiile și ofertele identificate de experți în procesul de verificare (sintetizate în Anexa 2 la raport) conduc spre concluzia că o estimare posibilă ar putea situa oferta de proprietăți similare preponderent în intervalul de 1.200 – 1.400 euro/mp; prin raportare la suprafața proprietății subiect (de 1.535 mp și încadrarea în zona urbanistică L4a), valoarea rezultată s-ar fi putut situa în intervalul 1.800.000 euro – 2.150.000 euro.

În raport de analiza comparabilelor utilizate de inculpat în evaluare, în baza observațiilor expuse în raportul de verificare întocmit în cauză, instanța reține că inculpatul a folosit un număr redus de comparabile constând exclusiv în oferte de vânzare publicate pe internet, dintre care cel puțin două nu conțin informații suficiente pentru a justifica reținerea lor ca și elemente de comparație.

Inculpatul a susținut că raportul de evaluare asupra acestui imobil a fost întocmit de martora Aron (actualmente Dan) Cristina, stagiară în cadrul SC Preciss Consulting SRL la acel moment; instanța reține că martora confirmă în principiu faptul că în această calitate era însărcinată să realizeze evaluări imobiliare în relația cu ANRP, fără a putea preciza în concret dacă personal a efectuat evaluarea și în cazul imobilului din Intrarea Apeductului, însă, în toate cazurile precizează martora, rapoartele de evaluare erau verificate de inculpat, aspect confirmat de altfel și de acesta.

În oricare dintre ipoteze, chiar și acceptând eventualitatea ca raportul să fi fost parcurs anterior și de directorul tehnic din cadrul societății, astfel cum susține inculpatul, instanța constată că responsabilitatea pentru acuratețea și temeinicia evaluării îi aparține în întregime, în condițiile în care acesta era persoana punctual responsabilă și care își asuma conținutul raportului prin semnarea lui.

Instanța observă însă că declarațiile martorei Aron (actualmente Dan) Cristina, confirmate de altfel de inculpatul Drulă, conduc la concluzia că acesta a procedat de o manieră similară în cazul tuturor evaluărilor, inspecția în teren, alegerea comparabilelor și sintetizarea lor fiind transferată în sarcina martorei sau a altor stagiați, inculpatul verificând doar rapoartele de evaluare efectuate de persoane care, cum rezultă din probele administrate, nici nu aveau calitatea de evaluatori.

Acest mod de lucru superficial s-a concretizat în înaintarea către ANRP a unui raport de evaluare neconform, deficitar sub aspectul exactității și realității comparabilelor folosite, vicii ce se adaugă oricum omisiunii inculpatului de a face vreun demers pentru obținerea de date cu privire la tranzacții concrete, date ce ar fi putut servi inclusiv ca element de analiză a realității prețurilor ce figurau în ofertele de vânzare existente pe site-urile de specialitate.

În urma controlului Curții de Conturi, cu privire la terenul ce a făcut obiectul dosarului ANRP 26600/CC/2008, s-a dispus efectuarea unei noi evaluări, de către S.C. Mondopuls S.R.L., evaluator Stanciu Cornelia.

Și cu privire la acest raport, în urma expertizei de verificare a evaluării efectuată în cursul cercetării judecătorești, realizată la solicitarea inculpaților, se reține că este incomplet și conține neconformități care au afectat rezultatul evaluării; nivelul de credibilitate este sub limita minimă admisibilă.

Se reține în raportul de expertiză că la momentul efectuării raportului de verificare doamna evaluator a pus la dispoziție o copie a unei adrese, nr.33/21.01.2013, prin care S.C. Mondopuls S.R.L. a solicitat copii depersonalizate de pe contracte de vânzare – cumpărare proprietăți imobiliare (terenuri, case cu terenuri) și de închiriere, încheiate în perioada 2006 – 2007 – 2008, pentru toate sectoarele Mun. București, adresă ce ar fi fost transmisă către două birouri notariale, care nu au răspuns, neexistând vreo altă informație în sensul că evaluatorul s-ar fi adresat ș altor instituții în vederea obținerii de astfel de informații.

În ceea ce privește comparabilele utilizate de evaluatorul Stanciu Cornelia, se menționează în raportul de verificare că au fost utilizate, cu privire la imobilul din Intrarea Apeductului, trei proprietăți promovate spre vânzare în anul 2008, iar veridicitatea acestor oferte nu a putu fi confirmată, având în vedere perioada mare de timp.

Se arată că selecția comparabilelor 1 și 2 la limita inferioară a intervalului valoric, și cu suprafețe mult inferioare subiectului – în consecință și cu posibilități de valorificare sau utilizare inferioare – este considerată insuficient fundamentată în cadrul raportului, neexistând niciunde precizat care a fost logica și fundamentarea acestei alogeri, în condițiile în care majoritatea prețurilor comparabilelor cu aceleași caracteristici se situează pe un palier mai înalt; comparabila 3, care în urma corecțiilor generează valoarea proprietății evaluate, se referă la un teren în suprafață de 1.250mp, încadrare zona M2, preț solicitat 1.400 euro/p, comparabilă care era relevantă în raport cu obiectul evaluării, însă anunțul nu a putut fi verificat întrucât numărul de telefon nu este valid.

Cu ocazia audierii, martora Stanciu Cornelia la rândul său a confirmat că nu a putut verifica ofertele folosite, din cauza intervalului mare de timp.

Instanța remarcă, în privința evaluărilor efectuate de S.C. Mondopuls, că au fost realizate în anul 2013 după finalizarea căilor de atac la decizia Curții de Conturi din anul 2009, aspect care, evident, a îngreunat activitatea evaluatorului; în plus, observă că această societate a procedat la evaluarea unui număr semnificativ de terenuri, într-o perioadă scurtă de timp, aspecte ce, în mod evident, au afectat calitatea lucrărilor. În ceea ce privește adresele efectuate către Birourile notariale, instanța constată că acestea s-au rezumat la două birouri notariale, nu s-a insistat în obținerea datelor și nu au fost contactate alte instituții. În plus, informațiile solicitate erau generice, vizau o perioadă mare de timp, ambele aspecte de natură a descuraja destinatarii în a face eforturile necesare pentru a identifica astfel de informații în evidențele lor, cel mai probabil nestructurate.

Instanța remarcă în plus că vulnerabilitatea efectuării evaluării pe baza ofertelor de vânzare, neverificate, este subliniată de constatările, pe care le reține ca pertinente, ale specialistului DNA:

În urma verificărilor efectuate în cadrul Raportului de constatare efectuat în cursul urmăririi penale (vol. 14 dup), s-a constatat că două dintre ofertele de vânzare folosite în raportul de evaluare întocmit de S.C. Mondopuls S.R.L. s-au concretizat în anul următor în tranzacții la un preț semnificativ mai mic, de 84.000 euro (comparativ cu oferta de 284.000 euro), și respectiv de 58.185 euro, în timp ce a treia ofertă de vânzare folosită în acest raport de evaluare descrie un teren, în timp ce verificările la fața locului realizate de specialistul DNA au identificat o zonă cu blocuri de locuințe.

În ceea ce privește Raportul de constatare întocmit de specialistul DNA în cursul urmăririi penale cu privire la imobilul din Intrarea Apeductului nr. 17, observația esențială a Raportului de expertiză de verificare a evaluării întocmit în cursul cercetării judecătorești privește metoda de evaluare folosită – cea a comparației prin bonitare, metodă cu privire la care instanța reține că, într-adevăr, nu era prevăzută de Standardele Internaționale de Evaluare în forma în vigoare la momentul faptelor.

Chiar dacă această metodă nu era explicit interzisă de Standarde, reține că potrivit unei cutume general acceptate, aspect confirmat și de martorul Vascu Adrian cât și de inculpații evaluatori, nu era folosită întrucât era considerată neconformă cu Standardele Internaționale de Evaluare. Înscririle depuse în vol.12 instanță, filele 195-198, 210-215, confirmă optica ANEVAR la momentul faptelor, în sensul că metoda bonității nu era permisă de Standardele Internaționale de Evaluare.

Or, cum în cauză inculpaților se impută nerespectarea acestor Standarde, este firesc ca și probatoriul tehnic propus în susținerea învinuirilor să fie în concordanță cu acest set de reguli și principii. Folosirea acestei metode, inadecvate în raport de Standardele Internaționale de Evaluare, este o chestiune de temeinicie a probei, ce împiedică instanța în a reține rezultatul stabilit prin folosirea ei.

În ceea ce privește raportul de evaluare efectuat de inculpatul *Nistor Neculai, din cadrul S.C. Rom Consulting S.R.L., cu privire la terenul situat în Șoseaua Olteniței nr.290, Sector 4*, la data de 27.10.2008, în dosarul ANRP 8745/CC/2006, Raportul de expertiză de verificare a evaluării întocmit în faza cercetării judecătorești a reținut următoarele:

S-a reținut în primul rând că raportul de evaluare întocmit de inculpat se situează la limita încadrării ca satisfăcător și nesatisfăcător, nivelul de credibilitate fiind la limita minimă admisibilă sau sub aceasta.

Și cu privire la acest raport se reține că nu există date din care să rezulte dacă inculpatul Nistor Neculai a solicitat informații cu privire la tranzacții concrete băncilor, notarilor publici, agențiilor imobiliare și celorlalte entități enumerate de lege.

Cu ocazia audierii, inculpatul a susținut că ar fi fost personal la un birou notarial situat în zonă, unde ar fi întrebat dacă existau tranzacții efective în anul 2008 în zona Șoseaua Olteniței, și i s-ar fi răspuns negativ.

Instanța apreciază că, chiar și în ipoteza în care această susținere ar fi reală, un astfel de demers, neconcretizat scriptic, nu era oricum suficient din punctul de vedere al obligației inculpatului de a obține date despre tranzacții concrete.

Cu privire la cele trei comparabilele folosite de inculpat în evaluare, în raportul de expertiză s-a reținut că:

- Comparabila 1, constând în teren în suprafață de 230 mp, deschidere 10,5 m, amplasată în zona Oltenița – Mărțișor, zonă liniștită, vile, preț ofertă de 970 euro/mp, promovată în iunie 2007, a cărei realitate nu a putut fi verificată, și care, în urma corecțiilor a generat valoarea proprietății evaluate, nu este suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectele suprafeței, amplasamentului, potențialului de dezvoltare, și datei ofertei versus data evaluării;

- Comparabila 2 utilizată de inculpat, constând în teren în suprafață de 550 mp, în zona Olteniței, deschidere 25 m, preț ofertă 1.000 euro/mp, nu a putut nici ea fi verificată sub aspectul realității. Se precizează că informațiile cu privire la acest anunț sunt foarte sumare, lipsesc informații cu privire la data publicării, datele de contact ale agentului, localizarea exactă.

Se arată că, sub aspectul suprafeței, această ofertă nu era suficient de relevantă în scopul evaluării – 550 mp versus 55.390 mp, și nu poate fi apreciată sub aspectul amplasamentului, întrucât anunțul indică doar zona generică – Olteniței.

- Comparabila 3 utilizată de inculpat este un teren de 110 mp, zona Olteniței, preț ofertă 1.100 euro/mp, și este de asemenea prezentată de o manieră foarte sumară – fără date de contact, link către site-ul web, localizare exactă, deschidere, data publicării, etc.

Se arată în raportul de expertiză de verificare că această comparabilă nu era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectul suprafeței și implicit nu ar putea fi relevantă nici sub aspectul potențialului de dezvoltare.

Se arată, cu privire la toate cele trei comparabile, că sunt prezentate sumar, ceea ce nu permite înțelegerea corespunzătoare a caracteristicilor proprietăților selectate ca și comparabile.

Se menționează că, în raport de tranzacțiile identificate în procesul de verificare (sintetizate în anexa 1 la raport), valoarea proprietății ar putea fi plasată la momentul octombrie 2008 în intervalul 378 – 422 euro/mp, iar raportat la suprafața proprietății subiect, valoarea rezultată se poate regăsi în intervalul 20.937.420 euro – 23.374.580 euro.

Sunt enumerate o serie de neconformități minore în privința modului de prezentare a datelor în raportul de evaluare întocmit de inculpatul Nistor Neculai:

- Absența informațiilor privind inspecția (în prezența cui a fost realizată, amploarea acesteia, etc);

- Nu sunt furnizate informații privind tipologia amplasamentului (ex. raportul laturilor, morfologia lotului); lipsesc indicații privind reperele locale relevante, nu sunt prezentate punctele forte și punctele slabe ale amplasamentului;

- Descrierea proprietății evaluate este foarte sumară, limitându-se la indicarea adresei, și nu prezintă caracteristicile importante ale subiectului, funcție de care să se poată face selecția comparabilelor, analiza și fundamentarea corecțiilor asupra prețurilor acestora. Se precizează că astfel sunt încălcate prevederile GN 1 art 5.7.2, pag 173 « *Informațiile specifice despre proprietate ... sunt, de asemenea, colectate și examinate. Acestea includ informații despre amplasament, amenajări și construcții, informații despre costuri și depreciere, (...), istoricul proprietății și utilizării acesteia și alte informații considerate a fi semnificative și de avut în vedere de către cumpărători și vânzători, în negocierile și tranzacțiile lor* ».

- Prezentarea analizei segmentului de piață specific este realizată într-o manieră foarte generală cu puține informații relevante pentru tipul particular de proprietate evaluată și zona studiată. Se precizează că astfel sunt încălcate prevederile GN 1 art 5.7.1, pag 172 « *Informațiile economice generale sunt colectate la nivel de vecinătate, oraș, regiune și chiar la nivel național și internațional, în funcție de proprietatea implicată. Pentru o mai bună cunoaștere a unei proprietăți sunt examinați factorii sociali, economici, guvernamentali și de mediu, ce pot influența valoarea de piață* ».

Sunt prezentate de asemenea neconformități majore constatate în analiza datelor, respectiv:

-Analiza CMBU (cea mai bună utilizare) este prezentă doar formal, nu sunt realizate analize din care să rezulte care ar fi putut fi cea mai bună utilizare a terenului la data evaluării în cazul în care proprietatea ar fi fost vacantă. O astfel de analiză era necesară în acest caz prin raportare la natura particulară a terenului care datorită dimensiunilor (circa 5.5ha) și amplasamentului (front direct la Șos Olteniței) s-ar fi pretat pentru o gamă diversificată de utilizări.

S-a apreciat că omisiunea realizării analizei celei mai bune utilizări a generat o selecție inadecvată a comparabilelor și din acest motiv această neconformitate a fost considerată majoră. Se arată că prevederile încălcate aparțin Standardelor Internaționale

de Practică în Evaluare valabile la data evaluării, mai specific GN 1 « Evaluarea proprietății imobiliare »:

- art 5.8, pag 173: "(...) evaluatorul ar trebui sa determine utilizările posibile ale terenului aparținând proprietății evaluate. Deoarece diferite loturi de proprietăți imobiliare pot avea diferite utilizări potențiale, în selectarea vânzărilor și a altor informații comparabile, primul pas necesar este determinarea celei mai bune utilizări (CMBU) a proprietății evaluate."

- art 5.24, pag 182: "Cea mai bună utilizare susține și fundamentează analiza pentru toate misiunile al căror scop este valoarea de piață. O înțelegere a comportamentului și dinamicii pieței imobiliare este esențială pentru determinarea celei mai bune utilizări a proprietății. Deoarece forțele pieței creează valoarea de piață, interacțiunea dintre forțele pieței și cea mai bună utilizare este de o importanță fundamentală. Cea mai bună utilizare identifică cea mai profitabilă utilizare dintre utilizările potențiale pe care proprietatea le poate avea și, ca urmare, este dictată de piață."

- În privința metodei de evaluare selectate se arată că în raport se regăsește (cap 5, pag 13-14) o prezentare amplă a principiilor teoretice care guvernează metoda comparațiilor directe. Nu sunt însă prezentate în cadrul raportului comparabilele selectate și nici raționamentul care a condus la selectarea acestora. Similari nu sunt descrise ajustările aplicate celor trei oferte comparabile pentru a ajunge la valoarea proprietății subiect. În absența oricăror argumentări privind corecțiile aplicate în grila de calcul și având în vedere că este imposibilă obținerea în prezent de informații suplimentare cu privire la comparabilele utilizate este dificil de apreciat dacă corecțiile au fost sau nu corect aplicate.

Se arată că astfel au fost astfel încălcate prevederile Standardului IVS 3 "Raportarea evaluării", mai exact:

-art 5.1.8, pagina 101: "Orice raport de evaluare trebuie (...) să includă o descriere a informațiilor și datelor analizate, a analizelor de piață efectuate, a abordărilor și procedurilor de evaluare aplicate, ca și raționamentul care susține analizele, opiniile și concluziile din raport";

-art 6.3, pag 103 "Raportul trebuie să comunice cititorului o înțelegere clară a opiniilor exprimate de evaluator și, de asemenea, trebuie să fie bine tehnoredactat și inteligibil pentru cineva care nu are cunoștințe anterioare asupra proprietății evaluate".

În ceea ce privește modalitatea de selecție a comparabilelor de către inculpatul Nistor Neculai, în raportul de expertiză de verificare a evaluării s-au reținut următoarele aspecte:

a) În privința suprafeței:- s-a apreciat că toate comparabilele selectate au suprafețe semnificativ mai mici față de cea a proprietății subiect (comparabila 1 - 230mp, comparabila 2 - 550mp, comparabila 3 - 110mp fata de 55.390mp proprietatea subiect). S-a arătat că, având în vedere informațiile de piață la care evaluatorul ar fi putut avea acces la data evaluării (anunțurile de vânzare cu grad ridicat de relevanță din acea perioadă sunt sintetizate în Anexa 3) se apreciază că evaluatorul ar fi putut opta pentru selectarea unei/unor comparabile cu un grad mai mare de similaritate cu proprietatea evaluată.

b) În privința datei promovării ofertelor: S-a arătat că, având în vedere data evaluării (octombrie 2008) nu este argumentat în raport de ce nu au fost selectate oferte promovate spre vânzare la data evaluării. Prezentarea raționamentului ar fi fost în mod special necesară în cazul comparabilei 1 care reprezintă o ofertă promovată în iunie 2007 fără a exista informații dacă anunțul mai era sau nu valabil la data octombrie 2008.

În grila de calcul a fost aplicată o ajustare de -20% pentru criteriul "Condiții de piață (data ofertei)" fără prezentarea raționamentului avut în vedere de evaluator.

c) În privința încadrării urbanistice: se menționează că, sub acest aspect, ar fi trebuit realizate o serie de verificări cu privire la potențialul de dezvoltare pe care l-ar fi avut proprietatea subiect dacă ar fi fost vacantă la data evaluării. Comparabilele selectate reprezintă loturi mici de teren pretabile exclusiv pentru dezvoltări rezidențiale de mici dimensiuni (case unifamiliale). Pe terenul subiect ar fi fost posibile dezvoltări rezidențiale de dimensiuni mici, medii sau mari, dezvoltări comerciale sau dezvoltări de tip mixt (rezidențial și comercial).

Se apreciază că astfel nu s-a ținut cont de prevederile GN 1 « Evaluarea proprietății imobiliare »:

- art 5.20, pag 178 "În orice analiză a informațiilor comparabile este esențial ca proprietățile, de la care au fost colectate informațiile comparabile, să aibă caracteristici similare cu cele ale proprietății evaluate. Acestea includ caracteristici legale, fizice, de localizare și utilizare, care sunt compatibile cu cele ale proprietății de evaluat și reflectă condițiile de pe piața pe care concurează proprietatea de evaluat.

- În grila de calcul s-a aplicat o corecție negativă de "-20%" pentru a reflecta faptul că proprietatea subiect este un teren "ocupat" în vreme ce comparabilele sunt terenuri "libere". Aplicarea acestei corecții este eronată. Evaluatorul ar fi trebuit să estimeze valoarea de piață a terenului în ipoteza în care la data evaluării ar fi fost vacant, această premiză fiind dictată chiar de contextul în care evaluarea fusese solicitată (estimarea valorii unei proprietăți ce fusese naționalizată în vederea acordării de despăgubiri)

Se precizează că, totalizând corecțiile aplicate proprietăților comparabile s-a ajuns la ajustări finale de -75% / -80% a valorilor de intrare ceea ce indică o selectare deficitară a comparabilelor.

În raport de constatările raportului de verificare, instanța reține că inculpatul Nistor Neculai a utilizat trei comparabile insuficient descrise ca și amplasament, date de identificare ofertant, care nu au fost verificate sub aspectul realității lor, inclusiv în raport de faptul că, așa cum s-a reținut și în raport, una din cele trei comparabile data din anul 2007, și care, mai mult, sunt lipsite de relevanță în primul rând sub aspectul suprafeței de comparat.

Aceste concluzii coincid de altfel și cu mențiunile specialiștilor care au întocmit raportul de constatare efectuat în cursul urmăririi penale, care la rândul lor au reținut că inculpatul Nistor Neculai a efectuat evaluarea în temeiul unor oferte pe care nu le-a verificat (datele de identificare ale ofertanților sunt insuficiente pentru încercarea de a-i contacta), folosind un număr mic de comparabile, cu suprafețe mult mai mici.

Instanța reține că inculpatul a menționat în declarația dată că intervalul de timp în care ANRP îi solicita să efectueze evaluările era de circa trei săptămâni, apărând evident că inculpatul a preferat să reducă propriile exigențe profesionale la minim, pentru a se încadra în cerințele de timp ale ANRP, în scopul continuării colaborării cu această instituție – conform declarațiilor inculpatului, numărul de dosare evaluate pentru ANRP în anul 2008 a fost de 41, iar în următorul an s-a dublat.

În ceea ce privește raportul de evaluare întocmit de S.C. Mondopuls prin evaluator Stanciu Cornelia în anul 2013, raportul de verificare, efectuat la solicitarea inculpaților, a stabilit în esență concluzii similare:

S-a reținut în primul rând că o adresă cu un conținut generic, descrisă și anterior, a fost înaintată către două birouri notariale din zona evaluată, fără a se primi răspuns și fără a se insista în obținerea lui, sau în solicitarea de date similare către alte entități din cele enumerate de lege.

Se arată că în raportul de evaluare întocmit de S.C. Mondopuls S.R.L. au fost utilizate ca și comparabile trei proprietăți promovate spre vânzare în anul 2008, care nu

au putut fi verificate, ca urmare a intervalului mare de timp scurs, din același motiv nefiind posibilă nici obținerea de date suplimentare.

Se arată că selecția tuturor comparabilelor folosite, cu suprafețe mult inferioare terenului de evaluat (500 mp, 375 mp și respectiv 1.000 mp, față de 55.390 mp cât reprezenta suprafața de evaluat), și includerea lor în grila de comparații aferente tehnicii comparației vânzărilor ca și loturi similare de teren este insuficient fundamentată în cadrul raportului; selecția tuturor comparabilelor din categoria teren cu destinație rezidențială pentru dezvoltarea de locuințe unifamiliale (teren de casă) în lipsa unei analize a celei mai bune utilizări este insuficient fundamentată.

Instanța observă că, în cazul rapoartelor de evaluare întocmite de inculpații Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai, faptul că valoarea stabilită de aceștia se situează într-o plajă estimativă stabilită în raportul de verificare în urma analizei tranzacțiilor obținute de experți este doar rezultatul unei întâmplări.

Reține astfel că marja de 10-20 la sută eroare acceptată în practica evaluărilor imobiliare face teoretic posibil ca valoarea estimată de cei doi inculpați să poată fi încadrată în limitele minime și maxime estimate de experții verificatori, fără încă ca această încadrare să fie rezultatul, direct sau indirect, al pertinentei raportului de evaluare întocmit de către inculpați.

În opinia instanței este foarte relevantă observația făcută, în ambele cazuri, în concluziile raportului de verificare: poate exista o situație aparent contradictorie în care credibilitatea valorii estimate este mai ridicată decât credibilitatea raportului de evaluare, astfel încât valoarea estimată poate fi considerată corectă, avându-se în vedere faptul că teoria evaluărilor prezintă ca acceptabilă o marjă de estimare a valorii de piață de plus/minus 10-20% față de prețul de tranzacționare.

Nu mai puțin relevant este însă și faptul că valorile estimate de inculpați, în baza unor comparabile neconforme, se situează spre marginea superioară a intervalului estimat în raportul de verificare, or, în condițiile unor valori atât de mari precum cele din cauză, o eroare de 20 la sută se concretizează în fapt într-o diminuare însemnată a bugetului de stat.

Astfel 20% în cazul unei valori de 2.150.000 euro reprezintă 430.000 euro, în timp ce în cazul unei valori de 23.374.580 euro reprezintă 4.647.916 euro.

Ceea ce rezultă în mod esențial din concluziile raportului de verificare însă este faptul că după trecerea unui interval de timp de câțiva ani, este foarte dificilă sau respectiv imposibilă verificarea unor comparabile insuficient descrise și analizate – ofertele de vânzare obținute de către inculpați de pe diverse site-uri imobiliare fiind în primul rând incomplete din punctul de vedere al datelor esențiale, referitoare la amplasament, deschidere în al doilea rând, imposibil de verificat sub aspectul acurateții.

Instanța reține în plus că, deși inculpații aveau obligația de a verifica personal aceste oferte din punctul de vedere al realității lor, luând legătura cu ofertantul, stabilind situația imobilului la fața locului, etc., inculpații nu au procedat în acest mod. Prin realizarea evaluării de această manieră, inculpații evaluatori Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai au acceptat și și-au asumat posibilitatea ca valorile estimate în cazul imobilelor din Intrarea Apeductului și Șoseaua Olteniței să nu fie conforme cu realitatea.

Instanța reține că, potrivit declarației martorei Stanciu Cornelia, efectuarea evaluării în anul 2013, așadar la mai mult de 4 ani după data de referință a evaluării, a fost imposibil să verifice dacă ofertele de vânzare publicate în acel an sunt sau nu reale.

Maniera vădit superficială în care inculpații au realizat în anul 2008 evaluările imobiliare în dosarele nr.26600/CC/2006 și 8745/CC/2006 este cu atât mai gravă, și imputabilă acestora, cu cât, în calitate de evaluatori, inculpații erau la curent cu volatilitatea pieței imobiliare în contextul declanșării crizei economice, sfârșitul anului

2008 constituind un punct de cotitură în evoluția pieței imobiliare, cu consecința scăderii accentuate a prețurilor de vânzare, astfel încât exista posibilitatea ridicată ca oferte de vânzare publicate pentru prețuri ridicate, să se concretizeze în tranzacții la prețuri mult mai reduse.

În plus, lipsa de diligență a inculpaților în a verifica realitatea ofertelor de vânzare publicate pe internet putea avea drept consecință folosirea unor oferte publicate fictiv și direct interesat chiar de către beneficiari, sau alte persoane implicate în procedura generală de obținere a despăgubirilor. Instanța apreciază că o astfel de posibilitate a fost asumată implicit de către inculpați, prin folosirea unor oferte insuficient descrise inclusiv sub aspectul datelor de contact ale ofertanților.

În ceea ce privește raportul de evaluare întocmit de inculpatul **Hanu Alexandru Florin la data de 23.07.2008, în dosarul ANRP nr.13653/FFCC/2008, având ca obiect 21 de parcele de teren în suprafață totală de 20,5 ha, grupate în 6 zone din sectorul 3 București**, prin raportul de verificare a evaluării efectuat în cursul cercetării judecătorești s-au reținut următoarele:

S-a consemnat în primul rând că inculpatul avea și calitatea de agent imobiliar la momentul evaluării. Fără a subestima relevanța acestei informații, și posibilitatea ca în această calitate inculpatul să fi avut acces direct la surse de informații sau să fi folosit o bază de date proprii, nu mai puțin însă, observă că, comparabilele utilizate în cadrul raportului constau tot în, și exclusiv în, oferte de vânzare, astfel încât calitatea de agent imobiliar a inculpatului Hanu nu îl absolvă pe acesta de obligația de informare stabilită de art.16 din Legea nr.247/2005. De altfel, sursele de informații prezentate în raportul inculpatului, pct.2.6, la care experții verficatori fac trimitere în considerațiile de la fila 5 din raportul de verificare, sunt enumerate de principiu, ca posibilități, fără a însemna neapărat că inculpatul a folosit efectiv toate sursele indicate. Spre exemplu, în ceea ce privește informațiile furnizate de beneficiar – instanța reține că martorul Vișan Valentin a negat că ar fi oferit inculpatului astfel de informații. Dacă într-adevăr inculpatul s-ar fi folosit de sursele de informații enumerate la pct.2.6 din propriul raport, acest lucru s-ar fi regăsit în cuprinsul raportului; or, apare evident că și în acest caz singurele surse de date au fost constituite de anunțurile de vânzare existente pe site-urile de profil. În plus, cu ocazia audierii, inculpatul Hanu Alexandru a susținut că ar fi solicitat informații unor agenți imobiliari pe care li cunoștea personal, fără să facă vreo referire la folosirea unei baze de date proprii create personal în această calitate – aceste contradicții conduc la concluzia că justificările susținute de inculpatul Hanu Alexandru în cursul efectuării raportului de expertiză de verificare a evaluării nu sunt reale.

În raportul de verificare se rețin, în raport de fiecare dintre zonele terenului de evaluat, următoarele:

În privința zonei 1, se arată că:

- În ce privește Comparabila 1 constând în teren de vânzare cu suprafață 1.339 mp, preț 1300Eur/mp - promovată în 25.06.2008, în cadrul procesului de verificare nu s-a reușit verificarea acestei comparabile (demersurile făcute în acest sens sunt descrise pe larg în raport).

S-a apreciat că această comparabila era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectele: suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat, în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; potențialului de dezvoltare - deși substanțial mai mare decât subiectul, în lipsa altor comparabile cu potențial apropiat, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; amplasamentului și datei ofertei versus data evaluării.

- În ce privește Comparabila 2 constând în teren în suprafață de 2142 mp, promovată în data de 30.07.2008, se arată că în procesul de verificare s-a reușit contactarea proprietarului agenției de la acel moment, care a confirmat telefonic această ofertă de teren și a precizat că nu dispune de nici un alt document ajutător legat de aceasta ofertă.

S-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectele: suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat, în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; potențialului de dezvoltare - deși mai mare decât subiectul, în lipsa altor comparabile cu potențial apropiat, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; amplasamentului și datei ofertei versus data evaluării.

- În ce privește Comparabila 3 (cea care în urma ajustărilor a determinat valoarea proprietății subiect) constând în teren 2500 mp, preț promovat 2.750.000 euro, promovată în 25.06.2008, se arată că s-a reușit contactarea unuia din angajații agenției de la acel moment, care nu a putut să ne ofere nici o informație suplimentară despre această ofertă.

S-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectele: suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat, în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; potențialului de dezvoltare, amplasament și data ofertei versus data evaluării.

În privința zonei 2, s-a reținut în raportul de expertiză că, pentru toate comparabilele utilizate în estimarea valorii terenului aferent acestei zone, o concluzie completă privind adecvarea și pertinenta comparabilelor utilizate s-ar fi putut emite dacă în cadrul raportului ar fi fost realizată o analiză a celei mai bune utilizări a terenului în ipoteza în care acesta era liber de construcții, care să fi avut o concluzie clară, bazată pe analiza utilizărilor posibile și rezonabile din prisma filtrelor acestei analize.

Importanța criteriului celei mai bune utilizări a terenului este argumentată în raportul de expertiză prin următoarele referințe teoretice, prezentate pentru clarificare:

Conform Standardului GN 1 - Evaluarea proprietății imobiliare (SIE, ediția a 8-a), în vigoare la data evaluării, conceptul CMBU se bazează pe ideea că, deși două sau mai multe parcele de teren pot fi similare fizic și localizate apropiat, pot exista diferențe semnificative în ce privește modul în care acestea pot fi utilizate. Cea mai bună modalitate în care o proprietate poate fi utilizată este de bază în determinarea valorii ei de piață.

Factorii hotărâtor ai CMBU includ răspunsurile la următoarele întrebări: Utilizarea sugerată este una rezonabilă și probabilă?; Utilizarea este legală sau există o probabilitate rezonabilă de a se obține o aprobare legală pentru acea utilizare?; Proprietatea este fizic adecvată utilizării sau poate fi adaptată pentru acea utilizare; Este fezabilă financiar utilizarea propusă?; Pentru utilizările care au trecut cele patru teste anterioare, CMBU selectată reflectă cea mai profitabilă utilizare a terenului?

În raport de celelalte criterii de pertință, în analiza comparabilelor folosite pentru această zonă au fost reținute următoarele aspecte:

- În ce privește Comparabila 1 constând în teren 516 mp, preț 800 euro/ mp - promovată la data de 09.06.2008, se arată că numerele de telefon din anunțul atașat în raportul de evaluare nu sunt alocate în schimb există pe internet un alt anunț ce pare a se referi la același teren; s-a reușit contactarea unei persoane ce s-a declarat a fi fostă proprietară a terenului vândut cu circa 3 ani în urmă; terenul ar fi avut încadrare urbanistică pentru casă în zona fiind realizate și mici blocuri cu 3 - 4 niveluri.

Se arată că sub aspectul suprafeței, comparabila are 516 mp iar proprietatea subiect 102.200 mp (suprafața cumulată, respectiv două parcele, una de 60.000 mp - parcelele alipite A2 și A11 din expertiza topografică și a doua de 42.200 mp - parcelele alipite A23, A12 și A23 din expertiza topografică) aspect ce ar fi putut determina o corecție brută procentuală suficient de mare ca să pună o îndoială asupra gradului de adecvare al comparabilei.

Sub aspectul amplasamentului aceasta comparabila se găsea la o distanță de circa 2 km (în linie dreaptă) față de proprietatea subiect într-o zonă cu un profil rezidențial bine definit; este posibil ca această comparabilă să prezinte o relativă relevanță ca amplasament și potențial de dezvoltare fiind în acest caz necesare o serie de explicații privind raționamentul avut în vedere de evaluator.

- În ce privește Comparabila 2 constând în 3.500 mp, în zona Theodor Pallady, preț 2.500.000 euro, promovată la data de 01.07.2008 de o persoană particulară, conform informațiilor primite terenul este și în prezent oferit spre vânzare.

S-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectul: suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat, în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; sub aspectul amplasamentului - se observă că această comparabilă se găsea la o distanță de circa 1.5 km (în linie dreaptă) față de proprietatea subiect, într-o zonă cu un profil rezidențial incipient la momentul 2007/2008; E posibil ca această comparabilă să prezinte o relativă relevanță ca amplasament și potențial de dezvoltare fiind în acest caz necesare o serie de explicații privind raționamentul avut în vedere de evaluator; prețul solicitat pentru aceasta comparabilă (700 euro/mp) se situează în jumătatea superioară a intervalului de prețuri solicitate pentru terenuri comparabile ce ar fi impus o analiză cu privire la relevanța comparabilei (fără ca acest aspect să invalideze a priori comparabila selectată).

- În ce privește Comparabila 3 (cea care în urma ajustărilor a determinat valoarea proprietății subiect) în suprafață de 5.000 mp, deschidere 25 ml, promovată la data de 31.07.2008 cu preț solicitat 700 euro/mp, se arată că anunțul a fost confirmat telefonic precizându-se că oferta a fost valabilă, fără a mai exista siguranța localizării.

S-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectul: suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat, în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții (s-ar fi putut eventual opta pentru tehnica parcelării ceea ce ar fi putut justifica această selecție); sub aspectul potențialului de dezvoltare - conform datelor ar rezulta că această comparabilă avea certificat de urbanism pentru P+9 etaje iar pentru terenul evaluat cu o suprafață de 102.200 mp (suprafața cumulată) ar fi fost necesar realizarea unui PUZ și definirea coeficienților urbanistici corespunzătorii celei mai bune utilizări, fiind astfel necesară estimarea și aplicarea unor corecții.

În ceea ce privește zona 3, se fac următoarele observații:

- În privința Comparabilei 1 (cea care în urma ajustărilor a determinat valoarea proprietății subiect) - cu o suprafață de 12.500 mp, cu preț solicitat 350 euro/mp, s-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării având în vedere aspectele: suprafața - comparabila având 12.500 mp iar proprietatea subiect 9.050 mp; cea mai bună utilizare - ambele proprietăți fiind pretabile pentru dezvoltări de tip industrial/hala cu spațiu de prezentare; localizare, zona fiind suficient de relevantă cu cea a proprietății subiect.

- În privința Comparabilei 2 cu suprafață de 480mp, deschidere 16.6m și preț solicitat 365 euro/mp, s-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă ca localizare și potențial de dezvoltare; din punct de vedere al suprafeței însă este o diferență

importanța între cele două proprietăți, comparabila având 480 mp iar proprietatea subiect 12.500 mp; ca și localizare și potențial de dezvoltare cele două zone erau relativ asemănătoare, prezentând un mix de locuințe unifamiliale și spații de depozitare.

- În privința Comparabilei 3 cu suprafață de 745 mp, 60 m servitute, preț solicitat 350 euro/mp, se arată că anunțul de vânzare este foarte sumar prin urmare proprietatea nu poate fi localizată, condiții în care nu s-a putut preciza dacă era sau nu suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării, însă s-a remarcat că sub aspectul suprafeței comparabila are 745 mp iar proprietatea subiect 12.500 mp.

Instanța reține și redă în continuare și argumentele expuse în raportul de expertiză ce au stat la baza aprecierii comparabilelor folosite de inculpat în privința zonelor 4, 5 și 6, întrucât consideră aceste elemente de teorie și tehnică a evaluării relevante și în privința înțelegerii de ansamblu a metodologiei specifice evaluărilor imobiliare:

Sunt prezentate astfel următoarele elemente de principiu urmărite în analiza comparabilelor:

a) Terenurile subiect ale evaluării ar fi trebuit evaluate în ipoteza că sunt terenuri libere, chiar dacă la data evaluării ele ar fi fost ocupate de clădiri;

b) Dacă la data preluării de către stat terenul nu avea restricții de utilizare (de genul celor prezente pe teren la data evaluării, generate de prezența liniilor electrice de înaltă tensiune care limitau utilizarea), atunci terenul ar fi trebuit evaluat ca un teren fără restricții de utilizare (ca și cum liniile electrice de înaltă tensiune nu ar fi fost prezente);

c) Analiza Celei Mai Bune Utilizări a terenului evaluat ar fi trebuit realizată în ipoteza terenului liber, fără restricții de utilizare, adică să se analizeze care ar fi fost, la data evaluării, pentru acel teren, utilizările rezonabile, posibile fizic, permise legal, fezabile financiar și care ar fi generat valoarea maximă a terenului, dacă terenul ar fi fost liber și fără restricții de utilizare;

d) Ținând cont de cele trei argumente de mai sus, comparabilele utilizate în raportul de evaluare ar fi trebuit să fie de asemenea terenuri libere, neafectate de restricții (de genul celor generate de prezența liniilor electrice de înaltă tensiune) și să aibă aceeași Cea Mai Buna Utilizare cu a terenului evaluat.

În baza acestor elemente, s-au făcut următoarele observații:

În ceea ce privește zona 4:

- Cu privire la Comparabila 1 (cea care în urma ajustărilor a determinat valoarea proprietății subiect) cu o suprafață de 1.000 mp, deschidere de 20m, preț solicitat 750 euro/mp, s-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectul suprafeței - deși substanțial mai mică decât subiectul evaluat (două loturi a câte 5.000mp fiecare), în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; sub aspectul localizării, accesului și infrastructurii comparabila ar putea fi considerată relativ relevantă sub rezerva aplicării unor corecții.

- În privința Comparabilei 2 - teren 750mp, deschidere 23m, preț solicitat 867 euro/mp, se arată că nu se poate formula o opinie cu privire la adecvarea acestei comparabile având în vedere informațiile sumare existente la dosar precum și dificultatea obținerii de informații consistente cu privire la aceasta comparabilă.

- În privința Comparabilei 3 în suprafață de 1.400mp, deschidere 13m, preț solicitat 800 euro/mp, utilizare rezidențială conform datelor analizate, s-a apreciat că această comparabilă era suficient de relevantă în raport cu obiectul evaluării sub aspectul localizării, accesului și infrastructurii.

Se apreciază că pentru cele trei comparabile selectate pentru zona 4 prețurile solicitate erau specifice la data evaluării pentru terenuri pretabile pentru dezvoltări rezidențiale înalte (P+4- P+8). În lipsa, în raportul de evaluare, a unei analize coerente a

cele mai bune utilizări a terenului evaluat și a unei concluzii clare a utilizării în care terenul a fost evaluat, se arată că nu se poate formula o opinie asupra adecvării și relevanței comparabilelor din punctul de vedere al celei mai bune utilizări.

În privința zonei 5, se rețin următoarele:

- În ce privește Comparabila 1 teren 750mp îngrădit, preț solicitat 340 euro/mp, se arată că sub aspectul suprafeței comparabila are 750mp în vreme ce loturile din zona 5 cumulează o suprafață de 20.000mp; în lipsa altor comparabile de dimensiuni apropiate, prin aplicarea tehnicilor de evaluare ar fi putut fi estimate și aplicate corecții; ca amplasament comparabila este apreciată relevantă în măsura în care terenul subiect a fost evaluat în ipoteza specială de teren fără restricții.

- În ce privește Comparabila 2, teren 5.600mp, preț solicitat 350 euro/mp, se arată că comparabila este relevantă ca suprafața și amplasament, o serie de analize ar fi trebuit realizate și prezentate cu privire la coeficienții urbanistici fără ca acest element să invalideze a priori comparabila.

- În ce privește Comparabila 3 – teren intravilan, 8.350mp, deschidere 32m, preț solicitat 350 euro/mp, se arată aceasta este relevantă ca suprafață; o serie de analize ar fi trebuit realizate și prezentate cu privire la amplasament, posibile restricții de utilizare și implicit coeficienții urbanistici fără ca acest element să invalideze a priori comparabila; probabilitatea ca utilizarea să fie influențată de prezenta liniilor de înaltă tensiune (deci să existe restricții de utilizare) este ridicată, deci o serie de analize în acest sens ar fi trebuit realizate.

Chiar dacă loturile evaluate nu au deschidere la o cale importantă de acces (spre deosebire de comparabila selectată) acest aspect ar fi putut fi reflectat prin corecții aplicate comparabilei.

În lipsa, în raportul de evaluare, a unei analize coerente de cea mai bună utilizare a terenului evaluat și a unei concluzii clare a utilizării în care terenul a fost evaluat, nu se poate formula o opinie asupra adecvării și relevanței comparabilelor din punctul de vedere al celei mai bune utilizări.

În ce privește zona 6,

Se arată că cele trei comparabile sunt sumar descrise, ca fiind terenuri de 3.900mp, destinație centru afaceri, industrial, preț 165 euro/mp, de 12.130mp, deschidere 60m, și respectiv teren de 30.000mp, parcelabil, preț 150 e/mp.

Se apreciază că proprietățile sunt relevante sub aspectul suprafețelor. Deși loturile evaluate nu au deschidere la o cale de acces importantă (spre deosebire de comparabilele selectate) acest aspect ar fi putut fi reflectat prin corecții aplicate comparabilelor. Probabilitatea ca utilizarea să fie influențată de prezenta liniilor de înaltă tensiune (deci să existe restricții de utilizare) este ridicată, deci o serie de analize în acest sens ar fi trebuit realizate.

Și în acest caz se apreciază că, în lipsa în raportul de evaluare, a unei analize coerente a celei mai bune utilizări de cea mai bună utilizare a terenului evaluat nu poate fi formulată o concluzie asupra adecvării și relevanței comparabilelor din punctul de vedere al celei mai bune utilizări.

În raportul de expertiză au fost identificate și coroborate o serie de date cu privire la tranzacții efective în privința a două din cele 6 zone analizate, concluzionându-se că analiza realizată a identificat în cazul celor șase zone:

a) evaluări care conțin neconformități însă pentru care valorile indicate în raportul de evaluare verificat apar ca rezonabile (este cazul terenurilor situate în zona 1 și zona 3)

b) evaluări care conțin neconformități minore și majore și pentru care valorile indicate în raportul de evaluare nu apar ca suficient de credibile (este cazul terenurilor situate în zonele 2, 4, 5 și 6).

În ceea ce privește obiecțiunile formulate de inculpați cu privire la constatările și concluziile raportului de expertiză judiciară, instanța constată că acestea nu sunt apte să conducă la înlăturarea, chiar și în parte, a concluziilor acestui raport, cu excepția precizărilor făcute mai sus.

Observațiile făcute de inculpați constau practic în specularea concluziilor raportului de expertiză într-o manieră favorabilă. Instanța reține că în mare parte, concluziile formulate de apărare cu privire la acest aspect au făcut referire la propria estimare a experților evaluatori cu privire la posibilul interval al valorii de piață a imobilelor ce fac obiectul celor trei dosare ANRP, estimare realizată în baza datelor strânse în cursul efectuării expertizei.

Așa cum s-a arătat și mai sus, chiar în baza constatărilor raportului de expertiză, faptul că valorile estimate de inculpații evaluatori în rapoartele realizate în anul 2008 se situează – de altfel, la limita superioară – în intervalul apreciat de experți ca fiind posibil și nu cert, este doar un fapt întâmplător, și nu are nici o legătură cu pertinenta estimărilor inculpaților.

Instanța reține că expertiza judiciară a pus în evidență (așa cum s-a prezentat exhaustiv anterior), punctual și justificat, toate deficiențele, minore și majore, constatate în analiza rapoartelor de evaluare întocmite de inculpații Drulă, Nistor și Hanu.

Reține că așa cum rezultă și din concluziile expuse pe larg, aprecierea experților evaluatori desemnați în cauză a fost una obiectivă, onestă și echitabilă, formată în baza unor verificări concrete ale tuturor comparabilelor folosite de inculpații evaluatori. Instanța remarcă și faptul că în concluziile prezentate, experții au avut în vedere atât explicațiile date de inculpați personal, cât și împrejurările concrete ce au caracterizat perioada anului 2008, atât din punctul de vedere al condițiilor economice și evoluției pieței imobiliare, cât și al împrejurărilor concrete ce caracterizau activitatea de evaluare în aceeași perioadă.

Faptul că valorile estimate de inculpații evaluatori se încadrează teoretic într-o marjă de eroare de 20% nu le beneficiază acestora, pentru argumentele expuse deja mai sus; mai mult, din explicațiile teoretice prezentate în cuprinsul raportului de expertiză, rezultă că însăși această marjă de eroare este discutabilă, opinii de specialitate formulate indicând marje de eroare rezonabile între 7 și 10%, astfel încât procentul de 20% invocat în apărare de inculpați este în fapt un maxim de eroare admis teoretic, fără însă a face abstracție de pertinenta intrinsecă a evaluărilor între care ar fi constatată o astfel de diferență.

În cazul raportului de evaluare întocmit de inculpatul Hanu Alexandru Florin, care de altfel este și cel mai detaliat ca urmare a întinderii terenului de evaluat și necesității parcelării lui, se observă din constatările raportului de expertiză că în concret cel puțin în cazul a două din zonele evaluate, comparabilele folosite de acesta sunt, sub aspectul pertinentei, față de cele utilizate de inculpații Drulă Dorin și Nistor Neculai.

Însă, reține instanța că inculpatul Hanu Alexandru a fost impulsionat de promisiunea unei recompense materiale, suplimentare față de onorariul încasat în baza contractului încheiat cu ANRP – "cerințele" beneficiarului constau în realizarea evaluări generoase, dar și apte să treacă filtrul, este adevărat doar eventual și minimal, al Comisiei Centrale, risc anticipat de martorul denunțător ca urmare a valorii foarte mari a evaluării în cazul acestui teren.

Din cuprinsul adresei aflate la fila 1 din vol.15 d.u.p., instanța reține că prin adresa Cabinetului Vicepreședintelui ANRP s-a solicitat inculpatului Vișoiu Gheorghe să

verifice trei dosare de despăgubire înregistrate în Direcția de Fond Funciar. Nu rezultă din cuprinsul adresei care a fost motivul pentru care s-a solicitat avizarea acestor trei dosare. Cu ocazia declarațiilor inculpata Mocanu a susținut că a observat că numele cesionarului este același cu cel al verificatorului ANRP, și i-a cerut acestuia să precizeze că nu este în relație de rudenie cu cesionarul, însă din conținutul adresei rezultă că, dimpotrivă, inculpatul Vișoiu Gheorghe a sesizat această coincidență și a făcut această precizare suplimentară. În plus, dacă inculpata Mocanu Ingrid era la curent cu faptul că în acest dosar beneficiarul este cesionarul Vișoiu, instanța constată că această afirmație intră în contradicție cu faptul că în tabelul Comisiei din 2.09.2008 beneficiare figurau Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, abia în ședința din 16.09.2008 fiind modificată poziția 312 în sensul înlocuirii acestor două beneficiare cu cesionarii Vișoiu, Manole și Barbu. În aceste condiții, instanța reține că verificarea celor trei dosare de fond funciar nu a fost determinată de rațiuni speciale, ci a avut un caracter de rutină.

În plus, instanța reține că în adresa concepută de inculpatul Vișoiu Gheorghe, acesta menționează cu majuscule că verificarea sa a constat într-o verificare de birou - mențione ce semnifică o asumare limitată a răspunderii asupra pertinentei evaluărilor în cazul acestor dosare.

Instanța constată că sub aspectul rapoartelor de constatare întocmite în cursul urmăririi penale cu privire la imobilele ce au făcut obiectul dosarelor nr. 26600/CC/2006, 8745/CC/2006 și 13653/FFCC/2008, examinările făcute de experții evaluatori în cadrul expertizei de verificare a evaluării au condus la concluzia că, comparabilele utilizate în rapoartele de constatare nu sunt suficient de relevante în raport de aceleași criterii avute în vedere în cazul evaluărilor realizate de inculpați, iar în cazul raportului de constatare întocmit cu privire la imobilul din strada Apeductului, dos. 26600/CC/2006, metoda de evaluare în sine nu este conformă cu Standardele Internaționale de Evaluare.

În sinteză, viciile constatate cu privire la comparabilele folosite în rapoartele de constatare privesc: atipicitatea a trei tranzacții succesive cu privire la același imobil, de natură a afecta credibilitatea comparabilei; lipsa de relevanță în raport de criteriul celei mai bune utilizări; date semnificativ mai îndepărtate, mai vechi, față de perioada la care trebuie raportată evaluarea; imposibilitatea de localizare și identificare a mai multor comparabile; împrejurarea că valoarea contractului de vânzare - cumpărare este valoare reziduală de leasing financiar efectuat într-un grup; diferențe de localizare, cu consecința că utilizările permise de planul urbanistic și cele rezonabile datorate localizării în zone de case să fie mai reduse decât cele ale proprietății evaluate; diferențe de suprafață, prin alegerea unor comparabile cu dimensiuni semnificativ mai mici, afectând potențialul tehnic de dezvoltare pe verticală; diferența de ipoteze de evaluare (teren liber versus teren afectat de construcția edificată pe acesta); diferența potențialului de dezvoltare între comparabilă și proprietatea de evaluat, constând în regim de înălțime, zonă de dezvoltare de tip case unifamiliale.

Obiecțiunile și observațiile formulate de Parchet față de constatările și concluziile raportului de expertiză au fost considerate nefondate, pentru argumentele expuse pe larg în încheierea de ședință corespunzătoare.

În notele constatatorii întocmite și depuse de specialiștii ce au întocmit rapoartele de constatare în cursul urmăririi penale se învederează argumente de fond care, în fapt, combat un număr redus din constatările tehnice ale raportului de expertiză, în plus, prin relevanța lor nu sunt apte să susțină de o manieră convingătoare valoarea finală estimată a evaluărilor realizate în cursul urmăririi penale.

Instanța reține că o serie de observații formulate de Parchet vizează tranzacțiile sau ofertele colectate în cursul efectuării expertizei judiciare, și care au conturat un

interval estimativ prezentat de experți în concluziile formulate, în modalitatea menționată mai sus.

Instanța observă că în cauză nu s-a procedat la efectuarea unei noi evaluări a celor trei proprietăți ce au făcut obiectul dosarelor ANRP. Intervalele menționate în raportul de expertiză sunt estimative, și de altfel destul de largi. Pentru acest motiv, nici nu sunt considerate, nici de experți, și nici de instanță, evaluări propriu – zise ale proprietăților sau respectiv parcelelor în care este împărțit terenul în dosarul nr. 13653/FFCC/2008.

Așa cum s-a arătat mai sus, încadrarea formală a valorilor estimate în rapoartele de evaluare întocmite de inculpați în intervalele indicate în raportul de expertiză este lipsită de relevanță sub aspectul răspunderii penale.

În ceea ce privește valorile estimate în rapoartele de constatare efectuate în cursul urmăririi penale, pentru argumentele expuse mai sus, reținând că rapoartele de constatare sunt afectate de neregularități ce pun sub semnul întrebării corectitudinea valorilor de piață stabilite, instanța nu va lua în considerare aceste evaluări în procesul de soluționare a laturii civile.

Instanța concluzionează, în raport de argumentele prezentate mai sus, că probatoriul administrat în cauză confirmă, dincolo de dubiu, întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu în sarcina tuturor inculpaților membri ai Comisiei Centrale de Stabilire a Despăgubirilor.

Reține că în privința inculpaților Georgescu Horia, Mihnea Remus Iuoraș, Ingrid Luciana Mocanu, Canangiu Cătălin, Zaarour Ingrid, Nicolescu Theodor Cătălin, Baci Remus și Marko Attila Gabor sunt incidente următoarele considerații:

Fără excepție, acești inculpați și-au încălecat atribuțiile de serviciu ce le reveneau conform art. 16 al. 7 din Legea nr. 247/2005.

Astfel cum s-a arătat mai sus, inculpații membri ai CCSD nu examinau nici unul dintre dosarele ce figura pe listele intitulate "liste conținând sumele ce urmează a fi acordate ca titlu de despăgubire în dosarele evaluate de către evaluatorii desemnați de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor".

Așa cum au arătat martorii consilieri, și au admis și inculpații audiați, votul cu privire la aceste liste (ca, de altfel, cu privire la toate celelalte liste ce intrau în Comisie) se acorda în bloc, iar martorii audiați confirmă că în perioada faptelor nu a existat nici o situație în care inculpații să decidă trimiterea vreunui dosar spre reevaluare, ca urmare a deficiențelor existente în raportul de evaluare.

Practic, întreaga răspundere a deciziei era transferată în sarcina consilierilor juridici, inițial atât sub aspectul chestiunilor de ordin juridic cât și al celor de natură tehnică - în privința rapoartelor de evaluare (ceea ce a determinat un număr de consilieri să urmeze, din proprie inițiativă și pe propria cheltuială, cursuri de evaluare organizate de ANEVAR). Din momentul angajării în cadrul Direcției Legii 10/2001, răspunderea deciziei sub aspectul rapoartelor de evaluare a fost transferată în sarcina inculpatului Vișoiu Gheorghe, angajat în calitate de evaluator cu atribuții de verificare, membrii CCSD votând formal, fără o analiză proprie, toate dosarele ce parcurgeau complet ciclul administrativ.

Membrii CCSD luau în discuție exclusiv chestiunile de ordin juridic prezentate sub formă de referat de consilierii juridici din cadrul aparatului tehnic, martorii audiați ce au avut această calitate precizând că aduceau la cunoștința Comisiei astfel de chestiuni doar atunci când, în urma discuțiilor la nivel de Secretariat, nu identificau ei înșiși o soluție legală.

Astfel cum rezultă din agendele CCSD cu privire la cele trei ședințe în care au fost aprobate dosarele ce fac obiectul cauzei, înscrise în vol. 12 și 13 dup, alte chestiuni aduse în atenția Comisiei erau aduse la cunoștința Comisiei sub forma unor

referate de informare, cu privire la practica instanțelor de judecată, decizii în soluționarea recursului în interesul legii, ș.a.m.d.

Practic, cel puțin la nivelul perioadei în care au avut loc ședințele din septembrie – decembrie 2008, membrii aparatului tehnic al ANRP s-au aflat în situația în care au decis, singuri, asupra temeiniciei cererilor de despăgubire și respectiv caracterului justificat sau nu al evaluărilor imobiliare efectuate de evaluatorii aflați în relații contractuale cu ANRP.

În legătură cu rațiunile pentru care membrii CCSD trimiși în judecată în prezenta cauză și-au asumat această modalitate de acțiune, se pot face cel mult speculații, ce evident nu își găsesc locul în cadrul procesual strict al procesului penal.

O serie de elemente de fapt se evidențiază în legătură cu activitatea unora dintre inculpați, respectiv:

Instanța reține că inculpatul Baci Remus Virgil a fost condamnat prin sentința penală nr.62/F/15.02.2013 a Curții de Apel București pentru săvârșirea de infracțiuni de corupție în exercitarea funcției de membru al Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, faptă comisă ulterior perioadei ce face obiectul dosarului de față.

Cu privire la situația inculpatului Badea Remus, instanța reține și faptul că martora Grosu Emanuela a menționat cu ocazia audierii (vol.10 instanță, f.18), că l-a văzut pe numitul Mihai Rotaru, persoană cunoscută printre funcționarii ANRP ca cesionar de drepturi litigioase în numeroase dosare, în biroul inculpatului Baci Remus, birou ce era situat vis a vis de biroul martorei. Bineînțeles, având în vedere atitudinea de indignare exprimată de inculpatul Baci, cu ocazia audierii, față de faptele de corupție reprobabile reținute în sarcina co-inculpatului Nicolescu, că această prezență în biroul său putea fi rodul unei simple întâmplări, spre exemplu că cesionarul indicat de martoră ar fi confundat birourile sau ar fi dorit o simplă audiență, în calitate de beneficiar. Cum însă la nivelul unde se aflau funcționarii ANRP erau situate doar câteva din birourile membrilor CCSD, iar inculpatul Baci a precizat deja că activitatea sa în Comisie era doar aceea a unui demnitar, cu singura atribuție de a certifica existența numărului necesar de semnături pe actele aprobate, atribuții ce evident nu includeau și acordarea de audiențe, instanța nu poate ajunge decât la concluzia că prezența cesionarului menționat în biroul inculpatului era intenționată.

Reține de asemenea că inculpatul Marko Artila Gabor a fost condamnat prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău Secția Penală pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu calificat constând în aceea că, alături de alți doi co-inculpați, în calitate de membru al Comisiei speciale de restituire înființată în baza O.U.G. nr.83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, prin nerespectarea art.3 din O.U.G. nr.83/1999 și în baza unui extras de carte funciară nevalabil și a unei cărți funciare ce indicat alt proprietar, a întocmit o notă de constatare contrară realității, și a dispus restituirea unui imobil către Eparhia Reformată din Ardeal, cu consecința deposedării statului român și producerii unui prejudiciu acestuia de aproximativ 1.3 milioane euro.

În același context, constată că este relevantă și situația inculpatului Nicolescu Theodor. Reține că, având în vedere modalitatea de comitere a infracțiunii de luare de mită, și în special detaliile relatate de martorul Vișoiu Valentin cu privire la modul în care a fost contactat de inculpat, și în care au fost stabilite detaliile înțelegerii infracționale dintre cei doi, inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin a privit desemnarea sa în cadrul CCSD ca o oportunitate de a obține un profit material substanțial tocmai din specularea atitudinii de vădită indiferență a membrilor Comisiei față de îndatoririle lor în această calitate. Practic, pentru inculpatul Nicolescu, activitatea CCSD a devenit o bună oportunitate de afaceri, prin colaborarea cu persoane la rândul lor interesate în

valorificarea împrejurărilor ce caracterizau activitatea ANRP în perioada de referință – perioadele foarte lungi de soluționare a dosarelor, piedicile administrative, superficialitatea examinării valorilor stabilite prin rapoartele de evaluare.

Datele evidențiate de probatoriul administrat în cauză – declarațiile martorului Patriciu Dan, deciziile instanțelor judecătorești de obligare a CCSD la soluționarea în termen util a dosarelor, ș.a.m.d., relevă faptul că un număr mare de beneficiari, decepționați de termenele foarte lungi în care erau soluționate dosarele de despăgubire, optau pentru înstrăinarea cu titlu oneros a drepturilor aflate în litigiu către persoane recomandate de intermediari sau "samsari", termen folosit de martorul Patriciu Dan, ce acționau în perioada anului 2008 în cercul persoanelor îndreptățite la astfel de despăgubiri, cerc ce căpătase caracterul unei veritabile "piețe" de drepturi litigioase.

Din punctul de vedere al cesionarilor de drepturi litigioase, astfel de operațiuni puteau genera profit important (în cazul martorului Vișoiu Valentin, acesta a cumpărat drepturile litigioase cu 2.713.500 euro, și a obținut personal o decizie de despăgubire în cuantum de 266.286.168,82 lei), care era însă condiționat de cerința ca dosarele în care figurau în calitate de cedenți să fie soluționate de Comisie în timp util, astfel încât să poată beneficia de prețurile foarte mari vehiculate în piața imobiliară. În anul 2008, în perioada emiterii deciziilor ce fac obiectul cauzei, aceste valori erau chiar deosebit de mari, ca urmare a situației pieței imobiliare la momentul respectiv, acestea începând să scadă la debutul anului următor.

În cazul martorului Vișoiu, această garanție a fost oferită, din proprie inițiativă, de inculpatul Nicolescu Theodor.

Probatoriul administrat în cursul urmăririi penale nu a fost apt să releve dacă inculpatul Nicolescu a acționat și în vederea introducerii, mai repede, pe liste, a dosarului nr. 13653/FFCC/2008, o posibilă cauză fiind intervalul de timp foarte mare la care au fost inițiate cercetările în cauză față de data faptelor.

Însă, declarațiile martorului Olteanu confirmă că inculpatul Nicolescu s-a asigurat de temeinicia dosarului nr.13653/FFCC/2008 în sine, trimițând pe martor să verifice conținutul dosarului sub pretextul unei activități de control la prefectura Mun. București. Declarațiile martorului confirmă faptul că inculpatul Nicolescu Theodor acționa într-adevăr în virtutea înțelegerii stabilite cu martorul Vișoiu Valentin, în scopul garantării obținerii rapide a despăgubirilor.

În cazul celorlalți inculpați membri ai Comisiei, instanța remarcă faptul că, astfel cum rezultă din declarațiile acestora, au fost desemnați în cadrul CCSD la vârste sub sau puțin peste pragul vârstei de 30 de ani, ce nu indicau în mod necesar o experiență vastă, nici măcar în domeniul juridic, iar actul desemnării lor a fost perceput, astfel cum rezultă spre exemplu din declarațiile inculpaților Iuoraș, Mocanu și Zaarour, ca un vot de încredere în capacitățile lor profesionale. Indiferent de parcursul profesional ulterior al inculpaților, instanța reține că desemnarea lor în Comisie presupunea și acordarea lunară a unui spor de jumătate din veniturile primite în virtutea funcției deja deținute; sumele dobândite cu acest titlu nu prezintă o semnificație deosebită, în contextul prejudiciului real cauzat bugetului de stat, însă personal pentru membrii Comisiei puteau reprezenta, la acest moment, un argument pecuniar important pentru acceptarea acestor funcții.

Instanța nu ignoră dificultatea sarcinii membrilor Comisiei, însă abstențiunea evidentă în exercitarea oricărui tip de control diminuează semnificativ relevanța acestui argument.

Reține că două dintre cele trei dosare de despăgubire ce fac obiectul cauzei se remarcă, chiar la o lectură superficială a listelor de ședință, prin simplul fapt că valoarea despăgubirilor se concretiza într-un număr de 8 cifre, iar numărul dosarelor cu o astfel de valoare era foarte redus.

Instanța nu ignoră nici faptul că dificultățile întâmpinate de evaluatori în a obține date despre tranzacții concrete erau într-adevăr reale, fapt ce rezultă din declarațiile evaluatorilor inculpați și martorii audiați în cauză; însă, constată că aceste dificultăți fuseseră aduse la cunoștința Comisiei Centrale, care, în anul 2008, a ignorat această situație, deși era de natură să ridice semne serioase de întrebare asupra realității sumelor stabilite cu titlul de despăgubire. Acceptând că obligația de a cere informații băncilor, cabinetelor notariale, și altor instituții indicate de art.16 al.6 ind.4 din lege, nu mai puțin însă Comisia Centrală era cea care avea, în virtutea dispozițiilor art.16 al.7, obligația de a verifica modalitatea de îndeplinirea acestor obligații, întrucât acest element punctual era de natură a vicia, de o manieră relevantă, rezultatul evaluării. Astfel cum în anul 2009 controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi au fost în măsură să emită adrese către Camera Notarilor Publici, obținând efectiv date despre tranzacții concrete, de o manieră similară putea proceda și aparatul tehnic la ANRP, în baza deciziei Comisiei Centrale. În schimb, acceptarea unor rapoarte de evaluare întocmite în baza identificării unui număr mic, și, în numeroase cazuri, neverificate, de oferte de vânzare, într-o perioadă problematică din punctul de vedere al evoluției pieței imobiliare și, pe cale de consecință, a discrepanței între prețul solicitat în ofertă și cel la care s-ar fi concretizat efectiv tranzacția, a condus la acordarea unor despăgubiri stabilite de o manieră vădit aleatorie, fie că a fost în favoarea, fie în defavoarea beneficiarilor.

Membrii CCSD nu aveau nicidecum calitatea de "avocați" ai Statului în procedura de despăgubire, însă erau desemnați în această funcție pentru a asigura echitatea procedurii de despăgubire, or aceasta însemna luarea într-o măsură egală în considerație a poziției tuturor părților implicate, deci și a statului, ca debitor al obligației de despăgubire.

Relevant cu privire la atitudinea inculpaților la momentul faptelor este împrejurarea că informațiile pe care aceștia le prezintă despre activitatea Comisiei cu ocazia audierii nu au o sursă directă, ci provin din relații ale colegilor, din discuții ulterioare, și din aprecieri personale făcute de inculpați cel mai probabil după demararea cercetărilor penale, de aici decurgând și inexactitatea sau caracterul incert al aspectelor relatate cu ocazia audierilor.

S-a susținut în apărare că în contextul unor discuții informale s-a luat în vedere posibilitatea verificării punctuale a rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii aflați în relații contractuale cu ANRP, însă din cauza faptului că o astfel de modalitate ar fi dublat costurile evaluărilor, ideea a fost abandonată; în măsura în care aceste discuții au fost într-adevăr reale, și nu reprezintă doar o evaluare post-factuală a atribuțiilor de serviciu, instanța remarcă că membrii Comisiei ar fi avut posibilitatea de a imagina și pune în practică orice tip de control ar fi considerat necesar – aleatoriu, prin sondaj, privitor la dosare cu valori peste un anumit quantum, inclusiv prin efectuarea unor rapoarte de verificare a evaluărilor, posibilitate ce exista și la momentul faptelor, aspect ce rezultă din declarațiile martorului Vasca, prin chemarea evaluatorilor pentru a da explicații de specialitate, ș.a.m.d.

Una dintre tezele susținute de apărare a fost că, în urma unor adrese efectuate către ANEVAR, li s-a comunicat că întocmirea unui raport de evaluare exclusiv pe baza ofertelor de vânzare nu contravine Standardelor Internaționale de Evaluare. Instanța reține că răspunsul oferit de ANEVAR este denaturat însă de inculpați: în realitate, posibilitatea efectuării evaluării numai pe baza ofertelor de vânzare este permisă conform Standardelor Internaționale doar în anumite condiții, anume lipsa oricăror date cu privire la tranzacții concrete, ceea ce presupune și efectuarea unor diligențe în vederea obținerii lor, și nu numai prezumarea, abstractă și absolută, că astfel de date nu vor fi furnizate, și verificarea în concret a ofertelor de vânzare folosite, într-o modalitate pro-activă, ce asigura atât

verificarea realității existenței ofertei, cât și marja posibilă de negociere, ce s-ar fi putut realiza prin contactarea telefonică a ofertantului și negocierea prețului, însoțite de verificarea la fața locului a imobilului în cauză.

Instanța reține că, în schimb, singurul element ce se evidențiază în poziția inculpaților în calitate de membri ai CCSD, astfel cum a fost remarcat de martorii consilieri juridici, de evaluatorii inculpați, inclusiv inculpatul Vișoiu Gheorghe, a fost cerința ca dosarele să fie soluționate cât mai repede. Acest aspect este prezentat explicit de exemplu de către martora Barac Raluca, în răspunsul dat chiar la întrebarea inculpatei Mocanu Ingrid instanța făcând în acest sens trimitere la declarația aflată la fila 101 vol.11 instanță.

Angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator în cadrul Direcției privind Legea 10/2001, constituie, în acest context, doar un pretext cu aparență legală. Angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe, determinată de solicitările consilierilor juridici, și pusă în aplicare de inculpatele Mocanu Ingrid și Zaarour Ingrid în calitate de vicepreședintă și președintă ANRP, nu constituie un argument pentru înlăturarea sau diminuarea răspunderii inculpaților față de modalitatea în care au înțeles să nu își exercite atribuțiile legale. Astfel cum rezultă din declarațiile acestor inculpați, și ale martorilor audiați, exercitarea sarcinilor de serviciu era în realitate pentru acest inculpat o sarcină aproape imposibilă.

Drept imputabil acestui inculpat este însă faptul că la rândul său a ignorat faptul că nici unul dintre evaluatorii contractuali nu își întemeiază evaluarea pe date referitoare la tranzacții concrete, sau cel puțin nu demonstrează imposibilitatea reală de obținere a unor astfel de date; la momentul angajării sale, aceasta era deja o practică acceptată la nivelul ANRP și al Comisiei, motiv pentru care și inculpatul evaluator a acceptat să acționeze de aceeași manieră.

Instanța reține că, astfel cum se remarcă de altfel și în parte expozitivă a rechizitoriului, inculpatul a încercat, în măsura posibilului, să își îndeplinească obligația de a verifica rapoartele de evaluare întocmite în dosarele de despăgubire. Reține însă că inculpatul se afla al rândul său în subordinea martorului Priboi Mihai, director al direcției Secretariat, neavând la dispoziție o cale de comunicare directă cu membrii Comisiei (și nefiind de altfel niciodată solicitat de aceștia în ședințe). Demersurile inculpatului erau în mod necesar limitate la o verificare de birou, fără a implica inspecții în teren sau obținerea de date suplimentare ca urmare a volumului foarte mare de muncă și al sarcinilor suplimentare ce i s-au trasau, spre exemplu redactarea argumentelor de natură tehnică în întâmpinările formulate de ANRP în instanță, sau a verificărilor suplimentare ce i se solicitau în dosare repartizate Direcției de Fond Funciar.

În concret, verificările făcute de inculpat, chiar și în aceste limite, tindeau spre cenzurarea valorilor de multe ori cel puțin foarte generoase, dacă nu supraevaluate, făcute de evaluatorii contractuali. Însă, modalitatea de concretizare a acestei cenzuri nu era una scriptică, ci consta în restituirea dosarului direct către evaluator, fără ca această operațiune să fie consemnată în registre, sau, dacă această modalitate nu era suficientă, formularea unei adrese oficiale către evaluator, cu obligația de a răspunde punctual la obiecțiuni, cu sancțiunea pentru acesta de re-repartizare a dosarului. Însă, toate aceste demersuri, în măsura în care se concretizau, erau atașate la dosarul de despăgubire în forma sa fizică, care nu era niciodată consultată de membrii Comisiei. Fișa de observații completată de inculpat, cu mențiunile de avizare, observații sau, cum este cazul dosarului nr.26600, mențiunea că stabilirea prețului cade în sarcina evaluatorului, rămânea atașată la dosar. Doar în cazuri excepționale exista posibilitatea ca anumite observații ale inculpatului să fie menționate în tabelele din mapele Comisiei.

Sunt în opinia instanței foarte relevante relatările acestui inculpat despre discuțiile avute cu martorul Priboi cu privire la măsura în care inculpatul Vișoiu avea posibilitatea de a cenzura rezultatul evaluării. Instanța reține că inculpatul a declarat – aspecte confirmate de altfel și de către martorul Priboi Mihai, chiar dacă de o manieră ezitantă – că în calitate de superior ierarhic, martorul i-a specificat că nu poate interveni în prețul stabilit de evaluator. Instanța reține că în situațiile în care inculpatul nu era de acord cu evaluarea finală, considerând-o exagerată, însă nu identifica argumente de formă care să afecteze raportul de evaluare, menționând în fișa de avizare că stabilirea prețului rămâne în responsabilitatea evaluatorului, astfel cum a procedat spre exemplu în cazul raportului de evaluare întocmit de inculpatul Drulă Dorin Cornel în dosarul nr.26600/CC/2008.

Dacă inculpatul Vișoiu Gheorghe răspunde personal pentru deficiențele în activitatea sa, ce au sprijinit luarea deciziilor nelegate de către membrii Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, ca și corolar necesar, membrii CCSD sunt ținuți să răspundă personal pentru neîndeplinirea intenționată a obligațiilor lor de a decide personal asupra justificării emiterii deciziilor de despăgubire.

Teza inculpaților membri ai Comisiei converge spre ideea că, ulterior angajării sale, inculpatul Vișoiu Gheorghe era cel care avea sarcina de a verifica rapoartele de evaluare, ceea ce ar fi degrevat membrii Comisiei de această sarcină.

Această teză, ce caracterizează de altfel o anumită optică prezentă în entitățile ce presupun etapizarea activităților de verificare, nu corespunde însă atribuțiilor legale ale membrilor Comisiei. Astfel cum s-a arătat și anterior, atribuțiile inculpatului Vișoiu erau, conform fișei postului, de avizare a rapoartelor de evaluare, neputând el însăși decide acordarea despăgubirilor în cuantumul indicat de evaluator.

Din modalitatea în care membrii Comisiei au înțeles însă să și îndeplinească sarcinile, aceștia au transferat practic această obligație de serviciu legală, de a decide emiteria hotărârilor de despăgubire, în sarcina chiar a inculpatului Vișoiu Gheorghe.

Or, această modalitate este contrară obligației stabilite de art.16 al.7 din Titlul VII al Legii nr.247/2005 și constituie o încălcare a acestei obligații.

Sub aspectul formei de vinovăție, instanța constată că inculpații membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor au acționat cu intenție indirectă.

În măsura în care această abstenținere de a și îndeplini obligațiile legale s-a concretizat într-un veritabil "mod de lucru" înbrățășat unitar și fără excepție de membrii CCSD, instanța reține că aceștia au acceptat posibilitatea producerii unui prejudiciu în bugetul statului, constând în despăgubiri acordate nejustificat, pe baza unor date nereale sau neverificate, pe care le-au lăsat la latitudinea evaluatorilor contractuali.

Instanța constată că fapta de abuz în serviciu, în modalitatea săvârșită de inculpați, este sancționată atât de dispozițiile Codului penal anterior, cât și de cele ale Codului penal actual, în interpretarea dată de Curtea Constituțională prin Decizia nr.405/2016.

Atribuția legală încălcată de inculpați este prevăzută de art.16 al.7 din Titlul VII al Legii nr.247/2005, articol potrivit căruia: „În baza raportului de evaluare Comisia Centrală va proceda fie la emiteria deciziei reprezentând titlul de despăgubire, fie la trimiterea dosarului spre reevaluare”.

Instanța reține că această atribuție era explicitată în Regulamentul de organizare al ANRP și Normele Metodologice de Aplicare a Legii nr. 247/2005, detaliate anterior; chiar dacă aceste acte nu au caracterul de lege în sensul Deciziei CCR pre-citate, nu mai puțin însă existența lor și faptul că inculpații le cunoșteau și aplicau conținutul la momentul faptelor are relevanță sub aspectul laturii subiectivă, înlăturând astfel apărarea invocată de inculpați, în sensul modalității în care au interpretat personal obligația de restituire spre reevaluare a dosarelor de despăgubire.

Sub aspectul rezultatului, instanța reține în primul rând existența scopului prevăzut de art.13 ind.2 din Legea nr.78/2000, anume obținerea unui beneficiu, atât pentru sine cât și pentru alții.

Beneficiul personal a constat în primirea unui venit suplimentar reprezentând jumătate din remunerația de bază, convenit pentru participarea la ședințele lunare sau bilunare; caracterul necuvenit al acestui beneficiu decurge din împrejurarea că participarea la aceste ședințe a avut pentru inculpați un caracter pur formal, ignorând atribuțiile stabilite în sarcina lor; astfel cum rezultă din declarațiile martorilor și înscrisurile existente, inclusiv agendele de lucru din ședințele din septembrie – noiembrie 2008 în care au fost emise și cele trei decizii ce fac obiectul cauzei, lista de decizii a Comisiei se putea întocmi și direct de către consilierii juridici, fără vreo contribuție a membrilor Comisiei, întrucât aprobarea acestor liste se realiza oricum, întotdeauna, în bloc.

Fapta inculpaților a avut și scopul obținerii unor beneficii pentru alte persoane, respectiv beneficiarii pe numele cărora erau emise deciziile de despăgubire, pentru sume de cele mai multe ori exagerate sau supraevaluate.

În acest context, este relevant în opinia instanței că o parte semnificativă a beneficiarilor acestor decizii se regăsesc pe listele conținând cererile de soluționare a dosarelor cu prioritate, aprobate anterior, de asemenea în bloc, în această situație fiind și beneficiarul Constantin Aurel, ce beneficia de o cesiune cu titlu gratuit a drepturilor litigioase, și motiva cererea de soluționare a cauzei cu prioritate prin starea de sănătate a cedentului, tatăl său, Constantin Tudor.

În contextul despăgubirilor acordate în baza legilor speciale, obținerea mai rapidă a despăgubirilor cuvenite era, la momentul anului 2008, un beneficiu real, persoanele pe numele cărora erau emise deciziile beneficiind de o poziție privilegiată din mai multe puncte de vedere: situația pieței imobiliare oferea posibilitatea ca evaluarea imobiliară să se concretizeze în sume semnificative; beneficiarii se puteau bucura de aceste sume de bani, și le puteau folosi prin investiții sau în alte modalități; se evita posibilitatea ca situația lor să fie afectată de modificări legislative viitoare.

În cazul cesionarilor de drepturi litigioase, beneficiul soluționării mai rapide a dosarelor de despăgubire este și mai evident, și bine explicat chiar în declarațiile martorului Vișoiu Valentin.

Faptul că la momentul fetei inculpații nu identificau punctual beneficiarii comportamentului lor ilicit nu are relevanță din punctul de vedere al legii penale, dispozițiile de incriminare cerând doar ca făptuitorul să prevadă că fapta sa va profita, nejustificat, unei alte persoane, condiție ce este îndeplinită în speță.

În ceea ce privește urmarea produsă, aceasta constă atât în prejudiciul concret cauzat bugetului de stat, și care se concretizează, așa cum se va detalia mai jos, în valoarea integrală a deciziilor de despăgubire emise în cele trei dosare ce fac obiectul cauzei, cât și în perturbarea, tulburarea importantă a activității ANRP (conform reglementării anterioare) cu echivalent în cauzarea vătămării drepturilor legitime ale unei persoane fizice sau juridice, conform Codului penal actual.

Astfel cum inculpații personal au precizat în debutul cauzei, aceștia nu erau funcționari ANRP, nu acționau în numele acestei instituții (argument pentru care chemarea în cauză a ANRP în calitate de parte responsabilă civilmente era nejustificată). În schimb, în calitate de membri ai CCSD, numiți direct de către primul – ministru, aceștia aveau la dispoziție aparatul tehnic al ANRP pentru a coordona și soluționa situațiile – de larg interes social – al acordării despăgubirilor, în natură sau echivalent, persoanelor îndreptățite, sume ce proveneau din bugetul Ministerului Finanțelor. Dincolo de prejudiciul cauzat direct, gestionarea nelegală, sau mai degrabă, lipsa oricărei

gestionării, a cazuisticii legate de deciziile de despăgubire, a avut ca rezultat subsecvent îngreunarea activității ulterioare atât a ANRP cât și a Ministerului Finanțelor în raport de obligațiile sale de avansare a sumelor cu titlul de despăgubiri. Ca și consecință intrinsecă a naturii activității de evaluare, reevaluarea unor imobile, la un interval de timp de câțiva ani (conform declarațiilor martorei Stanciu Cornelia, în anul 2012 era deja practic imposibil a se verifica realitatea unor oferte de vânzare din perioada anului 2008), era extrem de dificilă, un interval de 4 ani fiind astfel suficient pentru îngreunarea sau imposibilitatea efectuării vreunui control sau reevaluări. În al doilea rând, deficiențele majore constatate mai întâi de controlorii financiari din cadrul Curții de Conturi, ulterior de Corpul de Control al primului – ministru, au generat, și la nivelul opiniei publice, o optică de neîncredere, chiar desconsiderare a activității derulate de ANRP în acordarea despăgubirilor. La nivel concret, apare evident că martorii audiați – ce au calitatea de consilieri juridici – au fost concret afectați de modalitatea în care activitatea lor se reflectă la nivelul societății, situație neimputabilă lor însă, ci direct modului în care, în speța de față, inculpații membri ai CCSD, au acționat. Instanța apreciază că nu poate ignora producerea și acestui tip de efect, întrucât temeinicia activității unei instituții depinde și de gradul de implicare personală și profesională a personalului său, iar gradul de implicare a funcționarilor este influențat, mai ales în domenii de activitate cu un larg impact social, cum este cea de față, și de modalitatea în care rezultatul activității lor este perceput la nivelul publicului larg; în speță, apare evident în opinia instanței că efortul și diligența manifestate de consilierii juridici în soluționarea dosarelor de despăgubire nu au avut corespondent, ci, dimpotrivă, au fost subminate și aruncate în derizoriu de activitatea inculpaților membri ai CCSD.

Instanța reține astfel că, în ceea ce privește pe inculpații membri ai CCSD, poziția subiectivă este unică, iar maniera de acțiune, aceeași, constând în îndeplinirea pur formală a atribuțiilor legale. Astfel, aceștia au emis deciziile de despăgubire printr-un vot formal și în lipsa oricărei analize, astfel încât modalitatea în care au acționat, aprobând emiterea deciziilor de despăgubire în toate cazurile, fără a evalua în mod real dacă este aplicabilă situația în care se impunea trimiterea dosarelor la reevaluare, se concretizează în încălcarea atribuțiilor de serviciu prevăzute explicit de lege.

În temeiul acestui specific al laturii subiective, instanța conțată că inculpații au acționat în baza unei rezoluții unice, asumate la momentul investirii lor în funcția de membri ai CCSD și menținută până la încetarea efectivă a acesteia (reinvestirea spre exemplu a inculpatului Nicolescu Theodor, printr-o nouă decizie a primului ministru, nu are ca efect întreruperea rezoluției, ci doar reluarea activității ilicite după o întrerupere nesemnificativă din punctul de vedere al factorului timp).

Pe cale de consecință, instanța va reține că sub aspectul încadrării juridice, faptele de abuz în serviciu reținute în sarcina inculpaților, (două fapte de abuz în serviciu în cazul inculpatului Cananțiu) întrucât forma unei infracțiuni unice continuate.

În același context, constată că solicitarea inculpatului Baciu Remus, de schimbare a încadrării juridice din faptele de abuz în serviciu în trei fapte de neglijență în serviciu este neîntemeiată, pentru următoarele considerente: astfel cum s-a arătat mai sus, forma de vinovăție cu care acest inculpat a acționat este aceea a intenției indirecte, manifestată prin atitudinea constantă și repetată de încălcare a atribuțiilor de serviciu. Ca atare, culpa, ca formă de vinovăție specifică faptei de neglijență în serviciu, nu este incidentă.

Însă, constată că o a doua cerere de schimbare a încadrării juridice formulate de același inculpat vizează schimbarea încadrării juridice într-o singură infracțiune de abuz în serviciu în formă continuată, cerere ce va fi admisă alături de cea pusă în discuție de instanță din oficiu.

În ceea ce privește întinderea prejudiciului cauzat prin fapta reținută în sarcina inculpaților, instanța reține următoarele aspecte:

În ceea ce privește dosarele de despăgubire în legătură cu care a fost reținută fapta de abuz în serviciu, constată că, sub aspectul cuantumului despăgubirilor, acestea se remarcă ca fiind printre cele mai mari sume acordate cu acest titlu cel puțin în perioada anului 2008. Sumele acordate depășesc, atât cumulată cât și individual, cuantumul circumstanțelor deosebit de grave, prevăzută atât legii penale noi cât și celei anterioare.

Instanța reține că, prin maniera în care au decis să își îndeplinească obligațiile legale, inculpații membri ai Comisiei Centrale au prevăzută și acceptat posibilitatea ca deciziile de despăgubire emise să aibă ca obiect alte sume decât cele ce ar fi reprezentat o evaluare corectă, pertinentă a imobilelor ce nu se restituiau în natură.

Dacă rapoartele de evaluare, altele decât cele ce fac obiectul cauzei, au fost sau nu întocmite corect în toate cazurile, acesta este un aspect ce nu poate fi analizat decât de la caz la caz.

Instanța reține că, ca și manieră generală de evaluare, evaluatorii nu solicitau date concrete cu privire la tranzacții efective relevante pentru subiectul de evaluat. Una dintre posibilele explicații poate consta și în faptul că, văzând lipsa de implicare a Comisiei Centrale, și faptul că reprezentanții ANRP – membri de drept în aceiași Comisie – erau interesați doar de soluționarea dosarelor într-un termen cât mai scurt, au fost descurajați în a solicita sprijinul ANRP, instituția care era în primul rând interesată. În concretizarea părghiilor legale enumerate de art.16 al.6 ind.4, și care, în opinia evaluatorilor, astfel cum instanța deduce și din susținerilor inculpaților ce au această calitate, erau iluzorii în lipsa sprijinului acestei autorități.

Aceasta nu înseamnă că, chiar și în situațiile în care nu au fost folosite tranzacții efective, evaluatorii puteau cenzura, conform Standardelor Internaționale, ofertele de vânzare existente, nu le puteau verifica, în teren și luând legătura direct cu persoanele ce le promovau, nu puteau folosi mai multe astfel de oferte, ș.a.m.d.. În esență, exista posibilitatea ca, chiar și în aceste condiții dezavantajoase, să realizeze o evaluare corectă și apropiată de valoarea de piață a imobilului de evaluat.

În speță însă, instanța apreciază că raportul de verificare a evaluării întocmit în cursul cercetării judecătorești a stabilit în mod just și oferind argumente detaliate, ce nu au fost combătute pertinent în observațiile formulate de inculpați, că rapoartele de evaluare întocmite de inculpații Drula Dorin Cornel, Nistor Neculai și Hanu Alexandru erau deficitare nu numai sub aspectul omisiunii de a depune diligențe pentru a obține date despre tranzacții concrete, ci și sub aspectul pertinentei comparabilelor folosite din punctul de vedere al suprafeței de evaluat, situației și criteriului celei mai bune utilizări.

Instanța reține în primul rând că inculpații nu au procedat la verificarea ofertelor de vânzare folosite, au folosit anunțuri de vânzare care nu ofereau date minime asupra situației exacte, identității ofertanților, amplasamentului imobilelor. Sub aspectul conținutului, rapoartele de evaluare întocmite de inculpați au cel mult valoarea unei estimări empirice care, total întâmplător, pot fi considerate că se situează la o limită maximă a unei estimări realizate la acest moment.

Acest element aleatoriu nu profită inculpaților și nu înlătură răspunderea penală; în schimb, subliniază importanța realizării unei evaluări corespunzătoare standardelor de profesionalism și etică caracteristice activității de evaluare la un anumit moment, fiind evident că ulterior eventualele reevaluări sunt foarte dificile și nu pot reflecta în mod corect elementele caracteristice unui anumit context economic existent la momentul la care evaluarea a fost necesară.

În continuarea acestui raționament, instanța constată că prejudiciul cauzat prin fapta inculpaților constă nu într-o diferență eventuală de evaluare, ci chiar în cuantumul sumelor acordate prin cele trei decizii de despăgubire ce fac obiectul cauzei.

Instanța ajunge la această concluzie în considerarea următoarelor argumente: în cazul celor trei dosare, soluția legală ar fi constat, în eventualitatea îndeplinirii corecte a atribuțiilor Comisiei, de trimitere a dosarelor spre reevaluare. În condițiile în care inculpații nu au procedat astfel, reevaluarea imobilelor în prezent, la un interval de timp atât de mare, ridică dificultăți substanțiale și, mai ales, conduce la creșterea procentului de erori în estimare. În plus, prejudiciul s-a produs în bugetul statului chiar la momentul emiterii deciziilor în condiții de nelegalitate. O nouă evaluare a celor trei imobile ar implica, la acest moment, cheltuieli și eforturi substanțiale, fără o justificare însă pertinentă, în condițiile în care fapta ilicită s-a consumat în anul 2008, cu consecințele diminuării substanțiale a bugetului de stat.

O evaluare a imobilelor ar putea prezenta interes doar în situația în care recuperarea sumelor s-ar face direct din patrimoniul beneficiarilor, care, terți fiind de situația infrațională dată (cu excepția martorilor denunțatori), s-ar vedea în situația de a-și diminua patrimoniul fără a fi în culpă.

În ceea ce privește pe inculpații evaluatori Vișoiu Gheorghe, Drulă Dorin Cornel, Nistor Neculai și Hanu Alexandru, constată că probele administrate, analizate anterior, confirmă învinuirile și dovedesc vinovăția acestora sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de complicitate la abuz în serviciu.

În cazul inculpaților Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai, constată că ambii au întocmit, procedând într-adevăr de maniere diferite, rapoarte de evaluare neconforme, cunoscând că acestea vor constitui baza tehnică pentru emiterea de către CCSD a unor decizii de despăgubire pentru sume necuvenite.

Reține că în cazul inculpatului Drulă Dorin Cornel, acesta doar a verificat raportul de evaluare întocmit de martora Dan (Aron) Cristina, asumându-și conținutul raportului de evaluare deficitar și neconform.

În cazul inculpatului Nistor Neculai, acesta a folosit comparabile a căror realitate nu a verificat-o, neadecvate în raport de subiectul de evaluat și într-un număr insuficient pentru a avea aptitudinea de a contura chiar empiric valoarea de piață a imobilului.

În cazul inculpatului Hanu Alexandru Florin, acesta a fost cointerestat în producerea unui raport de evaluare cât mai favorabil beneficiarului, căruia, conform propriilor declarații, i-ar fi acordat chiar consultanță de specialitate în acest sens, cointerese concretizată ulterior în primirea sumei de 10.000 euro. Procedând astfel, inculpatul a prevăzut și urmărit ca raportul său de evaluare să stea la baza unei decizii de despăgubire nelegală din punctul de vedere al corectitudinii sumei.

În privința inculpatului Drulă Dorin Cornel, instanța reține că acesta a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei de complicitate la abuz în serviciu reținută în sarcina sa, în infracțiunea de neglijență în serviciu.

Cererea este nefondată, întrucât învinuirile aduse inculpatului nu privesc încălcarea unor atribuții de serviciu proprii, ci faptul că, prin efectuarea defectuoasă a raportului de evaluare în dosarul nr.26600/CC/2008, a sprijinit emiterea de către inculpații membri ai CCSD a unei decizii de despăgubire nelegală. Pe de altă parte, forma de vinovăție cu care inculpatul a acționat este cea a intenției, și nu a culpei, pentru aceste motive urmând a respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de acest inculpat.

În cazul inculpatului Vișoiu Gheorghe, instanța reține că inculpatul a examinat deficitar aceste rapoarte de evaluare, și, în cazul particular al dosarului nr.26600/CC/2006, deși nu a fost de acord cu suma stabilită de inculpatul Drulă Dorin

Cornel în raportul său, s-a limitat la a insera o mențiune în fișa de observații, mențiune ce nu avea însă natura unei obiecțiuni.

Considerentele expuse mai sus cu privire la unitatea legală de infracțiune sunt incidente și în cazul inculpatului Vișoiu Gheorghe, care, la rândul său, a acționat în baza unei rezoluții infracționale unice, acceptând că, prin modalitatea deficitară de analiză a tuturor rapoartelor de evaluare, va facilita emiterea de către Comisia Centrală de Stabilire a Despăgubirilor a unor decizi de despăgubire nelegale.

Pentru aceste motive, va proceda la schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina acestui inculpat într-o singură infracțiune de complicitate la abuz în serviciu, în formă continuată.

În cazul acestui din urmă inculpat, instanța reține că, dacă per ansamblu, activitatea de verificare a fost deficitară, dar mai ales, a fost nejustificat reținută sub aspectul obiecțiunilor ce puteau fi formulate, sau a exprimării dezacordului clar în cazul în care nu era de acord cu rezultatele evaluărilor înaintate, iar aceste deficiențe se concretizează din punct de vedere obiectiv și subiectiv în fapta de complicitate la abuz în serviciu, nu mai puțin însă, pentru considerentele ce vor fi expuse ulterior, și în temeiul aplicării legii penale mai favorabile, nu prezintă pericolul social al unei infracțiuni.

Față de cele de mai sus, sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu,

În baza art.386 C.p.p. va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul **Drulă Dorin Cornel**, a faptei reținută în sarcina sa prin rechizitoriul, din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzută de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin. 1 C.pen. și art. 309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen., în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 249 al. 1 V.C.p.

În baza art.386 C.p.p. va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul **Baciu Remus Virgil**, a faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriul, din 3 infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., în trei infracțiuni de neglijență în serviciu, prevăzute de art.294 C.p. cu aplicarea art.38 C.p.

Constată că faptele inculpaților **Zaarour Ingrid**, **Iuoraș Mihnea Remus**, **Georgescu Horia**, **Baciu Remus Virgil**, **Canangiu Constantin Cătălin**, **Nicolescu Theodor Cătălin**, **Mocanu Ingrid Luciana** și **Marko Attila Gabor**, întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În acest sens, în baza art.386 C.p.p. va admite cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul **Baciu Remus Virgil** și cea formulată de instanță din oficiu, și va dispune schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților **Zaarour Ingrid**, **Iuoraș Mihnea Remus**, **Nicolescu Theodor Cătălin**, **Mocanu Ingrid Luciana**, **Baciu Remus Virgil**, **Georgescu Horia**, **Marko Attila Gabor** și **Canangiu Cătălin Constantin** din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., (în cazul inculpatului **Canangiu Cătălin Constantin**, din două infracțiuni de abuz în serviciu) într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin. 1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

Constată de asemenea că faptele săvârșite de inculpatul Vișoiu Gheorghe corespund infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și 5 C.pen., sens în care va dispune și schimbarea încadrării juridice conform art. 386 C.p.p.

Constată de asemenea că faptele inculpaților Drulă Dorin Cornel, Nistor Neculai și Hanu Alexandru întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, în formă calificată prin reținerea circumstanțelor deosebit de grave.

Sub aspectul faptelor de luare de mită reținute în sarcina inculpaților **Nicolescu Theodor Cătălin și Hanu Alexandru Florin**, au fost administrate probele constând în audierea inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin, audierea martorilor denunțatori Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe Adrian, Barbu Florin Șerban, Popescu Ionel, Olteanu Ionescu Grațiel Dragoș și Anton Marcela.

În ceea ce privește acuzațiile de luare de mită, inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin a precizat cu ocazia audierii următoarele:

A arătat că în cunoștea pe martorul Vișoiu Valentin pentru că amândoi erau amândoi din Pitești, care era un oraș mic, pe martorul Manole Gheorghe Adrian cunoscându-l în condiții similare, acesta fiind la rândul său din Pitești. Pe martorul Barbu Florin Șerban a arătat inculpatul că l-a cunoscut ulterior, probabil în condițiile relatate chiar de martor.

A arătat că până în anul 2009 nu a avut nici un fel de relații, nici de afaceri, nici de altă natură cu martorii Vișoiu sau Manole, vorbind și întâlnindu-se ocazional cu aceștia.

A relatat inculpatul că în primăvara anului 2009 martorul Manole Gheorghe Adrian a venit la cabinetul său de avocatură din Pitești pentru a se interesa de tranzacțiile cu acțiuni la Fondul Proprietatea și posibilitatea listării la bursă a acestui Fond.

Inculpatul a susținut că se va interesa cu privire la existența unor persoane interesate în cumpărarea de astfel de acțiuni, context în care personal a apreciat că o astfel de tranzacție speculativă ar putea fi utilă și lui însuși.

Arată inculpatul că, în acest context, la următoarea întâlnire cu martorul Manole Gheorghe Adrian, l-a întrebat pe acesta ce preț de vânzare stabilește, și întrucât martorul nu a știut să îi indice un preț, inculpatul a luat ca model tranzacțiile de la bursa de valori București, astfel că stabilirea prețului de 360.000 lei a avut ca bază de calcul prețul unei acțiuni la data la care martorul a achiziționat acțiunile, la care a adăugat un procent din variația pe piața bursieră a indicelui BEC - C, între 28 august 2008, dată la care a cumpărat acțiunile și prețul de la închiderea bursei cu o zi înainte tranzacției.

Arată inculpatul faptul că știa că martorul Manole Gheorghe cumpărase acțiunile de la martorul Vișoiu Valentin, întrucât i-a arătat acel contract ce vânzare-cumpărare atunci când au stabilit prețul.

Arată inculpatul că prin contractul încheiat la 11 sau 12 mai 2009, martorul Manole Gheorghe a făcut un profit de 47 % din prețul inițial al acțiunilor, în doar 8 luni de la data la care a intrat în posesia lor.

Inculpatul a negat faptul că după această tranzacție martorul Manole Gheorghe i-ar fi remis suma de 360.000 lei, arătând că dimpotrivă, din extrasele de cont depuse de acesta, rezultă că a constituit un depozit bancar.

Arată inculpatul că a făcut plata în baza acestui contract în două tranșe, prima dată 100 mii lei și a doua oară 260 mii lei. Susține că a observat din extrasele de cont că înainte de prima sa plată martorul avea în cont 87 mii lei iar după această plată martorul a retras în cash 15 mii lei, inculpatul arătând că a observat că după această retragere, toți

ceilalți bani i-a pus în depozitul la termen, aceste operații având loc până în luna iunie 2009.

În ceea ce privește contractele de comision încheiate cu martorul Vișoiu Valentin, inculpatul a susținut că acestea au fost încheiate în condițiile în care martorul Manole Gheorghe l-a adus pe acesta la discuții.

A relatat că în luna iunie 2009 numitul Narcis Godeanu sau altă persoană l-a prezentat inculpatului pe Gheorghe Gabriel, care i-a spus că este interesat să cumpere acțiuni la Fondul Proprietatea și l-a întrebat dacă cunosc oameni care vor să vândă astfel de acțiuni, convenind cu inculpatul că îi va achita un comision în măsura în care va găsi vânzători. Arată inculpatul că în urma acestei discuții a luat legătura cu martorul Manole Gheorghe, care la rândul său a luat legătura cu martorii Vișoiu Valentin și Barbu Florin Șerban, pe care inculpatul susține că i-a pus în legătură cu numitul martorul Gheorghe Gabriel, aceștia convenind asupra tranzacției, în urma căreia inculpatul ar fi încasat comisionul convenit, în cuantum de câteva sute de mii lei.

Arată inculpatul că au existat trei contracte de vânzare cumpărare încheiate în luna iunie, încheiate cu fiecare dintre cumpărători, care au fost: Gheorghe Gabriel, Oțeanu și Andrici.

Arată inculpatul de asemenea că tot în luna iunie 2009, martorul Popescu Ionel, nașul său, i-a spus că vrea să cumpere acțiuni la Fondul Proprietatea. Întrucât în acea perioadă achiziționa acest tip de acțiuni, inculpatul arătând că l-a sunat pe martorul Manole Gheorghe și l-a informat că a găsit un cumpărător care dorește să achiziționeze 7 milioane de acțiuni pentru suma de 360.000 lei. Arată că în ce privește prețul s-a raportat la tranzacția lor anterioară, această sumă însemnând în opinia inculpatului pentru martorul Manole Gheorghe un profit de 90% în 9 luni de zile.

Susține inculpatul că a remis numărul de telefon al martorului Manole nașului său și cei doi au vorbit în mod direct.

A arătat inculpatul că a fost informat că tranzacția a fost încheiată de către nașul său, martorul Popescu Ionel, care i-a spus că îi va plăti comisionul, pentru că s-a finalizat tranzacția. Arată inculpatul că a încheiat contractul de comision cu martorul Popescu Ionel în luna iunie 2009, cu câteva zile înainte de încheierea tranzacției între acesta și martorul Manole Gheorghe.

Arată inculpatul că în contractul de comision a stabilit că prețul maxim pe care îl oferă cumpărătorul este maxim de 14 bani pe acțiune iar comisionul său reprezenta diferența dintre acest preț și prețul plătit efectiv. În acest context, inculpatul a negat că martorul Manole Gheorghe i-ar fi restituit martorului Popescu Ionel sau inculpatului personal suma plătită de cel din urmă, toată suma rămânând la martorul Manole Gheorghe.

Susține inculpatul cu ocazia audierii că în acea perioadă au fost foarte multe situații în care persoane cumpărau acțiuni la Fondul Proprietatea la un preț mic și după numai câteva zile, le revindeau la un preț mult mai bun, spre exemplu unor investitori străini, așa cum au procedat și martorul Gheorghe Gabriel și ceilalți cumpărători cu care martorul Manole Gheorghe, le-a revândut mai târziu, un număr de acțiuni deținându-l și în prezent.

Susține inculpatul că martorul Gheorghe Gabriel a fost "persoana esențială" și pentru tranzacția ulterioară între martorii denunțatori Barbu Florin Șerban, Vișoiu Valentin și Manole Gheorghe Adrian pe de o parte și societățile cipriote off – shore, făcând legătura între aceștia și martorul Sorin Apostol și societățile cipriote, iar contractele de comision încheiate în luna iulie 2009 între inculpat și martorul Vișoiu Valentin au fost o continuare a relației contractuale anterioare.

Susține inculpatul că în contractele de comision încheiate cu martorii Vișoiu Valentin și Manole Gheorghe a stabilit numărul aproximativ de acțiuni ce urmau a fi

vândute și, pentru că nu cunoștea prețul la care acțiunile urmau a fi vândute, a stabilit un preț minim de 21 bani pe acțiune, în final tranzacția având loc la prețul de 21 bani pe acțiune, condiții în care comisionul său nu s-a modificat în funcție de preț. Arată inculpatul că, contribuția sa la încheierea tranzacției a constat în aceea că a făcut cunoștință celor trei martori vânzători cu martorul Gheorghe Gabriel.

Arată inculpatul punctual că: *"Obligația mea contractuală, astfel cum era prevăzută în contract, era aceea de a le face cunoștință cu persoane interesate. Nu mi-am asumat niciodată obligația de a negocia contractele și cu atât mai puțin să acționez ca reprezentant al persoanelor cu care am semnat contractele de comision. Obiectul contractului de Comision este inspirat din contractul cadru de intermediari ocazionale editat de Camera de Comerț și Industrie Internațională de la Paris".*

Inculpatul a negat că ar fi purtat discuții particulare cu martorii Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe și Barbu Florin Șerban în legătură cu dosarele în care figurau ca cesionari la Comisia pentru Stabilirea Despăgubirilor, în acea perioadă toată lumea mă întreba care era procedura în fața Comisiei, arătând că este posibil ca cei trei să îl fi întrebat tot despre procedura în fața Comisiei, în general, întrebare ce îi era adresată frecvent de diverse persoane în acea perioadă.

Arată inculpatul că la momentul la care dosarul în care martorul Vișoiu Valentin a ajuns în fața Comisiei, el nu mai deținea funcția de vicepreședinte și că expertul evaluator refuza să facă evaluarea întrucât era necesară o expertiză topo, și cunoștea numele evaluatorului din actele Comisiei la care participase.

Inculpatul a susținut că nu cunoștea la ce teren se referă cererea de despăgubire a martorului Vișoiu Valentin, și a negat că ar fi trimis pe martorul Olteanu sau pe altcineva din cadrul ANRP la Primăria Sectorului 3 pentru a se interesa de acest teren.

Martorul **Vișoiu Valentin** a relatat cu ocazia audierii în fața cercetării judecătorești (vol. 14 instanță, filele 144-150), că l-a cunoscut pe inculpatul Nicolescu Theodor, aproximativ în anul 2007, prin intermediul martorului Manole Gheorghe Adrian, pe care îl cunoaște de aproximativ 20 de ani, cu ocazia unei vizite a celor doi la biroul său din Pitești, când cei doi i-au relatat despre *"afacerea cu drepturi litigioase"*, în speță cumpărarea de drepturi litigioase și valorificarea lor prin acțiunile la Fondul Proprietatea.

A arătat martorul că, potrivit discuției, rolul inculpatului Nicolescu Theodor, care la acel moment era membru ANRP, era de a *"facilita trecerea dosarului prin Comisie"*.

Martorul a arătat că în cadrul discuțiilor cu cei doi nu s-a pus problema supraevaluării dosarelor, ci doar cea a facilitării, înlesnirii trecerii lor prin Comisie și a aprobării lor.

Martorul a arătat că nu i s-a explicat, și nici nu a întrebat exact ce anume urma să facă inculpatul Nicolescu Theodor, menționând că anterior auzise de afacerea cu drepturi litigioase, în care nu se implicase până atunci, și bănuia că există o concurență între dosare și că pot *"trece prin Comisie"* acele dosare ce *"au o anumită susținere în Comisie"*.

Martorul a precizat punctual că: *"Condițiile afacerii au fost în sensul că inculpatul Nicolescu primea un procent de 5% din acțiunile care se vând, iar martorul Manole urma să cumpere drepturi litigioase de la mine",* cea din urmă nefiind conform martorului o condiție propriu-zisă, ci o concretizare a relației sale apropiate cu acesta din urmă.

Martorul a arătat că ulterior au avut loc mai multe întâlniri la care a participat, alături de inculpatul Nicolescu și martorul Manole, și martorul Barbu Florin Șerban, fără a putea preciza dacă aceste întâlniri au fost neapărat legate de chestiunea drepturilor litigioase.

A relatat că în decembrie 2007 a cumpărat pe baza unui antecontract drepturile litigioase de la Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, plătind în două tranșe, la încheierea antecontractului și la momentul contractului final, după două sau trei luni.

A arătat martorul că a aflat că expertul evaluator Hanu Alexandru Florin a fost desemnat în acest dosar de la inculpatul Nicolescu Theodor, pe care îl întreba succesiv, la un interval de o săptămână sau două, care este stadiul dosarului, context în care inculpatul l-a informat că a fost trimis la evaluator, comunicându-i numele acestuia și numărul de telefon. În baza acestor date, martorul a relatat că s-a dus din proprie inițiativă să vorbească cu inculpatul Hanu Alexandru Florin, desemnat ca evaluator în dosarul în cauză, fără a fi convocat anterior de acesta din urmă. Arată martorul că a procedat în acest mod întrucât anul 2008 era un an electoral, fiind posibile schimbări politice, iar interesul său era ca dosarul să fie soluționat cât mai repede, în condițiile în care componența Comisiei putea fi schimbată de noul Guvern iar el personal să nu mai beneficieze de serviciile inculpatului Nicolescu.

Martorul Vișoiu Valentin a precizat că i-a comunicat inculpatului Hanu Alexandru Florin să întocmească raportul repede și bine, bine în sensul de a respecta regulile Comisiei astfel încât să nu fie respins de aceasta. Martorul a precizat că nu a fost convocat la o constatare la fața locului, însă ține minte că a fost necesară o expertiză topografică, martorul Barbu Florian Șerban fiind cel care s-a ocupat de găsirea expertului topograf și de întocmirea expertizei.

Arată martorul că după finalizarea raportului de evaluare a fost solicitat de inculpatul Hanu Alexandru pentru a-și da acordul asupra sa, sens în care s-a deplasat la biroul evaluatorului, situat în zona Unirii, aici martorul prezentându-i-se o formă sintetică a raportului, acesta precizând că a apreciat suma stabilită prin raport ca fiind corectă. În acest context, martorul Vișoiu a menționat ca formația sa de bază este de constructor, iar în acea perioadă, caracterizată ca boom imobiliar, a cumpărat un teren unde a construit aproximativ 1000 de locuințe, teren pentru care a plătit o sumă similară, astfel încât a apreciat valoarea raportului prin cunoștințele sale de dezvoltator imobiliar, fără a-l vizualiza la fața locului.

A arătat martorul că după ce și-a dat acordul asupra raportului, a remis inculpatului Hanu suma de 10.000 euro. A arătat martorul punctual: *"Nu m-am gândit niciodată că suma este cu titlu de mită, m-am gândit că este un hacșis practic, care în contextul afacerii nici nu ar fi fost unul mare"*.

Martorul a relatat că ulterior a fost anunțat, probabil tot de către inculpatul Nicolescu Theodor, că dosarul a trecut de Comisia tehnică a ANRP și urmează să intre în atenția Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, iar mai târziu, că a fost aprobat și de către CCSD, în aceeași perioadă depunând și cererea de conversie în acțiuni la Fondul Proprietatea.

Martorul a precizat că concomitent a avut o discuție cu inculpatul Nicolescu Theodor, în care acesta și-a exprimat dorința ca jumătate din acțiunile ce îi reveneau personal, conform înțelegerii, să le primească de la martorul Vișoiu, iar cealaltă jumătate de la martorul Manole.

Conform înțelegerii, arată martorul, 5% din numărul total de acțiuni însemnau aproximativ 9 milioane de acțiuni pe care urma să le remită personal inculpatului Nicolescu, un număr egal urmând să fie remis inculpatului de către martorul Manole.

A arătat martorul că a făcut două tranzacții cu acțiunile Fondului proprietatea înainte de a fi listate la Bursă, la prețul de 0,18 lei per acțiune și respectiv 0,24 lei per acțiune, și o altă tranzacție după listarea la bursă în anul 2011, la prețul de 0,6 lei per acțiune, pentru un număr de aproximativ 4 milioane de acțiuni.

A relatat martorul că după efectuarea tranzacțiilor a remis inculpatului Nicolescu partea ce îi revenea, în tranșe, în mod egal, în numerar și o parte printr-un contract de comision sau intermediere, ai cărui termeni au fost stabiliți de inculpat personal, care probabil a și redactat acest contract, conform căruia suma remisă cu titlul de comision era

de aproximativ 500.000 lei. În ce privește acest contract de comision, martorul a mai precizat că a fost încheiat în contextul unei vânzări mai mari de acțiuni către un fond din Cipru, încheiată de el personal, și de martorii Manole și Barbu, și negociată de martorul Gheorghe Gabriel. A arătat că inculpatul Nicolescu Theodor nu a avut nici o implicare în aceste negocieri, însă a fost informat cu privire la ea, întrucât avea opțiunea de a vinde și interesul de a vinde cât mai scump.

A arătat martorul că în ce privește sumele de bani în numerar, i le-a remis inculpatului cu ocazia întâlnirilor pe care le aveau (fără a fi de față alte persoane), în mai multe locuri, inclusiv în biroul său, atât în Pitești cât și în București, în tranșe de câte 200.000 – 3000.000 lei, sau respectiv de 50.000 – 70.000 euro, între anii 2009 și 2013.

A arătat martorul că, ulterior audierii sale în fața organelor de urmărire penală, a refăcut calculele sumelor menționate cu acea ocazie și a ajuns la concluzia că în total a remis inculpatului suma de aproximativ 3.000.200 lei.

A arătat martorul Vișoiu Valentin că în cazul primei vânzări, cumpărătorul a fost identificat de martorul Manole Gheorghe Adrian sau de inculpatul Nicolescu Theodor, în persoana martorului Gheorghe Gabriel și a încă două persoane, în acest context precizând și că îl informa pe inculpatul Nicolescu Theodor ca principiu înainte de a decide să vândă acțiuni, pentru a verifica dacă dorește să vândă și dacă este de acord cu prețul.

Martorul a precizat că au mai existat trei sau patru dosare în care a cumpărat drepturi litigioase în baza unor înțelegeri similare cu inculpatul Nicolescu Theodor. În acest context, martorul a precizat că a cumpărat drepturi litigioase în aproximativ 7-10 dosare, dintre care un număr de două sau trei au eșuat, exemplificând mai detaliat aceste situații în declarația dată.

Declarațiile martorului corespund celor date în cursul urmăririi penale, în declarația inițială dată în această primă fază martorul fiind mai punctual și dând declarații mai precise cu privire la o serie de aspecte de fapt, respectiv: a arătat că și înainte de anul 2007 îl cunoștea, dar în mod vag, pe inculpatul Nicolescu, fiind amândoi piteșteni; arată martorul că, la întâlnirea cu inculpatul Hanu Alexandru, l-a rugat pe acesta "să întocmească evaluarea într-un timp cât mai scurt posibil și într-o formă cât mai avantajoasă".

De asemenea, martorul a efectuat un calcul sintetic al sumelor remise inculpatului Nicolescu Theodor, astfel: din procentul de 5% datorat acestuia, 2,5% reveneau martorului Vișoiu (împreună cu martorul Barbu), iar 2,5% martorului Manole, în număr de acțiuni, aceste procente reprezentând 9 milioane de acțiuni în sarcina martorului Vișoiu, iar 9 milioane – în sarcina martorului Manole; conform unui calcul estimativ făcut de martor, a vândut cele 9 milioane de acțiuni cu 0,35 lei în medie per acțiune, rezultând un total de 3,1 milioane lei noi.

Martorul a relatat în cursul urmăririi penale că în aceeași modalitate, și în baza aceleiași înțelegeri stabilite cu inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin, a procedat și în alte trei dosare, în care au fost emise: decizia nr. 540/FF/18.10.2007, în baza căreia personal a primit 11.478.730 acțiuni, iar martorul Barbu Florin Șerban – 12.570.831 acțiuni; decizia nr. 4796/FF/25.09.2008 în baza căreia personal a primit 11.862.400 acțiuni iar martorul Manole Gheorghe – 1.617.600 acțiuni; decizia nr. 4797/FF/25.09.2008, în baza căreia personal a primit 44.904.640 acțiuni, iar martorul Manole Gheorghe – 6.123.360 acțiuni.

De asemenea, martorul a menționat în cursul urmăririi penale că după listarea la bursă a Fondului Proprietatea, prețul celor 4 milioane acțiuni vândute în acest an a fost de 0,6 lei per acțiune, însumând 2.400.000 lei.

Martorul **Manole Gheorghe Adrian** a declarat (vol. 14 instanță, filele 151 – 153) că l-a cunoscut pe inculpatul Nicolescu Theodor în împrejurările legate de cesiunea drepturilor litigioase, în anul 2007, anterior având contacte sporadice cu acesta.

A arătat martorul că în cursul unei discuții ce a avut loc în biroul martorului Vișoiu Valentin din Pitești, la care este posibil, afirmă martorul, să fi participat și inculpatul Nicolescu Theodor, i s-a comunicat că jumătate din procentul agreeat cu inculpatul Nicolescu Theodor de 5% din totalul acțiunilor obținute în dosarul de despăgubire privind drepturile litigioase cesionate de la Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena trebuie să i le remită personal inculpatului Nicolescu.

Martorul a susținut că nu cunoștea ce trebuie să facă inculpatul Nicolescu Theodor pentru acest procent de 5% din acțiuni. A precizat martorul că, aflând de la martorul Vișoiu că dosarele în care acesta cesiona drepturi litigioase sunt perfecte din punct de vedere juridic, s-a gândit că remiterea celor 5 procente către inculpat au ca scop asigurarea soluționării dosarului cu celeritate.

În acest context, martorul arată că în acea perioadă era foarte apropiat de martorul Vișoiu Valentin, cu care juca tenis aproape în fiecare zi, condiții în care a aflat că martorul Vișoiu avea o "afacere" constând în cumpărarea de drepturi litigioase, scop în care colabora o casă de avocatură pentru ca aceste dosare să fie apte, din punct de vedere juridic, pentru a fi aprobate de CCSD. Arată martorul că la propunerea martorului Vișoiu Valentin a fost la rândul său de acord să ia parte în această afacere, întrucât i s-a părut o idee "bună", sens în care i-a comunicat martorului Vișoiu suma pe care o avea la dispoziție la acel moment, urmând ca procentul efectiv de participare să fie stabilit ulterior. Arată martorul că în luna aprilie 2008, martorul Vișoiu l-a anunțat că a terminat negocierile cu un cumpărător și s-a deplasat la un birou notarial pentru a cumpăra un procent din drepturile litigioase, unde a achiziționat 10% din aceste drepturi, direct de la vânzători, respectiv o familie ce vindea drepturi litigioase.

Martorul arată că după încă două sau trei luni, a semnat un al doilea contract de cesiune, de data aceasta cumpărând, concomitent cu martorul Barbu Florin Șerban, un procent de la martorul Vișoiu, care achiziționase anterior drepturile litigioase integral, motivul fiind acela că martorul nu dispusese de la început de suma necesară pentru a participa în tranzacție. Martorul a precizat că l-a încunostințat pe martorul Vișoiu ce sumă are disponibilă, iar procentul efectiv a fost stabilit exclusiv de cel din urmă, martorul Manole semnând contractul așa cum fusese anterior redactat de martorul Vișoiu Valentin. În ce privește discuția avută în legătură cu procentul de 5% din acțiuni agreeat cu inculpatul Nicolescu Theodor, martorul a arătat că nu își poate aduce aminte dacă a avut loc înainte de data semnării primului contract de cesiune, însă cu siguranță a avut loc înainte de semnarea celui de-al doilea.

A arătat martorul că nu i s-au dat detalii în legătură cu stadiul dosarului la ANRP, iar martorul Vișoiu l-a asigurat că se ocupă personal de detalii și i-a cerut să îi dea procură deplină de reprezentare în relațiile cu ANRP.

Martorul a arătat că după emiterea titlului de conversie, martorul Vișoiu l-a anunțat că pe numele său au fost emise un număr mai mare de acțiuni decât cel la care era îndreptățit conform sumei achitate, și că este necesar ca diferența de acțiuni să o remită inculpatului Nicolescu Theodor, conform înțelegerii anterioare cu inculpatul Vișoiu Valentin.

A arătat martorul că după ce acțiunile au fost emise la sfârșitul anului 2008, în perioada martie – aprilie 2009 a discutat cu martorii Vișoiu și Barbu în legătură cu vânzarea de acțiuni către persoane sau fonduri de investiții, fiind stabilit ca martorii Vișoiu și Barbu să se ocupe de găsire potențialilor clienți.

În luna mai 2009 martorul Vișoiu Valentin i-a comunicat că trebuie să se întâlnească cu inculpatul Nicolescu Theodor pentru a-i vinde un număr de acțiuni. Martorul Manole Gheorghe Adrian a relatat că inculpatul Nicolescu Theodor s-a prezentat cu un contract deja redactat, în care era trecut numărul de acțiuni și prețul lor, în

total de aproximativ 300.000 lei, aceste acțiuni făcând parte din procentul de 2,5% care fusese emis suplimentar pe numele martorului Manole, cu scopul de a fi remis conform înțelegerii inculpatului Nicolescu Theodor.

A arătat martorul că își amintește că în acea perioadă prețul acțiunilor la Fondul Proprietatea era de aproximativ 0,15 – 0,20 bani per acțiune.

Martorul a arătat că inculpatul Nicolescu i-a transferat bancar prețul contractului în două tranșe, pe care la rândul său i-a returnat inculpatului în totalitate, cash, în mai multe tranșe, în lei și în euro, începând cu ziua în care primise primul transfer bancar din partea inculpatului.

Arată martorul că a remis inculpatului suma de 360.000 lei aferentă contractului de comision.

Martorul face referire de asemenea la încheierea unui contract de vânzare – cumpărare acțiuni încheiat cu Popescu Ionel, arătând că a fost informat de martorul Vișou că trebuie să încheie acest contract de asemenea în scopul îndeplinirii obligațiilor față de inculpatul Nicolescu Theodor, ceea ce martorul a și făcut, semnând un contract de vânzare cumpărare prezentat de inculpatul Nicolescu, identic cu contractul anterior, diferind doar numele persoanei către care vindea și prețul acțiunilor, care diferea de primul însă suma totală de vânzare era aceeași, contract pe care l-a semnat la depozitarul central, unde s-a întâlnit cu Ionel Popescu ce figura ca și cumpărător.

Arată martorul că suma din acest contract de vânzare cumpărare i-a fost remisă a doua zi prin ordin de plată, iar chiar în ziua în care a primit acești bani în cont, a schimbat o parte din ei în aproximativ 10.000 euro, a retras încă o sumă de 15.000 lei, a completat-o cu o sumă de bani pe care o deținea în cash și i-a restituit inculpatului suma primită cu titlul de preț, în mai multe tranșe, în lei sau euro. În ce privește remiterea sumelor de bani cash, martorul precizează că a avut loc în mai multe locații, una sau mai multe întâlniri având loc în apropierea casei părinților inculpatului Nicolescu.

Arată martorul că ulterior, la sfârșitul lunii iulie 2008, martorul Vișoiu l-a informat că negociază vânzarea de acțiuni către un fond de investiții din Cipru la un posibil preț de peste 20 de bani pe acțiune, tranzacție de care și martorul a fost interesat personal; în acest context a aflat, în zilele următoare, de la martorul Vișoiu, că inculpatul Nicolescu a solicitat încheierea unui contract de comision cu aparența că inculpatul ar fi intermediat vânzarea către fondul din Cipru. A arătat martorul Manole că, din punctul său de vedere, acest contract de comision era unul fictiv, iar martorul Vișoiu îl informase că, prin încheierea acestui contract, urma să achite inculpatului și ultima tranșă din procentul de acțiuni convenit cu inculpatul Nicolescu Theodor.

A precizat martorul Manole că inculpatul Nicolescu Theodor nu a avut nici o implicare în negocierile cu fondul de investiții cipriot.

Martorul **Barbu Florin Șerban** a declarat (vol.15 instanță, filele 141 și urm.) că îl cunoaște pe martorul Vișoiu Valentin de foarte multă vreme, fiind colegi de liceu, iar începând cu anii 2007 – 2008 sunt parteneri de afaceri.

A arătat martorul că în anul 2007 a cumpărat drepturi litigioase de la fam. Oloșuteanu și Ghețu, ideea aparținând martorului Vișoiu, care i-a prezentat posibilitatea și riscurile valorificării drepturilor litigioase.

Martorul a precizat că la momentul cumpărării acestor drepturi sau ulterior, a aflat, posibil de la martorul Vișoiu, că există posibilitatea de a fi ajutați din cadrul ANRP de către inculpatul Nicolescu Theodor.

La momentul cumpărării drepturilor litigioase din al doilea dosar, a aflat că inculpatul urmează a primi "ceva" din partea lor.

A relatat martorul că în perioada septembrie – noiembrie 2007, l-a însoțit pe martorul Vișoiu Valentin pentru a discuta cu familia Oloșuteanu, iar din momentul în

care au plecat de la întâlnire, a discutat cu martorul Vișoiu în sensul de a participa cu un procent de 20% din prețul cumpărării, indiferent dacă dosarul urma să fie sau nu soluționat. Întrucât nu dispunea de această sumă de bani la momentul cesiunii, familia Oloșuteanu nefiind de acord să mai aștepte, au stabilit ca martorul Vișoiu să figureze singur în contractul inițial de cumpărare, care a fost încheiat în lunile ianuarie – martie 2008, iar ulterior, în toamna anului 2008, a fost încheiat și contractul de cesiune privind aceste drepturi.

Martorul a precizat că, aproximativ două luni înainte de semnarea acestui contract de cesiune, martorul Vișoiu i-a comunicat că și martorul Manole urmează să cumpere o parte din drepturi; în acest context, i-a comunicat și faptul că dosarul are șanse mai mari să fie soluționat sau să fie soluționat mai repede, dacă sunt de acord să cedeze inculpatului Nicolescu Theodor o parte din acțiunile pe care urma să le obțină.

A arătat martorul că în cadrul acestei discuții cu martorul Vișoiu au stabilit ca procentul său de 20% să se calculeze după scăderea procentului ce urma să fie cumpărat de martorul Manole. Cu aceeași ocazie, arată martorul Barbu, martorul Vișoiu i-a spus explicit că fiecare din ei trebuie să cedeze inculpatului Nicolescu 5% din acțiunile primite.

Martorul a declarat, cu privire la modul de calcul al acestui procent, punctual, că: *"Această limită a procentului de 5% către inculpatul Nicolescu s-a concretizat diferit în cazul meu și al martorului Vișoiu. Practic eu nu cedam nimic direct către inc. Nicolescu, primeam un procent mai mic calculat proporțional cu cel 5% pe care trebuia să îl cedez, care treceau astfel la martorul Vișoiu și care urma să-i remită inc. Nicolescu într-un mod pe care nu mi l-a arătat atunci"*.

Martorul a arătat că nu cunoaște cum au ajuns aceste procente la inculpatul Nicolescu, însă a fost informat de martorul Vișoiu Valentin că procentul convenit a fost remis inculpatului, o perioadă mai mare de timp, în anii 2009 sau 2010.

Martorul a arătat că în momentul când a cumpărat drepturile litigioase în primul dosar, în anul 2007, martorul Vișoiu nu i-a spus că urmează să apeleze la ajutorul inculpatului Nicolescu Theodor pentru soluționarea acestui dosar, însă arată că din cei 20% care îi reveneau în primul dosar, a primit efectiv 13 – 14%, spunându-i-se că au fost făcute niște cheltuieli, fără a primi detalii concrete la acel moment, iar ulterior, cu ocazia discuției avute cu familia Oloșuteanu împreună cu martorul Vișoiu, cel din urmă i-a spus că suma care a fost dată în primul dosar inculpatului Nicolescu, a avut succes, ceea ce l-a încurajat pe martor să cumpere drepturi litigioase și în al doilea dosar, ce privea o sumă mult mai mare.

Din aceste relatări, martorul a dedus că și în cazul primului dosar, cheltuielile de care a luat cunoștință au privit aceeași persoană.

În ceea ce privește vânzarea acțiunilor, martorul a arătat că, cu excepția unui pachet mai mic de acțiuni, vândut personal în anul 2013, celelalte pachete de acțiuni le-a vândut în cadrul unor tranzacții încheiate împreună cu martorul Vișoiu, unul dintre cumpărători fiind un fond mai mare de investiții, iar un altul fiind Gabriel Gheorghe, căruia acțiunile i-au fost cedate la depozitarul central.

A precizat martorul că inculpatul Nicolescu Theodor nu a participat ca intermediar la nici una din tranzacțiile cu acțiuni pe care le-a încheiat împreună cu martorul Vișoiu, tranzacțiile încheiate cu fonduri de investiții și societăți mai mari fiind asistate de Cabinetul de Avocatură „Rareș și Asociații”.

Arată martorul că nici Vișoiu Valentin nici Manole Gheorghe Adrian nu i-au spus că ar fi încheiat un contract de comision cu inculpatul Nicolescu Theodor, iar în cadrul unei discuții particulare cu martorul Manole Gheorghe Adrian, înaintea unei tranzacții cu

un pachet mai mare de acțiuni, acesta i-a spus că trebuie să înstrăineze un număr de acțiuni, din care o parte sunt pentru inculpatul Nicolescu Theodor.

În ceea ce privește prețul acțiunilor Fondul Proprietatea până la momentul listării lor la bursă, martorul a arătat că obținea informații asupra prețurilor vehiculate de la diverse persoane, iar în momentul în care informația că martorul Vișoiu deține astfel de acțiuni a devenit larg cunoscută, acesta primea numeroase oferte, de la persoane ce se prezentau ca și intermediari; martorul a precizat că a participat la două întâlniri cu astfel de posibili clienți și a constatat că s-au prezentat 7 intermediari, ceea ce l-a convins că acest procedeu este greșit. Martorul a precizat că informațiile au devenit mai sigure după ce l-a cunoscut pe martorul Gheorghe Gabriel, care făcea parte dintr-un grup de brokeri și avea informații de la clienți reali.

În ce privește raportul de evaluare, martorul a arătat că personal a dus actele necesare expertului topo, iar de la martorul Vișoiu Vasile a aflat că i-a dat o sumă de bani inculpatului Hanu Alexandru pentru întocmirea raportului de evaluare.

Martorul **Babei Ion Cristian** a declarat (vol.15 instanță, fila 88) că în anul 2008 și în prezent este colaborator la firma de avocatură „Rareș și Asociații”, calitate în care a participat la o tranzacție sau mai multe, între martorii Vișoiu Valentin și Barbu Florin Șerban, având ca obiect acțiuni la Fondul Proprietatea, posibil încheiate cu un fond de investiții cipriote și alți cumpărători

A arătat martorul că, în nici una dintre tranzacțiile finalizate sau nefinalizate, nu l-a văzut pe inculpatul Nicolescu Theodor să participe ca intermediar, și nu l-a vădit pe martorii Vișoiu, Barbu sau Manole să fi menționat vreodată că s-au folosit de serviciile inculpatului Nicolescu Theodor ca intermediar în eventuale tranzacții cu acțiuni la Fondul Proprietatea.

Martorul **Apostol Sorin** a declarat (vol.13 instanță, filele 3-4) că în anul 2009 avea calitatea de director general al KBC Securitys S.A. și în această calitate, la sfârșitul lunii iulie 2009, a participat în calitate de reprezentant pentru cumpărătorii Salink Limited și Coneglen Limited la încheierea a patru contracte de vânzare cumpărare acțiuni la Fondul Proprietatea.

A arătat martorul că cel care l-a abordat înainte de încheierea acestor contracte a fost Gheorghe Gabriel, care i-a spus că vorbește cu persoanele ce doreau să vândă, fără a se prezenta ca reprezentant sau intermediar pentru aceștia. A arătat martorul că nu a discutat cu vânzătorii înainte de încheierea acestor tranzacții, ci exclusiv cu numitul Gheorghe Gabriel, vânzătorii cerând practic un preț ce a fost acceptat ca atare de cumpărători, iar semnarea contractelor a avut loc la sediul biroului de avocatură într-o singură ocazie, când au fost prezenți martorul și cei trei vânzători.

Martorul a arătat că: *"pentru cei trei vânzători nu a vorbit și nu a acționat în nici un moment vreoa persoană în calitate de intermediar sau consultant"*. Martorul a arătat că nu l-a cunoscut pe inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin în anul 2009.

Martorul a arătat că societatea de avocatură pe care o reprezenta nu participa activ în negocierea prețului, ci prezenta ofertele de pachete de acțiuni și de preț celeilalte părți, iar în contractele de intermediere nu s-a impus un preț minimal sau maximal.

Martorul **Gheorghe Gabriel** a declarat (vol.13 instanță, filele 5-7) că în anul 2009 lucra în cadrul unei societăți de brokeraj, calitate în care acționa ca intermediar pentru posibili cumpărători de acțiuni. A arătat că i-a cunoscut pe martorii Vișoiu Valentin, Barbu Florin Șerban și Manole Gheorghe Adrian în anul 2009, prin intermediul a doi avocați, respectiv inculpatul Nicolescu Theodor și Narcis Godeanu, pe care, afirmă martorul, îi cunoscuse cu aproximativ o săptămână înainte de întâlnirea cu cei trei cumpărători, cei doi contactându-l în interesul vânzătorilor, ca reprezentanți sau intermediari dar fără a avea un mandat în acest sens. Martorul a precizat că a fost o

întâlnire de afaceri, martorii Vișou Valentin, Barbu Florin Șerban și Manole Gheorghe Adrian fiind interesați să vândă acțiuni la Fondul Proprietatea, în timp ce el însuși era interesat să cumpere astfel de acțiuni și cunoștea și alte persoane similar interesate.

Martorul Gheorghe Gabriel a arătat că întâlnirea a avut ca scop vânzarea unui pachet de aproximativ 20 milioane acțiuni la Fondul Proprietatea, iar la un interval de aproximativ două săptămâni de la întâlnirea cu cei trei, tranzacția a fost încheiată, o parte din acțiuni fiind cumpărate de martor personal, iar celelalte de una sau două persoane fizice posibil numiți Andrici și Olteanu, pentru care a acționat ca intermediar. Martorul a arătat că în ceea ce privește această tranzacție, martorul Vișou Valentin a fost cel care a negociat prețul, acesta cunoscând și piața de tranzacționare a acestor acțiuni, inculpatul Nicolescu Theodor neavând o implicare activă.

A arătat că, în această ocazie, el sau unul dintre cumpărători a plătit inculpatului Nicolescu Theodor un comision în baza unui contract de intermediere.

A arătat în continuare că la sfârșitul verii 2009 a intermediat vânzarea unui pachet de acțiuni de aproximativ 120-130 milioane acțiuni către societatea Coneglen, ca reprezentant pentru fondul de investiții East Capital din Suedia, vânzătorii fiind martorii Vișou Valentin, Barbu Florin Șerban și posibil Manole Adrian, pentru care martorul a acționat ca intermediar, fără a încheia un contract în acest sens. În ceea ce privește modalitatea în care s-a ajuns la încheierea tranzacției, martorul a afirmat că mai întâi Apostol Sorin, care reprezenta societatea Coneglen, a fost pus în legătură cu cei trei martori – vânzătorii, întâlnirea având loc la o cafea, ocazie cu care s-a discutat doar despre intenția de a vinde și cumpăra, ulterior având loc încă una sau două întâlniri la care au participat martorii Vișou Valentin, Barbu Florin Șerban și Manole Adrian și o persoană care lucra în cadrul KBS Security, când au avut discuții referitoare la pachetul de acțiuni ce urma să fi tranzacționat și a fost încheiat contractul de cont escrow, ce a fost depus la BRD, deschiderea acestui tip de cont fiind considerată de părți ca o modalitate de transfer a banilor de către cumpărător de natură a confirma intenția fermă de cumpărare, în condițiile în care vânzătorii doreau o astfel de asigurare în condițiile tranzacționării unei sume mari. A arătat martorul că nu ține minte să fi participat și la întâlnirea când a fost semnat contractul propriu – zis de vânzare – cumpărare. Martorul a mai precizat că nu își aduce aminte ca inculpatul Nicolescu Theodor să fi participat la vreuna din întâlnirile la care el însuși a fost parte, legate de încheierea acestui contract.

A arătat martorul că în cazul acestei tranzacții a primit personal un comision de la Vișou Valentin, sub forma posibilității de a cumpăra de la acesta acțiuni sub prețul pieței.

A arătat martorul că în anul 2009, prețul acțiunilor la Fondul Proprietatea s-a situat între un minim de 7% în februarie 2009, când a fost punctul culminant al crizei, și 15 – 16% la sfârșitul anului 2009.

Martorul **Olteanu Ionescu Grațiel – Dragoș** a declarat, relevant cu privire la acuzațiile de luare de mită reținute în sarcina inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin, că, în lunile martie - aprilie 2008, la cererea inculpatului Theodor Nicolescu, împreună cu membrii ai corpului de control din cadrul Direcției de Fond funciar în cadrul căreia lucra la momentul faptelor, respectiv Bălan Daniel și Kedves Paul, s-a deplasat la Prefectura Municipiului București pentru a verifica dacă pe rolul acestei instituții era constituit un dosar de despăgubire întocmit de Primăria Sectorului 3, cu privire la un teren de aproximativ 20 ha. Inculpatul a arătat că la acel moment nu făcea parte din Corpul de Control al Direcției.

Relatează martorul că la sediul Prefecturii au fost primiți de doamna subprefect, care a recomandat ca echipa să vorbească cu doamna Grosu (actualmente Neagoe) Carmen, consilier în cadrul Prefecturii la acea dată și avea atribuții pe fond funciar.

Martorul a arătat că s-au deplasat în biroul doamnei Grosu Carmen și au constatat că dosarul în cauză exista, era un dosar sigilat și conținea toate actele necesare, respectiv actul de proprietate, acte de moștenire și acte administrative.

Martorul a precizat că a verificat sumar dosarul pentru a vedea dacă există actele esențiale, precum cererea de despăgubire, martorul arătând că dorea să constate dacă existau actele ce atestau dreptul de proprietate, dreptul de moștenire, hotărârea de validare și anexa de despăgubire validată.

A arătat că în ce privește restul echipei doar Bălan Daniel părea că știe de existența acestui dosar. A menționat de asemenea că, în acest context, membrii echipei de control au purtat și alte discuții cu doamna subprefect, legate spre exemplu de punerea în aplicare a unor hotărâri judecătorești.

În ceea ce privește împrejurarea în care a fost desemnat să se deplaseze în scopul verificării acestui dosar la Prefectura București, martorul a precizat că solicitarea din partea inculpatului Nicolescu Theodor de a verifica acest dosar a fost făcută în biroul inculpatului de la sediul ANRP, în prezența celorlalți doi membri ai corpului de control, scop în care a fost chemat special de către inculpat. Arată martorul că această însărcinare i-a fost dată verbal, fără să existe un ordin scris.

A relatat că, reîntorcându-se la sediul ANRP, i-a relatat direct inculpatului Nicolescu Theodor verificările făcute, comunicându-i că dosarul de care inculpatul era interesat a fost constituit de primăria Sectorului 3 București, că privea o suprafață de aproximativ 20 ha, și cuprindea actele examinate de martor, respectiv titlul de proprietate, actele de moștenire, hotărârea de validare și anexele. Martorul a arătat că, probabil, a fost desemnat de inculpatul Nicolescu să verifice situația acestui dosar întrucât acesta cea mai mare experiență în cadrul Direcției.

A arătat martorul că ulterior nu a mai avut alte discuții cu inculpatul Nicolescu pe marginea acestui dosar, însă acesta i-a fost repartizat spre soluționare lui personal. A precizat martorul că în mod sigur modul în care dosarul în cauză i-a fost repartizat nu a fost o întâmplare, întrucât atunci când dosarul a sosit în Direcție, doamna Marieta Hârjoghie s-a dus să vorbească cu conducerea (respectiv Nicolescu Theodor vicepreședinte și Ingrid Mocanu, director) și abia apoi i-a fost repartizat dosarul. Martorul a arătat că doamna Marieta Hârjoghie i-a comunicat că în urma discuțiilor, consideră că martorul cunoaște mai bine acest dosar și prin urmare, i-ar fi mai ușor să îl soluționeze.

Martorul a arătat, cu privire la dosarul nr.13653/FFCC/2008, că i s-a părut deosebit faptul că, după primirea raportului expertului evaluator, șeful de serviciu, doamna Marieta Hârjoghie și directorul Ingrid Mocanu i-au cerut să predau acest raport, pentru că inculpatul Vișoiu Gheorghe a fost desemnat să verifice dacă a fost întocmit raportul de evaluare conform standardelor.

Martorul a precizat că ulterior a văzut nota întocmită de acesta, care era atașată la raportul de evaluare, și care cuprindea mențiunea că raportul de evaluare este întocmit conform Standardelor de evaluare.

Martorul **Popescu Ionel** a declarat cu ocazia audierii (vol.14 instanță, filele 14 - 15), că înainte de a deveni nașul inculpatului Nicolescu Theodor a fost prieten cu acesta. A arătat că a cumpărat acțiuni la Fondul Proprietatea în 8 sau 9 rânduri, în contextul în care s-a ocupat de vânzarea de acțiuni începând cu anul 1999, tranzacțiile cu acțiuni la Fondul Proprietatea fiind realizate începând cu toamna anului 2008 și până la sfârșitul anului 2009. Martorul a specificat că din decembrie 2009 până în septembrie 2010 a avut calitatea de președinte al Fondului Proprietatea.

A arătat martorul că înainte de listarea acțiunilor Fondul Proprietatea la bursă, era necesar ca în cazul tranzacționării lor cele două părți să se prezinte la depozitarul central. În legătură cu condițiile de tranzacționare, martorul a precizat că: "În cazul acțiunilor

care erau tranzacționate la depozitarul central, problema era că transferul dreptului de proprietate al acțiunilor nu avea loc decât în condițiile plății în numerar, mai exact, pentru ca și cumpărătorul și vânzătorul să aibă siguranța tranzacției era stabilit ca plata să se facă la momentul înregistrării operațiunii la depozitarul central și aceasta se putea întâmpla doar dacă plata era făcută în numerar". Arată martorul că, în cazul său, dorea neapărat ca plata acțiunilor să se facă prin bancă, și pentru îndeplinirea acestei intenții, era necesar să găsească o persoană dispusă să vândă acțiuni la Fondul Proprietatea, și să accepte totodată ca plata să nu se facă cash, sens în care se apela la diverse persoane.

Martorul a susținut că l-a întrebat pe inculpatul Nicolescu Theodor dacă cunoaște pe cineva care ar putea să vândă acțiuni la Fondul proprietatea, inculpatul i-a răspuns și au stabilit să încheie și un contract la notar.

A arătat martorul că personal oferea un preț de 0,14 lei per acțiune, în contextul în care dorea să cumpere un număr de acțiuni, pentru care avea disponibilă o anumită sumă de bani; inculpatul i-ar fi propus ca, în situația în care identifică o persoană dispusă să vândă mai ieftin, diferența între prețul oferit și cel la care se face tranzacția să îi revină lui. A arătat martorul că astfel de contracte de comision se încheiau la acel moment și a fost de acord cu propunerea inculpatului, cu atât mai mult cu cât urmau să încheie un contract la notariat.

Arată martorul că s-au întâlnit la depozitarul central ei personal, inculpatul Nicolescu și martorul Manole Gheorghe Adrian, cel din urmă venind cu un contract de vânzare – cumpărare acțiuni în care era trecut și prețul acțiunilor și numărul contului unde martorul Popescu Ionel trebuia să vireze banii. A arătat martorul că a plătit aproximativ 900.000 lei în această tranzacție, comisionul inculpatului Nicolescu Theodor fiind de aproximativ 500.000 – 6000.000 lei; susține că a virat ambelor părți sumele convenite ca preț și respectiv comision a doua zi după înregistrarea contractului la depozitarul central.

În ce privește prețul acțiunilor la Fond, martorul a arătat că au variat, tranzacțiile făcute de el personal situându-se între valorile de 0,12 și 0,47 per acțiune. Arată martorul că dacă la început acțiunile la Fondul Proprietatea se vindeau la 0,50 per acțiune, ulterior au scăzut la puțin peste 0, după care au reînceput să crească.

A arătat martorul că celelalte tranzacții cu acțiuni la Fondul Proprietatea le-a făcut direct, și nu prin intermediari.

Martorul nu a putut preciza dacă îl cunoaște pe numitul Gheorghe Gabriel, sau dacă a încheiat o tranzacție cu acțiuni cu această persoană.

Martora **Anton Marcela** a declarat (vol. 15 instanță, filele 139-140), că în anul 2008 a întocmit un raport de expertiză topografică la cererea avocatului Radu Pricop, care acționa în numele lui Vișoiu Valentin, și privea terenul ce avea legătură cu contractul de cesiune între acesta și beneficiarele Oloșuteanu și Ghețu. A arătat martora că după redactarea raportului, l-a înmănat lui Barbu Florin, care a și semnat de primire.

În ce priveșteapta de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin, instanța reține că aceasta este dovedită dincolo de dubiu, având în vedere următoarele:

Declarațiile martorilor denunțatori Vișoiu Valentin, Barbu Florin Șerban și Manole Gheorghe Adrian se coroborează sub toate aspectele relevante, în timp ce apărările inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin, ce se axează pe teza pretensei sale calități de intermediar în efectuarea tranzacțiilor cu acțiuni, sunt infirmate atât de declarațiile celor trei martori denunțatori cât și de declarațiile martorilor Apostol Sorin și Gheorghe Gabriel.

Instanța reține în fapt că martorul Vișoiu Valentin a luat hotărârea de a cumpăra drepturi litigioase în dosarele de despăgubire în urma unei discuții directe cu inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin, pe care l-a cunoscut în anul 2007 prin intermediul martorului

Manole Gheorghe Adrian, discuție în cadrul căreia a stabilit cu inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin înțelegerea ca, în schimbul facilitării soluționării mai rapide a dosarelor în care martorul Vișoiu Valentin urma să figureze ca și cesionar, acesta din urmă să îi remită inculpatului un procent de 5% din acțiunile la Fondul Proprietatea ce urmau să fie vândute de martor, urmare a valorificării deciziilor.

Din partea martorului Vișoiu Valentin, această înțelegere a avut caracterul unei propuneri de afaceri, întemeiată pe informațiile obținute anterior de acesta, din care a dedus că, întrucât pe rolul Comisiei Centrale existau numeroase dosare de despăgubiri, era firesc să existe "o concurență" între acestea cel puțin din punctul de vedere al timpului de soluționare, sprijinul obținut în acest mod din partea inculpatului Nicolescu Theodor reprezentând pentru martor dacă nu o garanție de certitudine, cel puțin un element de consistență în susținerea demersului pe care îl urmărea. Relevant este că din declarațiile martorului Vișoiu Valentin rezultă că nu acesta a avut inițiativa întâlnirii, ci, probabil, chiar inculpatul Nicolescu Theodor, aserțiune pertinentă în condițiile în care prima discuție a avut loc în biroul martorului Vișoiu și a presupus deplasarea aici a inculpatului personal, însoțit de persoana ce le-a făcut celor doi cunoștință, respectiv martorul Manole Gheorghe.

Martorul Vișoiu Valentin a arătat că nu a urmărit supraevaluarea dosarelor de despăgubire, ci soluționarea mai rapidă a dosarelor de despăgubire în care era interesat, element de altfel esențial, având în vedere durata foarte mare în care aceste dosare erau soluționate de către Comisie, ceea ce implica, pe lângă riscul schimbării componenței Comisiei (risc menționat de martor), și eventuala modificare a condițiilor de despăgubire. Dincolo de aceste riscuri, principalul element de interes major pentru orice beneficiar, direct sau cesionar, era, în mod firesc de altfel, obținerea cât mai rapidă a sumei de despăgubire, de regulă însemnată ca și quantum, în scopul folosirii ei imediate, prin investiții, sau satisfacerea unor deziderate materiale necesare sau voluptuării.

Instanța reține însă, în acest context, că, dacă într-adevăr interesul principal al martorului nu era acela al supraevaluării terenului, ci obținerea mai rapidă a unei decizii, nu mai puțin însă, martorul era interesat în obținerea unui raport de evaluare generos sub aspectul sumei estimate, sens în care a luat legătura cu evaluatorul Hanu Alexandru Florin, al cărui nume și date de contact i-au fost furnizate de inculpatul Nicolescu Theodor, discutând cu acesta înainte de întocmirea raportului și, ulterior redactării lui, remițând acestui inculpat suma de 10.000 euro.

Declarațiile martorului Barbu Florin Șerban confirmă declarațiile martorului Vișoiu Valentin, din punctul de vedere al modului în care cel din urmă a evaluat oportunitatea unei "colaborări" cu inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin. Martorul Barbu Florin Șerban a menționat că, din discuțiile avute cu martorul Vișoiu Valentin, a înțeles că acesta colabora cu persoane de specialitate juridică (case de avocatură de exemplu) pentru a estima, anterior cumpărării drepturilor litigioase, temeinicia drepturilor beneficiarilor, aspecte confirmate de altfel și de martorul Vișoiu Valentin. Atitudinea pragmatică a celui din urmă este relevantă în speță, inclusiv din punctul de vedere al caracterizării relației ulterioare între acest martor și inculpatul Nicolescu Theodor, până la acoperirea procentului de 5% convenit cu acesta în urma valorificării succesive a pachetelor de acțiuni.

În baza înțelegerii stabilite cu inculpatul Nicolescu Theodor, martorul Vișoiu Valentin a achiziționat, singur sau împreună cu martorii Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban, drepturi litigioase în mai multe dosare de despăgubire, pe care le-a valorificat în fața Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

Unul din aceste dosare este dosarul nr.13653/FFCC/2008, ce face obiectul cauzei, și care privește terenul în suprafață de 20,5 ha situat pe raza fostei comunei Dudești –

Cioplea, în prezent sectorul 3, București, dosar în care cererea de despăgubire a fost inițial formulată de Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, întemeiată pe calitatea acestora de moștenitoare ale defuncțiilor Mateeschî/Anghelof Ivan și Mateeschî/Anghelof Nedelea, conform certificatelor de moștenitor nr. 13/05.01.1983 eliberat în dosarul nr. 20/1983 de Notariatul de Stat local al sectorului 3 și respectiv 50/21.05.1996 eliberat de BNP Maria Vasilescu din București în același dosar succesoral.

În acest dosar, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 170/25.02.2008, Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena au transmis lui Vișoiu Valentin drepturile prezente și viitoare asupra suprafeței de 20,5 ha situat în București, zona fostei comune Dudești Cioplea, prețul dreptului litigios fiind de 2.713.500 euro.

La data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub numărul 3681/27.08.2009, martorul Vișoiu Valentin a transmis martorilor Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban cotele de 12% și respectiv 17% din drepturile litigioase ce făceau obiectul cererii de despăgubire în dosarul nr. 13653/FFCC/2008, martorul Vișoiu Valentin păstrând astfel o cotă de 71%.

Astfel cum rezultă din declarațiile martorului Vișoiu Valentin, cel dintâi l-a întrebat pe inculpatul Nicolescu Theodor, la intervale de o săptămână sau două, în legătură cu situația dosarului în circuitul ANRP.

Aceste afirmații sunt confirmate și de aspectele de fapt rezultate din declarațiile martorilor Olteanu Ionescu Grațiel - Dragoș și Munteanu Sorin.

În acest sens, instanța reține că inculpatul Nicolescu Theodor a avut o atitudine activă în raport de situația acestui dosar, cerând martorului Olteanu Ionescu Grațiel Dragoș să se deplaseze, în primăvara anului 2008, împreună cu Bălan Daniel și Kedves Paul, cei din urmă membri ai corpului de control din cadrul Direcției de fond funciar, la sediul Prefecturii Municipiului București, pentru a verifica dacă pe rolul acestei instituții era constituit un dosar de despăgubire întocmit de Primăria Sectorului 3, cu privire la un teren de aproximativ 20 ha, respectiv terenul ce făcea obiectul dosarului nr.13653/FFCC/2008.

Foarte relevant în cronologia soluționării acestui dosar este în opinia instanței faptul că datele furnizate de acest martor relevă că pretinsul control dispus de inculpatul Nicolescu a avut ca efect grăbirea soluționării acestui dosar de către instituția notificată, întrucât prin Hotărârea nr. 935/16.04.2008 a Comisiei Municipiului București pentru Aplicarea Legilor Fondului Funciar, semnată de prefect, - emisă așadar chiar în perioada în care martorul Olteanu s-a deplasat din dispoziția inculpatului Nicolescu la sediul Prefecturii, au fost soluționate cererile beneficiarelor Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, datând din 2005, și s-a propus acordarea de despăgubiri. La data de 24.04.2008, dosarul vizând pe cele două beneficiare a fost trimis de Prefectura Mun. București la ANRP.

Inculpatul a negat faptul că ar fi cerut martorului Olteanu să se deplaseze la sediul Prefecturii, susțineri ce sunt însă infirmate de relatările detaliate și pertinente ale martorului, de natură a înlătura dubiile pe care inculpatul a încercat să le arunce asupra credibilității acestui martor, cu ocazia audierii.

În al doilea rând, inculpatul susține că există o neconcordanță în declarația martorului, cu privire la prezența numitului Kedves Paul în echipa de control, neconcordanță care ar afecta credibilitatea acestuia. Inculpatul invocă în acest sens existența unui proces - verbal de inventariere a documentelor aflate în posesia numitului Kedves Paul, act datând din 7.04.2008, (și efectuat ca urmare a lipsei acestuia de la serviciu), și, folosind o interpretare a datelor emiterii unor acte în dosarul de despăgubire - expusă mai pe larg în notele de ședință de la fila 15-vol. 15 instanță), susține că trimiterea numitului Kedves Paul în acest control, alături de martor, ar fi fost imposibilă.

Instanța constată însă că întreaga construcție susținută de inculpat se bazează pe afirmația martorului Olteanu că ar fi observat în dosarul consultat că acesta ar fi conținut inclusiv acceptul pentru acordarea despăgubirilor din partea persoanelor îndreptățite. Inculpatul susține că această cererea ar fi fost transmisă de Primăria Sectorului 3 București la data de 10.04.2008, așadar după dispariția numitului Kedves Paul.

Însă, premisa susținută de inculpat este falsă în sine.

Din actele ce compuneau dosarul de despăgubire, aflate la vol. 15 dup, rezultă că toată documentația (109 file) a fost trimisă de Primăria Sectorului 3 către Prefectură la data de 27.02.2008 (data înregistrării la registratura Prefecturii (vol. 15 dup, f. 162)), inclusiv cererea formulată de beneficiare, prin avocat, de acordare a despăgubirilor în echivalent (vol. 15 dup, f. 165). Acest înscris l-a și îndreptățit pe martor să afirme că a constatat că dosarul este complet, inclusiv sub aspectul acceptului beneficiarelor pentru acordarea despăgubirilor.

Prin adresa din 10.04.2008, Primăria Sectorului 3 trimite în completare un alt înscris, care constituie în fapt o a doua cerere din partea beneficiarelor de acordare de despăgubiri în echivalent, (vol. 15 dup, fila 161), cerere în care se și menționează chiar că acestea confirmă cererea preexistentă de solicitare a despăgubirilor bănești.

Reține instanța în baza acestor observații că pretinsa neconcordanță în declarațiile martorului Olteanu, invocată de inculpat, nu există.

Anterior înregistrării pe rolul ANRP, prin contractul de cesiune drepturi litigioase autentificat sub numărul 170/25.02.2008, Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena au transmis lui Vișoiu Valentin drepturile prezente și viitoare privind suprafața de 20,5 ha teren situat în București, zona fostei comune Dudești – Cioplea, actualmente sector 3, pentru prețul de 2.713.500 euro.

La data de 06.05.2008 a fost încheiată anexa la contractul de prestări servicii nr. 44/2007 având ca obiect realizarea unui raport de evaluare pentru proprietatea de 20,5 ha, de către evaluatorul Hanu Alexandru Florin.

Instanța reține în baza declarațiilor martorului Vișoiu Valentin, coroborate cu declarațiile martorului Munteanu Sorin Ionuț, că inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin i-a indicat martorului Vișoiu atât numele evaluatorului desemnat în dosarul nr. 13653/FFCC/2008 cât și numărul de telefon al acestuia.

Instanța reține din declarațiile martorului Munteanu că la data soluționării acestui dosar, datele cu privire la dosarele aflate pe rolul Comisiei Centrale sau în procedura derulată în fața ANRP nu erau publice.

Inculpatul a susținut sub acesta aspect că aceste informații erau disponibile publicului și la nivelul anului 2008, prin publicare pe site-ul instituției. În acest sens, au fost depuse – de inculpat și de către co-inculpați Mocanu – înscrisuri ce conțin capturi ale unei posibile arhive, însă care nu dovedesc această susținere a inculpatului. De altfel, datele de contact ale inculpatului Hanu nu s-ar fi regăsit pe site-ul ANRP (întrucât nu figurau nici în tabele), or aceste informații au fost cu certitudine transmise de inculpat direct martorului Vișoiu Valentin.

Prin referatul înregistrat la data de 30.06.2008 la ANRP inculpatul evaluator Hanu Alexandru a restituit dosarul, motivând că amplasamentul celor 20,5 ha nu este clar definit.

La solicitarea martorului Vișoiu Valentin în calitate de cesionar, la data de 11.07.2008, a fost întocmit un raport de expertiză tehnică extrajudiciară de către expertul Anton Marcela, având ca obiect identificarea suprafeței de teren.

Astfel cum rezultă din declarațiile martorilor denunțatori, cel care s-a ocupat direct de contactarea expertului a fost martorul Barbu Florin Șerban. Martora Anton Marcela a

relatat că într-adevăr a remis raportul de expertiză topografică către acest din urmă martor, care a și semnat de primire.

După efectuarea identificării, inculpatul evaluator Hanu Alexandru Florin a întocmit raportul de evaluare, ce a fost înregistrat la ANRP sub numărul 8475/R/08.08.2008, valoarea estimată fiind de 375.050.942 lei, echivalent a 104.640.072 euro.

Instanța reține că martorul Vișoiu Valentin a semnat acest raport anterior înregistrării la ANRP, la data de 05.08.2008, cu mențiunea că a primit sinteza evaluării și este de acord cu suma estimată în raport. Această împrejurare confirmă și declarațiile martorilor consilierii care au arătat că comunicarea evaluărilor către beneficiari se realiza direct de către evaluatori, înainte de trimiterea lor către ANRP.

Semnarea raportului de evaluare a constituit și ocazia folosită de martorul Vișoiu Valentin de a remite inculpatului Hanu Alexandru Florin suma de 10.000 euro.

Prin adresa nr. 9984/22.08.2008 expertul evaluator Vișoiu Gheorghe a informat conducerea instituției cu privire la conformitatea cu Standardele Internaționale de Evaluare și a precizat că nu are nici un grad de rudenie cu cesionarul Vișoiu Valentin.

La data de 27.08.2008, prin contractul de cesiune de drepturi litigioase autentificat sub nr. 3681/27.08.2008, Vișoiu Valentin a transmis lui Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban o cotă parte de 12% și respectiv 17% din drepturile litigioase ce fac obiectul acestui dosar, pentru prețul de 336.000 euro și respectiv 476.000 euro, martorul Vișoiu Valentin reținând astfel o cotă de 71%.

Dosarul nr.13653/FFCC/2008 a fost introdus pe agenda de lucru a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din 02.09.2008, figurând la poziția 312 din tabelul cu decizii ce urmează a fi emise în baza raportelor de evaluare.

Întreaga listă, inclusiv acest dosar, a fost aprobată la data de 02.09.2008, de către Comisia Centrală, procesul verbal fiind semnat de către toți inculpații membri ai Comisiei trimiși în judecată, respectiv Zaarour Ingrid, Ioras Milnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin, Mocanu Ingrid Luciana, Băciu Remus Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila Gabor și Canangiu Constantin Cătălin.

În ședința din 16.09.2008, în baza contractelor de cesiune succesive din 25.02.2008 și 27.08.2008, Comisia Centrală a aprobat printre altele și modificarea poziției nr. 312 din Anexa II la Raportul CCSD din 02.09.2008, prin înlocuirea persoanelor cedente, Oloșuteanu Matilda și Ghețu Elena, cu persoanele cesionare, respectiv Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban.

La data de 25.09.2008, CCSD a emis Decizia nr. 4764/FF prin care s-a decis emiterea titlului de despăgubire în favoarea lui Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban pentru cotele de 71%, 12% și respectiv 17%.

Instanța reține că, imediat după emiterea acestei decizii, martorul Vișoiu Valentin a depus cerere de conversie acțiunii la Fondul proprietatea. Martorul a arătat în cursul cercetării judecătorești că este posibil ca această informație să fi provenit tot de la inculpatul Nicolescu Theodor, însă nu poate fi sigur; în cursul urmăririi penale, martorul a explicat că în cursul lunii septembrie s-a întâlnit cu inculpatul care i-a spus că dosarul a fost aprobat și că urmează să solicite convertirea sumei în acțiuni.

În aceeași zi în care a fost emisă decizia, anume la 25.09.2008, cesionarii, personal sau prin mandatar Vișoiu Valentin, au depus cereri de convertire a titlului de despăgubire în titlu de conversie.

Inculpatul Nicolescu Theodor a contestat afirmația martorului Vișoiu, în sensul că ar fi primit informația în legătură cu emiterea deciziei de despăgubire de la inculpat.

În acest sens, în ședința de judecată din 27.09.2016, inculpatul Nicolescu a depus un înscris – factură emisă de un hotel (vol. 15, f. 17), prin care atestă că în perioada 23-

26.08.2008 se afla în Franța. Arată inculpatul că acest înscris ar infirma susținerile martorului Vișoiu Valentin, în sensul că ar fi avut o întâlnire cu inculpatul Nicolescu Theodor în care acesta i-ar fi comunicat să meargă să facă cererea de opțiune pentru conversia despăgubirilor în acțiuni la FP.

Instanța constată că înscrisul depus de martor nu infirmă ipoteza unei întâlniri între acesta și martorul Vișoiu, și cu atât mai puțin ipoteza că inculpatul i-a transmis martorului Vișoiu că a fost emisă decizia de despăgubire.

Instanța reține că în declarația dată în cursul urmăririi penale, martorul Vișoiu Valentin a menționat că "în cursul lunii septembrie 2008, după aprobarea dosarului de despăgubire, s-a întâlnit cu inculpatul Nicolescu, care i-a spus că dosarul a fost aprobat și urmează să semnăm cererea de opțiune pentru conversia în acțiuni".

Instanța constată că martorul nu specifică exact în ce zi din septembrie ar fi avut loc această întâlnire; dosarul de despăgubire a fost aprobat la începutul lunii septembrie, mai exact pe 2 septembrie, fapt cunoscut de inculpat care semnase procesul – verbal de ședință. Decizia Comisiei era așadar luată, emiterea deciziei fiind doar o chestiune de formalitate. Este astfel foarte posibil ca întâlnirea relatată de martor să fi avut loc înainte de plecarea inculpatului în Franța, la sfârșitul lunii septembrie, întrucât din relatarile martorului rezultă că inculpatul i-a spus că dosarul a fost aprobat, și nu, punctual, că decizia în sine a fost emisă. Această întâlnire i-a și dat de altfel posibilitatea martorului să facă demersurile necesare pentru a obține autentificarea procurilor prin care îi reprezenta pe ceilalți doi cesionari în procedura de solicitare a conversiei sumei în acțiuni. Aceste procuri au fost emise la 16.09.2008 – martorul cunoscând așadar la această dată că dosarul a fost aprobat și este necesar să se ajungă la etapa finală, aceea a conversiei. Mai mult chiar, data emiterii acestei procuri coincide cu cea a ședinței CCSD când a fost modificată poziția 312, în sensul modificării numelui beneficiarilor ca fiind cei trei cesionari.

Comunicarea datei exacte a emiterii deciziei în sine se putea face și telefonic sau prin e-mail, modalități ce puteau fi întrebuințate de inculpat și din străinătate.

De altfel, prezentarea la sediul ANRP a martorului Vișoiu, pentru a depune cererile de conversie, chiar în ziua emiterii deciziei, conduce chiar la această concluzie – că a fost informat de către inculpatul Nicolescu, care putea folosi, pentru această informație punctuală, orice mijloc de comunicare la distanță.

La data de 29.09.2008 au fost emise titlurile de conversie nr. 942 în favoarea martorului Barbu Florin Șerban, în valoare de 63.758.660,14 lei reprezentând 63.758.660 acțiuni (la o valoare nominală de 1 leu per acțiune), nr. 943 în favoarea lui Manole Gheorghe Adrian, în valoare de 45.006.113,04 lei reprezentând 45.006.113 acțiuni, și nr. 944 în favoarea lui Vișoiu Valentin, în cuantum de 266.286.168,82 lei, reprezentând un număr total de 266.286.169 acțiuni.

Conform declarațiilor coroborate ale martorilor Vișoiu Valentin și Manole Gheorghe, în cazul acestui dosar, martorul Vișoiu și inculpatul Nicolescu Theodor au stabilit ca procentul de 5% din acțiunile ce reveneau conform înțelegerii inițiale inculpatului, să fie remise acestuia, jumătate, de către martorul Vișoiu Valentin, și jumătate, de către martorul Manole Gheorghe Adrian. Acest element a influențat și procentul în care au fost cesionate drepturile litigioase de către martorul Vișoiu către martorii Barbu și Manole Gheorghe, cel din urmă arătând că prin contractul de cesiune a figurat cu un procent mai mare decât cel ce ar fi corespuns sumei cu care participase în tranzacție, tocmai în considerarea faptului că acțiunile dobândite în plus făceau parte din procentul de 5% ce trebuia remis inculpatului Nicolescu Theodor.

Conform unui calcul aproximativ făcut de cei doi martori, inculpatului Nicolescu Theodor Cătălin îi reveneau aproximativ 18.000.000 acțiuni, din care 9.000.000 erau în

posesia martorului Vișoiu Valentin și 9.000.000 în posesia martorului Manole Gheorghe Adrian.

Modalitatea de transmitere a banilor a fost stabilită, conform declarațiilor martorilor implicați, de către inculpatul Nicolescu Theodor, și s-a realizat în cash, în lei și euro, sau prin virament bancar în baza unor contracte de comision fictive.

Relevant este că, în baza înțelegerii inițiale, martorul Vișoiu Valentin l-a consultat pe inculpat cu ocazia vânzării tuturor pachetelor de acțiuni, pentru ca inculpatul să își dea sau nu acordul asupra prețului de tranzacționare.

În ce privește modalitatea practică de remitere a sumelor de bani echivalent al numărului de acțiuni menționat mai sus, instanța reține că s-a realizat în decursul anilor 2009 – 2013, în următoarele modalități:

Conform declarației martorului Manole Gheorghe Adrian, în data de 12.05.2009 a fost încheiat un contract de vânzare – cumpărare acțiuni între Manole Gheorghe Adrian, în calitate de vânzător, și inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin, pentru un număr de 9 milioane acțiuni la Fondul Proprietatea, pentru suma totală de 360.000 lei, transferul de acțiuni fiind confirmat de către Depozitarul Central la data de 12.05.2009, sub numărul 11148702.

Martorul Manole Gheorghe Adrian a declarat atât în cursul urmăririi penale cât și al cercetării judecătorești că a încheiat acest contract ca urmare a instrucțiunilor date de martorul Vișoiu în legătură cu modalitatea de transfer al acțiunilor convenite către inculpatul Nicolescu, motiv pentru care a încheiat cu acesta contractul menționat, la un preț de trei ori mai mic decât prețul pieței, respectiv de 0,04 lei per acțiune. Instanța reține că, într-adevăr, toți martorii audiați care au tranzacționat acțiuni în perioada 2008 – 2010 au arătat prețul acțiunilor a variat mult, dar cel mai mic preț indicat de aceștia (punctual, martorul Popescu Ionel, nașul inculpatului), s-a situat la 0,12 lei per acțiune. Practic, având în vedere acest preț minim, valoarea celor 9 milioane acțiuni dobândite de inculpat se ridică la 1.080.000 lei.

De altfel, următoarea tranzacție încheiată de martorul Manole Gheorghe Adrian (tranzacție reală) a privit un preț de aproximativ 6 ori mai mare – situat în marja de fluctuație indicată de toți martorii – iar această tranzacție a fost încheiată la un interval de aproximativ 2 luni.

Inculpatul Nicolescu a virat martorului suma de 360.000 lei ce figura în contract prin două ordine de plată, la data de 13.05.2009, în sumă de 100.000 lei, și la data de 15.06.2009, în sumă de 260.000 lei.

Conform declarațiilor martorului Manole Gheorghe, acesta a i-a restituit inculpatului sumele de bani primite, în numerar, întrucât cele 9 milioane de acțiuni trebuiau transferate, conform înțelegerii inițiale, cu titlu gratuit.

Ca și în cazul contractului anterior, martorul Manole Gheorghe a fost anunțat de martorul Vișoiu Valentin că trebuie să mai încheie un contract de vânzare acțiuni, în virtutea aceleiași înțelegeri cu inculpatul Nicolescu.

Instanța reține în acest sens că la data de 15.06.2009 a fost încheiat un alt contract de vânzare – cumpărare acțiuni, de data aceasta între martorul Manole Gheorghe Adrian, în calitate de vânzător, și Popescu Ionel, nașul inculpatului Nicolescu, în calitate de cumpărător, având ca obiect un număr de 7 milioane acțiuni, la prețul total de 360.000 lei. Tranzacția a fost înregistrată la Depozitarul central și prețul a fost achitat prin transfer bancar la aceeași dată, date confirmate de extrasul de cont bancar prezentat de martorul Manole și de martorul Popescu Ionel.

Instanța reține că și în acest caz prețul unei acțiuni este mult mai mic decât prețul minim la care acțiunile la Fondul Proprietatea au fost tranzacționate în perioada anului 2008: prețul unei acțiuni conform acestui contract ar fi de 0,05 lei per acțiune

aproximativ, în condițiile în care, așa cum s-a arătat și anterior, prețul minim la care acest tip de acțiuni au fost tranzacționate a fost de aproximativ 0,12 lei.

Concomitent, legat de acest contract a existat contractul de comision încheiat între inculpatul Nicolescu Theodor și martorul Popescu Ionel, autenticată sub numărul 550/12.06.2009, în temeiul căruia martorul Popescu a remis inculpatului suma de 620.000 lei, la data de 15.06.2009, conform extrasului de cont depus de către acesta.

Instanța reține că atât contractul de vânzare cumpărare, cât și cel de comision, sunt fictive, și reprezintă modalități cu aparență legală de a disimula remiterea către inculpat și respectiv de a crea o aparență de legalitate a intrării în patrimoniul inculpatului a sumelor de bani primite cu titlul de mită.

Conform declarației martorului Popescu Ionel, contractul de vânzare cumpărare ar fi fost deja redactat la momentul semnării lui la sediul Depozitarului central, atât sub aspectul pachetului de acțiuni tranzacționate, cât și al prețului. Pe de altă parte, martorul Manole Gheorghe Adrian a arătat că a fost informat de către martorul Vișoiu că este necesar să încheie acest contract de vânzare – cumpărare, în virtutea aceleiași înțelegeri cu inculpatul Nicolescu, iar contractul de vânzare – cumpărare a fost redactat de inculpatul Nicolescu Theodor, fiind identic cu cel anterior.

Instanța reține că într-adevăr, cele două contracte de vânzare – cumpărare succesive, din mai și iunie 2009, au aceleași clauze, diferind doar numărul de acțiuni vândute, nu și prețul. Martorul Manole Gheorghe a arătat că a remis inculpatului Nicolescu Theodor, în cash, suma de 360.000 lei primită ca preț în baza acestui contract.

În ce privește contractul de comision, instanța reține că și acesta a avut un caracter fictiv, fiind menit să justifice intrarea în patrimoniul inculpatului a unei sume mari de bani, sumă care, în contextul datelor de fapt, instanța reține că provine din aceeași faptă penală.

Această concluzie este impusă de elemente de simplitate logică: examinând contractul de comision, se poate constata că acesta avea ca obiect "prospectarea pieței și găsirea de proprietari de acțiuni la Fondul Proprietatea care doresc să înstrăineze acțiunile deținute și prezentarea acestora comitentului, în vederea demarării negocierilor de achiziționare a acțiunilor respective.", iar prețul convenției de comision era stabilit prin aplicarea unei diferențe de 14% din valoarea nominală a acțiunilor și suma la care erau achiziționate acțiunile.

Instanța reține că justificarea contractului de comision este illogică, lipsită de orice justificare economică: practic cumpărătorul ar fi achiziționat un pachet mare de acțiuni la un preț foarte avantajos, (o treime din suma pe care martorul spune că era dispus să o ofere), în timp ce restul sumei, foarte importantă, i-a oferit-o inculpatului Nicolescu Theodor pentru un pretins serviciu, de care însă martorul nu avea în fapt nevoie, întrucât conform propriilor relații tranzacționale frecvent acțiuni, inclusiv la Fondul Proprietatea, astfel încât era acomodat mult mai bine cu piața specifică a acțiunilor.

Martorul Popescu Ionel a susținut, cu ocazia audierilor, că tranzacția a fost reală, iar suma mare remisă inculpatului cu titlul de comision s-ar fi datorat faptului că a acceptat propunerea inculpatului ca, în cazul în care va identifica un vânzător la un preț mai mic, diferența de preț să constituie comision.

Instanța nu va reține aceste declarații, și le va înlătura din ansamblul probator, întrucât sunt lipsite de susținere logică în condițiile în care conform propriilor declarații ale martorului acesta avea o vechime mult mai mare în domeniul tranzacțiilor cu acțiuni, iar celelalte tranzacții cu acțiuni la Fondul proprietatea (în număr de 7 sau 8) le-a încheiat fără a li fi necesar un intermediar. În plus, constată că toate tranzacțiile cu acțiuni cu privire la care se face mențiune în dosar au fost însoțite de plata sumelor de bani prin

transfer bancar, și nu în numerar, astfel încât teza martorului, în sensul că în mod obișnuit tranzacțiile cu acțiuni se concretizau în plăți în numerar, nu este plauzibilă.

În acest context, reține instanța că remiterea pachetului de 7 acțiuni pare să fi fost cu titlu gratuit (pretinsul preț al vânzării de 360.000 lei fiind înapoiat inculpatului Nicolescu), condiții în care martorul Ionel Popescu poate avea rolul de persoană interpusă pentru inculpat sub aspectul transferului acțiunilor. Există posibilitatea ca suma de 980.000 lei, despre care martorul Popescu Ionel spune că o avea la dispoziție pentru cumpărarea pachetului de acțiuni, să fi reprezentat prețul la care martorul însuși a cumpărat acțiunile de la inculpat (această sumă putând reprezenta o parte din preț sau preț mai redus stabilit în virtutea relațiilor de rudenie spirituală), folosind acest mecanism cu aparență legală, care avea ca beneficiu și oferirea unei justificări oficiale a intrării în patrimoniul inculpatului a sumei de 620.000 lei.

Indiferent însă de conținutul concret al tranzacțiilor disimulate în forma contractelor menționate mai sus, cert este că atât suma de 360.000 lei cât și cea de 620.000 lei au intrat în patrimoniul inculpatului Nicolescu Theodor, iar declarațiile martorului Manole Gheorghe confirmă faptul că temeiul acestor remiteri l-a constituit înțelegerea stabilită între martorul Vișoiu și el însuși cu inculpatul Nicolescu, legată de sprijinirea soluționării dosarelor de despăgubire.

În plus, luând în calcul suma de 980.000 lei intrată cu acest preț în patrimoniul inculpatului, alături de celelalte sume remise inculpatului, este confirmată și estimarea făcută de martorul Vișoiu Valentin, în cursul urmăririi penale, în sensul că cele 18 milioane acțiuni datorate inculpatului Nicolescu, valorificate la un preț mediu de 0,35 lei, conduc la o sumă totală aproximativă de 6.200.000 lei.

Instanța reține în continuare că în data de 04.08.2009 martorul Vișoiu Valentin a vândut aproximativ 105 milioane acțiuni la prețul de 0,24 lei per acțiune, către fondul de investiții Salink Limited și Coneglen Limited, aspecte ce se coroborează cu documentele depuse de martor și care se regăsesc în vol.17 dup. filele 54 și următoarele. Tranzacția i-a implicat și pe martorii Barbu Florin și Manole Gheorghe, care la rândul lor au vândut o parte însemnată din acțiuni.

Martorul Vișoiu Valentin a arătat că din cele 105 milioane de acțiuni vândute, 3 aparțineau inculpatului Nicolescu Theodor, reprezentând o parte din cele 9 milioane de acțiuni pe care martorul era ținut să i le remită personal.

A arătat martorul că anterior tranzacției a cerut acordul inculpatului cu privire la prețul negociat cu cumpărători, și au stabilit de comun acord numărul de acțiuni pe care inculpatul dorea să le vândă.

La data de 29.07.2009 martorul Vișoiu Valentin a încheiat cu Coneglen Limited un contract de vânzare – cumpărare a 70.241.340 acțiuni la un preț de 0,24 lei per acțiune, înregistrat la Depozitarul Central sub numărul 11194930/04.08.2009, și în aceeași zi a încheiat cu Salink Limited un contract de vânzare – cumpărare a 35.000.000 acțiuni la un preț de 0,24 lei per acțiune, înregistrat la Depozitarul Central sub numărul 11194931/04.08.2009.

La propunerea inculpatului, ca modalitate de remitere a prețului obținut pentru cele 3 milioane acțiuni, a încheiat cu acesta un contract de comision, în temeiul căruia a remis inculpatului suma de 680.000 lei ca preț al acestui contract.

Conform contractului de comision, semnat cu doar 8 zile înaintea vânzării efective, inculpatul în calitate de comisionar ar fi fost imputernicit să prospecteze piața în scopul demarării negocierilor de vânzare pentru un număr de cel puțin 100 milioane acțiuni; prețul de 680.000 lei era condiționat de vânzarea a cel puțin 100 milioane acțiuni pentru un preț de cel puțin 0,21 lei per acțiune.

La rândul său, în același context, martorul Manole Gheorghe Adrian a vândut către Coneglen Limited un pachet de 15 milioane acțiuni, la preț de 0,24 lei per acțiune, tranzacție de asemenea înregistrată de Depozitarul Central.

Similar, cu 8 zile înainte de tranzacția efectivă, martorul Manole a încheiat cu inculpatul Nicolescu Theodor un contract de comision, cu conținut aproape identic celui încheiat cu martorul Vișoiu, în virtutea căruia inculpatul se obliga să identifice o propunere de vânzare a cel puțin 15 milioane de acțiuni, prețul comisionului fiind de 264.000 lei. Scopul acestui contract de comision era, conform martorului Manole, epuizarea procentului de 5% datorat de acest martor inculpatului. Relevant este că, potrivit martorului și confirmat de altfel de modalitatea de încheiere a contractelor, cel ce ținea practic evidența modului de îndeplinire a obligațiilor către inculpatul Nicolescu ("ținea calculele") era inculpatul Vișoiu Valentin.

Instanța reține că ambele contracte de comision au avut, și în acest caz, caracter fictiv: atât martorii Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe, Barbu Florin Șerban (care nu avea obligația de a remite direct acțiuni către inculpat), cât și martorii Gheorghe Gabriel - care a făcut în realitate legătura între vânzători și cumpărători -, Apostol Sorin - care a reprezentat în calitate de avocat cumpărătorul -, și Babei Ion Cristian - care a asistat în calitate de avocat la încheierea acestei tranzacții pe Vișoiu Valentin -, atestă faptul că inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin nu a avut nici un rol în încheierea acestei tranzacții.

În plus, prețurile stabilite în cele două contracte de comision sunt, comparativ, vădit disproportionale în raport de valoarea pachetelor de acțiuni intermediare, sumele fiind stabilite după alte criterii decât cele legate de contractele de intermediere efective, un element de natură a întări concluzia de mai sus cu privire la caracterul fictiv al celor două contracte.

Prin ordinele de plată nr.7/06.08.2009 și respectiv nr.2/06.08.2009, martorii Vișoiu Valentin și Manole Gheorghe au remis inculpatului Nicolescu sumele de 680.000 lei și respectiv 264.000 lei ce figurau în contractele de comision.

Instanța reține, în baza declarațiilor martorului Vișoiu Valentin, că acesta vândut în cadrul altor tranzacții, în anul 2010 - 2 milioane acțiuni din cele convenite inculpatului Nicolescu Theodor, la un preț de 0,4 lei per acțiune, adică un total de 800.000 lei, iar în anul 2011 - 4 milioane de acțiuni, după listarea la bursă a Fondului Proprietatea, pentru prețul de 0,6 lei per acțiune, așadar 2.400.000 lei, cu acceptul prealabil al inculpatului atât în privința numărului de acțiuni vândute cât și asupra prețului.

Sumele de bani aferente acestor vânzări au fost remise de martor inculpatului în mai multe tranșe, pe parcursul anilor 2010 - 2013, martorul relatând că a retras din conturile bancare în tranșe sume sub 15.000 euro sau echivalent (pentru a evita alertarea Oficiului pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor). În zile consecutive, sume pe care i le-a remis inculpatului, la un interval de o săptămână sau două după aceste retrageri, în tranșe de 50 sau 70.000 euro sau echivalent, cu ocazia a aproximativ 15 întâlniri, care au avut loc la biroul martorului din Pitești, sau în locuri publice, martorul menționând proximitatea casei părinților inculpatului, între străzile Prundu și Craiovei.

Martorul a deșus la dosarul cauzei în cursul urmăririi penale înscrisuri - extrase de cont, pe care afirmă că le-a examinat anterior împreună cu apărătorul său pentru a identifica extragerile de numerar efectuate în zile consecutive, acestea fiind destinate inculpatului Nicolescu Theodor, care se deosebesc prin ritmicitate de cele făcute în interes personal, izolate, și care nu erau mai dese de o dată sau de două ori pe lună.

Instanța reține din extrasele de cont depuse de martor, referitoare la două conturi Raiffeisen Bank, că în perioada 2010 -2013 au existat un număr de astfel de tranzacții caracterizate prin ritmicitate și quantum sub limita observată de OPCSB, astfel:

- în luna aprilie 2010, în datele de 12, 13, 14, 15 și 16, martorul a efectuat retrageri de câte 14.000 euro, însumând 70.000 euro;
- în perioada 31 mai – 8 iunie 2010, martorul a efectuat retrageri de câte 14.000 euro, însumând 56.000 euro;
- în luna octombrie 2010, în datele de 6, 14 și 15, a retras câte 10.000, 14.000 și respectiv 11.000 euro, însumând 35.000 euro;
- în luna decembrie 2010, în datele de 16, 17, 20 și 21, martorul a retras câte 20.000 lei, în total 200.000 lei;
- în luna martie 2011, în datele de 24 și 29, a retras 50.000, respectiv 40.000 lei, în total 90.000 lei.
- în luna aprilie 2010, în datele de 11, 12 și 15, a retras câte 50.00 lei, și respectiv 40.000 lei, în total 140.000 lei;
- în lunile iunie și iulie 2011, în datele de 24 iunie și 11 și 12 iulie, a retras o sumă de 40.000 lei și două sume de câte 50.000 lei, însumând 140.000 lei;
- în luna octombrie 2011, în datele de 11, 12 și 13 a retras câte 40.000 lei, în total suma de 120.000 lei;
- în luna decembrie 2011, în datele de 5, 9, 15 și 16 a retras sume de aproximativ 50.000 lei, în total 205.000 lei;
- în luna iunie 2012, în datele de 11 și 12 a retras câte 20.000 lei, iar în data de 15 - 30.000 lei, însumând 70.000 lei;
- în luna iulie 2012, în data de 12, a retras 25.000 lei, în datele de 16 și 17 a retras câte 50.000 lei, iar în data de 30 a retras 30.000 lei, însumând 155.000 lei;
- în luna august 2012, în datele de 3 și 4 a retras 50.000 lei și respectiv 15.000 lei, iar în datele de 16,17,20,21,22 a retras câte 65.000 lei, însumând 390.000 lei;
- în luna octombrie 2012, în datele de 19 și 22 a retras câte 40.000 lei, iar în datele de 29, de două ori, 30 și 31 a retras câte 50.000 lei, însumând 280.000 lei;
- în luna decembrie 2012, în data de 17 a retras 20.000 lei, iar în datele de 19 și 20 a retras câte 50.000 lei, însumând 120.000 lei;
- în luna aprilie 2013, în datele de 21, 24, 25, 26 și 29 a retras câte 50.000 lei, iar în 29 a mai retras 20.000 lei, însumând 270.000 lei;
- în luna iunie 2013, în data de 11 a retras 20.000 lei, în data de 12 a retras 30.000 lei, în data de 14 a retras 50.000 lei, însumând 100.000 lei.
- în luna februarie 2013, în datele 05, de două ori, 06, 07 și 08 a retras câte 14.000 euro, însumând 70.000 euro;
- în luna iulie 2013 în datele 19, de două ori, 20 și 26 a retras câte 10.000 euro, iar în data de 10 a retras suma de 14.000 euro, însumând 54.000 euro.

Instanța reține că suma totală a acestor retrageri, (având în vedere un curs de schimb mediu corespunzător perioadei 2010 – 2011), la care se adaugă sumele remise primite de inculpat în baza unor contracte de vânzare fictive sau contracte de comision fictive, conduc la o sumă aproximativă de 6.200.000 lei (în fapt, aproximativ 6.400.000 lei dacă se are în vedere un curs de schimb euro de 4 lei), ceea ce confirmă și estimarea martorului Vișoiu Valentin în sensul că personal a remis inculpatului aproximativ 3,1 milioane lei noi pentru 9 milioane acțiuni, o sumă similară fiind remisă inculpatului și de martorul Manole, în total aşadar 6,2 milioane lei.

Instanța va reține acest calcul estimativ ca dovedit prin înscrisurile, extrasele de cont și declarațiile analizate mai sus, subliniind în același timp că acest calcul nu poate fi exact, întrucât remiterea sumelor de bani s-a realizat într-un interval semnificativ de timp, a avut loc în etape, concomitent cu diverse vânzări de acțiuni, și după o evidență care, pentru rațiuni ce pot fi ușor înțelese, nu putea fi una scriptică (astfel, martorul Vișoiu a

făcut un calcul aproximativ al numărului de acțiuni datorat inculpatului Nicolescu (deși un calcul exact ar fi indicat că acesta era "îndreptățit" chiar la 18,7 milioane acțiuni)).

Ca atare, apreciază că diferențele de calcul nu pot fi considerate, așa cum opinează inculpatul, un argument favorabil acestuia, întrucât nu poate fi ignorat faptul că martorii atestă că înțelegerea stabilită cu inculpatul a funcționat, identic, și în alte trei dosare de despăgubire soluționate în aceeași perioadă, fiind astfel firese ca retragerile și cumulul sumelor de bani remise în această perioadă să nu fie exact. Pe de altă parte, reține că martorul Vișoiu a precizat că a făcut un calcul empiric al numărului de acțiuni și sumelor totale remise inculpatului pentru fiecare dosar, iar în cazul acestui dosar, calculul de 18 milioane acțiuni ori un preț mediu de 0,35 lei per acțiune (preț ce corespunde practic valorii medii a acțiunilor la Fondul proprietatea în perioada 2009 și 2011 - listarea la bursă, când au variat între 0,7-0,12 și 0,6 lei per acțiune), conduce într-adevăr la suma de 6.200.000 lei.

Modalitatea de remitere a sumelor de bani în numerar către inculpatul Nicolescu Theodor este confirmată și de declarațiile martorului Iordache Doru, ce nu au fost contestate de inculpat conform art.374 al.7 C.p.p., nefiind solicitată reaudierea acestui martor în faza cercetării judecătorești. Martorul a declarat în cursul urmăririi penale că îl cunoaște pe inculpatul Nicolescu Theodor, întrucât sunt din același municipiu, și l-a văzut, de maxim două sau trei ori, în timp ce efectua serviciul de pază la sediul Comarg din strada Negru Vodă nr.30, unde inculpatul urca la biroul martorului Vișoiu Valentin, martorul afirmând că l-a condus personal pe inculpat la biroul secretarei lui Vișoiu Valentin.

Inculpatul Nicolescu Theodor a susținut în apărare și că, contractele de comision încheiate cu martorii menționați mai sus ar avea caracter real. În susținerea acestei teze, a susținut că obținerea unor comisioane era o modalitate obișnuită de recompensare a persoanelor care făceau legătura între potențiali cumpărători și vânzatori și că, personal, la nivelul anilor 2009 - 2010, inculpatul s-ar fi ocupat efectiv cu operațiuni de intermediere privind tranzacții cu acțiuni la Fondul proprietatea, pentru care percepea comisioane. În susținerea acestei teze, a depus înscrisuri (vol.20, filele 151), constând în corespondență electronică. Elementele ce pot fi identificate din această corespondență sunt scan-ul unui extras de cont al Depozitarului central, datat noiembrie 2008, și mai multe referințe la alte extrase de cont (fără a rezulta în ce constau la ce se referă acestea), și un schimb de replici aparent având legătură cu modificarea unor clauze sau cu prețul unor acțiuni (fără a rezulta dacă sunt acțiuni la Fondul proprietatea). Instanța subliniază că, fără a exclude posibilitatea că în perioada respectivă inculpatul să fi intenționat să participe, în orice mod, în tranzacții cu acțiuni, probele administrate în cauză dovedesc că, fără dubiu, contractele de comision punctuale ce fac obiectul cauzei sunt nereale, inculpatul neacționând ca intermediar în nici unul din acest cazuri.

Inculpatul a susținut de asemenea, atât cu ocazia audierii, cât și prin detalierea în scris (vol.27 instanță, fila 20), că prețul plătit în cadrul primei tranzacții încheiate cu martorul Manole Gheorghe ar fi avut la bază o formulă precisă ce ar fi avut ca scop să garanteze martorului obținerea unui profit, în raport de prețul plătit de acesta la achiziția lor de la martorul Vișoiu. Dincolo de faptul că ipoteza susținută de inculpat este infirmată de persoanele implicate în presupusa tranzacție, complicata formulă prezentată de inculpat e fundamentează pe o premisă ce este infirmată de toate persoanele audiate implicate în tranzacții cu acțiuni la Fondul proprietatea, anume că aceste acțiuni, chiar dacă Fondul nu era listat la bursă, erau tranzacționate, astfel încât, chiar neoficial, acestea aveau un preț de piață, ce a variat în timp conform declarațiilor martorilor, cea mai redusă valoare indicată de cei audiați fiind de 0,7 lei, mult peste prețul pretins calculat de inculpat. Evident însă că acest preț nu poate fi confirmat de instituțiile solicitate prin

adresele formulate, pro causa, de către inculpat, și depuse la filele 28 – 30 vol. 27 instanță.

Inculpatul a mai depus un contract de comision încheiat în 18.06.2009 încheiat cu numitul Gheorghe Gabriel. Însă, acest contract pune cu atât mai mult în lumină caracterul simulat al celor încheiate cu martorii denunțatori, prin discrepanța vădită în suma inserată cu titlul de comision: aceasta este, pentru 9 milioane de acțiuni, de numai 38.500 lei, în condițiile în care, în cazul contractului încheiat cu Popescu Ionel, încheiat cu 6 zile înainte de cel depus ca probă, pentru 7 milioane de acțiuni, inculpatul primește cu același titlu, suma de 620.000 lei.

În ceea ce privește încadrarea juridică, instanța apreciază că în mod corect în actul de sesizare a fost reținută forma continuată a faptei, în conținutul căreia intră toate actele materiale de primire a sumelor de bani în modalitatea reținută de instanță mai sus.

Reține că, dacă fapta de luare de mită s-a consumat la momentul stabilirii înțelegerii cu privire la remiterea către inculpat a celor 5 procente din acțiunile ce urmau să fie dobândite de denunțatori, moment la care astfel sunt deja întrunite elementele constitutive, fapta s-a epuizat la momentul primirii ultimei tranșe de bani, moment situat în luna iulie 2013, așa cum s-a arătat mai sus.

Instanța apreciază că această concluzie este firească în condițiile în care atât în forma reglementată de Codul penal anterior cât și în redactarea actuală, infracțiunea de luare de mită sancționează primirea – ca act material, și nu exclusiv acceptarea primirii de foloase necuvenite. Evident, primirea sumelor de bani pe parcursul anilor 2009 – 2013 reprezintă concretizarea unei înțelegeri unice, ce a avut loc chiar în anul 2007 spre sfârșit, însă la fel de important este că toate aceste remiteri de sume au și acoperit valoarea aferentă înțelegerii anterioare, epuizând "datoriilor" denunțătorilor față de inculpat. Acceptarea tezei apărării care a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptei de luare de mită în sensul eliminării dispozițiilor referitoare la forma continuată a infracțiunii cu consecința reținerii unei date anterioare a săvârșirii faptelor ar conduce la un rezultat contrar unei logici juridice ce interzice ca perpetuarea sau continuarea unei activități infracționale în timp să beneficieze sau să profite inculpatului sub aspectul unor instituții precum prescripția penală, legea penală mai favorabilă, etc.

Față de aceste argumente, în temeiul art. 386 C.p.p. va respinge ca nefondată cererea inculpatului Nicolescu Theodor prin apărător de schimbare a încadrării juridice a faptei de luare de mită reținută în sarcina sa prin rechizitoriu, din infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prevăzută de art. 289 C.pen. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 35 alin. 1 și 2 C.pen. (24 acte materiale), în infracțiunea de luare de mită în formă simplă, prevăzută de art. 289 C.p. rap. la art. 6 și 7 lit. a din Legea nr. 78/2000.

În ceea ce privește fapta de luare de mită reținută în sarcina inculpatului Hanu Alexandru Florin, instanța reține următoarele:

Instanța reține că inculpatul Hanu Alexandru Florin a recunoscut, în cursul urmăririi penale, faptul că a primit suma de 10.000 euro de la martorul Vișoiu Valentin. În cursul cercetării judecătorești, inculpatul și-a exercitat dreptul la tăcere.

Din declarațiile date în cursul urmăririi penale, instanța reține că inculpatul a precizat faptul că martorul Vișoiu Valentin l-a contactat chiar înainte de repartizarea lucrării nr. 13653/FFCC/2008, acesta cerându-i o consultație legată de obiectul dosarului, întrebându-l pe inculpat cât ar "ieși" o evaluare făcută foarte bine, o estimare a valorii corectă pe care să o poată susține ulterior. Inculpatul a arătat că a făcut această estimare. A arătat că ulterior i-a fost repartizat dosarul nr.13653/FFCC/2008, a făcut evaluarea și, după ce a predat-o, martorul Vișoiu Valentin a venit la cabinetul său și i-a remis suma de 10.000 euro.

La rândul său, martorul Vișoiu Valentin a relatat, în cursul urmăririi penale (declarația din 18.03.2015, că a luat legătura cu evaluatorul Hanu Alexandru Florin, s-a întâlnit cu acesta, și inculpatul i-a solicitat în scopul evaluării o expertiză topo a imobilului. După o perioadă, i-a pus acestuia la dispoziție hărțile topo întocmite de un expert al cărui nume nu și-l mai amintește, întrucât de realizarea acestei expertize s-a ocupat martorul Barbu Șerban, și i-a cerut inculpatului să întocmească evaluarea într-un timp cât mai scurt și într-o formă cât mai avantajoasă. La finalizarea raportului, a fost contactat de către inculpatul Hanu care i-a adus la cunoștință raportul și pentru a se întâlni cu el pentru semnarea de luare la cunoștință, ocazie cu care i-a remis inculpatului suma de 10.000 euro.

Instanța reține că declarațiile martorului Vișoiu Valentin, coroborate cu cele ale inculpatului Hanu Alexandru, stabilesc, dincolo de dubiu, atât săvârșirea faptei de luare de mită, cât și vinovăția inculpatului.

Reține în plus că inculpatul Hanu Alexandru a acceptat promisiunea remiterii unui folos material înainte de întocmirea raportului de evaluare, ceea ce exclude ipoteza reținerii ca lege penală mai favorabilă a dispozițiilor Codului penal anterior referitoare la primirea de foloase necuvenite.

Instanța reține că acceptarea promisiunii unui folos material s-a produs anterior săvârșirii faptei, la momentul primului contact al martorului Vișoiu Valentin. Chiar dacă promisiunea a fost nedeterminată sub aspectul cuantumului sumei, instanța reține că, atât în varianta relatată de martorul Vișoiu, mai explicit în cursul urmăririi penale, în sensul că i-a cerut inculpatului Hanu să facă o evaluare cât mai favorabilă, sau mai nuanțată din cursul cercetării judecătorești, în sensul că i-a solicitat să facă o evaluare cât mai bună, în sensul de a fi aprobată de Comisie, cât și în varianta susținută de inculpatul Hanu Alexandru în cursul urmăririi penale, în sensul că martorul i-ar fi cerut inițial o consultație în legătură cu evaluarea terenului în cauză, cert este cei doi au discutat explicit valoarea estimativă a terenului în cauză și inculpatul Hanu Alexandru a perceput în mod clar că martorul Vișoiu este interesat să obțină o valoare cât mai mare. Posibilitatea primirii unui folos material era condiționată de obținerea unei astfel de estimări generoase - iar inculpatul Hanu Alexandru a acționat în temeiul acestui raționament, realizând o evaluare ce corespundea cu cea comunicată martorului. În plus, pentru considerentele arătate mai sus, inculpatul nu a realizat obiectiv și corespunzător obligațiilor sale profesionale și etice, raportul de evaluare.

Constată în concluzie că probele administrate stabilesc, dincolo de dubiu, vinovăția inculpatului Hanu Alexandru Florin pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită.

Sub aspectul aplicării legii penale mai favorabile și respectiv individualizării judiciare a pedepsei, instanța reține următoarele:

În ceea ce privește pe inculpații Zaarour Ingrid, Iuoraș Mihnea Remus, Baci Remus Bogdan, Georgescu Horia, Mocanu Ingrid, Canangiu Cătălin, Marko Attila și Nicolescu Theodor Cătălin, sub aspectul infracțiunilor de abuz în serviciu, instanța reține o serie de aspecte comune:

Sub aspectul laturii subiective a infracțiunilor, se caracterizează sub forma intenției indirecte: inculpații și-au încălcat atribuțiile de serviciu prin faptul că au înțeles, pentru rațiuni personale sau profesionale distincte, să ignore obligațiile de decizie și implicit de apreciere și control trasate în sarcina lor prin dispozițiile art. 16 al. 7 din Titlul VII al Legii nr. 247/2005, emițând, formal și fără vreo apreciere proprie, decizii de despăgubire, în temeiul unor rapoarte de evaluare care, cum este cazul de față, erau lipsite de pertinentă și stabileau valori pur aleatorii.

Așa cum a arătat și anterior, instanța nu va face speculații asupra mobilului ce a determinat fiecare dintre inculpați să adopte această atitudine: probele administrate în cauză nu sunt suficiente pentru a contura, diferențiat și individual, resorturile interne ce au determinat pe fiecare dintre inculpați să procedeze de maniera formală, echivalentă cu o veritabilă abstențiune, în exercitarea atribuțiilor lor legale.

Însă, cert este că aceste decizii interne s-au concretizat în hotărârea, concordantă, a inculpaților, de a se abține de la a examina, în orice modalitate, fundamentul deciziilor pe care le emiteau. O astfel de optică generală la nivelul Comisiei Centrale era încurajată și de caracterul colectiv al deciziilor luate, votul colectiv asupra listelor examinate integral având, la nivel psihic, rolul de disipa răspunderea personală, și de a anihila simțul de responsabilitate profesională individual.

Instanța reține că această modalitate de a acționa a caracterizat practic întreaga perioadă de funcționare a Comisiei Centrale în această componentă; împrejurarea că speța de față privește trei dosare de despăgubire este rezultatul aprecierii organelor de urmărire penală, limitată de posibilitățile concrete de examinare și de modalitatea de abordare a situației mai largi existentă în anul 2008 la nivelul Comisiei Centrale, fiind însă evident că speța de față privește dosare de despăgubire cu o valoare semnificativă, ca element de diferențiere față de situația altor dosare de despăgubire.

Instanța reține că în acest mod, activitatea inculpaților în calitate de membri ai Comisiei Centrale a condus la prejudicierea concretă a bugetului de stat cu valoarea despăgubirilor acordate în cele trei dosare, și prejudicierea gravă a activității Agenției Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Poziția inculpaților față de inviniurile aduse este de negare a răspunderii, apărările formulate constând practic în argumente de drept sau de fapt analizate de inculpați doar post factum, fără însă a avea o susținere în probatoriul existent, sau în situația concretă, legală și factuală, în care Comisia și ANRP funcționau la data faptelor.

Apreciază că, deși prejudiciul cauzat de inculpați este, pentru motivele arătat anterior, unul foarte important, totuși, forma cu care au acționat este cea a intenției indirecte, aspect ce nu poate fi ignorat în procesul de individualizare a pedepselor.

Reține că, în cazuistica faptelor de abuz în serviciu, dincolo de stabilirea întrunirii condițiilor răspunderii penale, este relevant a se avea în vedere că, într-o anumită măsură, evaluarea unei conduite, la o perioadă de timp îndelungată după săvârșirea faptelor, are pe de o parte dezavantajul unei tendințe de absolutizare a unor condiții și conduite, dar și avantajul posibilității de a analiza conduita persoanelor supuse judecării în contextul mai larg și mai bine conturat al evoluției domeniului de activitate în care inculpații au comis faptele ce li se impută.

Are în vedere de asemenea și faptul că cercetarea penală a demarat la un interval de 7 ani după săvârșirea faptelor, iar complexitatea probatoriului a determinat pronunțarea unei soluții în fond la un interval de 10 ani de la aceeași dată; or, sancțiunile aplicate inculpaților în aceste condiții nu pot face abstracție de aceste întârzieri, indiferent de factorii care le-au cauzat.

Apreciază că aplicarea unor sancțiuni penale, în aceste condiții, trebuie să asigure un echilibru just, echitabil, între impactul faptelor cercetate asupra opiniei publice, impact ce este în continuare social, și modul în care procesul penal se reflectă asupra inculpaților personal. Aplicarea unor pedepse supradimensionate au genera, inevitabil, și în mod injust, o situație prea oneroasă inculpaților, care s-ar vedea astfel trași la răspundere pentru o conduită care, din nefericire, nu pare a fi nici într-un caz una singulară la nivelul intervalului de timp vizat, iar atingerea scopului de reeducare, ce are un caracter personal, ar deveni imposibilă; pe de altă parte, aplicarea unor pedepse mult

prea reduse ar trece în derizoriu importanța și pericolozitatea conduitei infracționale de care inculpații se fac vinovați, în detrimentul scopului de exemplaritate și prevenție.

Reține de asemenea că, cu excepția inculpatei Zaarour Ingrid, a cărei situație personală impune o examinare distinctă a sancțiunii pedepsei din perspectiva principiului umanismului dreptului penal, în cazul celorlalți inculpați membri ai Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, nu există date referitoare la fapta sau date personale care să aibă relevanța și forța unor circumstanțe atenuante, legale sau judiciare.

Reține în plus că, cu excepția inculpatei menționate, datele personale ale nici unuia din inculpații Iuoraș Mihnea Remus, Baciu Remus Bogdan, Georgescu Horia, Mocanu Ingrid, Canangiu Cătălin, Marko Attila și Nicolescu Theodor Cătălin nu sunt suficient de relevante pentru a conduce la realizarea unei diferențieri între aceștia din punctul de vedere al individualizării pedepsei.

În acest sens, instanța reține punctual următoarele aspecte:

Inculpatul Baciu Remus a formulat la debutul cercetării judecătorești, cerere de aplicare a procedurii prescurtate, cerere ce a fost respinsă ca nefondată, întrucât inculpatul neagă în realitate acuzațiile sub aspectul laturii subiective, (poziție ce nu depinde de încadrarea juridică a faptei, optica inculpatului cu privire la poziția sa subiectivă fiind aceeași indiferent dacă este învinuit de săvârșirea a trei fapte de abuz în serviciu în concurs sau de săvârșirea unei infracțiuni de abuz în serviciu, în formă continuată, compusă din trei acte materiale).

Instanța reține că acest inculpat avea o vechime considerabilă în calitate de membru al Comisiei, și, ulterior momentului 2008, a săvârșit o faptă infracțională în calitate de vicepreședinte al ANRP, în legătură cu soluționarea dosarelor de despăgubire.

Reține astfel că prin sentința penală nr. 62/F/15.02.2013, pronunțată de Curtea de Apel București Secția a II-a Penală, inculpatul a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, constând în aceea că în perioada iunie – august 2011, ca urmare a intervențiilor făcute de inculpata Andrusenco Camelia Teodora, inculpatul Baciu Remus, în calitatea menționată mai sus, a întreprins demersuri pentru facilitarea derulării cu celeritate a procedurii de acordare a despăgubirilor în beneficiul titularilor Albu Elena, Stan Valeria, Vișan Petra și Androne Elisabeta, pentru un teren în suprafață de 7180 mp, situat în București, cartierul Aviației, sector 1.

Întrucât fapta pentru care inculpatul a fost condamnat este ulterioară faptelor ce fac obiectul cercetării penale în cauză, instanța nu poate reține această condamnare ca element de individualizare în defavoare, și nu va face mai oneroasă situația juridică a inculpatului.

Reține că, indiferent de argumentele ridicate de inculpat cu ocazia audierilor, cu privire la natura juridică a atribuțiilor sale, argumente ce au fost respinse ca nefondate, acesta a avut o atitudine de continuă pasivitate și indiferență în raport de sarcinile sale legale, atitudine similară de altfel cu cea a celorlalți inculpați.

În privința inculpatului Iuoraș Mihnea Remus, instanța reține că și acesta a ignorat atribuțiile legale în calitate de membru al Comisiei Centrale, inculpatul admitând, cu ocazia audierilor, împrejurarea că a procedat la emiterea tuturor deciziilor de despăgubire în mod automat și fără a-și exercita obligația de apreciere.

Reține totodată că prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj Secția Penală a fost admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat de inculpatul Iuoraș Mihnea Remus cu Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DNA sub aspectul infracțiunii de complicitate la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din legea nr.78/2000, cu aplicarea art. 35 al. 1 C.p. Întrucât fapta este ulterioară celor ce fac obiectul cauzei, și nu are legătură și nu prezintă similitudini cu faptele ce fac obiectul

speței, instanța nu poate reține această condamnare în procesul de individualizare, în defavoarea inculpatului.

Constată că inculpatul a susținut că în perioada faptelor era mai mult absent, dat fiind starea medicală gravă a tatălui său, al cărui deces a survenit anul următor. Aspectele relevate de inculpat sunt confirmate și de martora Farcaș (fostă Godja Tatar) Claudia ce a lucrat în subordinea directă a inculpatului. Instanța reține că acest element care nu are natura unei cauze de înlăturare a răspunderii penale, nu poate primi în cauză nici valoarea unei circumstanțe atenuante judiciare. Toți inculpații din prezenta cauză au fost afectați, inclusiv la momentul faptelor dar și ulterior, de evenimente personale sau familiale negative; cu excepția inculpatei Zaarour, a cărei condiție medicală o diferențiază de restul grupului procesual, instanța nu poate da, în procesul de individualizare judiciară a pedepselor, relevanță unor situații care, deși sensibile sub aspect afectiv sau emoțional, nu caracterizează direct și nemijlocit situația personală a inculpaților.

În ceea ce privește pe inculpatul Marko Attila Gabor, reține că acesta s-a sustras cercetării judecătorești, deși inițial în fazele procesuale ce s-au desfășurat în fața Înaltei Curți acesta a fost reprezentat de apărător ales.

Reține că, în plus față de poziția procesuală astfel caracterizată, inculpatul a fost condamnat, prin sentința penală nr. 715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău pentru săvârșirea unei infracțiuni de abuz în serviciu, prevăzută de art. 248 – 248 ind. 1 V.C.p., faptă săvârșită în anul 2002, și în legătură cu procedura de restituire a unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale.

Nu va reține însă nici unul din aceste două elemente în defavoarea inculpatului, pentru că, în condițiile în care atât sustragerea de la cercetarea judecătorească cât și existența unei condamnări penale concurente atrag sancțiuni procesuale și respectiv de drept material distincte, aceste două împrejurări nu au gravitatea necesară pentru a genera în sarcina acestui inculpat o situație juridică mai oneroasă. În acest context apreciind de altfel că pedeapsa de 4 ani închisoare este, în cuantumul său, aptă să reflecte și aceste două împrejurări defavorabile inculpatului.

În ceea ce privește pe inculpatul Canangiu Catalin, constată că în sarcina acestuia sunt reținute două acte materiale; această împrejurare este însă rezultatul absenței, întâmplătoare, a inculpatului de la una din ședințele Comisiei, și nu rezultatul unei obiecții personale față de dosarele de despăgubire votate; de altfel, declarațiile inculpatului din cursul urmăririi penale sunt foarte relevante în legătură cu poziția sa în raport de atribuțiile legale ce îi cădeau în sarcină ca membru al Comisiei.

Ca atare, nu există argumente pertinente și suficient de consistente pentru a face o diferență în raport de ceilalți membri ai grupului său procesual sub aspectul individualizării judiciare a pedepsei.

În ceea ce privește pe inculpatul Georgescu Horia, instanța reține că poziția sa este similară celorlalți inculpați – relevante sunt susținerile inculpatului din cursul urmăririi penale, relatări ce ar contura ideea că inculpatul se considera îndreptățit să fie avertizat explicit, prin aducere la cunoștință, în legătură cu atribuțiile sale legale concrete. Sub aspectul circumstanțelor personale, constată de asemenea că, la momentul debutului cercetării penale, la rândul său acest inculpat a fost afectat de evenimente familiale, de natură medicală, grave; însă, pentru aceleași argumente expuse și în cazul inculpatului Iuoraș, aceste aspecte nu au consistența și valența juridică necesare reținerii lor cu titlul de circumstanțe atenuante.

În cazul inculpatei Mocanu Ingrid, instanța reține că în cursul cercetării judecătorești această inculpată a susținut teza că, spre deosebire de ceilalți membri ai grupului său procesual, s-a preocupat semnificativ de problematica dosarelor de despăgubire și a evaluărilor efectuate în cadrul acestora. Din probatoriul administrat sub

acest aspect, instanța reține că atitudinea manifestată de inculpată în contextul împrejurărilor concrete de fapt se apropie mai mult de un comportament ce ar putea fi caracterizat ca fiind unul oportunist, decât de o atitudine de reală implicare în soluționarea dosarelor de despăgubire. Reține că inculpata susține că a participat la sesiuni de formare profesională în care a susținut în calitate de prezentator chestiuni legate de problematica concretă a evaluărilor imobiliare; a fost depus în acest sens programul unei conferințe ce a avut loc în anul 2008. Așa cum s-a arătat mai sus, în măsura în care inculpata personal a susținut prezentările referitoare la evaluările imobiliare, nu poate ajunge decât la concluzia că aceste preocupări s-au limitat la expunerile în cadrul unor evenimente publice, fără a fi folosite și în cadrul activității sale de membru al Comisiei.

În același registru, s-a susținut teza că inculpata a intenționat să aducă modificări benefice activității Comisiei, susținând, prin exprimarea constantă a poziției de abținere, eliminarea completă a listelor de cereri de soluționare cu prioritate (cu care nu era de acord de principiu) și inițierea unui proiect de ordonanță de modificare prin care intenționa eliminarea emiterii de decizii de despăgubire în favoarea cesionarilor de drepturi litigioase. Dincolo de faptul că aceste două exemple de reformă nu au legătură cu problematica evaluărilor în dosarele de despăgubire, instanța remarcă totuși că ambele inițiative au un caracter oarecum radical și disproporționat, dacă nu chiar nelegal, întrucât atât cererile de soluționare cu prioritate aveau reglementare legală (și, în măsura în care scopul lor nu ar fi fost denaturat, erau justificate prin prisma unor principii de echitate), iar includerea cesionarilor în categoria beneficiarilor era (așa cum se arată și în adresa depusă de inculpată) justificată și chiar imperativ necesară din punct de vedere legal, întrucât ambele categorii aveau virtual aceleași drepturi (faptul că această formă de transmitere a drepturilor a fost denaturată și convertită într-o modalitate de eludare a dispozițiilor legale nu poate atrage o modificare, în mod egal nelegală, a dispozițiilor legale).

Având în vedere toate aceste argumente, precum și aspectele de fapt evidențiate punctual mai sus, în momentul analizei probatoriilor, instanța apreciază că aceste apărări invocate de inculpată sunt nefondate. Apreciază de asemenea că nu există date suficiente de semnificative pentru a face o diferență în situația acestei inculpate, din punctul de vedere al individualizării judiciare.

În raport de toate aceste considerente, instanța apreciază că aplicarea unor pedepse situate la minimul special în cazul inculpaților Iuoraș Mihnea Remus, Baciuc Remus Bogdan, Georgescu Horia, Mocanu Ingrid, Marko Attila Gabor și Canangiu Cătălin va asigura un echilibru între scopurile reeducative și cel de exemplaritate, și va reflecta în mod corect gravitatea conduitei infracționale a inculpaților, din perspectiva formei de intenție cu care aceștia au acționat dar și consecințelor faptelor reținute, și impactul acestor fapte asupra opiniei publice.

În consecință, constată că în cazul acestor inculpați legea penală mai favorabilă este legea penală nouă, care prevede un minim special mai redus, de 4 ani închisoare (față de 5 ani închisoare – minimul special prevăzut de dispozițiile penale anterioare), pedeapsă ce va fi executată în regim de detenție.

Va aplica inculpaților, pe lângă pedeapsa principală, pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

Interzicerea dreptului prevăzut de art.66 lit.g C.p. este obligatorie în raport de dispozițiile art.297 C.p. și se justifică de altfel prin natura faptelor săvârșite.

Constată că față de inculpatul Iuoraș Mihnea Remus a fost pronunțată, prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj, definitivă prin decizia penală

nr.53/A/16.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, amânarea aplicării pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.48 al.1 C.p. rap. la art.12 lit. b din Legea nr.78/2000 și 35 al.1 C.p.

În cazul inculpatului Bacu Remus Virgil, fapta ce face obiectul cauzei este concurentă cu cea pentru care a fost aplicată pedeapsa de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a, b, g C.p., prin sentința penală nr.62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Constată că în cazul inculpatului Marko Attila Gabor prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179/26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești Secția Penală s-a dispus condamnarea acestui inculpat la pedeapsa de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p. cu aplic. art.5 C.p., art.74 al.1 lit.a și 76 al.1 lit.b V.C.p.

În cazul inculpaților luoraș Mihnea Remus, Baciu Remus Bogdan și Marko Attila Gabor, constată că, prin efectul anulării amânării aplicării pedepsei, al reținerii concursului de infracțiuni și al anulării suspendării condiționate a pedepsei, instanța va proceda la contopirea pedepselor concurente. Din punctul de vedere al legii penale mai favorabile, instanța reține că celor trei inculpați le este în continuare mai favorabilă legea penală actuală, care limitează sporul ce poate fi aplicat acestora la o treime din cuantumul pedepselor concurente. Chiar dacă conform legii penale vechi, aplicarea unui spor de pedeapsă nu este obligatorie, totuși, în speță, față de natura infracțiunilor în concurs, gravitatea lor concretă, situarea lor în timp, aplicarea unui spor de pedeapsă în cazul fiecăruia din cei trei inculpați este necesară pentru a reflecta gravitatea activității infracționale de ansamblu. Având în vedere modalitatea concretă în care dispozițiile ce reglementează contopirea pedepselor concurente se aplică în cazul fiecăruia din acești inculpați, constată că legea penală actuală garantează în speță un regim de individualizare mai puțin oneros.

Ca atare:

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. va condamna pe inculpații **Mocanu Ingrid Luciana, Georgescu Horia și Canangiu Constantin-Cătălin** la pedepsele de 4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. va aplica inculpaților pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

Va deduce prevenția constând în reținerea de 24 de ore din 16.03.2015 și arestarea preventivă din 18.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv în cazul inculpaților Mocanu Ingrid, Georgescu Horia și Canangiu Constantin Cătălin.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Iuoraș Mihnea-Remus** la pedeapsa de 4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

Va constata că față de inculpat a fost pronunțată, prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj, definitivă prin decizia penală nr.53/A/16.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, amânarea aplicării pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.48 al.1 C.p.

rap. la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 și 35 al.1 C.p. și în temeiul art.89 C.p. va anula amânarea aplicării acestei pedepse.

Constată că cele două fapte sunt concurente.

În baza art.38-39 C.p. va contopi pedeapsa de 4 ani aplicată prin prezenta cu pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare stabilită prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj, definitivă prin decizia penală nr.53/A/16.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și va aplica pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o va spori cu 6 luni reprezentând o treime din pedeapsa concurrentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.45 al.1 C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. va aplica inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. va deduce reținerea și arestul preventiv de la 17.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Baciu Remus-Virgil** la pedeapsa de 4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

Va constata că pedeapsa aplicată este concurrentă cu pedeapsa de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a, b, g C.p., aplicată prin sentința penală nr.62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art.38 – 39 C.p. va contopi pedepsele concurente și va aplica pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare, pe care o va spori cu 1 an și 4 luni închisoare reprezentând o treime din pedeapsa concurrentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 6 ani și 4 luni închisoare.

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. va contopi pedepsele complementare concurente și va aplica inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. va contopi pedepsele accesorii concurente și va aplica inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

Va menține măsura confiscării speciale de la inculpat a sumei de 1.134.900 lei luată prin sentința penală nr.62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art.72 C.p. va deduce prevenția și perioada executată de la 27.08.2011 la 28.01.2012 și de la 16.04.2014 la 06.02.2017 inclusiv.

Va anula mandatul de executare a pedepsei nr.69/16.04.2014 emis de Curtea de Apel București Secția a II – Penală și dispune emiterea unui nou mandat conform prezentei.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Marko Attila-Gabor** la pedeapsa de 4 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor

prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.15 al.2 Legea nr.187/2012 va anula suspendarea condiționată a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p. cu aplic.art.5 C.p., art.74 al.1 lit.a și 76 al.1 lit.b V.C.p. prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179/26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești Secția Penală.

Constată că faptele sunt concurente.

În baza art.38-39 C.p. va contopi pedeapsa aplicată prin prezenta cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179/26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești Secția Penală, și aplică pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art.45 al.1 C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 lit.a C.p. va contopi pedepsele accesorii concurente și aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.399 C.p.p., având în vedere gravitatea faptei reținute în sarcina inculpatului prin prezenta sentință, și poziția procesuală a acestuia, care s-a sustras cercetării judecătorești, va menține măsura arestării preventive în lipsă.

În ceea ce privește pe inculpata Zaarour Ingrid, instanța constată că aceasta suferă o afecțiune cronică degenerativă ce afectează o parte importantă a populației feminine; în cursul cercetării penale și ulterior al cercetării judecătorești, inculpata a suferit intervenții medicale de specialitate și a urmat tratament medicamentos. În acest context, instanța reține că inculpata a fost prezentă la toate termenele de judecată și după ridicarea măsurii controlului judiciar, în pofida stării vădite de disconfort fizic, manifeste îndeosebi la debutul cercetării judecătorești, iar lipsa inculpatei la un număr – foarte mic - de termene de judecată a fost justificată prin acte medicale relevante.

Instanța reține în plus că actele medicale depuse la ultimele termene de judecată relevă o posibilitate foarte ridicată de recidivă a afecțiunii de care inculpata suferă; chiar dacă documentația medicală depusă atestă în prezent identificarea unui risc de acest tip și investigații medicale în curs, instanța apreciază că, în raport de informațiile de notorietate aflate la dispoziția publicului larg, referitoare a natura și evoluția acestui tip de afecțiune, apare evident că starea de sănătate a inculpatei s-a înrăutățit în prezent, sau cel puțin există un risc real în acest sens.

Având în vedere data faptelor deduse cauzei, și împrejurarea de ordin personal menționată, instanța apreciază că principiul umanismului penal se opune aplicării unei pedepse în regim de executare în stare de detenție, în cazul acestei inculpate. Instanța subliniază că elementul determinant în stabilirea concluziei de mai sus este împrejurarea că esențial în raport de condiția medicală a inculpatei este rămânerea acesteia în mijlocul familiei și persoanelor apropiate, apte să îi asigure un sprijin moral și psihic corespunzător.

Apreciază că starea deteriorată de sănătate a inculpatei pe parcursul procesului penal, apreciată coroborat cu eforturile depuse de aceasta de a se prezenta chiar și în lipsa unei obligații impuse în acest sens la toate termenele de judecată pe parcursul procedurii penale destul de îndelungate, au substanța și relevanța unei circumstanțe judiciare atenuante.

Reține că, sub aspectul efectelor reținerii circumstanțelor atenuante, inculpatei îi este mai favorabilă legea penală veche, ce permite aplicarea unei pedepse mai reduse, mai accentuată decât reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, ca efect comparativ al legii penale noi. De altfel, regimul de executare al suspendării sub supraveghere sub reglementarea legii penale vechi este mai favorabil inculpatei atât sub aspectul efectului – reabilitarea de drept, cât și al conținutului (îndeosebi lipsa obligației de impunere a muncii în folosul comunității, obligație ce ar putea deveni imposibil de executat în ipoteza înrăutățirii situației medicale a inculpatei în cauză).

Ca atare, în baza art.13³ din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p., cu aplic. art.41 al.2 V.C.p., cu aplic. art.74 al.2 V.C.p., art.76 al.1 lit.b V.C.p. și cu aplic. art.5 C.p. va condamna pe inculpata **Zaarour Ingrid** la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare.

În baza art.65 V.C.p. va aplica inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita o funcție publică) V.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.86¹ V.C.p. va dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probațiune București;
- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Va pune în vedere inculpatei dispozițiile art. 86⁴ V.C.p.

Va face aplicarea art.71 al. 1, 5 – 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita o funcție publică) V.C.p.

În privința inculpatului Vișoiu Gheorghe, instanța reține că de asemenea legea penală mai favorabilă acestuia este legea penală veche, pentru următoarele considerente:

Reține că infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu - în formă continuată în urma schimbării încadrării juridice pentru argumentele expuse mai sus – are o serie de particularități, dintre care unele sunt evidențiate în chiar cuprinsul actului de sesizare:

Instanța reține că inculpatul era la momentul faptelor singura persoană din cadrul ANRP însărcinată cu verificarea rapoartelor de evaluare întocmite de evaluatorii contractuali. La această obligație principală se adăugau o serie de alte sarcini, menționate de fișa postului: - atribuția de a ține evidența rapoartelor de evaluare, de a organiza întruniri cu evaluatorii contractuali, dar și suplimentare acesteia: - de a verifica rapoarte de evaluare întocmite în dosare aparținând Direcției de Fond funciar, la solicitarea conducerii ANRP sau întocmirea părții tehnice a întâmpinărilor în diverse acțiuni în fața instanțelor.

Instanța reține că, în timp ce din punct de vedere juridic, legalitatea cererilor de despăgubire era analizată de consilierii juridici, fiecare având în medie o încărcătură de 30 de dosare pe lună, astfel cum au specificat martorii audiați, inculpatul era ținut să analizeze toate dosarele în care erau întocmite rapoartele de evaluare, și care urmau să intre în ședința Comisiei. Astfel, în condițiile în care în perioada vizată, ședințele Comisiei aveau loc cu o frecvență de aproximativ două ori pe lună, iar listele de dosare ce urmau a fi aprobate ca urmare a întocmirii rapoartelor de evaluare aveau în medie 200-220 de poziții, apare evident că sarcina acestui inculpat era, comparativ, mult mai dificilă.

Instanța mai reține că astfel cum rezultă din declarațiile acestui inculpat, cât și ale inculpaților – evaluatori Drulă Cornel Cătălin și Nistor Neculai, inculpatul Vișoiu Gheorghe nu a avut o atitudine pasivă în raport de atribuțiile sale, ci dimpotrivă, a ținut legătura activ cu evaluatorii, a discutat cu aceștia chiar și neoficial asupra seriozității rezultatului evaluărilor, a cenzurat în numeroase situații rapoarte de evaluare pe care le-a considerat neconforme întocmite. Un număr semnificativ de astfel de situații a fost prezentat chiar în partea pozitivă a rechizitoriului, una din aprecierile făcute la adresa inculpatului fiind că în numeroase situații acesta a făcut observații pertinente și justificate și și-a îndeplinit profesionist atribuțiile.

Dacă, în actul de acuzare însă, aceste elemente sunt prezentate ca având, comparativ cu situația celor trei dosare de despăgubire din cauză, caracter defavorabil inculpatului, instanța apreciază că, analizate în lumina tuturor datelor rezultate din cercetarea judecătorească, ele au un caracter favorabil inculpatului.

Reține în context că, dacă asupra consilierilor juridici era exercitată o presiune în sensul soluționării mai rapide a dosarelor (cu riscul afectării calității lucrării), acest inculpat a întâmpinat o reticență notabilă din partea persoanei care era șeful său ierarhic superior, martorul Priboi Mihai, în ceea ce privește posibilitatea de cenzurare a rezultatului rapoartelor de evaluare. Chestiunea estimărilor pe care le considera exagerate, astfel cum rezultă din declarațiile inculpatului, acesta încerca să o soluționeze pe căi neoficiale, folosindu-se de obiecțiuni formale ce conduceau și la reducerea rezultatului evaluării la un quantum mai apropiat de valoarea de piață reală.

În plus, inculpatul a procedat la evaluarea de ansamblu a activității evaluatorilor contractuali, propunând, în anumite cazuri, rezilierea contractelor de evaluare, având astfel o atitudine activă și din perspectiva atribuțiilor secundare ce îi reveneau conform fișei postului.

Ceea ce i se poate imputa inculpatului este faptul că, deși a realizat, în perioada ce face obiectul cauzei, că nu are posibilitatea de a-și îndeplini în totalitate și de o manieră integral profesionistă atribuțiile de serviciu, a înțeles să continue activitatea în acest mod, asumându-și și acceptând toate deficiențele ce atecau partea tehnică, de evaluare, a dosarelor de despăgubire: lipsa datelor despre tranzacții concrete, evaluări efectuate superficial, în detrimentul calității, stabilirea unor sume evident foarte generoase comparativ cu valoarea de piață reală. Inclusiv imposibilitatea de a cenzura direct, fără subterfugii, rezultatul evaluărilor constituia o limitare vizibilă a atribuțiilor sale în calitate de evaluator angajat al ANRP. În acest sens, relevant este că în măsura în care aprecia că rezultatul unei evaluări era exagerat, însă considera că nu existau argumente de ordin formal pentru a solicita refacerea raportului, inculpatul menționa în fișă că stabilirea prețului cade în sarcina evaluatorului; o astfel de mențiune, chiar dacă inculpatul conștientiza că nu va ajunge la cunoștința CCSD, avea rolul din punctul său de vedere de negare a asumării răspunderii cu privire la suma estimată de evaluatorul contractual.

Reține în acest context și faptul că, pentru inculpații membrii ai Comisiei, angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator a constituit doar un argument pentru a se degreva – în mod absolut – de răspundere în ceea ce privește conținutul rapoartelor de evaluare. Or, în condițiile în care pentru orice terț observator, s-ar fi născut un serios semn de întrebare în legătură cu posibilitatea reală ca un singur om să examineze un număr de cel puțin 200 de rapoarte de evaluare într-un interval de mai puțin de două săptămâni, acest transfer de răspundere era, dincolo de caracterul său nelegal, atât nerealist cât și profund injust.

Instanța constată că, chiar dacă modalitatea în care inculpatul Vișoiu Gheorghe a înțeles să își continue activitatea în pofida acestor numeroase deficiențe ce puneau în pericol calitatea lucrărilor sale de verificare, a înlesnit săvârșirea de către membrii

Comisiei a emiterii unor decizii de despăgubire nelegale cu privire la dosarele ce fac obiectul cauzei, diferența notabilă între atitudinea acestuia și cea a membrilor Comisiei impune realizarea unei nete distincții și din punctul de vedere al tratamentului penal.

Pentru toate aceste argumente, și având în vedere că instituția lipsei de pericol al unei fapte penale, reglementată de Codul penal anterior în art. 18 ind. 1, este din punct de vedere al mitior lex evident mai favorabilă inculpatului, comparativ cu oricare dintre instituțiile nou reglementate (renunțarea sau amânarea aplicării pedepsei, atât prin natura cât și prin conținutul său concret), instanța va aplica inculpatului dispozițiile art. 18 ind. 1 V.C.p., urmând a dispune achitarea acestuia în virtutea acestui text de lege și aplicarea unei sancțiuni administrative – amendă administrativă în cuantumul ei maxim.

Apreciază astfel că, chiar dacă prejudiciul la care inculpatul a contribuit este într-adevăr substanțial, acțiunile (sau, mai degrabă, abstențiunile) sale, evaluate în contextul activității sale profesionale de ansamblu, în raport de atribuțiile sale concrete, ce aveau doar natură consultativă și nu decizională, și comparativ cu răspunderea inculpaților membri ai CCSD cărora s-au aplicat pedepse la limita specială inferioară, o individualizare justă a răspunderii penale a acestui inculpat nu poate decât conduce la concluzia că fapta sa, ce constă punctual în aceea de a nu face formal observații cu privire la cele trei dosare în cauză, nu prezintă în concret gradul de pericol social al unei infracțiuni.

Ca atare, în baza art.11 pct.2 lit.a V.C.p.p. rap. la art.10 al.1 lit.b¹ V.C.p.p. rap. la art.18¹ V.C.p. va achita pe inculpatul **Vișoiu Gheorghe** sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.26 V.C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p. cu aplic. art.41 al.2 V.C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.18¹ V.C.p. și art.91 lit.c V.C.p. va aplica inculpatului sancțiunea amenzi administrative în cuantum de 1.000 lei.

În ceea ce privește pe inculpații **Drulă Dorin Cornel** și **Nistor Neculai**, instanța reține următoarele:

Situația inculpaților din punctul de vedere al modalității de comitere a faptei este similară: ambii inculpați au înaintat ANRP dosare de evaluare întocmite neconform exigențelor Standardelor Internaționale de Evaluare, prin selectarea unor oferte de vânzare insuficient individualizate, neverificate, doar parțial pertinente, și, per ansamblu, insuficiente pentru a evalua cât mai aproape de realitate valoarea de piață a imobilelor de evaluat; ambii inculpați au procedat în acest mod știind, bazat pe experiența anterioară avută în relația cu ANRP, că rapoartele or vor fi aprobate și vor sta la baza unor decizii de despăgubire nelegale prin valoarea cuantumului sumei stabilite ca și valoare de piață a imobilului nerestituit în natură.

Din punct de vedere al datelor personale, instanța reține că nici unul dintre inculpați nu este cunoscut cu antecedente penale; ambii au avut poziții procesuale similare în cursul cercetării judecătorești; chiar diferite sub date precum vârsta, starea de sănătate, relațiile de familie, situația personală a inculpaților este de asemenea semnificativ apropiată sub aspectul elementelor de individualizare.

Un element important în procesul de individualizare al sancțiunilor penale în cazul acestor doi inculpați este participarea lor concretă la comiterea faptelor de abuz în serviciu și pe cale de consecință prejudiciul produs.

Instanța are în vedere în acest sens că în cauză nu există probe în sensul că cei doi inculpați au fost co-interesați în realizarea rapoartelor de evaluare din cauză; reține în plus că astfel cum rezultă din declarațiile ambilor inculpați, un element important în păstrarea relației contractuale cu ANRP era întocmirea rapoartelor de evaluare într-un interval de timp cât mai redus. Constată că, conform dispozițiilor legale aplicabile, activitatea acestora era supusă aprecierii și pe cale de consecință controlului Comisiei Centrale

pentru Stabilirea Despăgubirilor, ce avea posibilitatea, conform normelor de punere în aplicare, inclusiv de a chema evaluatorii contractuali pentru a da lămuriri în legătură cu rapoartele de evaluare. Reține că, astfel cum rezultă din declarațiile evaluatorilor audiați în calitate de inculpați sau martori, inculpații au acceptat și și-au asumat practica de a întocmi rapoarte de evaluare exclusiv pe baza ofertelor de vânzare existente pe site-urile agențiilor imobiliare. În plus însă de această deficiență generalizată, inculpații nu au folosit nici una din modalitățile acceptate în practica de evaluare, de a verifica cel puțin aceste oferte sub aspectul identității ofertanților și elementelor relevante ale imobilelor promovate.

Constată de asemenea că teza susținută de inculpații membri ai CCSD în apărare – și explicitată de inculpatul Baciu Remus Virgil în declarații - în sensul că intenția legiuitorului a fost aceea de a externaliza activitatea de evaluare, și de a o transfera în sfera privată, pentru evitarea unor suspiciuni de părtinire, teză în virtutea căreia practic se tinde a se transfera întreaga răspundere asupra rapoartelor de evaluare în sarcina evaluatorilor contractuali, este nefondată.

În ipoteza în care sensul legii, în interpretarea dată oficial la momentul faptelor, ar fi fost cel susținut de inculpatul Baciu Remus, atât dispozițiile art. 16 al. 6 ind. 4, (care puneau practic la dispoziția evaluatorilor aflați în relații contractuale cu ANRP părghii net superioare celor aflate la dispoziția evaluatorilor ce realizat spre exemplu evaluări pentru bănci, alte instituții, sau chiar instanțe judecătorești), cât și angajarea inculpatului Vișoiu Gheorghe în calitate de evaluator ANRP, ar fi fost lipsite de sens.

Dimpotrivă, prin reglementarea art.16 din Titlul VII al Legii nr.247/2005 legiuitorul a manifestat o grijă deosebită pentru acuratețea evaluărilor, prevederi benefice de altfel ambelor părți, stat ca și debitor al sumelor stabilite cu titlu de despăgubire cât și beneficiarii ca și creditori ai acestora.

În lumina acestor dispoziții, instanța reține că – contrar tezei apărării – Comisia Centrală era organismul care avea obligația de a cenzura, în măsura necesarului, rapoartele de evaluare întocmite, și de a trimite dosarele, atunci când rapoartele de evaluare erau deficitare, în vederea reevaluării lor.

Pe cale de consecință, gradul de răspundere a inculpaților – evaluatori nu poate fi decât mult mai redus comparativ cu gradul de răspundere a inculpaților – membrii ai Comisiei Centrale.

Instanța apreciază că, având în vedere aceste argumente și particularitățile factuale prezentate mai sus, contextul concret al colaborării inculpaților evaluatori contractuali cu ANRP în perioada anului 2008, gradul mult mai redus de participație a inculpaților Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai la producerea prejudiciului reținut în cauză constituie un element și argument suficient de relevant pentru a fi reținut cu titlul de circumstanță atenuantă judiciară în favoarea acestora.

Pentru același raționament expus anterior în cazul inculpatei Zaarour Ingrid, având în vedere efectele mult mai largi ale circumstanțelor atenuante în reglementarea Codului penal anterior, constată că în cazul ambilor inculpați legea penală mai favorabilă este legea penală veche, în temeiul căreia va dispune aplicarea unor pedepse reduse sub minimul special, într-un cuantum apt să permită suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei, și pedeapsa complementară a interzicerii activității în exercitarea căreia inculpații au săvârșit faptele, aceea de evaluatori, considerând că necesitatea aplicării acestei pedepse complementare decurge din natura și gravitatea faptelor săvârșite. Apreciază în acest sens că, în cazul ambilor inculpați, executarea pedepselor în regim de libertate este suficientă pentru atingerea scopului reeducativ, în același timp fiind asigurată și atingerea scopului de exemplaritate și prevenție generală., Argumente importante în alegerea acestei modalități de executare le constituie, în cazul inculpatului

Drulă Dorin Cornel, continuarea activității profesionale, existența unei familii încheiate și a unei vieți sociale integrate, iar în cazul inculpatului Nistor Neculai, vârsta foarte înaintată a acestuia, cu consecința inevitabilă a unei stări de sănătate precare.

Pe cale de consecință, în baza art.26 V.C.p. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p. cu aplic. art.74 al.2 V.C.p., art.76 al.1 lit.b V.C.p. și cu aplic.art.5 C.p. va condamna pe inculpatul **Drulă Dorin-Cornel** la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.65 V.C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) V.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.86¹ V.C.p. va dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probațiune București;
- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Va pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ V.C.p.

Va face aplicarea art.71 al. 1, 5 – 64 al. 1 lit. a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) V.C.p.

Constată că inculpatul a fost reținut pentru 24 de ore în data de 16.03.2015, și arestat preventiv de la 18.03.2015 la 9.07.2015 inclusiv.

În baza art.26 V.C.p. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 V.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p., cu aplic. art.74 al.2 V.C.p., art.76 al.1 lit.b V.C.p. și cu aplic.art.5 C.p. va condamna pe inculpatul **Nistor Neculai** la pedeapsa de 2 ani închisoare.

În baza art.65 V.C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) V.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.86¹ V.C.p. va dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probațiune București;
- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Va pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ V.C.p.

Va face aplicarea art.71 al. 1, 5 – 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) V.C.p.

Constată că inculpatul a fost reținut 24 de ore în data de 16.03.2015 și arestat la domiciliu de la 18.03.2015 la data de 22.04.2015 inclusiv.

În ceea ce privește pe inculpatul Nicolescu Theodor, instanța reține în primul rând că poziția sa în ceea ce privește infracțiunea de abuz în serviciu este similară celorlalți inculpați, atât sub aspectul poziției subiective, cât și a manierei în care și-a încălcat atribuțiile legale.

În cazul dosarului nr.13653/FFCC/2008, interesul inculpatului Nicolescu Theodor era unul direct; însă, având în vedere că modalitatea de lucru a Comisiei nu indica nici un element de natura unui potențial risc în aprobarea acestui dosar, instanța apreciază că acest unic element nu este suficient de relevant pentru a aplica o sancțiune mai drastică sub aspectul infracțiunii de abuz în serviciu.

Însă, sub aspectul infracțiunii de luare de mită, instanța reține o serie de elemente de individualizare de agravare: constată că inițiativa acestei fapte a aparținut inculpatului însuși, care, prin intermediul martorului Manole, l-a abordat pe matorul denunțator Vișoiu Valentin, prezentându-i condiții precise referitoare atât la beneficiul său personal (ce consta în procentul de 5% din acțiunile obținute) cât și în modalitatea în care urma să primească aceste sume; datele ce rezultă din denunțurile formulate în cauză conduc la concluzia că această faptă nu este una singulară, inculpatul și martorii stabilind înțelegeri similare în alte trei dosare de despăgubire; conform aceluiași denunțuri, și celelalte înțelegeri ilicite ar fi fost valorificate prin remiterea unei sume estimate la 1,5 milioane lei.

În acest context, instanța reține inculpatul s-a folosit de calitatea sa de membru al CCSD ca de o oportunitate de afaceri, pe care a valorificat-o de o manieră foarte avantajoasă, beneficiul de 6.2 milioane lei fiind unul cel puțin semnificativ.

În aceste condiții, apreciază necesar ca sub aspectul infracțiunii de luare de mită să aplice inculpatului o pedeapsă într-un quantum mai ferm, peste mediu.

În ceea ce privește legea penală mai favorabilă, în condițiile concursului de infracțiuni, chiar dacă pedeapsa aplicată pentru infracțiunea de luare de mită este una fermă, apreciază că în continuare legea penală mai favorabilă inculpatului este legea penală nouă, pentru următorul argument: prin raportare la quantumul de 4 ani al pedepsei concurente, aplicate pentru infracțiunea de abuz în serviciu, constată că sporul de pedeapsă ce poate fi aplicat sub regimul art. 38 – 39 din Codul penal în vigoare, și care este limitat la o treime din 4 ani – așadar 1 an și 4 luni închisoare – este semnificativ mai mic decât sporul ce poate fi aplicat inculpatului sub regimul concursului de infracțiuni sub imperiul legii penale vechi, spor ce poate fi maximul pedepsei mai oneroase, la care se poate adăuga un spor de până la 5 ani, fără a se depăși pedepsele aplicate cumulate. Or, instanța constată că, în condițiile în care infracțiunea de abuz în serviciu este constituită din trei acte materiale, că inculpatul a acționat cunoscând în mod direct potențialul infracțional al aprobării dosarelor de despăgubire fără o analiză efectivă, și în cazul dosarului 13653 a și urmărit acest lucru, apreciază că și sub imperiul legii penale vechi aplicarea unui spor de pedeapsă era imperios necesară, într-un quantum mai ridicat decât cel limitat la 1 an și 4 luni închisoare conform legii penale noi. Va aplica, pe lângă pedepsele concurente, pentru argumente similare celor expuse mai sus, și pedepsele complementare prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

Ca atare, în baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Nicolescu Theodor-Cătălin** la pedeapsa de 4 ani închisoare și, pentru argumentele expuse în cazul inculpaților precedenți, pedeapsa complementară a interdicției drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.289 C.pen. rap. la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.35 alin.1 C.p. și aplic.art.5 C.p. va condamna pe inculpatul **Nicolescu Theodor Cătălin** la pedeapsa de 8 ani închisoare, și pedeapsa complementară a interdicției drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.38 - 39 C.p. va contopi pedepsele concurente și va aplica pedeapsa cea mai grea, de 8 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an și 4 luni închisoare reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 9 ani și 4 luni închisoare.

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. va aplica pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. va aplica inculpatului pedeapsa accesorie rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. va deduce reținerea, arestul preventiv și arestul la domiciliu de la 26.03.2015 la 19.01.2016 inclusiv.

În cazul inculpatului Hanu Alexandru Florin, instanța reține, în privința ambelor infracțiuni, următoarele aspecte: inculpatul a comis fapta de complicitate la abuz în serviciu cu intenție directă, cunoscând caracterul denaturat al evaluării pe care a prezentat-o Comisiei; are în vedere de asemenea cuantumul sumei primite cu titlul de mită, unul nu foarte ridicat, dar și valoarea prejudiciului cauzat prin comiterea acestei fapte. Are în vedere în mod egal lipsa antecedentelor penale în cazul acestui inculpat, și vârsta la momentul pronunțării hotărârii. Va aplica în aceste condiții pedeapsa minimă pentru fapta de complicitate la abuz în serviciu, pe care o consideră suficientă în cuantum pentru a reflecta elementele evidențiate mai sus; va aplica o pedeapsă la minimum special și în cazul infracțiunii de luare de mită, în lumina aceluiași argumente. În același context, apreciază că în cuantumul lor concret, pedepsele astfel individualizate sunt suficiente pentru a reflecta gravitatea lor, prin prisma împrejurărilor concrete în care au fost comise și a rezultatului lor.

Și în cazul acestui inculpat, pentru același raționament expus în cazul inculpatului Nicolescu Theodor, constată că legea penală mai favorabilă este legea penală nouă, ce limitează sporul ce poate fi aplicat la 1 an și 4 luni închisoare.

Pentru argumente similare celor expuse mai sus, va aplica inculpatului și pedepsele complementare a interzicerii dreptului de a ocupa o funcție publică, a cărei necesitate este atrasă de fapta de corupție reținută în sarcina sa, și de a exercita profesia de evaluator, ca și consecință necesară a naturii și gravității faptei de complicitate la abuz în serviciu. Va aplica ambele pedepse complementare pe lângă fiecare din cele două pedepse principale, având în vedere că ambele infracțiuni au fost comise în aceleași circumstanțe.

Ca atare, în baza art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Hanu Alexandru Florin** la pedeapsa de 4 ani închisoare, și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.289 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.5 C.pen. va condamna pe inculpatul **Hanu Alexandru Florin** la pedeapsa de 3 ani închisoare, și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al. 1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p.

În baza art.38-39 C.p. va contopi pedepsele aplicate, și va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an reprezentând o

treime din pedeapsa concurrentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de 5 ani închisoare.

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. va aplica inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p.

În baza art. 72 C.p. va deduce reținerea, arestarea preventivă și arestul la domiciliu de la 17.03.2015 la 30.03.2016 inclusiv.

În ceea ce privește **latura civilă a cauzei**, instanța reține următoarele:

Ministerul Finanțelor s-a constituit parte civilă în cauză cu diferența de evaluare dintre rapoartele de evaluare întocmite de inculpații trimiși în judecată și rapoartele de constatare întocmite în cursul urmăririi penale, poziție ce a fost menținută, fără precizări suplimentare, până la finalizarea cercetării judecătorești.

Pentru argumentele expuse anterior, instanța nu va reține rapoartele de constatare întocmite în cursul urmăririi penale ca probe pertinente în stabilirea prejudiciului.

Pentru considerentele dezvoltate mai sus, instanța reține că inculpații sunt răspunzători sub aspectul întinderii prejudiciului de întreaga valoare a acestor decizii de despăgubire.

Prin fapta de abuz în serviciu, inculpații au procedat la emiterea unor decizii de despăgubire nelegale, iar răspunderea lor din punctul de vedere al întinderii prejudiciului se raportează la valoarea integrală a acestor trei decizii de despăgubire, și nu la o diferență de evaluare, care, având în vedere intervalul de timp îndelungat scurs de la momentul faptelor, nici nu poate fi de altfel stabilită de o manieră pertinentă.

Constată că nu există în cauză date cu privire la modul în care s-a concretizat, în final, controlul Curții de Conturi în anul 2009 și modalitatea în care s-a procedat pe cale administrativă la recuperarea prejudiciului, datele aflate la dispoziție în acest moment conducând la concluzia că până la acest moment nu s-a procedat efectiv la inițierea unor demersuri de recuperare a prejudiciului în procedura administrativă.

Principiile răspunderii civile delictuale sunt însă mai oneroase și impun reținerea prejudiciului integral, în măsura în care a fost previzibil. Prin emiterea deciziilor de despăgubire, inculpații au acceptat că bugetul de stat va fi diminuat cu întreaga sumă menționată în aceste decizii. Practic, prin lipsa oricărei forme de analiză, au considerat că toate valorile stabilite de evaluatorii contractuali sunt corecte și și-au asumat răspunderea în raport de cuantumul lor integral.

Constată de asemenea că, chiar dacă prejudiciul este constituit din valoarea integrală a tuturor celor trei dosare de despăgubire, în soluționarea laturii civile instanța este ținută de principiul disponibilității și nu poate obliga inculpații la plata unei sume mai mari decât cea solicitată de partea civilă, urmând a se limita la suma totală indicată în constituirea de parte civilă.

Constată în același timp că în ceea ce privește decizia de despăgubire emisă în favoarea martorilor denunțatori Vișan Valentin, Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin, în dosarul nr.13653/FFCC/2008 această decizie este lovită de nulitate absolută, ca urmare a existenței cauzei ilicite.

Decizia nr.4764/F emisă în acest dosar de despăgubire a fost urmarea săvârșirii faptei de abuz în serviciu reținută în sarcina tuturor membrilor Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, dar și urmarea faptei de luare de mită săvârșită de inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin.

Decizia de despăgubire în cauză este afectată fundamental, din punctul de vedere al legitimității și temeiniciei, prin faptul că a fost rezultatul direct al infracțiunilor ce fac obiectul cauzei.

Cauza ilicită este reflectată și în poziția beneficiarilor, toți cei trei martori fiind în cunoștință de cauză cu privire la caracterul ei nelegal. Instanța reține că toți cei trei martori se află în poziția unui dobânditor de rea - credință, în condițiile în care toți au admis, direct sau indirect, că au cesionat drepturile litigioase în cunoștința faptului că trecerea dosarului de despăgubire prin Comisia Centrală este facilitată de către inculpatul Nicolescu Theodor.

În condițiile în care această facilitare s-a concretizat (prin beneficiul săvârșirii infracțiunii de abuz în serviciu în forma intenției indirecte de către ceilalți membri ai Comisiei), cei trei beneficiari nu pot invoca în speță beneficiul bunei credințe.

Acest element diferențiază substanțial poziția celor trei martori denunțători față de cea a beneficiarilor Constantin Aurel și Borțică Mircea Adrian Victor, în privința cărora probatoriul administrat nu a relevat indicii în sensul că ar fi încercat să corupă, în orice mod, procedura de stabilire a despăgubirilor, nici la nivelul membrilor Comisiei, și nici al evaluatorilor.

În cazul acestor beneficiari, instanța nu poate proceda la anularea deciziilor de despăgubire, întrucât pentru beneficiari acestea reprezintă un drept câștigat, intrat definitiv în patrimoniul lor, ocrotit de art. 1 din protocolul 1 al Convenției europene a drepturilor omului

Față de argumentele expuse, în temeiul art.25 și 256 C.p.p., urmarea anulării deciziei nr.4764/F/25.09.2008 și a actelor subsecvente, respectiv titlurile prin care au fost convertite titlurile de despăgubire în acțiuni la Fondul proprietatea (nr. 942, 943 și 944 din 30.09.2008) instanța va proceda la repunerea părților în situația anterioară, prin obligarea numiților Vișoiu Valentin, Manole Gheorghe Adrian și Barbu Florin Șerban la plata către Ministerul Finanțelor a sumei de 375.050.942 lei, reprezentând suma acordată cu titlul de despăgubire, în procentele menționate în această decizie în baza contractului de cesiune, respectiv de: 71% în privința lui Vișoiu Valentin, 12% în privința lui Manole Gheorghe Adrian și 17% în privința lui Barbu Florin Șerban.

Instanța apreciază că anularea deciziei de despăgubire și repunerea părților în situația anterioară nu poate avea ca obiect și nu poate consta în numărul acțiunilor la Fondul proprietatea dobândite de fiecare dintre beneficiari.

Faptul că valoarea de conversie a titlurilor de despăgubire a fost de unu la unu, iar ulterior martorii au valorificat aceste acțiuni la o valoare mai mică decât cea nominală, valoare calculată la o medie de 0,36 lei per acțiune de către martorul Vișoiu Valentin este doar un element aleatoriu, ce nu poate avea efect asupra întinderii obligației de restituire.

Reține că opțiunea de a valorifica acțiunile dobândite la prețul pieței, imediat dobândirii lor, sau într-un interval de câțiva ani, a fost o decizie personală a martorilor, justificată de rațiuni personale sau economice; nu mai puțin însă, este de remarcat că martorii aveau de asemenea alegerea de a păstra acțiunile la acest Fond, pentru a le valorifica la un moment viitor la un preț superior celui al conversiei inițiale; în concluzie, evoluția prețului acestor acțiuni pe piață sau pe bursă, după listarea lor, este un factor speculativ, incert, ce nu poate condiționa în opinia instanței obligația de restituire nici sub aspectul existenței sau obiectului său, și nici al întinderii sale.

Constată în continuare că suma ce face obiectul dispoziției de repunere a părților în situația anterioară acoperă o parte importantă a sumei cu care Ministerul Finanțelor s-a constituit parte civilă.

Repunerea părților în situația anterioară este o operațiune juridică ce are întâietate față de soluționarea pretențiilor civile, întrucât dispozițiile art.25 al.3 C.p.p. sunt aplicate

de instanță din oficiu și nu sunt condiționate de existența unei constituiri de parte civilă, potrivit acestor dispoziții instanța fiind obligată să procedeze la repunerea părților în situația anterioară și atunci când nu există constituire de parte civilă.

În aceste condiții, obligarea inculpaților în solidar la plata către partea civilă a unei sume virtual similare celei ce face obiectul repunerii părților în situația anterioară conform art.25 al.3 C.p.p. ar avea ca efect îmbogățirea fără justă cauză a părții civile în măsura în care această a doua obligație, impusă în solidar inculpaților, ar putea fi executată concomitent cu cea ce decurge din repunerea părților în situația anterioară.

În consecință, soluționarea legală a acțiunii civile impune în opinia instanței ca obligația solidară a inculpaților de a achita părții civile despăgubirile solicitate de aceasta să fie subsidiară obligației de restituire determinată de repunerea părților în situația anterioară.

În ce privește quantumul despăgubirilor solicitate de partea civilă Ministerul Finanțelor, constată că acestea au fost echivalate în euro, la cursul aplicabil la momentul emiterii deciziilor de despăgubire.

Instanța constată că această modalitate de echivalare este legală și are ca scop evitarea devalorizării sumelor de bani pretinse cu acest titlu.

Având în vedere că în intervalul de timp scurs moneda națională a suferit într-adevăr o depreciere semnificativă, va admite acțiunea civilă formulată și va stabili despăgubirile solicitate astfel cum au fost cuantificate în moneda unică europeană, în echivalent în lei la data plății.

Instanța reține că în cuprinsul constituirii de parte civilă formulată în cursul urmăririi penale, partea civilă a solicitat și plata "accessoriilor", fără a preciza, nici în cursul urmăririi penale și nici al cercetării judecătorești, în ce pot consta acestea (dobândă legală, penalități, ș.a.m.d.).

Ca atare, va reține că singura formă de actualizare a sumei solicitată de partea civilă s-a concretizat în echivalarea prejudiciului în euro, așa cum s-a arătat mai sus.

Instanța va proceda la obligarea inculpaților Canangiu Cătălin și a inculpaților evaluatori Drulă, Nistor și Hanu în limita participației proprii, în funcție de quantumul despăgubirilor stabilite în cazul dosarelor ce îi vizează.

Constată că sunt de asemenea îndeplinite condițiile răspunderii civile delictuale a comitentului pentru fapta prepusului, în cazul inculpaților Drulă Dorin Cornel și Nistor Neculai, întrucât aceștia au întocmit rapoartele de evaluare în calitate de angajați ai societăților de evaluare citate în cauză în calitate de părți responsabile civilmente, cei doi inculpați urmând să fie obligați în solidar, în limitele răspunderii lor, alături de părțile responsabile civilmente S.C. Preciss Consulting și respectiv RomConsulting S.R.L.

Față de cele de mai sus, în baza art.25 al.3 C.p.p., va anula Decizia nr.4764/FF/25.09.2008 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul ANRP de emiteră a titlului de despăgubire în favoarea intimatului Vișoiu Valentin (pentru cota de 71%), Manole Gheorghe Adrian (pentru cota de 12%) și Barbu Florin Șerban (pentru cota de 17%), în quantum total de 375.050.942 lei, titlurile de conversie nr. 942/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Barbu Florin Șerban, nr. 943/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Manole Gheorghe Adrian și nr. 944/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Vișoiu Valentin.

Va repune părțile în situația anterioară, și va dispune restituirea, în cotele procentuale mai sus menționate, de către intimatii Vișoiu Valentin (71%), Manole Gheorghe Adrian (12%) și Barbu Florin Șerban (17%) a sumei de 375.050.942 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor.

În baza art.397 și 25 C.p.p. va admite acțiunea civilă formulată de Statul Român prin Ministerul Finanțelor și va obliga în solidar pe inculpații Zaarour Ingrid, Iuoraș

Mihnea – Remus, Nicolescu Theodor-Cătălin, Mocanu Ingrid – Luciana, Baci Remus Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila Gabor, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Cătălin (acesta în limita sumei de 82.857.750 euro echivalent lei la data plății), Hanu Alexandru Florin (acesta în limita sumei de 69.730.320 euro echivalent lei la data plății), Drulă Dorin Cornel, acesta în solidar cu partea responsabilă civilmente Preciss Consulting CO (aceștia în limita sumei de 1.730.554 euro echivalent lei la data plății), și Nistor Neculai, acesta în solidar cu partea responsabilă civilmente SC Rom Consulting CO SRL (aceștia în limita sumei de 13.127.430 euro echivalent lei la data plății), la plata către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor a sumei de 84.588.304 euro echivalent lei la data plății, în măsura în care pretențiile părții civile nu sunt acoperite prin repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei aferente deciziei desființate, conform art. 25 al. 3 C.p.p.

Va menține măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele nr.700/P/2014 din 02.04.2015 și 7.04.2015 asupra bunurilor inculpaților Zaarour Ingrid, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Constantin Cătălin, Georgescu Horia, Nicolescu Theodor Cătălin, Iuoraș Mihnea Remus, Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Luciana și Marko Attila Gabor, și va lua măsura asiguratorie a sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile și imobile prezente și viitoare, altele decât cele menționate în ordonanțele de mai sus, ale inculpaților Zaarour Ingrid, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Constantin Cătălin, Georgescu Horia, Nicolescu Theodor Cătălin, Iuoraș Mihnea Remus, Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Luciana și Marko Attila Gabor, până la concurența sumelor la care sunt obligați față de partea civilă, la care se adaugă cuantumul sumelor confiscate, și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal, în fond și căile de atac.

Va lua de asemenea măsura sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile prezente și viitoare, ale inculpatului Hanu Alexandru Florin, și părților responsabile civilmente Preciss Consulting CO și S.C. Rom Consulting CO S.R.L. până la concurența obligațiilor față de partea civilă, la care se adaugă cuantumul sumelor confiscate, și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal, în fond și căile de atac.

În baza art.112 al.1 lit.e C.p. și art.289 al.3 C.p. va confisca de la inculpatul Hanu Alexandru Florin suma de 10.000 euro și de la inculpatul Nicolescu Theodor-Cătălin suma de 6.200.000 lei, sume primite de aceștia cu titlu de mită.

Sub aspectul cheltuielilor judiciare, va dispune obligarea inculpaților la plata cheltuielilor judiciare către stat, în care se include și onorariul înaintat pentru efectuarea expertizei judiciare de verificare a evaluării. În acest context, instanța menționează că acest cuantum nu a inclus și taxa pe valoarea adăugată, întrucât față de specificul administrării expertizei judiciare, organele judiciare stabilesc onorariul în funcție de complexitatea lucrărilor de expertiză, și nu pot avansa și taxele cuvenite sau reținute de alte instituții, precum Biroul Local de Expertize sau bugetul de stat, indiferent de forma fiscală în care se concretizează, ca taxă pe valoare adăugată sau impozit pe venit.

Având în vedere că în cauză o parte din inculpați s-au angajat explicit să suporte cheltuielile aferente rapoartelor de verificare vizând rapoartele de evaluare întocmite de S.C. Mondopuls, avansând și o parte din onorariul aferent acestor două verificări, instanța va dispune obligarea inculpaților care și-au precizat explicit această poziție, respectiv inculpații Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Popa, Zaarour Ingrid, Georgescu Horia, Iuoraș Mihnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin și Nistor Neculai, la plata sumei de 5.764 lei în contul Biroului Local de Expertize Tehnice, cu titlul de onorariu cuvenit Comisiei de experți.

Instanța mai reține că, după finalizarea dezbaterilor și rămânerea cauzei în pronunțare, au fost depuse mai multe cereri de repunere a cauzei pe rol. Doar instanța are posibilitatea de a proceda la repunerea cauzei pe rol atunci când constată, în urma

examinării actelor cauzei, că nu au fost lămurite toate aspectele ce țin de soluționarea cauzei pe fond, și este necesară în acest scop reluarea cercetării judecătorești, însă inculpații nu au în patrimoniul lor procesual dreptul de a cere și obține repunerea cauzei pe rol.

Va respinge ca nefondată cererea apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpatul Marko Attila Gabor de majorare a onorariului avocațial, întrucât activitatea concretă de reprezentare a avut ca unic element de dificultate numărul mai mare al ședințelor de judecată, or acest element era anticipabil având în vedere complexitatea cauzei, numărul mare de inculpați și amploarea probatoriului de administrat.

Onorariul parțial convenit apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpatul Baciú Remus Virgil, în cuantum de 500 lei, și onorariile convenite apărătorilor din oficiu desemnați pentru inculpații Hanu Alexandru și Marko Attila Gabor, în cuantum de câte 520 lei, vor fi avansate din fondurile Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 386 C.p.p. respinge, ca nefondată, cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul **Nicolescu Theodor-Cătălin**, a faptei de luare de mită reținută în sarcina sa prin rechizitoriu, din infracțiunea de luare de mită în formă continuată, prevăzută de art.289 C.pen. rap. la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.35 alin.1 și 5 C.pen. (24 acte materiale), în infracțiunea de luare de mită în formă simplă, prevăzută de art.289 C.p. rap. la art.6 și 7 lit.a din Legea nr.78/2000.

În baza art.386 C.p.p. respinge, ca nefondată, cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul **Drulă Dorin Cornel**, a faptei reținută în sarcina sa prin rechizitoriu, din infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzută de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art.249 al.1 V.C.p.

În baza art.386 C.p.p. respinge, ca nefondată, cererea de schimbare a încadrării juridice, formulată de inculpatul **Baciú Remus Virgil**, a faptelor reținute în sarcina sa prin rechizitoriu, din 3 infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen., în trei infracțiuni de neglijență în serviciu, prevăzute de art.298 C.p., cu aplicarea art.38 C.p.

În baza art. 386 c.p.p. admite cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Baciú Remus Virgil și cea formulată de instanță din oficiu, și dispune schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpaților Zaarour Ingrid, Iuoraș Mihnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin, Mocanu Ingrid Luciana, Baciú Remus Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila Gabor, Canangiu Cătălin Constantin și Vișoiu Gheorghe, astfel:

În baza art. 386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatei **Zaarour Ingrid**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Iuoraș Mihnea Remus**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Nicolescu Theodor Cătălin**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatei **Mocanu Ingrid Luciana**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Baciu Remus-Virgil**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art. 386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Georgescu Horia**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Marko Attila Gabor**, din trei infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute prin actul de sesizare în sarcina inculpatului **Canangiu Cătălin Constantin**, din două infracțiuni de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau

pentru altul, prevăzute de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen.

În baza art.386 C.p.p. schimbă încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului **Vișoiu Gheorghe** în actul de sesizare, din trei infracțiuni de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul, prevăzută de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.5 C.pen. și art.38 al.1 C.p., într-o infracțiune de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul dacă funcționarul public a obținut un folos necuvenit pentru sine sau pentru altul în formă continuată, prevăzută de art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 combinat cu art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și 5 C.pen.

Face aplicarea art. 5 C.p. și:

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 v.C.p. rap. la art. 248¹ v.C.p., cu aplic. art.41 al.2 v.C.p., cu aplic. art.74 al.2 v.C.p., art.76 al. 1 lit. b v.C.p. și cu aplic. art. 5 C.p. condamnă pe **inculpata Zaarour Ingrid**

) la pedeapsa de **2 ani și 6 luni**

închisoare.

În baza art.65 v.C.p. aplică inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita o funcție publică) v.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.86¹ v.C.p. dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 5 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpata va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probațiune București;
- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Pune în vedere inculpatei dispozițiile art. 86⁴ v.C.p.

Face aplicarea art.71 al.1, 5 – 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita o funcție publică) v.C.p.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Iuoraș Mihnea-Remus**

) la pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.89 C.p. anulează amânarea aplicării pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare stabilită pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.48 al.1 C.p. rap. la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 și art.35 al.1 C.p. prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj, definitivă prin decizia penală nr.53/A/16.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Constată că cele două fapte sunt concurente.

În baza art.38-39 C.p. conține pedeapsa de 4 ani aplicată prin prezenta cu pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare stabilită prin sentința penală nr.619/10.10.2014 a Curții de Apel Cluj, definitivă prin decizia penală nr.53/A/16.02.2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, și aplică pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o sporește cu 6 luni reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de **4 ani și 6 luni închisoare**.

În baza art.45 al.1 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. deduce reținerea și arestul preventiv de la 17.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.209 C.pen. cu aplic. art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Nicolescu Theodor-Cătălin**

la pedeapsa de **4 ani**
închisoare.

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p..

În baza art.289 C.pen. rap. la art 6 și 7 lit. a din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.35 alin.1 C.p. și aplic. art.5 C.p. condamnă pe inculpatul Nicolescu Theodor Cătălin la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.38 - 39 C.p. conține pedepsele concurente și aplică pedeapsa cea mai grea, de 8 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an și 4 luni închisoare reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de **9 ani și 4 luni închisoare**.

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. aplică pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. deduce reținerea, arestul preventiv și arestul la domiciliu de la 26.03.2015 la 19.01.2016 inclusiv.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpata Mocanu Ingrid Luciana**

) la

pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatei pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatei pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. deduce reținerea de 24 de ore din 16.03.2015 și arestarea preventivă din 18.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Baciu Remus-Virgil**

) la pedeapsa de 4 ani închisoare.

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

Constată că pedeapsa aplicată este concurentă cu pedeapsa de 5 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.66 lit.a, b, g C.p., aplicată prin sentința penală nr.62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art.38 – 39 C.p. contopește pedepsele concurente și aplică pedeapsa cea mai grea, de 5 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an și 4 luni închisoare reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de **6 ani și 4 luni închisoare.**

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. contopește pedepsele complementare concurente și aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. contopește pedepsele accesorii concurente și aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

Menține măsura confiscării speciale de la inculpat a sumei de 1.134.900 lei luată prin sentința penală nr.62/15.02.2013 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin decizia penală nr.97/A/16.04.2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție.

În baza art.72 C.p. deduce prevenția și perioada executată de la 27.08.2011 la 28.01.2012 și de la 16.04.2014 la 06.02.2017 inclusiv.

Anulează mandatul de executare a pedepsei nr.69/16.04.2014 emis de Curtea de Apel București Secția a II – Penală și dispune emiterea unui nou mandat conform prezentei.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Georgescu Horia**

) la

pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. deduce reținerea de 24 de ore din 16.03.2015 și arestarea preventivă din 18.03.2015 până la data de 9.07.2015 inclusiv.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Marko Attila Gabor**

) la pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.15 al.2 Legea nr.187/2012 anulează suspendarea condiționată a pedepsei de 3 ani închisoare aplicată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.248 v.C.p. rap. la art.248¹ V.C.p. cu aplic. art.5 C.p., art.74 al.1 lit.a și art.76 al.1 lit.b v.C.p. prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179/26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești Secția Penală.

Constată că faptele sunt concurente.

În baza art.38-39 C.p. contopește pedeapsa aplicată prin prezenta cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată prin sentința penală nr.715/28.06.2012 pronunțată de Judecătoria Buzău - Secția Penală, definitivă prin decizia penală nr.1179/26.11.2014 a Curții de Apel Ploiești Secția Penală, și aplică pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an reprezentând o treime din pedeapsa concurentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În baza art.45 al.1 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 lit.a C.p. contopește pedepsele accesorii concurente și aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.399 C.p.p. menține măsura arestării preventive în lipsă.

În baza art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic.art.35 al.1 C.p. și art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Canangiu Constantin-Cătălin**

) la pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică) C.p.

În baza art.72 C.p. deduce reținerea de 24 de ore din 16.03.2015 și prevenția de la 18.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv.

În baza art.48 C.pen. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.297 alin.1 C.pen. și art.309 C.pen. cu aplic. art.5 C.pen. condamnă pe **inculpatul Hanu Alexandru Florin**

) la pedeapsa de **4 ani închisoare.**

În baza art. 67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p.

În baza art.289 C.pen. rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplic. art.5 C.pen. condamnă pe inculpatul Hanu Alexandru Florin la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art.67 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.65 C.p. aplică inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p.

În baza art.38-39 C.p. contopește pedepsele aplicate, și aplică inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 4 ani închisoare, pe care o sporește cu 1 an reprezentând o treime din pedeapsa concurrentă, în final inculpatul urmând a executa pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În baza art.45 al.3 lit.a C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art.66 al.1 lit.a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.45 al.5 C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară rezultantă a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 al. 1 lit. a, b și g (dreptul de a ocupa o funcție publică și de a exercita profesia de evaluator) C.p.

În baza art. 72 C.p. deduce reținerea, arestarea preventivă și arestul la domiciliu de la 17.03.2015 la 30.03.2016 inclusiv.

În baza art.11 pct.2 lit.a v.C.p.p. rap. la art.10 al.1 lit. b¹ v.C.p.p. rap. la art. 18¹ v.C.p. achită pe **inculpatul Vișoiu Gheorghe**

) sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.26 v.C.pen. rap. la art.13² din Legea nr. 78/2000 rap. la art.248 v.C.p. rap. la art. 248¹ v.C.p. cu aplic. art.41 al.2 v.C.p. și art.5 C.pen.

În baza art. 18¹ v.C.p. și art.91 lit.c V.C.p. aplică inculpatului sancțiunea amenzii administrative în cuantum de 1.000 lei.

În baza art.26 v.C.p. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 v.C.p. rap. la art. 248¹ v.C.p. cu aplic. art.74 al.2 v.C.p., art.76 al.1 lit. b v.C.p. și cu aplic.art.5 C.p. condamnă pe **inculpatul Drulă Dorin-Cornel**

) la pedeapsa de **2 ani închisoare.**

În baza art. 65 v.C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) v.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art. 86¹ V.C.p. dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probatiune București;
- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ v.C.p.

Face aplicarea art.71 al.1, 5 – 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) v.C.p.

Constată că inculpatul a fost reținut pentru 24 de ore în data de 16.03.2015, și arestat preventiv de la 18.03.2015 la 09.07.2015 inclusiv.

În baza art.26 v.C.p. rap. la art.13² din Legea nr.78/2000 rap. la art.248 v.C.p. rap. la art. 248¹ V.C.p., cu aplic. art.74 al.2 v.C.p., art.76 al.1 lit. b v.C.p. și cu aplic. art.5 C.p. condamnă pe **inculpatul Nistor Neculai**

) la pedeapsa de **2 ani**

închisoare.

În baza art.65 v.C.p. aplică inculpatului pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) v.C.p. pe o perioadă de 5 ani.

În baza art.86¹ v.C.p. dispune suspendarea sub supraveghere a pedepsei pe un termen de încercare de 4 ani.

Pe durata suspendării sub supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere:

- se va prezenta la datele fixate la Serviciul de Probatiune București;

- va anunța în prealabil orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- va comunica și justifica schimbarea locului de muncă;
- va comunica informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

Pune în vedere inculpatului dispozițiile art.86⁴ v.C.p.

Face aplicarea art.71 al.1, 5 – 64 al.1 lit.a teza a doua, b și c (dreptul de a exercita profesia de evaluator) v.C.p.

Constată că inculpatul a fost reținut 24 de ore în data de 16.03.2015 și arestat la domiciliu de la 18.03.2015 la data de 22.04.2015 inclusiv.

În baza art.25 al.3 C.p.p. anulează Decizia nr.4764/FF/25.09.2008 a Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor din cadrul A.N.R.P. de emitere a titlului de despăgubire în favoarea intimajilor Vișoiu Valentin (pentru cota de 71%), Manole Gheorghe Adrian (pentru cota de 12%) și Barbu Florin Șerban (pentru cota de 17%), în cuantum total de 375.050.942 lei, titlurile de conversie nr.942/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Barbu Florin Șerban, nr.943/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Manole Gheorghe Adrian și nr.944/29.09.2008 emis în favoarea intimatului Vișoiu Valentin.

Repune părțile în situația anterioară, și dispune restituirea, în cotele procentuale mai sus menționate, de către intimajii Vișoiu Valentin (71%), Manole Gheorghe Adrian (12%) și Barbu Florin Șerban (17%) a sumei de 375.050.942 lei către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor.

În baza art.397 și 25 C.p.p. admite acțiunea civilă formulată de Statul Român prin Ministerul Finanțelor și obligă în solidar pe inculpații Zaarour Ingrid, Iuoraș Mihnea – Remus, Nicolescu Theodor-Cătălin, Mocanu Ingrid – Luciana, Baciu Remus Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila Gabor, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Cătălin (acesta în limita sumei de 82.857.750 euro echivalent lei la data plății), Hanu Alexandru Florin (acesta în limita sumei de 69.730.320 euro echivalent lei la data plății), Drulă Dorin Cornel, acesta în solidar cu partea responsabilă civilmente Preciss Consulting CO (aceștia în limita sumei de 1.730.554 euro echivalent lei la data plății), și Nistor Neculai, acesta în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. Rom Consulting CO S.R.L. (aceștia în limita sumei de 13.127.430 euro echivalent lei la data plății), la plata către partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor a sumei de 84.588.304 euro echivalent lei la data plății, în măsura în care pretențiile părții civile nu sunt acoperite prin repunerea părților în situația anterioară și restituirea sumei aferente deciziei desființate, conform art.25 al.3 C.p.p.

În baza art.112 al.1 lit.e C.p. și art.289 al.3 C.p. confiscă de la inculpatul Hanu Alexandru Florin suma de 10.000 euro și de la inculpatul Nicolescu Theodor-Cătălin suma de 6.200.000 lei.

Menține măsurile asigurătorii luate prin ordonanțele nr.700/P/2014 din 02.04.2015 și 07.04.2015 asupra bunurilor inculpaților Zaarour Ingrid, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Constantin Cătălin, Georgescu Horia, Nicolescu Theodor Cătălin, Iuoraș Mihnea Remus, Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Luciana și Marko Attila Gabor, și ia măsura asiguratorie a sechestrului asupra tuturor bunurilor mobile și imobile prezente și viitoare, altele decât cele menționate în ordonanțele de mai sus, ale inculpaților Zaarour Ingrid, Vișoiu Gheorghe, Canangiu Constantin Cătălin, Georgescu Horia, Nicolescu Theodor Cătălin, Iuoraș Mihnea Remus, Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Luciana și Marko Attila Gabor, până la concurența sumelor la care sunt obligați față de partea civilă, la care se adaugă cuantumul sumelor confiscate, și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal, în fond și căile de atac.

la măsura sechestrului asigurător asupra tuturor bunurilor mobile și imobile prezente și viitoare, ale inculpatului Hanu Alexandru Florin, și părților responsabile civilmente Preciss Consulting CO și S.C. Rom Consulting CO S.R.L., până la concurența obligațiilor față de partea civilă, la care se adaugă cuantumul sumelor confiscate, și cheltuielile judiciare stabilite în procesul penal, în fond și căile de atac.

În baza art.274 al.1, 2 și 3 C.p.p. obligă pe fiecare dintre inculpații Zaarour Ingrid, Iuoraș Mihnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin, Mocanu Ingrid Luciana, Baciuc Remus Virgil, Georgescu Horia, Marko Attila Gabor, Canangiu Constantin Cătălin, Vișoiu Gheorghe, Hanu Alexandru Florin, Drulă Dorin Cornel în solidar cu partea responsabilă civilmente Preciss Consulting CO și Nistor Neculai în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. Rom Consulting CO S.R.L., la câte 18.500 lei cheltuieli judiciare către stat.

Obligă inculpații Drulă Dorin Cornel, Mocanu Ingrid Popa, Zaarour Ingrid, Georgescu Horia, Iuoraș Mihnea Remus, Nicolescu Theodor Cătălin și Nistor Neculai, la plata sumei de 5.764 lei în contul Biroului Local de Expertize Tehnice, cu titlul de onorariu convenit Comisiei de experți.

Respinge cererea apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpatul Marko Attila Gabor de majorare a onorariului avocațial.

Onorariul parțial convenit apărătorului din oficiu desemnat pentru inculpatul Baciuc Remus Virgil, în cuantum de 500 lei, și onorariile convenite apărătorilor din oficiu desemnați pentru inculpații Hanu Alexandru și Marko Attila Gabor, în cuantum de câte 520 lei, vor fi avansate din fondurile Ministerului Justiției.

Cu apel în 10 zile.

Pronunțată în ședință publică, azi, 14 februarie 2018.

PREȘEDINTE,
Anamaria Trancă

GREFIER,
Indra-Felicia Sofian